

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



In a marriage
built on control,
can she break free?

THE GOOD WIFE

GEMMA ROGERS

İYİ EŞ

GEMMA ROGERS

B

Boldwood

Annem için, çünkü bu onun ikinci favori kitabı.

İÇİNDEKİLER

Bölüm 1	Bölüm
2	Bölüm 3
Bölüm 4	Bölüm
5	Bölüm 6
Bölüm 7	Bölüm
8	Bölüm 9
Bölüm 10	Bölüm
11	Bölüm 12
Bölüm 13	Bölüm
14	Bölüm 15
Bölüm 16	Bölüm
17	Bölüm 18
Bölüm 19	Bölüm
20	Bölüm 21
Bölüm 22	Bölüm
23	Bölüm 24
Bölüm 25	Bölüm
26	Bölüm 27
Bölüm 28	Bölüm
29	Bölüm 30
Bölüm 31	Bölüm
32	Bölüm 33
Bölüm 34	Bölüm
35	Bölüm 36
Bölüm 37	Bölüm
38	Bölüm 39

[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)
[Bölüm 49](#)
[Bölüm 50](#)
[Bölüm 51](#)
[Bölüm 52](#)
[Bölüm 53](#)
[Bölüm 54](#)
[Bölüm 55](#)
[Bölüm 56](#)
[Bölüm 57](#)
[Bölüm 58](#)
[Bölüm 59](#)
[Bölüm 60](#)
[Bölüm 61](#)
[Bölüm 62](#)
[Bölüm 63](#)
[Bölüm 64](#)
[Bölüm 65](#)
[Bölüm 66](#)
[Bölüm 67](#)
[Bölüm 68](#)
[Bölüm 69](#)
[Bölüm 70](#)
[Bölüm 71](#)
[Bölüm 72](#)
[Bölüm 73](#)
[Bölüm 74](#)
[Bölüm 75](#)
[Bölüm 76](#)
[Bölüm 77](#)
[Bölüm 78](#)
[Bölüm 79](#)
[Bölüm 80](#)
[Bölüm 81](#)
[Bölüm 82](#)
[Bölüm 83](#)
[Bölüm 84](#)
[Bölüm 85](#)

[Bölüm 86 Bölüm](#)

[87 Bölüm 88](#)

[Bölüm 89 Bölüm](#)

[90 Bölüm 91](#)

[Bölüm 92 Bölüm](#)

[93 Bölüm 94](#)

[Bölüm 95 Bölüm](#)

[96 Bölüm 97](#)

[Bölüm 98 Bölüm](#)

[99 Bölüm 100](#)

[Bölüm 101](#)

[Bölüm 102](#)

[Bölüm 103](#)

[Bölüm 104](#)

[Bölüm 105](#)

[Epilog - Üç Ay Sonra Gemma](#)

[Rogers'tan daha fazlası](#)

[Teşekkür Yazar](#)

[Hakkında](#)

[Ayrıca yazar: Gemma](#)

[Rogers Cinayet Listesi](#)

[Boldwood Books Hakkında](#)



Tuvaletten çıkıp lavaboya girdiğimde, düzgün vücutlu kızıl saçlı bir kadın porselen lavabolardan birinin önünde durmuş, kemerli aynada ruj sürüyordu. Asayı Aşk Tanrısı'nın yayının üzerinde gezdirirken ağzı mükemmel bir O şeklinde donmuştu. Sanki kendisi için özel olarak dikilmiş gibi görünen elbisesine uygun kan kırmızısı bir ton. Küçük belini kavırıyor ama arkasının yuvarlaklığını sıyrarak bana Jessica Rabbit'i hatırlatıyordu.

Onun yanında dururken, bir elimi kumlu saçlarımda gezdirdim ve sıkıştıkları tokadan çıkarmak için zorladım. Kocam Tom, saçlarımda böyle olmasını severdi. Beni şık ve dengeli gösterdiğini söylerdi. Ancak ben sevmiyordum. Tom'un giymem için seçtiği omzu açık siyah elbisenin içinde köprücük kemiklerimin derin üçgenlerini sergilemek gibi bir arzum yoktu. Ruhani güzelliğin yanında durduğumda, annesinin elbisesini giymiş bir çocuk gibi göründüğüm için endişelerim doğrulandı.

Kızıl saçlı kadın kibarca gülümsemesine rağmen konuşmadı. Bakışlarımı tamamen ayıramadan ellerimi yıkamaya devam ettim. Elinde, beyaz bir koçan üzerine dokuz numara basılmış bir çekiliş bileti tutuyordu. Bilete bir göz attıktan sonra onu elbisesinin yakasına sıkıştırdı.

"Çekiliş ne için? Middeon'un CEO'su ve sahibi Harry Poulter'ın, şirket yemeğinin verileceği Glenthorne Malikanesi'nin eşliğinden geçerken yöneticilere bilet dağıttığını hayal meyal hatırlayarak sordum.

Kızıl saçlı kadın saçlarını geriye savurdu, parlak dalgalar süt gibi omuzlarında salınırken kıkırdadı. "Bu benim için, sevgilim," dedi kıkırdayarak.

Rujunu altın rengi el çantasına koymadan ve aynada kendini bir kez daha kontrol etmeden önce yumuşak güney İrlanda aksanı.

"Sen mi?" diye sordum, alnımdaki çizgiler kırışarak. Birinin yanında durup aynadaki yansımasıyla sohbet etmek tuhaftı. Sanki tam olarak gerçek değilmiş gibi.

Gözleri vücudumda gezinerek beni açıkta bıraktı. "Buraya daha önce hiç gelmedin, değil mi?"

Başımı salladım. Bu Tom'un da ilk seferiydi, sadece teknoloji şirketinin yöneticilerinin davet edildiği üç ayda bir düzenlenen bir etkinlikti. Tom kısa bir süre önce finans direktörlüğüne terfi etmiş, Harry tarafından yükselen bir yıldız olarak müjdelenmişti. Middeon tarihinde otuz altı yaşında direktör olan en genç kişiydi ve bu davet büyük bir olaydı.

Copthorne'da yaşadığımız yerden yaklaşık on beş dakika uzaklıkta, Orta Sussex'te yapraklı bir köy olan Turners Hill'de Harry'nin görkemli evinde üç çeşit siyah kravatlı bir akşam yemeği. Middeon'un ne iş yaptığını anlamıyordum - bilgisayar çipleri falan üretiyorlardı - ama kendi alanlarında üst sıralara tırmanıyorlardı.

"İyi akşamlar," dedi kızıl saçlı kadın, son bir kez saçlarını düzeltti ve beni tuvalette yalnız bıraktı, giderken topukları fayanslara vuruyordu. Yüzümü buruşturdum, hala çekiliş hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ne demek istiyordu acaba?

Şaşkınlıkla ellerimi pelüş bir havluda kuruladım ve Tom'un yanına döndüm.

Sadece balo salonu olarak tanımlanabilecek bir yerde, geniş ve dikdörtgen bir masada on dört konuk oturuyordu. Duvarlar meşe ağacından ahşap panellerle süslüydü ve bir taraftaki tavandan tabana kemerli pencereler odayı batan güneşin ışınlarıyla dolduruyordu. Tavanın ortasından büyük bir avize sarkıyordu ve bir köşede abanoz bir kuyruklu piyano duruyordu.

Teknoloji direktörü Graham Spectre ile birlikte refakatsiz gelen ellili yaşlarında, taş suratlı bir kadın olan insan kaynakları direktörü dışında tüm direktörler erkekti. Diğer herkesin yanında cilalı eşleri oturuyordu.

En az yirmi yıl farkla Tom hariç odadaki en genç kişi olmama rağmen aйтmışım gibi görünmeye çalışarak yerime geçtim. Bütün gece kurallara uymuştum: sadece konuşulduğunda konuş, kambur durma, çene yukarıda, omuzlar geride ve yemek yemediğinde eller kucakta.

Peçetemi kucağıma koyduğumda Tom kaşlarını çatı, yerimi terk ettiğim için sinirlenmişti, ama varışta bize verilen şampanya doğrudan bana gitmişti.

Mesane.

'Özür dilerim, sıra vardı,' diye yatıştırdım.

Sağında oturan pazarlama müdürü Jim Robbins'in eşiyle sohbetine devam ederek sıkıca gülümsedi.

Birinci sınıf fileto mignonu bitirmek için çatalımı kaldırdım, on olan limitime ulaşmadan önce üç lokmam kalmıştı. Onun da sayacağını biliyordum. Her zaman öyleydi.

Sol tarafımda yerde, sandalyeye takılan elbisemin eteğini toplarken bir bilet koçanı fark ettim. Etek ucumu düzeltiyormuş gibi yaparak onu almak için uzandım. Dokuz numaraydı. Banyodaki kadıninkiyle eşleşiyordu. Kazanan bilet bu olabilir miydi? Kimse çekilişten ya da kazanılacak ödüllere bahsetmemişti. Ancak Tom bana Harry'nin büyük jestleriyle ünlü olduğunu söylemişti, bu yüzden her ne ise önemli olacağını varsaydım.

Yanımda, şamatalı kahkahalarıyla beni zıplatan iri yarı bir adam olan Graham biletinin kaybolduğunu fark etmemişti. Koçanı nemli avucuma sıkıştırarak şaraptan bir yudum aldım, Tom'un biletini bulmaya çalıştım ve bardağının altına sıkıştığını gördüm. Sohbeta dalmış olduğundan, ikisini değiştirdiğimi fark etmedi. Ben banyodayken dağıtılmış olmalıydılar, bir tane mi almam gerekiyordu yoksa her çiftte bir bilet mi düşüyordu?

Masanın etrafına göz gezdirirken Harry Poulter'ın yanında oturan gizemli kızıl saçlı kadını gördüm. Başını arkaya atmış, Harry'nin kulağına fısıldadığı bir şeye gülüyordu. Tom bana Harry'nin dul olduğunu söylemişti, ama onun son sevgilisi olabileceğini düşünemiyordum. Altmışına merdiven dayamıştı, kocaman bir göbeği vardı, saçları dökülmüştü ve rozasea hastasıydı. Bazı kadınların güçlü ve zengin erkeklerden etkilendiğini biliyordum ama içgüdülerim onun onlardan biri olmadığını söylüyordu.

"Bifteğin tadını çıkarıyor musun, sevgilim? Tom düşüncelerimi bölerek sordu.

"Çok lezzetli," dedim otomatik olarak, benim damak tadıma göre çok az pişmiş olmasına rağmen. Her dilim kestiğimde tabağımın köşesinde kırmızı bir sıvı birikiyordu.

"Kendini çok fazla doldurma, daha bir kursun daha var. Gözlerine ulaşmasa da gülümsedi. Gülümsemeleri artık hiç ulaşmıyordu.

Kabul ederek çatalımı yere bıraktım, ellerimi kucağıma koydum, yanaklarım yanıyordu.

Bakışlarının saniyeler önce benimkilerin olduğu yere kaymasını ve dudaklarının aralanmasını izledim. Kızıl saçlılara karşı her zaman bir ilgisi olmuştu, televizyonda bir aktris varsa yorum yapmaktan kendini alıkoyamazdı ve bu *kadın* mükemmeldi.

Tabaklarımız birkaç dakika sonra toplandı ve tatlı servis edildi - bir parça bitter çikolatalı cheesecake. Misafirler zevkle inlerken küçük bir tabakta sunulan çököş. İzin verilen on lokmadan ilki olan küçük bir ısırık aldım, dolgu ağzımın damağına yapıştı. Yutkunmakta zorlandım ve fildişi peçeteyle dudaklarımı sildim, diğer konukları inceledim ve yakalayabildiğim yerlerde konuşmalardan parçalar yakaladım.

Tom bütün gece benimle neredeyse hiç konuşmamıştı ama yöneticiler arasındaki yerini sağlamlaştırmaya çalıştığını biliyordum. Henüz tanışmadığım pazarlama müdürünün eşini dinlerken sıkıldığının bir işareti olarak kol düğmeleriyle oynamasını izledim. Ellili yaşlarının ortasındaydı ve kuşa benzeyen yüz hatları vardı; her parmağında bir yüzük, her bileğinde birden fazla bilezik vardı ve Tom'a Güney Fransa'ya yaptığı son ziyareti anlatırken şıngırdıyordu.

Kafalar çınlayan bardak sesiyle döndü. Harry Poulter sandalyesini geriye itti, midesi beyaz gömleğinin düğmelerini zorluyordu. "Harika konuklarım, bu akşamki varlığınız için teşekkür ederim. Şimdi, Gelenek olduğu üzere, yöneticiler bir ya da iki kadeh burbon içmek üzere misafir odasına çekileceklerdir. Hanımlar, kütüphanedeki barda kendinizi şımartmaktan çekinmeyin. Arzu ettiğiniz her şeyi yapabilecek mükemmel bir miksolojistimiz var.

Herkes ayağı kalkmaya başladı, sandalyeler parke zeminde geriye doğru sıyrıldı. "Hadi canım, sana bir Bellini alalım. Kocamın yemek boyunca sohbet ettiğini kadın yanımda belirdi ve diğerleri odayı boşaltırken kolumu dürttü - erkekler bir yöne, eşler Bir başkası.

Tom kalabalığı takip etmeden önce bana başıyla selam verdi. Değiştirdiğim bilet koçanı artık bardağının altında değil, elindeydi.

Titrek bacaklarımın üzerinde durdum, yabancılarla sohbet etme ihtimali beni endişelendiriyordu.

"Ben Anita," diye kendini tanıtan kadın kolunu benimkine doladı ve beni çıkışa doğru götürdü.

Loş ışıklı misafir odasına girdiğimizde Graham sırtımı sıvazladı. Harry'nin süslü bir içki dolabını incelediği odanın arka tarafındaki maun raflarda sıra sıra kitaplar duruyordu. İçerisi bunaltıcıydı, ama belki de dekordan çok misafirlerden kaynaklanıyordu. Duvarlar karmaşık bir bordo desenle kaplanmıştı, rahatlık için bir girişimdi ama daha ziyade sakinlerinin üzerine kapanıyor gibiydi. Gözyaşı damlası şeklindeki bir sehpanın etrafına lacivert koltuk ve kanepelerden oluşan bir oturma alanı yerleştirilmişti ve birkaç yönetici tüneklerini çoktan almıştı.

"Şimdi sıra iyi malda," dedi Graham, doğruca büyük bir sürahiden burbon doldurmakta olan Harry'ye doğru ilerleyerek.

Takip ettim.

"Elbette, Tonya, sorun değil, iyi akşamlar," dedi Harry, gitmek için bahaneler uyduruyor gibi görünen İK müdürüne.

"Her zaman erkenden ortadan kaybolur, pek sosyal biri değildir," diye fısıldadı Graham yanımdan geçerken kulağıma.

Sayıcı az olduğu belliydi, kuruldaki tek kadındı, ancak Harry'nin bu yemeklere katılmasını zorunlu kıldığından emindim. Muhtemelen erkeklerin arkadaşlığından kaçmak için sabırsızlanıyordu.

Harry içkisi olmayanlara burbon bardaklarını dağıtırken Graham bana Tonya'nın evlenmemiş, kariyer odaklı ve hafife alınacak bir kadın olmadığını söyledi.

Harry'nin kızıl saçlı kızı odaya girip gözüme çarptığında ve onun yanındaki yerini aldığında yarı dinliyordum. Evli olmadığını biliyordum - bu akşamki randevusu o muydu? Onu kendine çekmeyi nasıl başarmıştı? Gözlerimi güzel kızdan alamıyordum, Graham'ın sesi, kız bana doğru bakıp dolgun dudaklarında bir gülümseme oluşturduğunda kesildi. Harry ellerini birbirine vurup boğazını temizlediğinde irkildim.

'Hoş geldiniz beyler, umarım akşam yemeğini beğenmişsinizdir. Bir başka başarılı çeyrek için kadeh kaldıralım.

Herkes kadehini kaldırdı, hepimiz bir yudum alırken kehribar rengi sıvı dönmeye başladı. "Şimdi çekiliş zamanı!

Diğer altı yöneticinin merakla izlediğini gördüm, Harry tüm dikkatini ekibine vermişti. Cebimde biletimi ararken, numaraya bakıp kaşlarımı çattım. Geldiğimizde Harry bana dört numarayı vermemiş miydi? Nasıl olmuştu da dokuz numarayı almıştım?

"Sevgili Savannah bir kazanan seçti." Savannah bilet koçanını uzatırken ona doğru eliyle işaret etti ve yüksek sesle "Dokuz numara!" dedi.

Yöneticiler biletlerini kontrol ederken salonda hafif bir mırıltı vardı. Kazandığımı öğrendiğimde kulaklarım pembeleşti.

Savannah yüzlerimizi taradı, kazananı bekliyordu. "İşte," dedim bileti sallayarak.

"Ah, genç Tom Beswick. Tüm gözler üzerime çevrilirken Harry beni öne doğru salladı.

Yanına vardığımda elimi sıktı ve Graham'dan içinde bir çek olduğunu bildiğim bir zarfı bana uzattı.

'Mükemmel, mükemmel, tebrikler Tom. Seni Savannah'nın yetenekli ellerine bırakıyorum. Tekrar odaya odaklanmadan önce Savannah'yı işaret etti. "Pekâlâ beyler, kimler poker oynamak ister?

Savannah kolunu kolumdan geçirip beni kapıya doğru yönlendirirken kalbim göğsümde küt küt atıyordu.

"Şanslı piç," diye mırıldandı Graham biz yanından geçerken, yüzünü buruşturarak çekiliş biletine baktı. Çek ne kadardı? Graham'ın geçim sıkıntısı çektiği söylenemezdi ve tepkisi biraz ekşi görünüyordu, tabii kazanmanın düşündüğümde daha fazlası yoksa?

"Nereye gidiyoruz? Savannah'ya doğru eğilip şekerli parfümünü içime çekerek sessizce söyledim.

Dudaklarında bir gülümseme dans etti ve komplocu bir tavırla kolumu sıktı. "Göreceksin.

"Peki, ne iş yapıyorsun..." diye sordu Anita, bardan bana bir Bellini uzatırken. Elinin arkasında küçük yaşlılık lekeleri vardı. Serçeyi andıran kolları inceydi, derisi güneşte çok fazla vakit geçirdiği için buruş buruştu.

"Chloe," diye ekledim, "ve, şey, eskiden editördüm, ama şimdi... Sanırım işler arasında gidip geliyorum.

'Ben yıllardır çalışmıyorum - bazı eşler çalışıyor. Marcus'un karısı Jill, yas danışmanı ve Anton'un karısı Victoria, terk edilmiş köpekler için bir kurtarma merkezinde çalışıyor. Anita lacivert elbisesinin askısını düzeltmek için kısa bir süre durakladı.

"Jim'in karısı mısınız? Onun yanında oturduğunu varsayarak sordum. Jim, geldiğimizde Tom'un bana işaret ettiği yöneticilerden biriydi. Yer kartlarımızı bulurken birbirimize gülümsemiştik ama Tom bizi tanıştırmaya zahmet etmemişti. Bir bardak Merlot için garsonu çağırmakla meşguldü.

"Evet, otuz yıldır evliyiz, neden hala ona katlandığımı Tanrı bilir. Kuru kuru güldü, kaz ayakları kırışmış, pudrası çizgilerine oturmuştu.

"Çekiliş ne zaman? Ses tonumun umursamaz görünmesini umarak kokteyli yudumladım. İçki çok sertti.

Anita cevap vermeden önce gözünü bile kırpmadı. "Jim'in bana söylediğine göre, akşam yemeğinden sonra misafir odasında olurmuş. Çekiliş yapıyorlar, içiyorlar ve bir saat kadar poker oynuyorlar, biz eşlere de burada plan yapmak kalıyor.

"Ne kazandılar?"

'Genellikle bir ektir - isterseniz bir ikramiye. Tom kazanırsa, hepsini senin için harcadığından emin ol. Anita bardağını benimkiyle tokuşturdu.

"Tuvalette kıızıl saçlı birine rastladım, onu burada goremiyorum?" dedim, odadaki kadınlara bakmak için dondum.

"O Savannah, Harry'nin en sonuncusu ama bizimle sosyalleşmiyor," dedi Anita kuumseyerek, burnunu kırıştırarak.

Daha fazla bilgi almak için bastırmak istedim ama bunu yapamadan arkamdan bir ses geldi.

"Merhaba aylak. Dört kadından oluşan bir grup etrafımızı sardı; hepsinin saçları mukemmel bir şekilde taranmış, ipek ve saten elbiseleri yerlere kadar uzanıyordu. Benim elbisem siyah satendi. Basit, klasik, demişti Tom ama yine de kendimi az giyinmiş hissediyordum.

"Merhaba," diye cevap verdim, yanaklarımda sıcaklık yukseliyordu.

"Sizinle tanışmak çok güzel - siz Tom'un eşisiniz, değil mi?"

"Chloe," diye cevap verdim, elimi sıkmak için mi yoksa reverans yapmak için mi uzatmam gerektiğinden emin değildim. İkisini de yapmadım, Bellini'mi sanki onları uzaklaştıracakmış gibi sıkıca tuttum.

'Anita'yla tanışmışsınız. Ben Jill,' dişlerinde ruj izleri olan esmer kadın elini göğsüne götürdü, 'bunlar da Hannah, Sara ve Victoria. Yanındaki kadınları işaret etti.

"Victoria Anton'un karısı, köpek barınağında çalışıyor," diye araya girdi Anita.

Victoria sıcak bir şekilde gülümsedi; en cana yakın görünen oydu. 'Birinin bu zavallı itlere göz kulak olması gerekiyor,' dedi.

Ben de gülümsedim ve hepsine kibarca başımı salladım.

"Herkesin adını hatırlamakta zorlanacağım," diye itiraf ettim, yanaklarımda alev alev yandığını biliyordum.

"Sorun değil, yakında bizi tanıyacaksın. Hannah kıkırdadı, bana *Macbeth'teki* kazana eğilmiş cadıları hatırlattı.

Jill geç kelimesinin altını çizerek, "Geç bir kana sahip olmak çok güzel," dedi. "Sen kaç yaşındasın canım?"

"Yirmi altı," dedim, sesimin kendinden emin çıkmasını sağlamaya çalışarak. "Tom'la ne zamandır evlisiniz? Sara sordu.

" yıl. İspanyol Engizisyonu gibi hissetmeye başlamıştım.

"Oh, hl balayı evresindeyiz - bunu hatırlıyor musunuz hanımlar? Hepsi başını sallarken Jill güldü.

Anita imdadıma yetişip araya girerek Sara'ya kolyesi için iltifat ettiğinde minnettar bir şekilde alyansımın kayışını karıştırdım.

Kokteyller akmaya başladı ve sohbet hızla dedikoduya dönüştü. Middeon'da kim işten çıkarılacaktı, ilk çeyrek satış rakamlarıyla yönetim ekibini kim şaşkına çevirmişti ve hangi direktör kişisel asistanıyla yatıyordu. Erkekler eşlerini almaya geldiğinde, sürekli konuşmaktan başım dönüyordu.

"Bana numaranı vermelisin," dedi Anita, Jim yanına yaklaşip puro dumanı kokusunu da beraberinde getirirken. "Bir WhatsApp grubumuz var, seni oraya ekleyeceğim.

Bu mesajların neler içerebileceğini hayal ederken kaşlarımı çattım, indirime giren en son Mulberry el çantası ya da hepimizin katkıda bulunması gereken bir hayır müzayedesini bildirimini. Hayır, teşekkür ederim.

"Telefonum yok. Dudağımı ısırđım, yerin açılmasını diliyordum. "Aslında var ama çok eski bir telefon, hiç uygulaması yok.

"Merhaba, sen. Tom belirdi, dudaklarını başımın yan tarafına bastırdı, kolunu belime doladı.

Dönüp ona baktım, teni parlıyordu ve yeni yıkanmış gibi odunsu kokuyordu. Her zamanki tıraş losyonu değildi. Duş almış mıydı?

"Tanrı aşkına Tom, karına düzgün bir telefon al. Başka türlü ona nasıl WhatsApp'tan ulaşabilirim ki? Anita abartılı bir göz devirmeyle cevap verdi.

"Chloe teknolojiden nefret eder, ama belki aramızda onun üzerinde çalışabiliriz," diye komplocu bir tavırla eğildi, dudaklarında büyüleyici bir gülümseme dans ediyordu.

Anita adeta eridi ve boğazımdaki taşı yuttum. Teknolojiden nefret etmiyordum ama kirli su dolu bir lavaboya düştüğünden beri aylardır akıllı telefonum olmamıştı. O zamandan beri Tom'un eski bir Nokia telefonunu kullanıyordum ama tabii ki bunu şimdiki bir ortamda itiraf edemezdim.

Vedalaştık ve bir sürü siyah Mercedes'in bizi alıp eve götürmek için beklediğı geniş çakıllı yola doğru yola çıktık.

Tom benimle birlikte arkaya binerken içini çekti, bacaklarını iki yana açtı. Şoför daha araziden ayrılmamıştı ki yakasının düğmelerini çözdü, papyonunu çıkardı ve deri koltuğa gömüldü.

"Çok eğleneliydi.

"Öyleydi," diye cevap verdim, ancak şimdi eve gidip bu elbiseden kurtulmak için can atıyordum.

Tom elimi tuttu ve parmaklarını benimkilerin arasına geçirdi. "Çekilişı kazandım," dedi ve Harry tarafından imzalanmış beş bin poundluk bir çek çıkardı.

"Tebrikler," diye cevap verdim, kızıl saçlıyla olan konuşmamı düşünürken kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Savannah ile tuvalette tanıştım, kazananı o seçiyor, değil mi?"

Tom boğazını temizledi, yutkundu, Adams elması sallandı ve kelimelerini dikkatle seçtiği izlenimine kapıldım.

"Evet, misafir odasında numarayı çıkardı. Ben onu incelerken rahatsız görünüyordu ve saatiyle oynamaya başladı. Daha fazlası olduğundan emindim, kütüphanedeki görünüşünü hatırlıyordum, üzerine sinen koku her zamanki tıraş losyonu değildi.

'Bu gece iyi iş çıkardım. Etkilendiler,' diyerek sessizliği doldurdu.

Övgüsünü memnuniyetle karşılayarak kızardım. "Teşekkür ederim. Anita arkadaş canlısıydı.

Tom'un yüzü hafifçe karardı. 'Hmmm, evet, telefon konusunda. Belki sana bir şeyler alabiliriz.

Yüzümdeki heyecanın kabarmasına izin vermemeye çalıştım. Tom kullandığım çöp ahizeyi değiştireceğini söyleyip duruyordu ama ne zaman sorsam hep kendi ahizesini veriyordu. Bana daha kalıcı bir şey almak yerine onun önünde kullanmamı ve sonra geri vermeme bekliyordu. Belki de müdürlerin eşleriyle ahabpık etmek anlamına gelseydi merhamet ederdi. O çevreleri kesinlikle onaylardı.

Eve döndüğümde, banyoda soyunup makyajımı çıkarırken bilerek yavaş davranıyordum, hala gecenin olaylarını sindirmeye çalışıyordum. Kocamın kazandığı tek şeyin beş bin dolarlık bir çek olmadığından emindim. Eşler bunun sadece çekilişte kazanılan para değil, potansiyel olarak iğrenç bir şey olduğunu biliyorlar mıydı? Elbette buna müsamaha göstermezlerdi.

Çıktığımda, umduğum gibi, Tom çoktan uyumuş, sessizce horluyordu. Onu rahatsız etmemeye çalışarak yatağa girdim, gösteri yapmak zorunda kalmayacağım için rahatlamıştım. Belki de Savannah onu yormuştu. Hiç de kıskanç olmadığımı görünce şaşırdım; aslında beni bu zahmetten kurtardığı için ona teşekkür etmeliydim.

Tom'la olan evliliğim artık mutlu bir evlilik değildi. Yirmi üç yaşındayken tanışmıştık, bir kitapçıda bana yaklaşmasının ardından fırtınalı bir aşk yaşamıştık. Reyonları inceliyor, editörlüğünü yapmam için verilen kitaba benzer kitaplara bakıyordum. O zamanlar Güney Londra'da küçük bir yayınevi olan Oakley Yayınevi'nde editör yardımcısıydım. Tom öğle yemeği saatindeydi ve annesine hangi ciltli kitabı hediye edeceği konusunda benden öneri istedi,

Hayatında sadece bir kurgu kitabı okuduğunu ve onun da Stephen King olduğunu itiraf etti.

Büyüleyiciydi, biraz da çapkındı ve ilk andan itibaren beni etkilemişti. Güçlü bir çenesi ve koyu havuz renginde gözleri vardı. Benden on yaş büyük olan Tom ne istediğini biliyordu ve istemekten çekinmiyordu. O gece yediğimiz yemekte bana dünyaları vaat etmişti ve ben de ona inanmışım. Üç ay sonra, ailelerimizin katılmadığı samimi bir sahil düğününe dönüşen bir tatil için Seyşeller'e uçmuştuk.

Altı ay içinde onun dairesinden taşındık ve o da otuz mil ötede, sakın bir Sussex köyünde bir ev satın aldı; bu da arkadaşlarımı ve ailemi daha seyrek ziyaret etmem anlamına geliyordu. Tom'un her zaman planları vardı, zamanımı doldurmak için düzenlemeler yapıyor, başkalarına çok az zaman bırakıyordu. Beni yavaş yavaş yalnızlaştırması onun için ne kadar kolay olmuştu. Kendimi o kadar kaptırmışım ki, tüm uyarı işaretlerini gözden kaçırmış, her anını benimle geçirmek istemesinin aşk olduğuna ve başka hiç kimsenin önemi olmadığına inanmışım.

Sonunda bunun aşkla değil, kontrolle ilgili olduğunu anladığımda artık çok geçti.

Pazar günü kendimi enerjik hissederek uyandım. Savannah'yla geçirdiğim zamana değmişti ve Chloe'nin, o eşleriyle içerken benim neler yaptığımdan haberi yoktu. Harry Poulter'ın yazdığı beş bin sterlinlik çeki çıkarıp çekiliş ödölüm olarak gösterdim ama pek ilgilenmedi. Bugünlerde karımı memnun etmek giderek zorlaşıyordu. Bizi alıştığımız hayatın içinde tutmak için ne kadar çok çalıştığımı fark etmiyor muydu? Savannah'yla biraz oyun oynamak suç sayılmazdı, hatta benim için gecenin beklenmedik en önemli olayıydı.

Teknoloji direktörü Graham gecenin nasıl geçeceğini, üç çeşit yemeği, çeki anlatmıştı ama Savannah'nın çekilişe katılacağından bahsetmemişti. Terfim kamuoyuna açıklanır açıklanmaz beni kanatları altına almış, mali kontrolörlükten direktörlüğe geçişimi kolaylaştırmaya yardımcı olmuştu.

Middeon'a dört yıl önce finans rolüyle katılmış, müşterileri faturalama ve bütçeleme yazılımları konusunda eğittikten sonra kontrolör rolüne geçmiştim ve merdiveni olabildiğince hızlı tırmanmaya niyetliydim. Direktörlüğe terfi etmek büyük bir olaydı ve şirket tarafından kiralanan bir Range Rover ve daha yüksek bir maaş gibi daha fazla avantajı da beraberinde getiriyordu.

Üç ayda bir düzenlenen yemeklere sadece yöneticiler davet edilirdi - yönetim ekibinin bir başka avantajı. Birisi çekilişte para ödülü kazanırdı ve sağduyulu oldukları sürece

Savannah. Glenthorne Malikânesi'nin merdivenlerini tırmanırken, ikramiyenin üzerine bir de tatlandırıcı ekleyerek beni aydınlatmıştı.

Kulaklarıma inanamıyordum ama yükselirken kasıklarındaki kıpırdanmayı görmezden gelmek zordu. Kimse reddetti mi? Bunu yapmak hoş karşılanmaz mıydı? Kafamda dönüp duran soruları sormak istemiştim ama beni yatak odalarından birine yönlendirdiğinde zar zor konuşabildim.

Savannah büyüleyiciydi ve daha önce karımı hiç aldatmamış olmama rağmen, elbisesini çıkarmasını izlerken bunu yapıp yapmama konusundaki tartışmam yaklaşık on saniye sürdü. Chloe asla bilmeyecekti ve Savannah reddedilemeyecek kadar seksi idi. Doğru yerlerdeki kıvrımlar ve düpedüz pis olduğu ortaya çıkmıştı.

Yatak odasından çıkmadan önce kartvizitini elime tutuşturarak beni daha fazlasını ister halde bıraktığını inkâr edemezdim. Her şey utanç verici bir hızla sona ermişti, o ana kapılmışım, ona masum karıma geri dönmem gerektiğini söylememe rağmen.

Bir eskort. Kimin aklına gelirdi ki? Daha önce hiç bu kadar müstehcen bir şey düşünmemiştim. Savannah üst sınıf da olsa bir fahişeydi ve seks için para ödemek bana kalırsa eziklere göre bir şeydi. Daha sonra, bir burbon daha yudumlarken salonda etrafıma bakındığımda, kaçımızı 'eğlendirmiş' olabileceğini düşününce midem bulandı. Graham da onlardan biri miydi? Kazandığımda verdiği tepkiye bakılırsa bu pek olası görünmüyordu, özellikle de Savannah'nın çekilişte oynadığı rolü bana söylemeyi ihmal ettiği düşünülürse.

Bilmiş bakışlar ve arkadan alkışlar bekliyordum ama kimse gözünü bile kırpmadı. Harry de bundan bahsetmedi. Hepsi daha önce benim durumumda mı olmuştu? Önümüzdeki bir ay boyunca ofisin dedikodusu mu olacaktım, yoksa Savannah haklı mıydı, herkesin uyduğu tek kural sağduyu muydu? Eşlerden herhangi biri Harry'nin ya da hatta İK'nın teklifini öğrenirse, gazetelerin servet ödeyerek manşet yapacağı türden bir felaket olurdu. Yani Glenthorne Malikanesi'nde olanlar Glenthorne Malikanesi'nde kaldı. Bunu kabul edebilirdim. Özellikle de Savannah var olduğunu bilmediğim bir arzuyu harekete geçirdiği ve onu tekrar görmem gerektiğini bildiğim için.

Pazar sabahı kahvaltıda Chloe sessizdi, ben o günkü planlarımızı anlatırken bana her baktığında hissettiği suçluluk duygusunu görmezden geliyordu. Ailem öğle yemeğine gelecekti, ben süpermarketten bir kuzu budu alırken ondan da evi hazırlamasını istedim. Chloe'nin mükemmel bir eş olduğunu inkar edemezdim, sadık ve iyi eğitimliydi. O tuttu

Beklediğim gibi evi tertemiz yapıyordu ve parasını ödediğim yemek kursunda çok şey öğrenmişti. Bir keresinde onu evde ona ihtiyacım olduğuna ikna etmişim, bütün saatlerini saçma sapan el yazmalarına yaltaklanarak geçirmesine değil. Ben para kazanacaktım, o da geri kalan her şeyle ilgilenecekti.

Şimdiye kadar hamile kalmasını, sağlıklı ve güçlü bir erkek çocuk sahibi olmasını bekliyordum ama bu henüz gerçekleşmemişti. Yine de gençti ve bunun için bolca zamanı vardı. Chloe'yle tanıştıgımda çok tatlı ve masumdu ve onu şekillendirebileceğimi hemen anlamıştım. Aileme Chloe ile evleneceğimi söylediğimde, onun benim gibi özel eğitim almamış olmasına rağmen gönülsüzce kabul etmişlerdi.

Annem hiçbir kadının asla yeterince iyi olamayacağını içime işlemişti; çocukluğumdan beri beni bir kaideye oturtmuş, mükemmellik ve daha azını beklememişti. Eve getirdiğim her kız arkadaşımın nefret etmiş, hepsinde bir kusur bulmuştu, ama doğrusunu söylemek gerekirse, Chloe'nin aksine hepsinin üzerinde çalışılması gerekiyordu. Ziyarete geldiklerinde Chloe'nin kusursuz bir ev sahibesi olması beni memnun ediyordu, arada sırada, bu sabah olduğu gibi, yine de öğütlere ihtiyacı olsa bile.

"Bunlar senin için hazırladığım giysiler değil. Chloe mutfığa tayt ve tişörtle girdiğinde gazetenin üstünden kaşlarını çatmıştım.

"Bu kıyafetlerle temizlik yapamam, mahvolurlar," diye cevap verdi, küçümseyici tonu sinir bozucuydu.

"Elbette. Sıkıca gülümsedim, ailem birkaç saat içinde gelecekken bir tartışmaya girmek istemiyordum ve dürüst olmak gerekirse aklım hâlâ Savannah'daydı.

Kahvaltıdan sonra ayakkabılarımı giymek için ayağına kalkarken, "Tamam, en iyisi markete gidip biraz et alayım," dedim. Dışarıdaki güneş muhteşemdi, öğleden sonra dere kenarında yürüyüş yapmak için mükemmeldi. Anahtarlarımı ve telefonumu alıp kapıdan çıkmadan önce yanağımı öpmesi için Chloe'ye uzattım, Savannah'ya mesaj gönderebilmek için yalnız kalmak istiyordum.

Kapı kapanır kapanmaz omuzlarım gevşedi, sanki Tom'un varlığı beni boğmadan tüm gerginlik bedenimi terk etmişti. Lastik eldivenlerimi giyerek kollarım ağrıyana kadar mutfağı fırçaladım. Tom mükemmellik bekliyordu, daha azını değil. Parmağını tozlu bir yüzeyde gezdirip bana kaşlarını kaldırarak tatmin olmasına izin veremezdim.

Elimde paspas ve toz beziyle odadan odaya geçiyor, minderleri dolgunlaştırıyor ve kokulu mumlar yakıyordum. Hayatım nasıl bu hale gelmişti?

Londra'da çalışmanın koşuşturmacasını özlemiştim. İçten içe çok başarılı olacağını bildiğim yeni bir yazarın müsveddesini okumanın heyecanını. İşimi çok sevmiştim ve iki buçuk yıl önce nasıl sona erdiğini hâlâ hazmetmekte zorlanıyordum. Başarılı bir yazarın editörlüğünü yaptığım el yazmasının, yayın gününden çok önce bilgisayarımdan bir internet yayın sitesine nasıl ulaştığını. Kısa bir süre sonra istifa etmek zorunda kaldım.

Tom da işin içindeydi, bundan emindim. Daha sade bir hayat için işimi bırakmam yönündeki nazik önerileri reddedilince, kariyerimi sabote etmenin bir yolunu bulmuştu. Şüphelerim vardı. Beni evde ağırlamaktan, itaatkâr eş rolünü oynamaktan çok memnundu. Oradan ayrılmalı, eşyalarımı toplamalı ve çıkarken evlilik yüzüğümü masanın üzerine düşürmeliydim. Ama Tom sağ olsun, gidecek hiçbir yerim, başvuracak kimsem yoktu.

Annemle olan ilişkim evlenme hızım nedeniyle zaten çatırdıyordu. Babam her konuda rahattı ama annemin kalbi kırılmıştı ve beni hata yaptığım konusunda uyarmıştı. Annem

Tom'a hiç ısınmadı ve onun kendini beğenmiş olduğunu düşündü. Düğün kırılma noktasıydı. Ben onların tek çocuğuydum ama ailem düğüne davet edilmemişti bile. Tom her şeyi romantik bir sürpriz olarak ayarladığında ısrar etmişti, oysa ben bunun sadece bir tatil olduğunu düşünmüştüm, ama şimdi ne olduğunu görüyordum. Geri adım atma şansı olmayan, ailemin dahil olmasına ya da itiraz etmesine izin vermeyen aceleye getirilmiş bir düğün.

Arkadaşlarım da benden uzaklaşmıştı ya da istemeden ben onları uzaklaştırmıştım, sosyal çevrem Tom'un ihtiyaçları içinde eriyip gitmişti. Benim ulaşılmazlığımdan bıkmışlardı, sonunda pes ettiler ve iletişimi tamamen kestiler. Tom'u kaba ve ilgisiz, kendini çok beğenmiş buluyorlardı. Sosyalleştiğimiz birkaç seferde de onlara karşı hiçbir çaba göstermemişti - sonradan fark ettim ki bilerek. Böylece beni tamamen kendine alabilecekti. Beni paylaşamayacak kadar çok seviyordu. Bana pahalı hediyeler yağıdırıyordu - bağımsızlık dışında istediğim her şeye sahip olabilirdim. Tom her şey için ona güvenmemi istiyordu ve ben aşktan o kadar kör olmuştum ki beni kontrol ettiğinin farkında değildim. Kaçmak için çok geç kalmıştım, çok derindeydim.

Annemin kapısına sadece sırtımdaki kıyafetlerle ve onu bu kadar üzdükten sonra her şeye kapıldığım için bir özürle gitmeye dayanamazdım. Söylediği gibi bir hata yapmadığımdan o kadar emindim ki. Beni asla geri çevirmeyeceğini bilmeme rağmen, en başından beri haklı olduğunu bile bile kapısına gelip tekrar taşınabilir miyim diye sormanın utancına katlanamazdım. Kalmak, elimden gelenin en iyisini yapmak daha kolaydı.

Tom'un bana soğuk bir şekilde evliliğimizden çıkmanın tek yolunun bir kutunun içinde olmam olduğunu söylediği güne kadar kendimi hiç tamamen kapana kısılmış hissetmemiştim. Bana fiziksel olarak zarar vermemişti. Çok sıkı kavradığı için kollarımın üst kısmında oluşan morlukları saymazsak, son birkaç yılda ciğerlerimdeki havayı yavaş yavaş emmişti. Uyumlu olmak, onu mutlu etmek, planlarına ve kurallarına uymak daha kolaydı.

Kendi başıma karar verme, her şeyle o ilgilenmeden yaşama düşüncesi beni felç etmişti.

Bunun normal ve sağlıklı bir ilişki olmadığını bilmeme rağmen Tom'un bana ne yapacağımı söylemesine alışmıştım. Her gün giyeceğim kıyafetleri o seçiyordu. İlk başta bunun romantik olduğunu düşünmüştüm ama *Pretty Woman*'daki Julia Roberts gibi değildi. Beni oyuncak bebek gibi giydiriyor, ihtiyacım olduğunda saçımı kestirmeye ve manikür yaptırmaya götürüyor, tüm kıyafetlerimi ve aksesuarlarımı alıyordu. Bir zamanlar bohem olan tarzımın yerini tamamen onun tercih ettiği şık, bakımlı bir hanımefendi almıştı.

Mali durumu da o kontrol ediyor, önceden onayını alarak ne harcadığımı görmek için banka ekstrelerini kontrol ediyordu. Hafta sonları ne yapacağımıza, tatile nereye gideceğimize ve evimizde yapacağımız tadilatlara Tom karar veriyordu. Ehliyetim ya da arabam bile yoktu.

Beni rahatlatacak bulduğum tek şey koşmaktı. Artık hafta içi çoğu gün Tom çalışırken koşuyordum - kendimi özgür hissettiğim tek zaman. Atletik vücudumu ve yatak odasındaki dayanıklılığımı sevdiğini söylerdi. Telefonumu yanıma aldığım ve çaldığında cevap verebildiğim sürece mutlu oluyordu ama artık bunu söylemiyordu, yine de koşmama engel olmuyordu.

Tom'un OKB olduğunu söylemek hafif kalır. Her şeyin tam olması gerektiği gibi olmasını isterdi: yiyecekler dolaplara etiketleri dışa bakacak şekilde yerleştirilir, raftaki kitaplar önce renklerine sonra boyutlarına göre düzenlenirdi. Giysileri belli bir şekilde katlanmalı, gardıropta belli bir düzende asılmalıydı. Her şey düzenli ve tertipli olmalıydı, ama en önemlisi kusursuz olmalıydı. Evliliğimizin ilk günlerinde bana gümüş servisi ve çatal-bıçakların yerleştirilmesi konusunda bir ders vermişti. Sadece lazanya yiyorduk.

Talepleri sürekliydi, ancak hiçbiri on kuralının kanun haline geldiği zamankinden daha fazla değildi.

Bir gece yemekte, "Herhangi bir yemekten sadece on lokma almanın, bir seferde sindirilebilecek en uygun yiyecek miktarı olduğunu duymuştum," demişti. "Bunu denemelisin. Bu bir öneri olarak dile getirilmiş bir ricaydı ve başka seçeneğim olmadığını hissettim. Ben de öyle yaptım, on lokma tavuk güveci, kulağa çok gibi geliyordu ama çatalınızı doldurmadığınız sürece öyle değildi, Tom da bunu hoş karşılamıyordu.

Bana yardım etmeye çalıştığını düşünmüştüm. Koşmaya başlamadan önce birkaç kilo almıştım, balayı dönemi bitmişti ama mutluydum ve Tom'u da mutlu etmeye hevesliydim. Kısa sürede her öğünde bir kural haline geldi. Bir bisküvi yiyor olsam bile, on lokmaya bölünmesi gerekiyordu. Buna dikkatli yemek diyordu, hevesi geçmeden önce ilk birkaç kez benimle birlikte yapmıştı. Bir hastalık gibi, hayatımın diğer alanlarına da yayıldı. Duşta on dakikam vardı, saçımı yapmak için on dakikam, makyajımı yapmak için on dakikam. Her küçük şey onar dakikalık dilimlere bölünmüştü. Şaka olarak başlamıştı ama kısa sürede bir yaşam biçimine dönüştü.

Artık bir işim olmadığında, Tom'un işte olduğu hafta içi günlerde, ev tertemiz olduğunda ve tüm ev işleri halledildiğinde, koşmazsam yürüyüşe çıkardım. Parktaki bir bankta rastgele bir yabancıyla sohbet etmek için bile olsa. Yalnızdım ve arkadaşlarımı, iş arkadaşlarımı özliyordum. I

amaçsız sohbetleri ve şakalaşmaları özlüyordum. Böyle bir günde dışarıdayken Tom aradı ve on dakika içinde eve gelmemi istedi çünkü teslim edilmesi gereken bir paket vardı ve imzalanması gerekiyordu. O güneşli günde köyün dışına doğru üç mil yürümüşüm ve koşarak eve dönmeme rağmen kuryeyi kaçırmıştım. Tom öfkeden deliye dönmüştü ve yeni bir kural devreye sokuldu. Herhangi bir zamanda evden on dakikadan fazla uzakta olamayacaktım.

Bu benim dünyamı daha da küçülttü. Yerel dükkanlara ve parka gidebiliyor, dereyi ziyaret edebiliyordum ama hepsi bu kadardı. Çemberin biraz daha dışına çıkarsam, zamanında geri dönememe riskiyle karşı karşıya kalırdım. Daha sıkı çalıştım, daha uzağa gitmek, daha hızlı hareket etmek için kendimi zorladım. Tom ben dışarıdayken defalarca aradı, saçma bir nedenden ötürü beni geri çağırdı ama ben her seferinde zamanında geri dönmeyi başardım. Küçük bir kazançtı ama bir tür kaçış yolu bulmuştum. Dünyamın sınırlarını zorlamanın bir yolunu.

Ancak bugün koşmak yoktu. Kayınvalidemi eğlendirmenin kraliçesi olmalıydım. Tom'un taparcasına seven annesine hava atabileceği mükemmel bir eş. Tatlı tatlı gülümsemeli ve onun her şeyi didik didik etme çabalarını görmezden gelmeliydim. Umarım bu, bunu yapmak zorunda kalacağım son seferlerden biri olur, çünkü belki de dün geceden sonra bir planım vardı.

6

SAVANNAH

Telefonum çaldığında yemek masasında ders çalışıyordum. Eskortluk dokuzdan altıya çalışılan bir iş değildi, bu yüzden ne zaman boş olsam kafamı ders kitabına gömüyordum. Üniversitede son yılımdı, hukuk alanında lisans derecesi almak için çalışıyordum ve teslim etmem gereken bir makale için alıntı yapmam gereken mevzuatı anlamaya çalışıyordum ama para kazanma ihtimalini göz ardı edemezdim.

Tanımadığım bir numaraya cevap verirken telefona 'Alo,' diye mırıldandım.

"Savannah, ben Tom, Cuma Gecesi'nden.

Sessizliğin uzamasına izin verdim, aramasını bekliyordum.

"Glenthorne Malikânesi'ndeki Middeon yemeği," diye devam etti. Sesindeki çaresizliği duyabiliyordum, sanki herhangi biri öne çıkıyormuş gibi hatırlanmak istiyordu. Hepsi aynıydı: okşanması gereken devasa egolar.

"Tom, merhaba, nasılsın? Nerede olduğumu kaybetmemek için ders kitabının sayfasını katlayarak sıcak bir şekilde söyledim.

"Çok teşekkür ederim, ya sen?

"Muhteşem. Sizin için ne yapabilirim? Aslında bu bir soru değildi, neden aradığımı biliyordum, Cuma gecesi yüzünde beliren memnun gülümseme aklıma geldi.

"Bu hafta müsait olabileceğinizi umuyordum...

"Ajandamı kontrol edeyim ve size geri döneceğim. Bu numaradan mı?' 'Evet, mümkünse mesaj atabilir misiniz?

"Elbette," diye kıkırdadım. "Tedbirli olacağım. Sesim ipeksi bir yumuşaklıktaydı. "Teşekkür ederim. Telefonu kapatmadan önce sesindeki beklentiye duydum.

Evde mutlu aileler oynarken onu ifşa etmediğim için rahat bir nefes aldım.

Sandalyeme geri yaslandım ve ders kitabımı elime aldım. Bir süre sonra günlüğümü kontrol edecektim, yer açabileceğimden emindim. Tom'un henüz oran hakkında hiçbir fikri yoktu ve bunun onun nefesini keseceğinden emindim ama reddetmeyeceğinden de emindim. İstemesinin verdiği heyecan ve sahip olduğum güç hoşuma gidiyordu. Erkekler benimle vakit geçirmek için yalan söyler, kandırır ve risk alırlardı. Birlikte yaşadıkları ya da evli oldukları kadınlardan daha çok arzulandığımı bilmek beni güzel ve seksi hissettiriyordu ama göz diktığım şey onların parasıydı. Diplomamı aldıktan sonra randevu defterimi sonsuza dek kapatacaktım.

Bir yıl önce yerel golf kulübünün barında kendimi Harry Poulter ile tanıştırmam şu anda sahip olduğum birçok rezervasyonun yolunu açmıştı ve ona çok şey borçluydum. Bu yüzden üç ayda bir verdiği yemeklere katılmaktan mutluluk duyuyordum. Gecem için bana beş bin dolar ödendi, buna ona ve bir başka *kazanana verdiğim* hizmetler de dahildi.

Başarının anahtarı, kız arkadaşlarının ya da eşlerinin olmadığı her şey olmaktı. Yani onlar birbirleriyle sıvı bir öğle yemeği için buluşurken ya da yardım etkinlikleri düzenlerken, ben ders çalışmanın yanı sıra spor seanslarına da katılmak, yürürken kırımın sallanmadığından emin olmak zorundaydım. Onlar dizlerine kadar ev işlerine gömülmüş, işkolik kocaları için mükemmel bir ev yaratırken ya da çocuklarının bezlerini değiştirirken, ben ağda yaptırıyor, tüylerimi alıyor ve manikür yaptırıyordum. Hepsi buydu, bir yanılsama. Eğer seksten hoşlanıyorsanız, ki hoşlanıyordum - tabii ki yaşlı ve kilolu erkeklerle değil, her ne kadar onlar benim ekmek tekmem olsa da. Ama ben de diğerleri gibi numara yapabiliyordum.

Amacım diplomamı almak ve çalışabileceğim bir firma bulmaktı. On dokuz yaşında İrlanda'yı terk edip İngiltere'ye taşınmamın nedeni de buydu. Baskıcı annemle arama biraz mesafe koymak ve biraz özgürlüğün tadını çıkarmak için çaresizdim. Babam ayyaşın tekiydi, annem kirayı ödeyemeden maaşını içkiye yatırır. Para sıkıştıktı ve ben ve kardeşim Craig, masaya yemek koymaya yardım edecek kadar büyür büyümeyiş yazıldık. Hayal ettiğim hayat bu değildi ve eğer gitmezsem annemin içinde bulunduğu aynı döngüye sıkışıp kalacağımı biliyordum.

Ülkeye geldiğimde, düşük ücretli işlerde günde on sekiz saat çalışarak ortak bir konaklama yerinde bir oda için yeterli parayı bir araya getirmiştım. Erişte paketleri ve gevrek sandviçlerle geçiniyordum.

Bir yandan da kendimi geliştirmeyi hayal ediyordum. Sonunda, Brighton Üniversitesi tarafından kabul edildim ve hukuk alanında bir temel derece için yerleştirme teklifi aldım, ancak öğrenci kredileri ve baro çalışmasıyla bile yaşamak için neredeyse hiçbir şey yoktu.

İşte o zaman Natasha ile bir barda tanıştım. Bütün gece ona ve arkadaşına hizmet etmiştim, ilgimi çeken bir konuşmanın parçalarını yakalamıştım. Arkadaşı bir iş görüşmesi yapmak için dışarı çıktığında sohbet etmeye başladık ve ben de ona açıkça seks isteyip istemediğini sordum. Güldü ve bana eskort olduğunu ve erkeklerin seks için değil, arkadaşlığı için para ödediğini söyledi. Bu fikir bile ilk başta iğrenç gelmişti, ta ki bana ne kadar para kazandığını söyleyene kadar - o da benim gibi üniversite parasını çıkarmaya çalışıyordu. Öğrenci hayatının yoğunluğu, insanın özümsemesi gereken ezici miktarda bilgi ve iki yakasını bir araya getirmeye ancak yetecek kadar paraya sahip olmak konusunda birbirimize bağlanmıştık. Ta ki eskortluk yapmaya başlayana kadar.

Natasha ve ben arkadaş olduk, bazen birlikte ders çalışıyor ve zor bir haftanın sonunda gevşiyorduk. Benden birkaç yaş büyük olduğu için beni kanatları altına aldı. Bana eskortluk konusunda hızlandırılmış bir kurs verdi, Kelt görünümüm ve kabarcıklı kişiliğimle doğal olacağımdan eminim. Birkaç kolay müşteriyi sığdıramadığında bana devretti ve çok geçmeden bar işimi bırakacak kadar para kazanmaya başladım, böylece çalışmaya daha fazla zamanım oldu. Harry ile tanıştığımda, düzenli müşterilerimden birkaçını tutmama rağmen beni daha kazançlı bir gelir akışıyla tanıştırdı.

Hizmetimi alan erkeklerin çoğu genellikle evliydi ve orta yaşa boyun eğmişlerdi, bu yüzden Tom hoş bir sürpriz oldu. Onu çekici bulduğumu inkâr edemezdim. Geniş omuzları, dolgun göğsünde bir tutam siyah saçı, düzgün bir çene hattı ve özellikle çarpıcı olan gece mavisii gözleri vardı. Temizdi, istekliydi ve biraz ikna edersen birlikte geçireceğimiz zamandan ne istediği konusunda kararlıydı. En popöler numaralarımдан birkaçını yaptım, bitirdiği hız göz önüne alındığında biraz fazla işe yaramış olabilir, ancak bonusundan memnun olduğundan emindim.

Bu kadar çabuk arayıp benimle bir seans daha yapmak istediğine göre, öyle olmalı. Kayıtlarıma ekleyeceğim yeni bir müşterim varmış gibi görünüyordu.

Tom'un ailesi, her zamanki gibi, tam öğle vakti geldi; armut dibine düşmüş. Kuzuyu çoktan fırına vermişim ve bahçede oturup bir demlik çay ve bisküvi eşliğinde Haziran güneşinin sıcaklığının tadını çıkardık.

"Ah, Thomas, şu çiçek ağacını gerçekten budamalısın," dedi Gwen, sarkan dallara ve bakımlı çimenlerin üzerine saçılan pembe çiçeklere bakarak dudaklarını büzerek.

Ona bu renk cümbüşünün güzel olduğunu söylemek istedim ama sustum. Tom misafirlerimize karşı çıkmamı kabalık olarak görürdü. Dahası, annesiyle tartışmak büyük bir günah olurdu.

"Birini çağıracağım anne," diye iç geçirdi Tom. "Neyse, haftan nasıl geçti?" diyerek konuyu değiştirmeye çalıştı.

Gwen gözlükçüler ve bırakın kalifiye bir optometrist olmayı, çalışacak yaşta bile görünmeyen birinden aldığı berbat hizmet hakkında bir tirada başladı. Her ziyaretinde aynı şey oluyordu, Gwen her zaman şikayet edecek bir şey bulabiliyordu.

Nefes almak için durakladığında, 'Kuzuyu kontrol etmeye gidiyorum,' dedim.

Tom gülümsedi ve ben ayağa kalkarken arkamı sıvazladı. 'İşte iyi bir kız,' dedi, sanki soylu bir yarış atıymışım gibi.

Dişlerimi sıkarak tatlı tatlı gülümsedim ve mutfağın güvenli sığınağına çekildim.

Tom genellikle ayda bir kez anne ve babasını Pazar öğle yemeğine çağırırdı ve ben sadece bir kez annesini eleştirme hatasına düşmüş olsam da bu ikimiz için de uzun ve zahmetli bir işti. O Pazar günü, bütün öğleden sonramı mutfak zemininde kırılan kırmızı şarap şişesini temizlemekle geçirmiş, ellerim yanana kadar krem rengi harçtaki kırmızıyı ağartmaya çalışmışım.

Bugün, neyse ki, öğle yemeği iyi karşılandı, sadece bir kişi yaban havuçlarımın nasıl daha gevrek olabileceği konusunda çemkirdi.

Charles, Tom'un babası, daha sonra dere kenarındaki yürüyüşü Tom'u ne kadar zayıfladığım konusunda azarlamak için kullandı. Fikirlerini genellikle kendine saklar, oğluna olduğu kadar kocasına da baskıcı davranan Gwen tarafından bastırılırdı. Tom otoriter tavırlarını annesinden almıştı ama annesinin elinden kurtulmaya ne kadar hevesliyse onu memnun etmeye de o kadar hevesli görünüyordu.

"Koşuyor baba, turp gibi.

Ben duymamış gibi yaparak önlerinden geçerken, 'Evet, kızın daha fazla çocuk doğurmaya ihtiyacı var,' diye tersledi.

Sonunda gittiklerinde Tom büyük bir viski alıp salona geçti ve ben de düşüncelerimle baş başa kaldığım için memnun bir şekilde bulaşık makinesini doldurmaya başladım. Onlar gelmeden önce keyfi yerindeydi ve şüphesiz bunun için Savannah'ya teşekkür etmeliydim. Şimdi muhtemelen beni hamile bırakmadaki başarısızlığını düşünüyordu. Beswick'ler torun sahibi olmak için yanıp tutuşuyorlardı ama Tom birkaç ay önce doğum kontrol hapını bırakmam gerektiğine karar verdiğinde, spiral taktırmak için gizlice doktordan randevu almışım.

Kulübeye taşındıktan birkaç ay sonra, Tom değişmeye başladığında, onun çocuklarına annelik yapmak istemediğimi anlamışım, dolayısıyla bobin, ama bir kaçış planına ihtiyacım olduğunu da biliyordum. Tom beni kolay kolay bırakmazdı. Evlilik, ona göre, başarısız olacağı bir şey değildi. Kendimi işsiz, gelirsiz ve arkadaşsız bir halde bulduğumda kapana kısılmışım ama şimdi Savannah bir hediye gibi karşıma çıkmıştı. Tek yapmam gereken onunla iletişime geçmenin bir yolunu bulmaktı.

O akşamın ilerleyen saatlerinde Tom'a salonda katıldım ve televizyonda bir polis dizisi izledik. Daha rahat kıyafetler giymek için yanıp tutuşuyordum. Tom'un seçtiği limon kareli kapri pantolon sürekli yukarı çıkıyordu. Saçlarımı okşadı, içtiği viskinin etkisiyle kelimeleri bulanıklaşıyordu.

"Sanırım biraz tıraşa ihtiyacın var aşkım, belki biraz da röfle?

Tom'un kısa süre içinde kanepede uyuyakalacağını umarak, itaatkâr bir tavırla, 'Elbette,' diye cevap verdim.

"Sana bir randevu ayarlayacağım," dedi dizimi okşayarak. 'Neden gidip yatmak için hazırlanmıyorsun? Bu gece kırmızı olanı giy. Gözleri avının etrafında dönen bir kurt gibi parlıyordu.

Kurşun gibi bacaklarımla kalktım ve otomatik pilotta merdivenleri çıktım. Kırmızı gecelik, bu gece fahişeyi oynamamı istediği anlamına geliyordu. Beyaz bakire, siyah ağırbaşlı ama seksiydi. Kırmızı genellikle sarhoş olduğunda seçilirdi; sert davranırdı ve yarın ağrım olacağını biliyordum.

Yorganın altında donmuş bir şekilde yatıyor, merdivenlerden gelecek ayak seslerini bekliyor, tüylerim diken diken oluyordu.

"Gel buraya, seni küçük sürtük," diye mırıldandı Tom, yatak odasına girerken kemerini çözdü. "Dizlerinin üzerine çök.

* * *

Tom mışıl mışıl horladıktan sonra su ve parasetamol almak için aşağıya indim, başım saçımı çektiği yerden dolayı ağrıyordu. Cüzdanı anahtarlarıyla birlikte yan taraftaydı ve kapıyı açıp spor ayakkabılarımı giymeyi ve gecenin içine doğru koşmayı düşündüm. *Aptal Chloe*. Hayatımı ne hale getirmiştin. Bunun yerine cüzdanı elime aldım, zulamla birlikte saklamayı kaçırmayacağını bildiğim yirmi sterlinlik bir banknot çıkardım ve karıştırmaya devam ettim.

Savannah'nın kartvizitini saklama zahmetine bile girmemişti, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi eski makbuzların arasına sıkıştırmıştı. Karısının onu bir eskortun hizmetinden yararlanırken bulup boşanmak istemesi konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Bunu yaparsam bana sadece gülerdi, tıpkı son kez gideceğimi söylediğimde olduğu gibi.

'Nereye gideceksin, Chloe? Kimse seni istemiyor, annen bile,' demişti, sözcükler acı veriyordu. "Seni bulacağım, benden saklanamayacaksın.

Omurgamdan aşağı ürperti gönderdi. Bu konuşmanın sonuydu.

Tom'un Savannah'nın numarasını herhangi bir yerde yazılı bulmasından korktuğum için ezberleyerek kartı bulduğum yere geri koydum ve yatağıma döndüm.

"Bugün ne yapmayı planlıyorsun? Tom kahvaltı sırasında sordu. Masaya granola ve kahve koymak için erkenden kalkmışım. Duştan sonra yemek için on dakikalık bir zamanı vardı, böylece saat yedi buçukta evden çıkıp sekizdeki yoğun trafikte işe gidebilecekti.

"Yapmam gereken ütüler var ve garaj yolunun otlardan temizlenmesi gerekiyor," dedim rastgele fikirler üreterek. Tom o isteyken benim de meşgul olmamı isterdi. Boş eller boş zihinler demekti ve çok fazla düşünen bir eş Tom'u memnun etmezdi. Ona nasıl uzun duşlar aldığımı, hazırlanmak için zaman ayırdığımı söylemedim. Tom etrafta olmadığına on dakika kuralı pencereden dışarı çıktı. Öğle yemeğinde gazete okur, sabah fırsat bulamazsam akşam yemeğinden önce koşuya çıkardım. "Ayak işlerini yapmamı ister misin? Köye gitmek için bir bahanem olabileceğini umarak sordum.

"Bir şişe daha viskiye ihtiyacım var, ne kadar malt viski bulabilirsiniz. Eğer varsa Glenfiddich. Tom kravatını düzeltti. "Ve bana şu sevdiğim krakerlerden al, ekşi kremalı olanlardan. Bu bir soru değil, daha çok bir emirdi.

"Tabii ki.

O gittiğinde, duştan önce banyoda aynanın karşısında çırılçıplak durdum. Dün gece Tom sol göğsümü ısırmış ve kızgın mor çürükler oluşmuştu. Bu kadar ileri gidip beni incitmek istemediğinden emindim ama her şeyin bir ilki vardı. Daha fazla zamanımı boşa harcamayı reddederek

gözyaşları içinde duşa girdim, su dayanabildiğim kadar sıcaktı. Bugün Savannah'yla temasa geçecek ve işleri yoluna koyacaktım.

Giyindikten sonra zulamı kontrol ettim, üçüncü yatak odasındaki yatak direğinin üzerindeki düğmeyi açtım ve küçük bir plastik torbaya sarılı parayı çıkardım, sütyenimin içine sokarken yüzümü buruşturdum.

Köye doğru yürürken dün dere kenarında yürüdüğümüz yolu takip ettik. Su sabah güneşinde parılıyordu ve kır çiçekleri kıyıları doldurmuştu, arılar vızıldayarak düğün çiçeğinden düğün çiçeğine polen topluyordu.

Yanından geçerken elinde zıp zıp bir cocker spaniel olan kadın köpek gezdiricisine gülümsedim, merhaba desem mi diye düşündüm ama kısık gözleri başka tarafa baktı. Bir köpek, evde bir arkadaş istiyordum ama Tom'dan bunu istemeyecektim. Hayvanı koz olarak kullanmanın bir yolunu bulurdu. Normal anlamda sevme yeteneğine sahip değildi ve eve o ruh hallerinden biriyle gelirse ona kötü davranılacağı düşüncesine katlanamazdım.

Kasanın arkasındaki kadın, viski ve krakerleri tararken hızlı bir şekilde sakız çiğniyordu, ancak toplamı tamamlamakta yavaştı. Cebimdeki telefonum çaldı ama ödeme yaptığım için zamanında cevap veremedim. Dışarıda kocamı geri aradım. Beni arayan tek kişi oydu.

"Neredesin?" diye sordu, sesi diken diken olmuştu.

"Dükkândayım, kraker ve viski aldım," dedim onu yatıştırmaya çalışarak.

'Ah evet, anlıyorum, işlem az önce telefonuma geldi. Bana biraz pul da getirebilir misiniz lütfen? "Tabii," dedim ve içeri girmek için arkamı döndüm. "Bu akşam yemekte ne var?" diye sordu.

"Quesadillas.

'Hayır, hiç sanmıyorum. Şu yaptığınız tavuklu turtaya ne dersiniz?'

"Tamam," diye cevap verdim, zihnimden evde malzemelerin olup olmadığını kontrol ettim. "İşler nasıl?

"Oh iyi. Saçın için yarın Laura'dan randevu aldım, saat 10'da.'

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim, neredeyse omuzlarıma ulaşan saçlarıma dokunarak. Sanırım bob saça geri dönecektim.

Hızlı bir veda ile Tom telefonu kapattı ve ben de pul ve pırasa almak için tekrar sıraya girdim.

Köyde güzel bir orman yeşiline boyanmış, kullanılabilir durumda sadece bir telefon kulübesi vardı. Diğer sökülmüş ve mini bir kütüphaneye dönüştürülmüştü.

insanların kullanılmış kitaplarını başkalarının okuması için aldıkları bir yerdi. Burası bir hazineydi ve taşındığımızdan beri pek çoğunu ödünç almıştım, editör olarak saatlerce kitap okuduğum günleri özlüyordum. Artık bu fırsatlar çok azdı ve Tom tüm dikkatimi bana vermemi istiyordu. Telefon kulübesini keşfetmeden önce günlerimi dolduracak bir şeyler arıyordum ama ana kütüphane yürüyerek gidilemeyecek kadar uzaktaydı.

Tom olmadan daha ileri gitmeyi göze aldığım tek seferde, kütüphaneyi ziyaret etmek için otobüse bindiğimde, eve sürpriz bir paket öğle yemeği getirmişti ama evi bomboş bulmuştum. Tom aradığında on dakika içinde eve gelememiştim ve geldiğimde de bana soğuk erişteyi on büyük ısırıkta yedirmişti.

Telefon kulübesi küçük caddenin sonundaydı ve içeri girip kapıyı arkamdan kapattım, küf kokusundan burnumu kırıştırdım. Tom'un irtibatı koparmamak için bana verdiği dandik ahizenin faturası ayrıntılıydı ve bu telefondan arama yapma riskini göze alamazdım. Numaramı saklasam bile, kimi aradığım konusunda beni terslerdi. Cebimden bozuk para çıkarıp Savannah'nın numarasını çevirdim. Dört kez çaldıktan sonra cevap verdi, sesi boğucuydu ama belli ki rol yapıyordu.

Savannah konuşuyor.

'Merhaba, ben Chloe, geçen Cuma Middeon'daki yemekte tuvalette tanışmıştık. Ben Tom'un karısıyım.'

Kısa bir duraklama oldu.

"Merhaba Chloe, sana nasıl yardımcı olabilirim? Savannah sert bir sesle konuştu.

"Benimle kahve içmek için buluşabilir misin, yarın belki?"

"Başkalarının evliliklerine karışmam, Chloe.

"Sana bir teklifim var," diye cevap verdim, sesimi hissettiğimden daha emin çıkmaya zorlayarak.

"İlginç, peki bu ne olabilir?"

"Copthorne'da Star Lane'de bir kahve dükkanı var. Orayı biliyor musun? Sorusunu duymazdan gelerek cevap verdim.

Kuru kuru kıkırdadı. "Anladığımı söyleyemem," dedi. 'Copthorne'a hiç gitmedim ama navigasyonum var, eminim bulurum. Saat ikide boşum.

'İki harika olur. Sonra görüşürüz,' dedim, dizlerimin korku ve rahatlama karışımıyla büküldüğünü hissederek.

Chloe'nin ne konuşmak istediğini merak etmediğimi inkar edemezdim. Daha önce bir eşten sadece bir kez telefon almıştım ve o da hiç hoş değildi. Beni ne kadar iğrenç bulduğunu söylemesine izin verdim, sonra da nazikçe beni bir daha aramamasını rica ettim ve numarasını engelledim. Garip bir şekilde, o müşteriyi bir daha hiç görmedim. Belki de Chloe üçlü bir ilişki hakkında konuşmak istediği için aramıştı? İşte bu ilginç olurdu. Bu benim ilk çiftim olacaktı, ama eğer fiyat uygunsa, bunu düşünebilirdim. Chloe taze yüzlü, çekici, minyon ve söğüt gibiydi, sarışın Audrey Hepburn gibi klasik bir görünümü vardı.

Sabah katılmam gereken dersler vardı ama Tom'la yarın öğleden sonra saat dörtte Brighton'da iş için kiraladığım Airbnb'de buluşacaktım. Aslında, karısıyla kahve içtikten sonra, gelişine hazırlanmak için oraya gidecektim. Middeon'daki yemekte ilk karşılaşmamızda oldukça çekingen davranmıştı ama ben ahlaksızlığın pusuda beklediğini hissediyordum. Yarın saçlarını açabilirdi ve bu ihtimal ilgimi çekiyordu.

Musluğun gıcirtısı beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Banyoda yerel meclis üyesi vardı, birazdan çıkacak ve göğsüme sokulurken onu bir bebek gibi sallamadan önce bebek pudrasına bulamamı isteyecekti. Her türlü gerekiyordu ama kolay bir müşteriydi; ellerimi kirletmeme bile gerek kalmıyordu. Ayrıca faturaları ödüyordu, bu yüzden şikayet edemezdim.

Salı öğleden sonra saat dörtte. Savannah'yı tekrar o zaman görecektim. Ben bütçe planlamasına dalmışken bana mesaj atmıştı. Telefonum bip sesi çıkarıp Seth adı belirttiğinde bunun hemen unutulduğunu söylememe gerek yok. Chloe telefonuma bakar diye onu rehberimde Seth'in altına kaydetmiştim ama sözünün eri Savannah ketum davranmıştı. Mesaj bir iş arkadaşından gelmiş gibiydi ve istenen dosyaların Salı günü öğleden sonra saat dörtte kadar Brighton'daki bir adrese teslim edilmesi gerektiğini söylüyordu.

Bir fiyat konuşmamıştık ama Harry'nin çekini, Cuma günkü ikramiye ödülümü bankaya yatırmıştım ve onu harcamayı tercih edeceğim başka bir şey düşünemiyordum. Ofisimde volta atıp mesajı tekrar okudum, Savannah'nın uzun kırmızı pençelerinin ekranda süzüldüğünü hayal ettim, kasıklarındaki kıpırdanmanın farkındaydım, ofis kapısının kapalı olması ve Bella'ya aramalarımı bekletmesini söylemem içimi rahatlatmıştı.

Savannah rezervasyonumu onaylamadan önce beni neredeyse yirmi dört saat bekletmişti. Beni tekrar görmek istemediğini düşünmeye başlamıştım ve belki de Cuma günü olabileceğim kadar iyi performans gösterememiştım ama lanet olsun, kadın bir tanrıçaydı. Kendimi zor kontrol ediyordum. Chloe'yle tanıştığımdan beri başka kimseyle birlikte olmamıştım, evliliğıme bağılydım ama Savannah'yı görür görmez cazibem anında kabarmıştı.

O zamandan beri Cuma gecesinin anısı beni tüketmişti. Arkasının kıvrımları, kalçalarının porselen etini avuçladığımda

derinlerine daldı. Son zamanlarda çıplakken bir tazıya benzemeye başlayan Chloe'ye hiç benzemiyordu, tüm kemikleri ve siniri.

Hafta sonunun her dakikası işkence gibiydi, onu bir daha ne zaman göreceğimi merak ediyordum, özellikle de Pazar öğle yemeği. Annemin gözleri hakkında gevezelik etmesini dinlemek zorunda kalmak, babamın beni azarlamasından bahsetmiyorum bile, çünkü Chloe sadece birkaç aydır deniyor olmamıza rağmen henüz hamile kalmamıştı. Onu bir doğurganlık kliniğine götürüp test yaptırmalıydım. Yapabileceğimiz bir şey olmalıydı. Ailem bir torun bekliyordu ve ben de bir oğul istiyordum. Belki de Chloe'nin koşmayı bırakması, biraz daha fazla yemesi gerekiyordu. Evet, sorun bu olmalıydı ve kolayca çözülebilirdi.

Son zamanlarda dikkatinin dağınık olduğunu hissediyordum, her zamanki gibi dikkatli değildi. Belki de sıkılmıştı - eğer durum buysa, bir bebek sahibi olmak için daha fazla neden vardı, günleri için iyi bir dolgu olurdu. Annelik ona çok yakışırdı, tabii beni ilk sıraya koymayı unutmadığı sürece.

Aklım kızıl saçlı kıza kaydı. Onu tekrar tadana kadar dakikaları sayacaktım. Görünüşe göre Bella'nın bir toplantıyı değiştirmesi gerekecekti ama bu sorun olmayacaktı. Ona önemli bir şey olduğunu söyleyecektim. Katılmam gereken bir randevu, kaçamayacağım bir randevu.

Tom eve vardığında ben hâlâ parke taşlı araba yolundaydım. Yavaşça ön kapıya doğru ilerliyordum, güneş sırtıma vuruyordu ve yanımda bir kova yabani otların parmakları acıyordu. Yüzünde bir sırıtişla arabadan indi ve elinde bir demet güzel pembe gül tutuyordu.

"Güzel karım için," dedi ve kendimi fırçalamak için ayağa kalktığımda yanağıma bir öpücük kondurdu.

"Teşekkür ederim, çok güzeller," diye cevap verdim, elinden aldım. "İyi günler mi?"

"Evet, bir pazartesi için fena değil aslında. Turta fırında mı? Açlıktan ölüyorum."

Tom'u mutfağına kadar takip ederek, "Şimdi koyuyorum," dedim. Alışveriştten döner dönmez turtayı hazırlamış ve otları ayıklamaya başlamadan önce buzdolabına koymuştum.

Tom kaşlarını çatı.

"Sadece yarım saat sürer," diye onu rahatlattım. "Neden bir şişe kırmızı şarap açmıyorum ve verandada oturmuyoruz?"

"Garaj yolunu bitirdin mi?"

"Neredeyse, ama yarın bitirebilirim," diye önerdim, sırtımdaki kaslar şikayet ediyordu.

"Şimdi halletmek daha kolay, değil mi? Akşam yemeğinde bir kadehin tadını çıkarabiliriz. Tom kravatını gevşetti ve gömleğinin üst düğmelerini açtı.

Yüzünü buruştur.

Küçük bir meydan okuma eylemi olarak çiçekleri kasıtlı olarak ambalajlarında kenarda bıraktım ve ellerimin ve dizlerimin üzerindeki pozisyonuma devam ederek araba yoluna geri döndüm.

* * *

"Yarın önemli bir toplantım var, mavi çizgili gömleğe ihtiyacım var," dedi Tom daha sonra, son kalan tavuklu ve kekikli turtayı kürekle yerken.

Sekizinci lokmamdaydım ve Savannah'yla kahve içerken yapacağım sohbeti hayal ederken midemde bir taş vardı.

"Chloe, dinliyor musun?"

Ses tonunun keskinliği karşısında gözlerim tabağımdan yukarı fırladı. 'Evet, zaten dolabında. Dün ütüledim.'

"Düşünüyordum da," dedi Tom ve kalbim otomatik olarak yerinden çıkacak gibi oldu. 'Bir doğurganlık kliniğinden randevu almalıyız, neden hala hamile olmadığını anlamaya çalışmalıyız.'

Bir buz kütlesi omurgama çarptı ve anında daha dik oturarak çatalımı yere bıraktım.

Tom atılmış çatal bıçak takımına baktı ve kaşlarını kaldırdı. Sayıyordu. Tekrar elime aldım.

"Muhtemelen birkaç kilo alsan iyi olur, belki de bu kadar koşmak sana iyi gelmiyordur.

Dudağımı ısırdım ve gözyaşlarımın sızlamasını görmezden geldim. Koşmak benim kaçışımdı, zihinsel ve fiziksel olarak. Bugün bir koşu bile yapamamıştım ve şimdiden bir yay gibi sıkıca sarılmıştım. Bunu da benden almasına izin veremezdim.

"Bir yer bulurum, randevu alırım," dedim gülümseyerek.

Tom bebek yapma konusunda sorunun bende olduğunu varsayıyordu. Onun spermleri iyiydi, güçlüydü, nasıl bir hatası olabilirdi ki? Elbette bir dereceye kadar haklıydı, hata bende idi - ama bu bobin yüzündendi. Başka bir doktora gidemezdim, iç muayenede spiral taktırdığımı anlaşıldı ve oyun biterdi. Bir şeyler bulmalıydım.

O zaman bunu sana bırakıyorum. Tıraşını dört gözle bekliyor musun? Biraz uzadı, değil mi?"

Başımı salladım, dokuz lokma, bir tane daha kaldı.

Tom boş tabağını aldı ve yanımda durarak onuncu lokmamı bitirmemi bekledi. Ağız kuruluğuyla yutmakta zorlandığım hamur tatlısını çiğnerken boğazım düğümlendi.

"Hadi ama, kalanını bitirebilirsin," dedi sabırsızca, son turtayı zorla mideye indirip tabağımı temizlerken beni izliyordu.

"Şunu alayım," dedi, avucunu uzatarak.

Tom şövalye havasındaydı, ben kenarları silerken bulaşık makinesini yıkayıp doldurdu ve verandada oturup bir kadeh kırmızı şarapla güneşin çitlerin altından batışını izledik.

"Yarın biraz geç kalacağım, toplantım sarkabilir," dedi Tom boğazını temizleyerek ve kaşlarını çatarak çiçek ağacına bakarak. Rahatladığımı gizlemeye çalıştım, Tom ne zaman geç saate kadar çalışsa bu bana bir rahatlama gibi geliyordu.

"Tamam. Ben quesadilla yapacağım; pişmesi uzun sürmüyor.

"Elbette," dedi, akli başka yerde olmasına rağmen. İşaret parmağını bardağının kenarında gezdirdi.

Akşam yemeğinden önce otları ayıklamayı bitirmek için acele etmekten sırtım ağrıyordu ve omuzlarımda güneş yanığının acısını hissederek demir sandalyede rahatsız bir şekilde kaydım.

"Banyo yapmamın bir sakıncası var mı? Genelde akşamları televizyon izlerken yanında birilerini görmekten hoşlandığımı bildiğim için sordum.

'Hayır, devam et, belki erken bir gece geçiririz. Hadi bir bebek yapalım,' dedi elimi sıkarak. Elini onunkinin altından çekme dürtüsüne direnmek zorunda kaldım.

"Tamam," dedim, üst kata çıkmadan önce gülümsemeye zorlayarak.

Düğün hediyesi olarak aldığımız cam vazoya özenle yerleştirilmiş pembe güllere baktım. Sırtım dünkü ayıklamadan dolayı hâlâ ağrıyordu ama en azından Tom dün gece nazik davranmış, beyaz bir gecelik istemişti. Gerçi seviştikten sonra telefonunu incelerken otuz dakika boyunca bacaklarım yatak başlığına dayalı, onursuz bir pozda oturmamı sağlamıştı. Görünüşe göre seksten sonra bu pozisyonu almak döllenme şansını artırıyormuş. Keşke bilseydi.

Benim gibi Tom da bu sabah özellikle gergin görünüyordu, kahvaltıda fazla bir şey yememişti ve bunun daha sonra yapacağı toplantıyla ilgili olduğunu tahmin ediyordum. Bu sabah kuaföre giderken giymem için sarı bir güneş elbisesi ve beyaz bir hırka hazırlamıştı - özellikle dört gözle beklemediğim bir randevu. Her zaman saçımı yapan Laura, Tom'un kışından güneş çıktığını düşünüyordu. 'Tutulan' bir kadın olmanın sonuçlarını tam olarak anlamıyordu ve Tom'la evli olmanın nasıl bir şey olduğunu sürekli romantize ediyordu. Hiçbir fikri yoktu ama çoğu insanın yoktu. Tom'un en şüpheli karakterleri bile büyüleyen bir tarzı vardı, herkes onun harika olduğunu düşünüyordu.

Spor ayakkabılarımı bağlamadan önce mutfak tezgâhında gerindim ve ağrıyan kaslarımı esnettim. Geri dönüp duş almadan önce en az beş kilometre yapabilmeliydim. Savannah'yla yapacağım konuşmanın gerginliğiyle atmam gereken bir sürü enerji vardı.

Dışarısı bulutluydu ve karşı taraftaki ormana doğru ilerlemeden önce köpek gezdirenlerden ve scooterlarıyla küçük çocuklardan kaçarak dere kenarında koştum. Patika gölgeli ve çamurluydu, duştan sonra asla tam olarak kurumuyordu. Kasvetli olmasına rağmen iyi kullanılıyordu ve zamanı Savannah'ya ne söyleyeceğimi düşünmek için kullanarak otomatik pilotta koştum. Onu yanıma çekmek için oyun planım neydi.

Koşmak üzerimdeki gerginliği atıyordu ve yastığa bağarmaktan çok daha iyi bir terapi olduğunu uzun zaman önce keşfetmiştim. Rekor bir sürede beş kilometre koştum ve bulutlara rağmen hala biraz pembe yanaklı olan güneş elbisemi giyerek saat ona beş kala salona vardım.

'Chloe, merhaba! Tam zamanında, oturmak ister misin?' Laura beni pencerenin yanındaki sandalyeye götürdü ki bundan nefret ederdim. Kimse kafasının yarısı folyoya sarılmış halde yoldan geçenlere teşhir edilmekten hoşlanmazdı. "Her zamankinden mi?

"Tom biraz daha röfle önerdi," dedim kayıtsızca.

"Beyefendiler sarışınları tercih eder, öyle derler. Göz kırptı ve ben de sııttım, Tom bir centilmen değildi.

Üç saat sonra Tom'a mesaj atıp, uzatmak için yanıp tutuşmama rağmen yeni saçlarımı ne kadar çok sevdiğimi söyledikten sonra Laura'ya masasında katıldım ve çantama uzandım.

"Hayır, hayır, Tom çoktan ödedi, tekrar rezervasyon yaptırmak ister misiniz?" "Hayır, sorun değil, teşekkürler. Tom içeri girmem gerektiğinde beni dürtecek.

"Tanrım, o kadar özenli ki, umarım kimse onu çalmaz. Başını geriye atarak kıkırdadı, vahşi yelesi titriyordu.

Laura'nın yorumuna homurdanarak ana caddede yavaşça yürüdüm ve Tom'un arayıp aramadığını görmek için telefonumu kontrol ettim. Mesajımı okuduğunu tahmin ediyordum, dolayısıyla nerede olduğumu biliyordu ve ben Savannah'yla birlikteyken aramayacağını umuyordum. Özür dilemek ve cevap vermek için dışarı fırlamak zorunda kalmak utanç verici olurdu. Sesimden bir şeylerin ters gittiğini anlayabilirdi. Neyse ki Tom eve gelmeden önce yapmam gereken bir iş vermemişti, o yüzden acele etmemi gerektirecek bir şey yoktu.

Savannah gelmeden önce öldürmem gereken bir saatim vardı, bu yüzden fırıncılardan bir peynirli ekmek aldım ve yürürken yedim, on ısıırık lanet olsun. Telefon kulübesi kütüphanesinde Jane Fallon'ın son çıkan kitabı vardı ve bir oturuşta yutacağımı bildiğim için çantama attım. Savannah'yla buluşmadan önce karnım endişeyle dönüyordu. Kocamla yattığım için ona ateş püskürmemi mi bekliyordu? Hiç şüphe yok ki ne yaptığımı merak ediyordu.

teklif o l u r d u . Soracak cesaretim var mıydı ve ya konuşmamız Tom'a geri dönerse? Bu almam gereken bir riskti.

Şirin kafeye on dakika erken gitmeye özen gösterdim ve arka tarafta, kulakların erişemeyeceği bir masaya yerleştim. Bu sabahki dersim çok yoğundu ve beynim hala tükettiğim onca bilgiden dolayı gergin hissediyordu, bu yüzden tempoyu biraz yavaşlatmak iyi gelmişti. Buluşmamız için seçtiğim kıyafet üzerinde uzun süre düşünmem, Chloe'yle rekabet ediyormuş gibi şık ama rahat olmak istemem beni eğlendirdi. Bu çok saçmaydı. Bir erkek için asla rekabet etmezdim ve ne kadar üst sınıf olursa olsun, karısını bir eskortla aldatan birini istemiyordum. Tom bir müşteriydi ve tek ilgilendiğim onun parasıydı.

Garson kız geldi, kirli bir önlük giymişti ve iki cappuccino sipariş ettim. Chloe'nin kocasını beceriyorsam ve bunun için cömertçe para alıyorsam, en azından kahve ısmarlayabilirdim.

Beklerken mesajlarımı kontrol ettim. Harry, Sussex'te bir dizi İtalyan restoranının sahibi olan Ricardo'nun yanı sıra bir randevuyu teyit etmek için iletişime geçmişti.

Kapı çalındı ve Chloe içeri girdi. Onu son gördüğümünden beri saçlarının rengini açtırmıştı ve saçları da kısalmıştı, elf yüz hatlarına uyan küçük, sevimli bir küt saçtı.

Elimi kaldırdım ve o da kibarca gülümseyerek kafenin içinde ilerleyerek arkadaki masama ulaştı.

"Sana bir kapuçino aldım," dedim selamlama amacıyla ve oturmasını işaret ettim. Başından itibaren kontrolü ele almam önemliydi. Nasıl yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu.

toplantı gidecekti. Meslek seçimimden dolayı beni azarlayacak mıydı, kahvesini üzerime mi fırlatacaktı, ne yapacaktı? İtiraf etmeliyim ki ilgimi çekmişti, özellikle de yüzünde öfkeli olmaktan ziyade gergin bir ifade vardı.

"Benimle buluşmayı kabul ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi, sesinde hafif bir titreme vardı.

"Tartışmak istediğiniz konu neydi? Doğrudan konuya girmek isteyerek cevap verdim.

"Savannah - gerçek adın bu mu?" diye sordu ve ben de kaşımı kaldırdım, ağzımın kenarı yukarı doğru kıvrıldı.

"Yorum yapmam mümkün değil.

"Elbette, üzgünüm, sadece merak ettim, bilirsiniz, bir sahne adı olup olmadığını. İrlanda'nın neresindensin?"

"Waterford, ama gençliğimden beri burada yaşıyorum. Başka sorunuz var mı?" Alaycı bir tavırla sordum. Kendimi açacağımı, çocukluğumuzda karşılaştığımız zorluklar üzerinden bağ kuracağımızı mı düşünüyordu? Benimle tanışarak ne kazanmayı planlıyordu?

"Özür dilerim, gevezelik ediyorum. Chloe ellerini birbirine kenetledi, köprücük kemiğinde pembe lekeler belirdi.

Sesimi yumuşak ve tehditkâr olmayan bir tonda tutarak, "Sanırım Tom için buradasınız," dedim.

"Yemekte ne olduğunu biliyorum. İkinizin seks yaptığını biliyorum. Durakladı, kapuçinosundan bir yudum aldı, elleri titriyordu.

Bu benim hatamdı, tuvalette çok küstahça davranmış, kediye çantadan çıkarmıştım. Genelde ağzı sıkı biriydim ama sanırım onun yaşı beni hazırlıksız yakalamıştı. Harry'nin müdürlerinden birinin karısı olmak için çok gençti. Kiminle konuştuğumu fark etmemiştim.

"Misafir odasından elinde beş bin dolarlık bir çekle yeni duş almış olarak döndü. Bunu anlamak için aptal olmaya gerek yok.

Derin bir nefes aldım, bir sonraki talebin ya da yalvarmanın gelmesini bekliyordum - gelebilecek biri gibi görünüyordu. *Lütfen kocamı becermeyi bırak, onu seviyorum, sen gelmeden önce çok mutluyduk.*

Daha sonra söylediği şey neredeyse içkimi boğazıma tıkamama neden oluyordu. İri mavi gözleri benimkilere kilitlenmişti, konuşurken yalvarıyordu.

"Onu kendine aşık etmeni istiyorum.

Savannah boğazını temizledi, yüzüne kazınan şoku gizlemeye çalışıyordu.

"Sana ödeyeceğim," dedim sesimdeki çaresizliği bastırmaya çalışarak, "Sadece ne kadar mal olacağını söyleyin.

"Dur bakalım, doğru mu duyuyorum? *Kocanı* kendime aşık etmemi mi istiyorsun?" Alaca gözleri kısıldı ve kendi kendine kıkırdayarak homurdandı.

"Doğru. "Neden?

Sertçe yutkundum, ne söyleyeceğimi bilemiyordum ama onu ikna etmem gerekiyordu.

O benim kaçış şansımdı.

'Çünkü onu terk etmeme izin vermeyecek. Eğer sana aşık olursa, kalmam için hiçbir nedeni kalmaz.

Savannah bir an durup sözlerimin süzülmesine izin verdi ve merakla bana baktı. "Canını yakıyor mu?" diye sordu.

Başımı salladım. "Hayır. Kontrolcü biri ama bana zarar vermiyor... tam olarak," diye itiraf ettim.

Savannah kaşlarını çattı, kusursuz pürüzsüzlükteki alnında çizgiler belirdi.

"Biraz şaşırmadığımı söyleyemem," dedi sandalyesinde arkasına yaslanıp fincanını boşaltırken.

Masanın altında tırnak etlerimi karıştırıyor, kararı bekliyor ve umutsuzca onun dualarıma cevap olmasını umuyordum.

'Sorun şu ki Chloe, bana aşık olduğunda ne olacak - tabii aşık olursa. Onu istemiyorum. Sanki ona kullanılmış giysiler teklif etmişim gibi burnunu kırıştırdı.

'Onu terk edebilirsin ama ben olsam terk ederdim. Peşimden gelse bile, bir ilişkisi olduğunu bileceğim. Bu boşanma sebebi.'

"Bir eskortla seks yapmak, kocanızın ilgisini çekmek için birine para ödemek zorunda kalmadan da boşanma sebebidir.

"Biliyorum. Göğsümdeki yanmayı hissederek başımı salladım. Onu kaybediyordum. "Bana evliliğimizden kurtulmanın tek yolunun bir kutunun içinde olmam olduğunu söyledi," diye mırıldandım, konuşmadan önce sözlerimi düşünürken kendimi onun gözlerine bakmaya zorladım.

"Kulağa iyi bir av gibi geliyor," dedi, İrlandalı tonu alaycılıkla doluydu.

Kapuçinomu karıştırdım, kaşık porselene çarparak şıngırdadı.

"Bu öğleden sonra onunla buluşacağım.

"Gerçekten mi?" dedim, sesim çok yüksek çıkmıştı, ufukta Savannah'yı görmek için çoktan plan yapmış olduğuna dair bir umut ışığı belirmişti. İçgüdülerim doğru çıkmıştı.

"Ne kadar teklif ediyorsunuz?

Savannah'ya ödeyecek parayı nereden bulacağımı bilmediğimden, "Benden ne kadar para alacaksın?" diye sordum.

"Beş bin dolar," dedi elini masanın üzerine koyarak, "bu da kelepİR.

Yutkundum, ağzım kurudu, böyle bir miktarı nereden bulabilirdim? Kaçış fonumda yaklaşık beş yüz dolar vardı.

"Size bunu sağlayabilirim," diye yalan söyledim, sağlayıp sağlayamayacağımdan emin değildim. "Yarısı peşin, yarısı da tamamlandığında," dedim, yeni pazarlık becerilerime şaşıarak.

'Tamam, anlaştık. İlk ödemeyi yapmak için Perşembe günü aynı saatte burada buluşalım.

İki bin pound daha bulabilmek için iki gün uğraştım ama her kuruşuna değeceğini umuyordum.

"şunu doğru anlamama izin verin. Savannah peçeteyle ağzının kenarlarını sildi. "Onu benim için seni terk etmeye ikna etmem gerekiyor.

Masanın altında dizlerimin birbirine vurmasına engel olamayarak başımı salladım. "Bunun şimdiye kadar yaptığım en tuhaf konuşma olduğunu söylemeliyim.

Savannah masanın üzerine on pound koyup ayağa kalkma d a n önce kuru bir kakhaha attı.

"Teşekkür ederim," dedim, başımı kaldırıp ona baktım, göğsümdeki gerginlik buharlaşıyordu. Gece elbisesi olmadan da şık görünüyordu. Kot pantolon, topuklu ayakkabılar ve klasik beyaz bir gömlekle bile Savannah gerçekten göz alıcıydı. Tom'un hiç şansı yoktu.

'Bana henüz teşekkür etme. Kabul etse de etmese de bana iki buçuk bin dolar borçlusun.

"Yapacak," diye cevap verdim ve nemli avuçlarımı kalçalarımda yumuşatıp kapuçinomu bitirmeden önce onun kahve dükkanından çıkışını izledim.

Gün uzadı, sabah e-posta olabilecek toplantılarla doldu taşı. Chloe, Laura saçını bitirdiğinde bir mesaj gönderdi ve ben de saçını görmek için sabırsızlanıyordum. Daha düzgün olmasını umuyordum, biraz sönük ve dağınık görüldüğü için birkaç röfle parlatmak gerekiyordu. İçten içe gülümsedim, pek çok erkek benim eşime baktığım kadar eşine bakmazdı.

Bella öğle yemeği getirdi ama midem yemek için çok fazla çalkalanıyordu. Birkaç saat içinde Savannah'yla birlikte olacak, onun lezzetlerini tadacaktım. İhtiyacım olan tek besin o olacaktı. Bu sabah ödemeyi açıklayan bir mesaj almıştım. Bir saat için beş yüz pound! Daha önce seks için hiç ödeme yapmadığımdan, bu ücretin geçerli olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim yoktu. Kesinlikle ucuz değildi ama her kuruşuna degeceğine de şüphe yoktu.

"Tom, nasılsın?" Harry Poulter kapıyı çalma zahmetine katlanmadan ofisime girdi, ama CEO olduğu için şikayet edemezdim. Adam beni terfi ettirmiş ve beni kendi dünyasına almıştı ki bunun birden fazla açıdan faydalı olacağını hissediyordum.

'İyi, teşekkürler Harry. Peki ya sen?'

'Evet, evet, tekerlekler hala dönüyor. Seninle bir konuda konuşmam gerekiyor. Masamın karşısındaki sandalyeye ağır ağır oturdu, merdiven çıkıyormuş gibi nefes nefese kalmıştı. "Middeon satışa çıkarıldı.

Bu ifşaatı anlamaya çalışırken yüzüm düştü, ama Harry aceleyle devam etti.

'Endişelenecek bir şey yok ama artık yaşlandım ve emekli olmak istiyorum. Bugünlerde masa başında oturmaktansa golf oynamayı tercih ederim.

Yakasının düğmelerini çözdü, kravatını biraz gevşeterek dehşete düşmüş yüz ifadem karşısında kaşlarını çattı. Yeni bir sahip kesinlikle bir sarsıntı anlamına geliyordu, terfım güvende miydi yoksa Harry beni doğrudan ateş hattına mı sokmuştu? Son giren, ilk çıkar. Alnını silmesini ve mendilini kaldırmasını beklerken karnım sıkıştı.

'Dediğim gibi, herhangi bir değişiklik olması pek olası değil ve şimdilik devam etmeliyiz. Her zamanki gibi iş yapıyoruz ama bir konuda yardımınıza ihtiyacım var.

Kabul etmek için ağzımı açtım ama ağzımdan tek kelime çıkmadı. Peki ya yönetimin yeniden yapılandırılması? Devrallmalarda hep böyle olur. Harry pozisyonumun elden gitmeyeceğini bana nasıl garanti edebilirdi?

'Eğlence bütçesini yeniden dağıtmaya bakmamız gerekiyor. Şeffaflık için defterleri açmalıyız. Clearwater satışı denetliyor ve onlara çok fazla eğlenmiş gibi görünmemeliyiz, eh,' diye kıkırdadı.

'Tamam,' dedim yavaşça, beynim ateşleniyordu, 'sorun olmaz, pazarlama bütçesinde biraz paramız kaldı. Jim'le bir konuşayım, bakalım oradan ne çekebiliriz.

"Aferin. Harry ayağa kalktı ve öksürmeden önce sırtıma bir tokat attı. Adam her an kalp krizi geçirecekmiş gibi görünüyordu ve Savannah'nın onunla neler yaptığına dair kısa düşünceleri bir kenara ittim. Dişlerimi geriyorlardı. "Bu hafta sonu golf mü? Harry kapıya doğru yürürken, bombayı patlatmış ve hiçbir şey olmamış gibi çıkıp gitmişti.

"Elbette, çok iyi olmasam da," diye itiraf ettim.

Harry kahkahalarla böğürdü. 'İyi kırbaçlanan çocuklara bayılırız, Tom. Gel, çok kötüysen sana her zaman özel ders aldırabilirim. Harry balgamlı boğazını temizledi ve ben de ellerimi antibakteriyel jelle köpürtmek için ani bir istek duydum. "Bella'ya bunu günlüğe yazmasını söylerim. Grange'i biliyor musun?"

Başımı salladım.

'İyi stoklanmış bir barı olan güzel, küçük, dokuz delikli bir parkur. Cumartesi sabahı olur mu?"

"Kulağa harika geliyor. Çekincelerime rağmen gülümsedim. Golf icat edilmiş en sıkıcı spor olsa bile, oyunu oynamalı ve ne pahasına olursa olsun kendimi entegre etmeliydim.

O gittikten sonra Bella'dan Jim'le bir görüşme ayarlamasını istedim ve Harry'nin aşırı harcamalarının bir kısmını nereye gizlice sokabileceğimi görmek için bütçe tablosunu açtım. Üç ayda bir verilen akşam yemekleri bir servete mal oluyordu, ekstraları saymıyorum bile. Kârı tam olarak neye harcadığını öğrenmek isteyen olası bir alıcıyla Harry arasında zor bir konuşma geçebilirdi.

Nihayet saat üç buçuk olduğunda Bella'ya veda ettim ve erken kalkmasını önerdim. Gözleri parladı ve köpeğini veterinerine götürmesi gerektiğinden bahsederek bana bol bol teşekkür etti. Sözünü keserek acelem olduğunu ama öğleden sonrasının tadını çıkarmasını söyledim. Bugün yapmak üzere olduğum şeye rağmen iyi bir patron ve iyi bir koca olduğumu kanıtlamıştım.

Range Rover'a atladım ve Savannah'nın bana verdiği adresi uydu navigasyonuna girdim, ellerim şimdiden beklentiyle nemli. On dakikadan kısa bir süre içinde Crawley şehir merkezinden çıkmış ve Brighton'a giden A23 yolundaydım.

Trafik yoğundu ama tam zamanında apartmanın önüne vardım. Büyük bir parka bakan taş renkli modern bir bloktu. Plaja yürüme mesafesinde değildi, ancak martıların akşam yemeklerini ararken duyulabiliyordu, bu da deniz kenarındaki konumu hatırlatıyordu.

Cam cepheli balkonlara ve pahalı rattan sütlere baktım. Daha yüksek daireler deniz manzaralı olabilir miydi? Oldukça pahalı olmalıydılar ama Savannah'nın bana verdiği adres zemin kattaki 2 numaraydı. Bunlardan birini tek başına alabilmek için çok para kazanıyor olmalıydı ama saati beş yüz sterlinden hiç şaşırmadım. Harry'nin piyango parası için şükürler olsun. Harry'nin yağlı ellerini kızın üzerinde gezdirdiği görüntüyü kafamdan silkeledim.

"Merhaba, sen. Kapıyı genişçe gülümseyerek açtı, belinden sıkıca bağlanmış beyaz ipek bir bornoz giymişti. Dantel iç çamaşırının küçük izleri, dayanıksız kumaşın üzerinden belli oluyordu.

Güzelliğine bakarken yutkundum. Çene çizgisinin açısı, dudaklarının dolgunluğu. Gözlerini siyahla kaplamıştı, dış köşelerindeki minik fiskeler onu altmışlı yılların film yıldızlarına benzetiyordu.

"Tekrar merhaba," dedim içeri girmem için kapıyı geri çekerken. Dairenin yüksek tavanları vardı, ön camdan rahatlatıcı bir manzara görünüyordu.

yeşil alan. Perdeler geri çekilerek güneş ışığının odaya girmesi sağlanmıştır. Arka tarafta, veranda kapılarından geçildiğinde, buzlu camdan bel yüksekliğinde panellerle çevrili geniş bir teras vardı. Açık plan yaşam alanının dekoru krem rengi ve zarıftı - tam da hayal ettiğim gibi. Tekinsiz hiçbir yanı yoktu. "Güzel bir yer.

"Teşekkürler, ama benim değil, kiralık bir işyeri.

"Mantıklı," diye cevap verdim, gözümü etrafta gezdirerek. "Brighton'da mı yaşıyorsun?

Savannah bana sırtını döndü ve parlak dolapları olan mutfığa doğru yürürken sorumu yanıtsız bıraktı. Gözlerim büyülenmiş bir halde onu takip etti.

"Bir içki ister misiniz?" diye sordu.

"Sadece bir tane lütfen, araba kullanıyorum.

Savannah kristal bir sürahidten ikimiz için de küçük viskiler doldurdu, tezgâha yaslanıp birer yudum aldı. Gözlerini vücudumda gezdirerek beni açıkta bıraktı. Yaptığı her şey baştan çıkarıcıydı - konuşma şekli, seksi aksanı, hareket edişinden bahsetmiyorum bile. Kendimden geçmişim ve ona bakarken kasıklarım zonkluyordu.

"Önce bazı kuralların üzerinden geçmemiz gerekiyor.

"Tamam," dedim, ağzım kurumuştı. Bu gerçekten oluyor muydu?

'Her zaman, her tür penetrasyon için prezervatif kullanırım. Sado-mazoşizm ya da şiddet uygulamam. Tenimin lekesiz olmasını isterim. Ödeme peşin yapılır ve iletişim sadece kartvizitimdeki cep telefonu numarasıyla kurulur. Müşterilerin habersiz gelmesinden hoşlanmam.'

Başımı sallayarak onayladım.

"Denemek istediğiniz bir şey varsa, önce bunu tartışabiliriz ancak karşılıklı olarak anlaşmamız gerekir.

"Anlaşıldı.

"Duş almak ister misin?" diye sordu.

"Elbette. Alnım kırıştı. Bu normal bir uygulama mıydı? İlk seferim olduğunun reklamını yapmak istemediğim için akışına bıraktım.

İçkimi yudumlayarak onu banyoya kadar takip ettim; burada beyaz, kabarık bir havlu ve Molton Brown erkek duş jelleri benim kullanımım için hazırlanmıştı. Savannah eğilip yağmur ormanı duşunu açtı ve ben de onu cam kapının içine itip oracıkta götürme isteğime karşı koymak zorunda kaldım.

"İşiniz bittiğinde solunuzdaki yatak odasında olacağım.

"Teşekkür ederim. Buyurun,' dedim ve içinde beş yüz sterlin nakit para olan beyaz bir zarf çıkardım. Duşa çabuk girmek istiyordum, saat işliyordu ve paramın karşılığını bekliyordum.

"Harika, teşekkürler," dedi ve çıkmadan önce cebine koyup kapıyı arkasından kapattı.

Duşa son sürat girdim, çıktıktan sonra büyük aynadaki yansımama hayranlıkla bakmak için bir an ayırdım. Bir havluya sarılmış, nemli gövdem biraz göğüs kıllarıyla tonlanmıştı. Yeterince ama çok fazla değil. Islak saçlarımı geriye doğru kaydardım ve ereksiyonumu kıvrımların arasına sokmaya çalıştım, böylece çok belirgin olmayacaktı.

Savannah'nın ne düşündüğü önemli olmamalıydı. Ne de olsa ona para ödüyordum ama banyodan çıkarken yargılanmak üzere olduğumu hissetmekten kendimi alamıyordum. Yatak odasına girdiğimde Savannah'yı dört direkli devasa yatağa uzanmış, bornozunu çıkarmış, çekici bir pozda bulduğumda bu his dağıldı. Pastel yeşil dantel sütyeni ve tangasıyla modellik yapıyordu, kızıl saçları krem rengi çarşafların üzerinde dalgalanıyordu.

"Buraya gel," diye mırıldandı ve ben de üzerine çıktım, havluyu yere attım. 'Görüyorum ki fazlasıyla hazırsın,' dedi sırtımı okşayarak ve bacaklarımın arasına bakarak.

Sırıttım, onun içinde olma dürtüsü her türlü utancı gölgede bıraktı. "Öyleyim.

"Şimdi," diye fısıldadı kulağıma, "neden bana ne istediğini söylemiyorsun?"

Tom fena değildi, biraz vanilya olsa da, Chloe'nin tarifine göre daha sert olacağını ya da en azından kontrol uygulayacağını düşündüğüm için şaşırtıcıydı. Üste çıktı ve seks sırasında aynalı dolaplarda kendini izlemekten zevk aldı. Onu memnun etmek kolaydı ve daha fazla dayanamayacağı ana kadar kaçınılmaz olanı erteleyerek yaladım, emdim ve okşadım. Bazı sapkınlıkları olacağından emindim, hepsi öyleydi ama bunlar zamanla ortaya çıkacaktı. Bir müşteriyle birlikteyken nadiren orgazm olurdum, kendi hazzım için endişelenemeyecek kadar onların hazzına odaklanmıştım ama Tom'un durmadan orgazm olup olmadığını sorması, orgazm taklidi yapmam gerektiği anlamına geliyordu.

"Sigara ister misin? Terden sıırıslıklam olmuş bir halde çarşafırla dolanmış yatarken sordum.

"Biliyor musun, sanırım yapardım," dedi ve ellerini başının arkasında birleştirerek arkasına yaslandı, performansı için altın bir yıldızı hak etmiş gibi görünüyordu.

Yatağın başucundaki çekmeceye uzanmak için döndüm ve o da çıplak arkamı okşadı.

"Gerçekten çok güzelsin, bunu biliyor musun?"

"Öyle mi?" diye sordum cilveli bir şekilde, geri dönüp ona bir sigara ve çakmak uzattım.

"Büyüleyici," diye nefes aldı.

"Bu daha fazlası için geri döneceğın anlamına mı geliyor? Sigaramı yakması için dudaklarımın arasında tutarak alay ettim.

"Kesinlikle. İkisini de yaktı ve havaya bir duman bulutu üfledi, kaşlarını çatarak duvardaki saate baktı. Saat beşı beş geçiyordu.

"Acele etmene gerek yok," dedim, "bana kendinden biraz daha bahset. Normalde müşterilerle saat gibi çalışırdım ama Tom'un bana aşık olmasını istiyorsam biraz daha esnek olmalıydım. Rol yapmak gibi bir şeydi bu, alışkın olduğum bir şeydi ama Chloe'nin planını başarabileceğimi düşünüyordum. Erkekler seksle çok kolay manipüle edilebiliyordu ve Tom da farklı olmayacaktı. Kolay para kazanacağımı umuyordum.

Tom sigarasını içti ve Chloe'den hiç söz etmeden Middeon'daki işinden söz etti.

"Harry'yle nasıl tanıştınız? Tom sordu, isim boğazına takılmıştı. İçten içe gülümsedim, demek ki kıskanç bir tipti.

"Bir barda. Külümü kül tablasına savurdum ve çarşafı göğüslerimi örtecek şekilde yukarı çektim. "Bana bir içki ısmarladı ve konuşmaya başladık.

Olayı olduğundan daha masum göstermiştim. Gerçekte, Harry sarhoştu ve beni acımasızca mıncıklıyordu. Bir içkiden sonra kartımı eline tutuşturarak oradan ayrıldım. Bir gün sonra beni aradı ve bundan kısa bir süre sonra Middeon yemekleri girişimi doğdu. Para işe yaramıştı, ev sahibim yükselen faiz oranları nedeniyle Crawley'deki dairemin kirasını artırmıştı ve müşteriler için kullandığım Airbnb ucuz değildi.

Konuşma kesik kesikti, Tom hâlâ bunun tadını çıkarıyordu. Bana nereli olduğumu sormak dışında geçmişimle ilgileniyor gibi görünmüyordu. Aksanım bunu hep yapardı. Mesleğime hiç değinmedi ve bunu anladım: Müşteriler buradayken, sadece kendileri varmış gibi davranmayı severlerdi. Tom da farklı değildi, gerçi Chloe'den ayrılmasını nasıl sağlayacağıma dair hiçbir fikrim yoktu. Erkeklerin beni seks için istemeleri bir şeydi ama patavatsızlıklarına rağmen evlilikleri her zaman dayanıklı kalmıştı. Ama beş bin dolar için bir yolunu bulurdum.

"İstersen eve gitmeden önce bir duş daha alabilirsin," diye teklif ettim.

Evden bahsedince yüzü karardı.

"Sakıncası yoksa, sanırım gitsem iyi olacak.

Başımı salladım ve bornozumu giymek için ayağa kalktım. Bugün başka bir müşteriyle görüşmüyordum ve çarşaf lar çamaşır makinesine giderken banyoda uzun bir süre beklemek niyetindeydim. Tom'un ne kadar ilgili olduğunu kestiremiyordum ama onun tarafından yönlendirilmem gerekiyordu. İşleri aceleye getirmek şüphe uyandırırđı.

Tom giyinip gitmeye hazır olduğunda beni kapının yanında kendine çekti ve tutkuyla öptü, belimi kavradı, parmakları

Eti kazıyordu. Onun vahşiliği karşısında şok olmuşum, diğerlerinden alışık olmadığımdan değil ama Tom şimdiye kadar ketum davranmıştı.

"Seni tekrar görmek istiyorum," diye fısıldadı saçlarıma. "Bu hoşuma gider.

"Ne zaman?" dedi, ses tonu aceleliydi, beni elinden bırakmak istemiyordu.

"Perşembe mi? Aynı saatte.'

"Burada olacağım," diye cevap verdi ve beni tekrar öpmeden önce parmaklarını saçlarıma doladı. Kapıyı açtı ve arkasına bile bakmadan çıktı. Kapıya yaslandım, alnımı ceviz kapıya dayadım, dudaklarımda bir gülümseme dans ediyordu. Belki de her şeye rağmen bunu başarabilirdim.

Tom'un eve dönmesini endişeyle bekledim, tırnak etlerimi ısırdım, onlara ne yaptığımı gördüğünde beni azarlayacağını biliyordum. Güzelim Fransız manikürü mahvolmuştu. Bütün öğleden sonra onu ve Savannah'yı birlikte hayal etmiş, kıskançlık hissetmediğime şaşırıyordum. Ne de olsa Tom benim kocamdı ama uzun zamandır ona aşık değildim. Şu anda tek istediğim özgürlüğümdü ama bunun için Savannah'ya nasıl ödeme yapacağıma dair hiçbir fikrim yoktu ve paranın yarısını bulmak için sadece iki günüm vardı.

Evin tertemiz olduğundan emin olmak için kendimi meşgul ettim. Temizlendikten sonra quesadillalar için tavuğu pişirip parçaladım, sebzeleri hazırladım ve buzdolabında sakladığım büyük bir salata yaptım. Tom eve döndüğünde bunları birleştirmek ve tavada kızartmak uzun sürmeyecekti ve iştahı kabardığı için çok acıkmış olacağından emindim.

Saat beşe altı kala Range Rover yola çıktığında kalbim göğsümde çırpınıyordu. Sundress elbisemi düzelttim, yansımamı kontrol ettim ve ona açmak için kapıya koştum.

"Günün nasıl geçti?" diye sordum, çantasını almak için elimi uzatırken.

"Uzun," dedi asık suratla, benimkinin nasıl geçtiğini sorma ya da yorum yapma zahmetine girmeden

Saçıma. Savannah ile görüşmesi iyi gitmemiş miydi?

"Ben yemeğe başlayayım," dedim ve çantayı vestiyerin yanına bırakıp mutfağa doğru yürüdüm.

O da mırıldanarak peşinden gitti. "Hazır olacağını söylemiştin hani?" diye homurdandı.

Her şey hazır. Quesadillas, unutma, pişmesi dakikalar alır. Sana çay yapayım mı? Sesime elimden geldiğince neşe katmaya çalıştım ama Tom'un keyfi yerinde değildi. *Toplantısının* ne zaman bittiğini bana söylememişti, o halde dönüşünde yemeğini nasıl masaya koyabilirdim? Ama Tom'un tipik davranışydı, kontrolüm dışındaki bir şey için beni suçluyordu. "Ya da bir şişe şarap? Belki biraz rahatlatır diye düşünerek önerdim.

"Yaygara koparmayı bırakır mısın, daha yeni kapıdan girdim.

Azartlanarak arkamı döndüm ve kızartmak üzere tavaya koymadan önce tortillaları doldurdum.

Masaya oturana kadar bir daha konuşmadı, önümüzde dumanı tüten tabaklarımız vardı.

"Doğurganlık kliniğinden randevu aldınız mı?"

"Hayır, üzgünüm, unutmuşum.

Çatalı tabağına çarparak beni zıplattı. "Tanrı aşkına Chloe, buradaki her şeyi ben mi yapmak zorundayım?"

"Özür dilerim, yarın yaparım. İçimden gelen bağırma isteğine karşı koydum ama bunun onu daha da öfkeliendireceğini biliyordum.

"Bu kuru," diye şikayet etti, yarısı yenmiş bir tortillayı tabağına atıp bana doğru itti. "Sen ye, kilo alman lazım.

Benimkini kemiriyordum, midem endişeyle gerilmişti, lokmalarımı sayıyordum. Sadece yedi küçük ısırık alabilmişim, Tom'un huysuz tavırları karşısında rahatlayamıyordum. Bir bombanın yanında oturup patlamasını beklemek gibiydi.

Aklımdan geçenleri okumuş gibi ekledi: "Üç lokma kaldı, hepsini tıka basa yediğini görmek istiyorum. Gözleri parladı, ağzının köşesi sanki seyretmek için spor yapıyormuşum gibi yukarı doğru döndü.

"Yapamam, hasta olacağım.

"Onu yemeni istiyorum," dedi her kelimeyi yavaşça, etkili bir şekilde.

Gözlerimi elimdeki tortillaya indirerek onu ağzıma tıktırdım. O kadar çoktu ki çiğnemek için dudaklarımı zorlukla kapatabildim. Safra göğsümde yükselirken ve ben öğürürken, yutkunmak için mücadele ettim ama yenilmeyi reddettim.

"Şimdi benimki, iki ısırık kaldı," diye talimat verdi, çektiğim eziyetten zevk alarak. "Tom, lütfen? Fısıldadım, yalvardığım için kendime öfkeliydim, sesim zayıf.

'Eğer çocuk taşımak istiyorsan Chloe, güçlü ve sağlıklı olmalısın. İstedğin bu, değil mi?'

Başımı salladım, gözyaşlarımın gözlerimi yakmaya başladığını hissettim. Saf eğlenceden başka bir sebep olmaksızın bu kadar acımasız olabiliyordu.

"Devam et o zaman.

Kusma isteğimi bastırarak Tom'un yarısı yenmiş tortillasını tıktırdım ve kalan iki lokmada tüketmeyi başardım. Göğsümde hazımsızlık ateşi vardı ve bunun daha sonra bana zarar vereceğini biliyordum.

"Mükemmel," diye gülümsedi ve sanki bir çocukmuşum gibi saçlarımı karıştırmak için eğildi. "Saçını kestirdiğin için teşekkür etmedin," dedi, sesi artık bir tüy kadar hafifti.

"Teşekkür ederim," dedim, ses tonumdaki acıyı uzak tutmaya çalışarak. Evlendiğim adamdan, daha doğrusu onun dönüştüğü şeyden nefret ediyordum. Her zaman tüm gücü elinde tutmak zorunda olan bir zorba.

"Bana gazeteyi getirir misin, henüz okumaya fırsatım olmadı.

Ona getirmek için mecburen kalktım ve bulaşık makinesini doldururken onu masada kitap okurken bıraktım. Boynum, dönüştüğüm kadından duyduğum nefretle benek benek olmuştu.

* * *

"Sorun ne? Tom daha sonra televizyonun karşısına geçip balinalarla ilgili bir David Attenborough belgeseli izlerken sordu.

"Hiçbir şey," diye cevap verdim, yanımdaki koltuğumda kayarak, zaten yarısını bitirmiş olduğum Jane Fallon kitabından başımı kaldırıp bakma zahmetine girmeden.

'Hayır, gerçekten, ne oldu? Bugünlerde robot gibisin, zar zor konuşuyorsun. İçini çekti, kızgınlığı dalga dalga yayılıyordu. Kavga çıkarmaya mı çalışıyordu?

'Keşke biraz daha sosyal bir hayatım olsaydı. Arkadaşlarımı özleyorum,' dedim, kelimeler dökülürken omurgamda endişe tırmanıyordu. Yüzündeki ifadeden çok fazla şey söylediğimi anladım.

'Seni terk ettiler, hatırladın mı? Buraya taşındığında.'

Ziyarete geldiklerinde onlara hoş karşılanmadıklarını hissettirdiğini ve bir daha gelmemeye karar verdiklerini söylemedim. Onları görmek için yaptığım planları sık sık iptal ettiğimde telefon görüşmeleri ve e-postalar kesildi. Tom'un bana her zaman evde ya da bir şeyler yapmak için ihtiyacı vardı. O zamanlar bir alışkanlığı vardı.

Onları görmeyi ayarladığımda beni dışarıda bir günle ya da bir şey için biletlerle şaşırttı, meşgul olduğumu hatırlamamış gibi davrandı ve iptal etmek istemediğimde somurttu. Her zaman pes ettim.

iPhone'um kirli bulaşık suyuna düştüğünde, onunla birlikte telefon numaram ve tüm rehberim de gitti. Tom'un elinde sadece annemin numarası vardı, onu da kendi telefonuyla birlikte bana verdiği dandik telefona kaydetmişti. Sadece iki rehberim vardı ama yine de annemi arayamayacak kadar gururluydum. Tom bizi yavaş ama emin adımlarla birbirimizden ayırmıştı. Evliliğim kendi başıma çözmem gereken bir karmaşaydı.

'Ben varım, başka kimseye ihtiyacın yok,' dedi elini dizime koyarak. Dokunuşunun altında kıpırdandım. 'Bu yüzden seni hamile bırakmamız gerekiyor, odaklanman gereken bir şey olsun diye.

'Sadece hayatı özlüyorum, hepsi bu - arkadaşlar, aile, iş. Tek yaptığım burada kalıp temizlik yapmak ve senin için ayak işlerine koşmak. Kimseyle konuşmuyorum ve kendim için hiçbir şeyim yok,' diye ağzımdan kaçırdım, alevlenen öfkemi kontrol edemiyordum.

'Bu ne o zaman,' diye tersledi, kitabı elimden çekip aldı ve yere fırlattı, kapağı geriye doğru bükülmüş ve artık sonsuza dek buruşmuştu. 'Biliyor musun, çok nankörsün. Sana her şeyi vermek için çok çalışıyorum - bu güzel yazlık, en iyi kıyafetler, saç ve tırnak randevuların. Senin çalışmana gerek yok. Çoğu kadın seninki gibi bir hayat için adam öldürür.

Ona ters ters baktım. *Bir mahkum gibi buraya zincirlenmemi istiyorsun.*

"Anne olduğunda zaten çalışamayacaksın, çocuğumuzu büyütmele meşgul olacaksın. Televizyona kaşlarını çatarak baktı. 'Aslında, bu nota göre, belki de gidip yatmak için hazırlanmalısın. Ben birazdan kalkacağım. Kırmızıyı giy.'

Chloe merdivenlere yöneldikten sonra kendime büyük bir viski doldururken, "Nankör sürtük," diye tısladım. Onu bekletecektim, uyumak için acelem yoktu ve Savannah'ya kıyasla bir patates çuvalı gibi yatan karımla seks yapmak içimden gelmiyordu. Ama yine de cinsel dürtülerim yüksekti ve bu, içimde çalkalanan bastırılmış öfkeyi boşaltmak için bir fırsattı. Sadece Chloe'nin nankörlüğüne değil, Savannah'yı iki gün boyunca göremeyecek olmanın verdiği cinsel hayal kırıklığına da.

Savannah, Chloe'nin Ford'una karşılık bir Ferrari gibiydi ve karım çekici olmasına rağmen bir tanrıçaya karşı pek iyi duramıyordu. Çenemi okşadım, Savannah'nın süt gibi meme uçlarını okşarken hazır ola geçtiğini, içine kayarken sırtını kamburlaştırdığını, beklentiyle ıslandığını hatırladım. Bu anı o kadar tahrik ediciydi ki sertleştim.

İkramiyeyi birkaç hafta içinde tükettiğimi görebiliyordum. Önemli değil. Harry'nin istediğini yaptığım sürece daha fazlası da gelecekti. Harry'yi her düşündüğümde aklıma gelen Savannah'nın onun cüssesi altında ezilmiş görüntüsü karşısında irkildim. Ya Savannah'nın sadece benim olmasını sağlayabilirsem? Başka hiçbir erkek ona elini süremezdi. Saatine beş yüz pound aldığı düşünülürse pahalı olurdu. Ama ya her şeye sahip olsaydım, evde şefkatli bir eş - belki de tekrar yola girmek için biraz yönlendirilmeye ihtiyacı olan bir eş - ve istediğim zaman oynayabileceğim bir su perisi?

Glenfiddich'i yudumlamadan önce bardağımın etrafında döndürdüm ve yanmanın tadını çıkardım. Bu fikir beni heyecanlandırdı. Evet, istersem hepsine sahip olabilirdim ve neden olmasındı ki? Bunu hak etmişim. Chloe sadece bir dönem geçiriyordu, belki de benim gözetimim altında çevresini genişletme zamanı gelmişti. Evlendiğim o uysal, beni memnun etmek isteyen kızı istiyordum, her gün otomatik pilota bağlanmış gibi görünen somurtkan kızı değil. Ayrıca Chloe'ye biraz özgürlük tanımak, Savannah'yı fark ettirmeden görme fırsatlarını artıracaktı.

Telefonum çaldı ve beni düşüncelerimden sıyırdı; arayanın Savannah olma ihtimalini düşününce kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu ama ne yazık ki arayan annemdi.

"Merhaba," diye cevap verdim, biraz ani bir şekilde. "Merhaba hayatım, rahatsız ettiğim için özür dilerim.

'Sen değil, ben televizyon izliyorum. Her şey yolunda mı?'

'Evet, iyiyiz. Sadece size hisse senedi ekstremizi gönderebilir miyim diye merak ettim, ne olduğunu anlayamıyoruz,' diye kıkırdadı.

"Elbette, gönderin ve bakma fırsatım olduğunda yarın sizi arayacağım.

Teşekkür ederim. Nasılsınız?'

"İyiyiz, Chloe yarın doğurganlık kliniğinden randevu alıyor, böylece bazı testler yaptırabilecek," dedim, bunun annemi memnun edeceğinden emindim.

"Ne harika bir fikir, bugünlerde kadınların biraz daha fazla yardıma ihtiyaç duyması alışılmadık bir durum değil. Tekrar konuşmadan önce telefonda gülümsediğini ve babamın arka planda bağırıldığını duyabiliyordum. "Babam, çiçek ağacını budayacak birini bulup bulamadığını sordu, uğrayıp senin için budayabilirmiş.

'Hayır, sorun değil, ben hallederim,' dedim. Annem ve babam emekli olduklarından beri, kulübeyi ziyaret etmemi gerektirecek her türlü yardımı sunmaya her zaman hevesliydim, aksi takdirde varlıklarını sürekli hissetmek zorunda kalacaktım.

"Tamam, sevgili oğlum, iyi geceler ve seninle sonra konuşuruz.

"Hoşça kal," dedim, telefonu kapattım ve gözlerimi devirdim. Bazen çok muhtaç oluyorlardı ve tek çocuk olduğum için bunun yükünü ben çekiyordum. En azından miras sadece bana kalacaktı ve yüklü bir miktar olacaktı. Hangi hisselerle sahip olduklarını ve değerlerinin ne kadar olduğunu merak ediyordum.

David Attenborough rahatlatıcı ses tonuyla konuşmasını bitirdi ve saat on haberleri başlamadan önce televizyonu kapattım. Dünya iç karartıcı bir yerdi ve haberler de bunu vurguluyor gibiydi. Kendime bir viski daha

doldurdum.

Sandalyemde arkama yaslandım ve öğleden sonramı tekrar yaşamak için gözlerimi kapattım. Beş dakika daha iyi olacaktı, sonra yukarı çıkıp görevimi yapacaktım, içeride olduğumun Savannah olduğunu hayal ederek.

Yatağıma uzanmış, merdivenlerden gelecek ayak seslerini bekliyordum. Bir yandan hayıflanırken bir yandan da Savannah için nasıl para toplayabileceğimi planlıyordum. Borç almak bir seçenek değildi. Sadece ortak bir hesabımız vardı, bu yüzden Tom yapılan tüm işlemleri görebiliyordu. Pasaportum ve faturamla yeni bir hesap açabilir ve kağıt ekstreleri kapatabilirdim ama kapıdan ya da e-posta yoluyla bir mektup gelme ihtimali her zaman vardı. Tom'un tüm şifrelerime erişimi vardı ve akıllı telefonum olmadan internete kolayca giremiyordum. Ayrıca Malta'ya yaptığımız son tatilden beri pasaportumu görmemiştim. Tom önemli her şeyi her zaman kilit altında tutardı.

Bir banka ya da dükkân soyacak değildim ve kimseden bana borç vermesini isteyemezdim. Tom çok zekiydi. Ondan para isteseydim, tam olarak ne satın almak istediğimi bilmek ister ve uygun görürse benim için satın alırdı.

Başka bir yolu olmalıydı. Gözlerim loş yatak odasında gezinirken, kırmızı saten askılar omzumdan yuvarlanıyordu. Kumaş mı kaşındırıyordu, yoksa kırmızıyı giymek mi tüylerimi diken diken ediyordu?

Bolca kıyafetim vardı. Tom eve sık sık yeni bir kıyafetle gelirdi, her zaman şık, her zaman akıllı. Tek bir eşofman altım ya da pijamam yoktu. Tom bunlara dayanamazdı, beni pasaklı gösterdiklerini söylerdi. Koşu kıyafetlerime sadece beni nadiren giyerken gördüğü için katlanırdı. Koştuğum zaman, o isteyken gündüz koşardım ve o eve gelmeden önce duş alıp üstümü değiştirirdim. Tüm kıyafet satışları

uygulamalar çevrimiçiydi, bu yüzden onları Vinted veya eBay'de satamazdım. Yine de daha önce düşünmediğim bir seçenek vardı.

"Işığı kapat," diye tersledi Tom içeri girerken ve beni düşüncelerimden uyandırdı.

Ona bakmak zorunda kalmamayı tercih ederek eğildim ve yatağın başucundaki ışığı kapattım.

"Önünüze doğru yuvarlanın," diye emretti, sesinde hafif bir bulanıklık vardı.

Bana söyleneni yaptım, gözlerimi sıkarak kapattım ve zihnimi mutlu olduğum yere zorladım.

* * *

Tom'un ertesi sabah giymem için seçtiği ve gardırobun kapağına bıraktığı bluzaya kaşlarımı çatarak baktım. Dişlerini temizlerken rayları incelediğini görmüştüm. Eskiden ona meydan okurdum, bazen meydan okumak için başka bir şey giyerdim, ama bu onu her zaman kötü bir ruh haline sokardı ve eve geldiğinde tartışmalarla uğraşamazdım.

Bluz korkunç bir somon rengi ve yüksek yakalıydı, annesinin giyeceği bir şeye benziyordu ve onu kum rengi, geniş paçalı, ortası biraz bollaşmaya başlayan keten bir pantolonla eşleştirmişti. Bluzu neden seçtiğini biliyordum. Dün gece orgazm olurken beni arkamdan sıkıca kavradığı için boynumda parmak izleri bırakmıştı.

Hatırladıkça ürpererek, yavan kıyafetimi görmezden geldim, boynuma biraz kapatıcı sürdüm ve koşu kıyafetlerimi giydim, temiz havaya çıkmaya hevesliydim, dün gecenin anısını silmek, zihnimi ve bedenimi özgür bırakmak istiyordum.

Tom kahvaltıda tek kelimelik bir konuşma yapmıştı ama en azından o isteyken yapmam gerekenlerin listesini vermemişti. Doğurganlık kliniğini aramam gerektiğini biliyordum, randevudan nasıl kurtulacağımı çözemiyordum. Tom eve gelene kadar bir ilerleme kaydedemezsem bunun bedelini çok ağır ödeyecektim.

Ayrılmadan önce mücevher kutumu karıştırdım. Bu fikir dün gece aklıma gelmişti. Başlangıçta Tom bana mücevher hediye etmeyi severdi - pahalı yüzükler, küpeler ve değerli taşlarla süslü kolyeler. O zamanlar bunun nedeninin duygularını göstermekte zorlanması olduğunu düşünmüştüm, her zaman biraz çekingen olmuştu. Hoşuna gittiğini söylemişti.

Beni şımartıyordu, ama şimdi anlıyorum ki beni kandırıyor, sevgimi kazanmaya çalışıyordu.

Elmas bir söz yüzüğü ve hiç sevmediğim şatafatlı zümrüt küpeler seçerek koşu kemerime taktım ve köye doğru yola çıktım. Tom taktığım takılara pek dikkat etmezdi. Küçük küpeleri tercih ederdi ve bende onlardan bolca vardı, yüzüğün ve zümrüt küpelerin eksik olduğunu fark etmesi pek olası değildi. En yakın rehinci dükkânı beş mil uzaktaydı ama oraya koşup eve giden otobüse yetişebileceğimi düşündüm. Riskli olurdu ama buna değerd.

Koşu, dere boyunca uzanan pitoresk kıyı kadar keyifli değildi. Bunun yerine, kaldırımlardaki insanlardan kaçıyor ve işlek bir A yolunun yanındaki engebeli bir çimenlikte dengemi korumaya çalışıyordum.

Hamilton Rehin Dükkânı'na bir saatten kısa bir sürede, sıcağın ter içinde varmıştım. Kapıyı iterek açıp mücevherlerimi tezgâhın üzerine koyarken kaslarım beklentiyle gerilmişti. Tanıdığım birini göreceğim şüpheli olsa da mümkün olduğunca çabuk girip çıkmak istiyordum. Tom işte meşguldü ve dışarı çıksa bile şehrin bu tarafına yaklaşmazdı ve milyon yıl geçse de bir rehinci dükkânına uğramazdı.

Tezgâhın arkasındaki adam gülümseyerek beni bir aşağı bir yukarı süzdü. "Koşuya çıktın, değil mi?"

Başımı salladım, hâlâ biraz nefes nefese kalmıştım.

Yüzüğü eline alıp gözlerini ona dikti. "Burada neyimiz varmış bakalım?" dedi, sesi Fagin'den farklı çıkmıyordu. Dükkân küflüydü, havada benden kaynaklanmadığına emin olduğum iğrenç bir ter kokusu vardı. "Hmmm," diye mırıldandı, büyüteç merceğini kaldırarak. İyi bir kesime ve temizliğe ihtiyacı olan tırnaklarına bakarak burnumu kırıştırdım.

"18 ayar altın," dedim. 'Elmas bir karat sanırım' dedim.

"Yarım karat," diye düzeltti beni, taşı tezgâha geri koydu ve bir küpe aldı. Konuşurken bana bakmadı, zümrüt taşına odaklanmıştı. "Yüzük için sana sekiz yüz dolar veririm.

Topuklarımın üzerinde geriye yuvarlandım, yüzüm düştü. "Peki ya küpeler? Omuz silkti. "İki yüz.

"Bu yeterli değil. İçimi çektim, ondan çok kendime.

Adam mücevherleri tezgâhın üzerinden bana doğru itti. 'Al ya da bırak,' dedi.

"Alacağım," dedim, içimdeki sönüklük hissini atmaya çalışarak. Bin pound hiç yoktan iyiydi. Bu hiç yoktan bin beş yüz sterlinim olduğu anlamına geliyordu.

Toplam, ama yarına kadar bin pound daha nasıl bulacaktım?

"Kimliğiniz var mı?

Kemerimden banka kartımı çıkardım ve ona doğru uzattım.

"Pasaportun ya da ehliyetin yok mu?

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken başımı salladım.

"Bunu bir kimlik olarak kabul etmemem gerekiyor.

"Lütfen," diye yalvardım, sahibinin bana acıyacağını umuyordum. Cevap vermeden önce birkaç saniye bekledi.

"Pekala, çok güzel olduğun için. Sararmış dişlerini göstererek gülümsedi ve ben tiksinererek uzaklaştım.

O gerekli evrak işlerini hallederken ben de vitrinleri dolaştım. Her türden eşyadan oluşan bir hazinesi vardı. Dükkânını her gün kaç çaresiz insan ziyaret ediyordu? Kaç tanesi benim gibi kaçmak istiyordu?

"Her şey tamam. Nakit, sanırım?" diye seslendi.

"Evet, lütfen. Yirmi tane elli poundluk banknotu saymasını izlemek için tezgâha döndüm. Paketi yuvarlayarak kemerimin içine sıkıştırdım ve güvenli olup olmadığını kontrol ettim. "Yarın açık mısınız?" diye sordum.

"Elbette.

"Yardımanız için teşekkürler," dedim kibarca gülümseyerek, yanımda daha fazla eşya getirmediğim için kendime kızarken, ama planım yarın dönüp ihtiyacım olan fazladan bin poundu toplamaktı.

Pazar günü Tom'un cüzdanından çıkardığım yirmi poundluk banknotla dükkanlar geçidinin ilerisindeki bir gazete bayiinden bir şişe su aldım ve tekrar yola çıkmadan önce kana kana içtim.

Kaslarım ağrıyordu ve midemin acilen yemeğe ihtiyacı vardı ama aklım başka yerde olduğu için kalabalık otobüs durağını geçip eve, duşa ve öğle yemeğine doğru koştum. İşlek A yolunun yarısında telefonum çaldı. Kaslarımı daha da sıktım, bir atlı arabanın geçtiği ve arabalar geçmeden konuşabilecek kadar sessiz olan yolun sonuna ulaşmak için umutsuzca çabaladım.

"Neredesin? Tom selam vermek yerine sordu.

"Dışarıdayım, koşuyorum.

Cevap vermesi bir saniye sürdü, dinliyordu.

'Kulağa yoğun geliyor,' dedi ve ben de trafikten uzaklaşmak için koşmaya başladım.

"Sadece kocaman egzozları olan erkek yarışçılar. Kulağa çok zorlama gelmemesini umarak güldüm.

'Yarım saat içinde çiçek ağacını budamaya bir adam gelecek. Onu içeri almak için evde olacaksın, değil mi?'

"Hı-hı," dedim, hızımı artırarak ve adamın geç kalması için dua ederek. Son sürat koşmazsam eve yarım saatte varamazdım ve buna enerjim olduğundan emin değildim.

"Güzel. Akşam görüşürüz.'

"Hoşça kal," diye nefes nefese telefonu kaldırdım ve koşmaya başladım.

Çarşamba günü öğlene kadar Tom bana iki kez mesaj atmıştı bile. İlki zayıf bir mesajdı:

Seni düşünmeden duramıyorum.

İkincisi, ereksiyon halindeki penisinin tuvaletteyken çekilmiş gibi görünen hoş bir resmiydi. Çok romantik olmasa da bir ilerlemeydi. Eğer başka bir müşterim bana böyle mesajlar gönderseydi, önce bir uyarı alır, sonra da devam ederse hemen engellenirdi. Ama Tom farklıydı. Ona karşı bir şeyler hissettiğime inanmak zorundaydı.

Bana bir tane gönder.

Günün ikinci düşunu alırken telefonumda üçüncü mesaj belirdi. Sabah müşterimin su sporlarına karşı bir ilgisi vardı ve genellikle oldukça dağınık olurdu. Sonrasında yıkanan çamaşırlar çok saçma olduğu için sürekli fazla ücret alıyordum ama yine de gelmeye devam ediyordu. O sabah tükettiğim litrelerce su yüzünden karnım ağrıyordu ama bütün günü tuvalette geçiremezdim. Atlatmam gereken yoğun bir öğleden sonra vardı. Crawley'deki daireye geri dönmem, biraz alışveriş yapmam ve bir eşyayı iade etmem gerekiyordu.

Brighton'a dönmeden önce internetten kıyafet almıştım ve son müşterimden önce biraz ders çalışmaya çalışacaktım. Bu yüzden Tom'la mesajlaşmak için gerçekten zamanım yoktu.

Duştan çıktıktan sonra aceleyle bir cevap yazdım.

Bu size ekstra maliyet getirecektir ;)

Mesajım onu pek etkilemeyecekti ve oyunun sonunu unutmamalıydım - karısından beş bin dolar. Bu, eğer kadın gelirse mümkündü ama başlamak için hiç çaba sarf etmeme gerek yoktu. Dantelli bir şort giyerek yatağa uzandım, yan yattım ve bacaklarımın fotoğrafını çektim, arka tarafımın ve iç çamaşırımın da fotoğrafta yer aldığından emin olmak için kendimi döndürdüm.

Cevabı saniyeler sonra geldi.

Bu günü atlatmama yardımcı olacak.

Kendi kendime gülümsedim. Her şey tıkırında gidiyordu. Yarın öğleden sonra, Tom'u baştan çıkarmamın bedeli olarak Chloe'den iki buçuk bin dolar alacaktım. Evliliğinden kaçmak için kocasının eskortundan yardım isteyecek kadar çaresizse, evliliği nasıl bir şey olmalıydı? Tom biraz gergin olmasa da normal görünüyordu, ama biriyle birlikte yaşamadan onu asla tanıyamazdınız. Chloe'nin benimle bağlantı kurduğuna göre oldukça kötü biri olduğunu düşünmek zorundaydım.

Tek endişem ona takılıp kalmamaktı. Ya bir psikopat çıkarsa? Bununla birlikte, başka bir müşterim olan emekli bir polis dedektifinin yardımı ve yasaklama emri tehdidiyle zamanımda birkaç kötü karakteri vurmaya başarmıştım. Bu işin bir parçasıydı, tuhaf tipler bu işin bir parçasıydı ve artık kimi tutacağım konusunda çok daha seçiciydim. Genellikle ilk karşılaşmamızda tuhaf tipleri ikna edebiliyordum. Tom Middeon'daki yemekte utangaç ve biraz uysaldı ve Salı günü de endişe verici bir şey olmamıştı. Onunla başa çıkabileceğimden emindim.

Savannah bana fotoğrafını gönderdiğinde ofis tuvaletinde mastürbasyon yapmıştım. Daha fazlasını istemiştim ama henüz samimi bir çekim talep etmeyecektim, özellikle de Savannah'nın bunun bir bedeli olduğunu söylediğinde şaka yapıp yapmadığını bilmediğim için. Chloe'yle çıktığımız günlerde bana göğüslerinin fotoğrafını göndermesini sağlamayı başarmıştım. Bana pembe puantiyeli bir sütyenle, genç kızların giyeceği türden, ağırbaşlı bir fotoğrafını göndermişti. O zamanlar meme ucunu bile göstermeyecek kadar iffetliydi ama Savannah öyle değildi. Eğer istediğim buysa, pis olurdu. Savannah, Chloe'nin eğlenmeyeceği her şeyi seve seve yapardı.

"Jim artık özgür," diye seslendi Bella ofisime doğru.

"Teşekkürler Bella, fırsat bulduğunda dışarı çıkıp bana bir kahve getirir misin lütfen?"

"Elbette," dedi ve hemen el çantasını topladı.

Cüzdanımı çıkardım ve ona on poundluk bir banknot uzattım. Jim'in ofisine gitmeden önce, "Kendin için de bir tane al," dedim.

Jim'in Crawley'nin kalabalık şehir meydanına bakan geniş bir köşe ofisi vardı. İnsanlar sabahın erken saatlerinden öğleden sonraya kadar dükkanların etrafında koşuşturup duruyordu. Sürekli hareket halinde olmaları beni çıldırtıyordu ve şehir dışında bir ev satın aldığım için memnundum. Yaşadığımız Copthorne köyü sessizdi ama o kadar da uzak değildi. Crawley'e on dakika uzaklıktaydı, Gatwick Havaalanı'na, sanayi sitelerine, bir alışveriş merkezine ve çok sayıda restoran ve bara yakındı. Yolun dışındaydı, bu da kendimizi

Londra'ya trenle kırk dakika uzaklıkta ve Brighton Sahili'ne ters yönde daha yakındı. Chloe'nin eski hayatından yeterince uzak olması ve kimseyle iletişim kurmaması en büyük etkendi. Bundan emin olmuştum.

"Senin için ne yapabilirim, Tom? Jim beni pencereden dışarı bakarken yakaladı, muhtemelen ofisine göz dikip dikmediğimi merak ediyordu.

"Size bütçe tablosunu gönderdim. Sadece bazı şeyleri gözden geçirmek istedim. Harry'nin eğlence bütçesinin bir kısmını dağıtmamıza ihtiyacı var ve ben de bunu pazarlama yoluyla filtreleyebileceğimiz bazı yollar buldum.

"Harry ve onun lanet harcamaları. Jim alnını ovuşturarak içini çekti. Geriliyordu, tüysüz derisi tepedeki ışıkların altında parlıyordu. Middeon'un satılık olduğunu biliyor muydu? Bilseydi bundan söz etmesini beklerdim ama ağzındaki baklayı çıkaran ben olmayacaktım.

"Biliyorum," diye kabul ettim. "Ian bunu nasıl aştı? Ian, Middeon'dan ayrılan ve Harry'nin beni terfi ettirmesi için boşluğu bırakan selefimdi.

"Öyle olduğunu sanmıyorum. Aslında bence Harry'nin yöntemlerinden hoşlanmıyordu, ne demek istediğimi anlıyorsan, bu yüzden yollarını ayırdılar. Bir uzlaşma anlaşması yaptı.

Yüzümü buruşturdum. Yani Ian, Harry'nin istediğini yapmadığı için parasını alıp kapı dışarı mı edilmişti? Yutkundum ve yakamı gevşettim. Şaşırmamıştım, muhasebe sahtekârlığıydı bu ve belki de böyle bir evetçi olmadan önce iki kez düşünmeliydim.

Jim hesap çizelgesini açarak, "Tamam, nereye taktığını göster," dedi. "Mitel Chip için hâlâ biraz bütçeye ihtiyacım var. Reklam ucuza gelmiyor.

Sonraki yirmi dakika boyunca, çekincelerime rağmen, Jim'e Harry'nin fazla harcamalarının çoğunu nereye sakladığımı gösterdim. Jim kendisine ayrılan bütçeyi web sitesi tasarımı ya da yazılımı için harcamamıştı, ama birkaç değişiklik harcamış gibi görünmesini sağlayabilirdik.

"Ulysses için yaptığımız yazılım denemesine devam etmedik, kullanabileceğimiz bir fatura zincirimiz var. Ayrıca, gelen mezunlar için bazı ödemeler oluşturabiliriz, tezleri için kanıt olarak bazı web oluşturma işlemleri yaptılar.

Jim kuru bir sesle, "Sen çok zeki bir herifsin, Tom," diye kıkırdadı. "Seni müdür yapmasının bir nedeni olduğunu biliyordum.

Bu ters iltifata gülümsedim. En azından Harry mutlu olacaktı ve ben de işime devam edecektim, en azından şirket satılana kadar.

"Karınız, Middeon'daki yemekte Chloe'ye bir WhatsApp grubundan bahsetmişti," diye araya girdim.

"Ah şu, Tanrım, her zaman onlardan birinin gönderdiği bir şeye kıkırdıyor. Jim gözlerini devirdi ama yüzündeki sıcaklığı görebiliyordum. Ona karşı derin bir sevgi beslediği belliydi. Ben de onu yansıtmaya çalıştım.

'Chloe'ye yeni bir akıllı telefon alacağım, bulaşık yıkarken kendi telefonunu lavaboya düşürdüğünden beri eski bir telefon kullanıyor. Numarayı daha sonra sana mesaj atarım. Belki Anita'ya iletirsin?" dedim, konuşmanın ortasında karısının adını hatırladığıma sevinerek.

'Buna bayılacak, başka bir eşe katlanmak. Yine de dikkatli ol Tom, seni uyarmadığımı söyleme. Bu lanet şey sürekli ötecek.'

Sıkıca gülümsedim. Her zaman sesini kapatabilirdim. "Mükemmel. Chloe'nin herkesle daha yakından tanışması iyi olacak.

Ofisime döndüğümde, bir avuç bozuk paranın yanında ılık bir kahve beni bekliyordu. Bella'nın paket kahve fincanı çöpe atılmıştı.

"Özür dilerim, beklemeliydim, Jim'le bu kadar uzun kalacağını düşünmemiştim," diye açıkladı, yüzü kızarmıştı.

'Endişelenme, sohbet ediyoruz. Teşekkürler,' diye cevap verdim ve ofisimin kapısını kapattım. Bella harikaydı ama onunla sohbet etmeye başladığınızda bu sonsuza kadar sürüyordu. Şimdiye kadar tanıştığım her kadın gibi. Chloe hariç, ama o da iyi eğitilmişti. Çiçek ağacını budaması için para verdiğim adamı içeri almak için eve gelse iyi olurdu.

Kapı zilini kontrol ettiğimde on dakika önce eve geldiğini gördüm. Kızarmış ve terlemiş bir halde ön kapıyı açarken kameraya bakmıştı, farlara yakalanmış bir tavşandan farksızdı. Koşudan daha yeni dönecek kadar neredeydi?

Bahçıvan çiçekli ağacı budamak için gelmeden beş dakika önce eve vardım. Yemek yemediğim için ağrıyan kaslarıma ve baş ağrısına rağmen küçük bir zafer. Aç karnına on millik bir gidiş-dönüş yolculuğuyla vücudumun sınırlarını zorlamıştım ve şimdi bana sırtını dönüyordu.

Bahçıvan benim yaşlarımdaydı, yirmili yaşlarının ortasındaydı ve kapıyı açtığımda görünüşümden utanmıştı. Yüzüm hala domates kırmızısıydı, saçlarım başıma yapışmıştı. Bir fincan çayı kibarca reddetti ve ben de ona bahçeyi gösterip işine devam etmesi için yanından ayrıldım. Mutfığa döndüğümde bir sandviç yaptım ve iştahla yedim. Duş almak istiyordum ama o gidene kadar bekleyecektim.

Bunun yerine, koşu kemerimden aldığım parayı saydım ve yatağın direğindeki zulaya ekledim. Bin beş yüz pound, ama yarın Savannah'ya vermek için hâlâ bin pounda daha ihtiyacım vardı. Yeterince mücevherim var mıydı ve bunu başarabileceğine güvenebilir miydim? Ya Tom'a planımı anlatırsa?

Çalı makinesinin merdivenlerden yukarı süzülürken çıkardığı sesi duyunca, sahip olduğum her mücevheri yatağın üzerine serdim, değerlerini ve Tom'un ortadan kaybolduklarını fark edip etmeyeceğini tahmin etmeye çalıştım. Tom'un kulübenin önüne ve arkasına yerleştirdiği iki kamera varken zorla girmiş gibi bile yapamazdım.

Antika görünümlü bir ametist yüzük, beyaz altın bir ip kolye ve annemin yirmi yaşım için bana verdiği pırlanta set halkalarda karar kıldım.

ilk doğum günü. Onları rehin vermek istemedim ama değerli olduklarını biliyordum ve çaresizliğim duygusallıktan daha ağır basıyordu. Yine de parmaklarımı elmasların üzerinde gezdirirken gözlerim doldu, onları satma düşüncesi kalbimi kırdı.

Seçkiyi şimdilik mücevher kutusunda bırakarak aşağı indim ve Sussex'teki doğurganlık kliniklerinin yer aldığı Sarı Sayfalar'ın eski bir kopyasını karıştırdım.

Bahçıvan bir bardak su istemek için içeri girdiğinde biriyle telefonda konuşuyordum. Alnında biriken ter damlacıklarını bronzlaşmış ön koluyla sildi. Sarı saçları geriye doğru kaymıştı.

"Buyurun," diye fısıldadım, resepsiyon görevlisinin bana bir randevuyla dönmesi için hatta beklerken ona büyük bir bardak uzattım.

"Teşekkürler," dedi, elimden alırken parmaklarımız birbirine sürtündü, dudaklarına götürdü ve geri içti. Bana bir gülümseme fırlattı ve içkiyi lavaboya bıraktı, o sırada göğsümde bir cazibe köpüğü belirdi ve beni hazırlıksız yakaladı.

'Bayan Beswick, size ve eşinize önümüzdeki hafta bir ön görüşme önerebiliriz. Çarşamba günü saat üçte, uygun olur mu? Resepsiyon görevlisinin yumuşak sesi büyüğü bozdu.

"Bu harika olur, teşekkür ederim," diye cevap verdim ve bir sonraki reglimin ne zaman geleceğini zihnimde hesaplarken telefonu kapattım. Kanamam varsa, taktırdığım bobini ortaya çıkaracak bir muayeneden geçemeyeceğim kesindi. Ancak, hala birkaç hafta vardı.

"İşim bitti. Bahçıvan arka kapıda belirdi, eldivenli eli çerçeveye yaslanmış, tişörtünü yukarı kaldırmıştı.

"Çok hızlı oldu. Gülümsedim, ona katılmak için dışarı çıktım. Harika bir iş çıkarmıştı, çiçekli ağaç budanmış ve şekillendirilmişti, artık yabancı görünmüyordu.

"Bunu minibüse taşıyacağım," diyerek kırpıntıların durduğu düzleştirilmiş bir torbayı işaret etti.

"Elbette," dedim, yan kapıyı onun için açık tutarak. "İsminizi duyamadığım için özür dilerim.

"Ben Ben. Gülümsemesi göz kamaştırıcıydı, yanaklarında sevimli gamzeler oluşturuyordu. 'Chloe,' diye cevap verdim.

Bir an durakladı, sonra dalları ön taraftan minibüsüne taşıdı ve boş çantayla geri döndü.

"Sonuncusu," dedi yanımdan geçerken. O kadar yakındı ki talaş kokusunu alabiliyordum. Ben döndüğünde, "Lütfen kocanıza, bana verdiği e-posta adresinden kendisine bir fatura göndereceğimi bildirin," dedi.

"Bu kadar çabuk geldiğiniz için teşekkürler," dedim, sanki acil bir tesisatıyla konuuyormuum gibi. Bir ağacı budamak ölüm kalım meselesi değildi ve iten içe irkildim.

"Ne zaman isterseniz," diye cevap verdi. "İte kartım. Kartı bana uzattı ve ben de el sallayıp yan kapıyı kilitlemeden önce aldım.

"Bu bir keifti," diye mırıldandım kendi kendime. Birini çekici bulmayalı o kadar uzun zaman olmuştu ki, Tom'un bu yanıımı kırdığından emindim. Dua giderken yol boyunca kendi kendime gülümsedim.

* * *

"Sürpriz! Tom daha sonra kapıdan içeri girerken seslendi ve bana önüne kırmızı bir fiyonk ilitirilmiş bir iPhone kutusu uzattı.

"Gerçekten mi?" Yanağımı öperken ona gülümsedim, yüzümde ilk kez gerçek bir gülümseme vardı.

Evet, gerçekten. Sana yeni bir telefon almanın zamanı gelmişti. Bazı uygulamaları önceden yükledim, istediğin başka uygulamalar varsa talep et, onaylayayım,' dedi, hiç ironi yapmadan. Bana sosyal medyaya girmesine izin verilmeyen ergen kızı gibi davranması önemli değildi, bir telefonum vardı! İnternet parmaklarımın ucundaydı.

"Teşekkür ederim," dedim ve parmak uçlarımda durarak kollarımı ona doladım. Arkamı sıktı ve boynuma sokuldu, saat be yönündeki gölgesi yakalı bluzumun fırırllarına takıldı.

"Belki de sana bir süre önce bir tane almalıydım," diye düşündü, "bu kadar minnettar olacağını bilseydim.

"Adam ağacı budamaya geldi," dedim ve onu bahçeye yönlendirdim.

"Evet, gördüm. Gözleri kısıldı. "İyi i çıkarmış," dedi Tom isteksizce. "Bütün o flrtlere rağmen," diye ekledi uzun bir aradan sonra.

Glmsemem bozuldu. "Ne flörtü? Ellerimi kalçalarıma koyarak söyledim.

Gözlerimi arka kapının üzerine yerleştirilmiş kameraya kaldırdım ve ağzımdan salyalar akmaya baladı. Ben'le olan konumamı izlemiti.

"Bu kadar nazlanma Chloe, resmen fahielik yapıyordun," diye tersledi, ruh hali hızla bozulmutu.

"Değildim," diye cevap verdim, sesim acınası geliyordu.

Beni rahatlatmak için Tom baını geriye attı ve omzumu sıkıca kavramadan önce güldü. "Sonsuza kadar benimle kalacak olman çok kötü, değil mi? ekitirdi

Beni kendisine doğru çekti, başımın yanını öptü, ben irkilmemeye çalışırken parmakları köprücük kemiğime saplandı.

"Hiçbir yere gitmiyorum," dedim, kolumu beline dolayarak ve gülümsemeye zorlayarak.

"Hayır, değilsin," diye kabul etti, gözleri parlıyordu.

"Cumartesi günü golf oynayacağım," diye duyurdum akşam yemeğinde. Chloe nane soslu kuzu pirzolası pişirmişti - en sevdiğim yemek. Öğleden sonra bahçivana yaltaklanmasını unutturmaya çalışıyordu. Kameradan izlemek utanç vericiydi ve tabii ki genç ve çekici olacağını bilseydim asla onun hizmetini talep etmezdim. Ne yazık ki Facebook iş sayfasında profil resmi yoktu, sadece bir logo vardı ama en azından Chloe'ye her zaman izlediğimi teyit ediyordu. Arada sırada, ölüm bizi ayırana kadar dediğimde bunu kastettiğimi hatırlatan küçük bir hatırlatmaya ihtiyacı oluyordu. Gerçekçi olmak gerekirse, Chloe'nin uzaklarda oynaması konusunda endişelenmeme gerek yoktu, çalışmıyor ya da arkadaşlarıyla dışarı çıkmıyordu. Başka bir adamla nasıl tanışacaktı? Yaptığı her şeyi aldığım telefondan da görebiliyordum. Her zaman bir adım öndeydim.

"Tamam.

"Harry beni dokuz deliğe soktu.

"Golften nefret ediyorsun," dedi çatalıyla yeni bir patates doğrarken. Ne kadar almıştı, üç ya da dört lokma mı? Ben saymıyordum ama o onda durmaya programlanmıştı.

"Biliyorum, ama ilerlemek için yapman gerekeni yapmalısın," dedim sertçe, bir fasulyeyi dürterek.

"Chichester'daki bir doğurganlık kliniğinden randevu aldım. Önümüzdeki Çarşamba saat üçte. Randevuyu onaylamaları için onlara e-posta adresinizi verdim," dedi Chloe.

"Aferin kızıma. Bella'ya bunu günlüğüme yazmasını söyleyeceğim."

"Cumartesi günü golf oynayacaksanız Crawley'e otobüsle gitmemin bir sakıncası var mı?"

"Ne yapmak için? Kaşlarım alnımda çatılırken sordum. İsteği olağandışıydı, Chloe köyün dışına nadiren tek başına çıkardı."

"Koşu taytı almak istiyordum ve postaneden geçici ehliyet formu alacaktım."

Kaşlarımı çatarak tabağıma baktım ve çatalımı yere bıraktım. "Chloe, araba kullanmayı öğrenemeyeceğini biliyorsun. Kıkırdadım. "Umutsuzluğa kapılacaksın. Seni gitmek istediğin her yere götüreceğim," dedim ve uzanıp elini okşadım. Chloe'yi yollarda başıboş bırakamazdım, tüm bu bağımsızlık ikimiz için de iyi olmazdı."

"Peki ya bebeğimiz olduğunda, o zaman araba kullanabilmem gerekecek."

"O köprüye geldiğimizde geçeceğiz," diye cevap verdim. "Ve somurtma," diye ekledim, yüzünün benim karşı çıkışımla düştüğünü gördüm. "Hadi, beş lokma kaldı. Beş lokma olup olmadığı hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen elini dürttüm ve o da yemeye devam etti."

Chloe boyundan büyük işlere kalkışıyordu. Ona burada, göz kulak olabileceğim bir yerde ihtiyacım vardı. Bir bebek mükemmel bir dayanak olurdu ama kendimi sinirli hissediyordum."

"Yarın altı gibi evde olurum, geç saatte bir toplantım daha var. Eve paket servis getirmeme ne dersin, böylece yemek yapmak zorunda kalmazsın. Ne istersin - Hint yemeği mi Çin yemeği mi?"

Chloe sonunda, "Bir Çin yemeği isterim," dedi ve hepsi bu kadar. Ehliyet unutuldu."

* * *

Ertesi sabah Chloe'ye başarmasını istediğim şeylerin bir listesini verdim. Ne de olsa akşam yemeğini o pişirmeyecekti. Ev her zaman tertemizdi ama biraz bahar temizliği yapmak ona iyi gelecekti."

- *Kuru temizlemeye koy*
- *Verandayı ve dış mekan mobilyalarını*
- *yıkayın Dondurucunun buzunu çözün*

- *Çarşafı değiştirin*

Chloe dün akşam yemekten sonra iPhone'unu çıkardı ve ben onun metadon bağımlısı bir eroinman gibi internette gezinmesini izlerken parlayan ekran tüm dikkatini ona verdi. Baktığı her şeyi görebilmem için casus yazılım yüklediğimi bilmiyordu. Chloe eğlenirken ve telefonunda ne yaptığı konusunda endişelenmeme gerek kalmadan Savannah'yla yapacağım görüşmeyi düşünebildim.

Jim'e Chloe'nin numarasını gönderir göndermez Anita'dan mesajlar gelmeye başladı. Chloe, Middeon'un desteklediği bir çocuk hayır kurumu için düzenlenen kermese çoktan katılmıştı ve Cuma günü Anita'yla köyde kahve içmek için plan yapmıştı. Aldırmadım, ellili yaşlarının ortasındaki bir kadınla yaramazlık yapamazdı.

Chloe'nin gününü hallettikten sonra yüzümde bir gülümsemeyle işe doğru yola koyuldum, Savannah'yı daha sonra görmeyi dört gözle bekliyordum ve bütün sabah bunu hayal edeceğimi biliyordum. Belki bana bir fotoğraf, hatta bir video göndermesini sağlayabilirdim. İştahımı kabartmak için küçük bir tadımlık.

Tom gider gitmez evin içinde koşuşturmaya başladım. Bana verdiği liste yeterince zamanımı alıyordu, bir de rehinci dükkânına gidip Savannah'yla kahve içmek için zamanında dönmem gerekmiyordu. Taksiye para harcama riskini almak istemiyordum ve kartımı da kullanamazdım; Tom kuru temizlemeci köydeyken neden Crawley'e gittiğimi bilmek isteyebilirdi. Endişe göğsümde kabardı ve kendimi nefes almaya zorladım.

Giyinmeden önce mutfaktaki dondurucuyu boşalttım ve içindekileri garajdaki daha büyük olana koydum. Kapattım, kapıyı açık bıraktım ve buz çözücüyle bir sprey sıktım, eriyiği emmesi için tabanı ve çevresindeki fayansları bir havlu tabakasıyla tıkadım. İlk iş tamamlandı. Üst katta, yatağımızın çarşaflarını çırparak çıkardım, bir saatlik yıkama programında makineye attım ve yenilerini taktım.

Dış mekân mobilyaları ve veranda bekleyebilirdi, güzel bir gün olacaktı ve çabuk kuruyacaklardı. Tom altıdan önce dönmeyecekti, bu da bana Savannah'yla kahve içtikten sonra bunları yapmak için bolca zaman veriyordu. Kahvaltıdan kalanları temizledim, mücevherleri topladım, koşu kemerimi taktım ve kapıdan çıktım.

Rehinci dükkânına koşarak gidip gelmemin imkânı yoktu. Dün beni çok yormuştu ve daha bir kilometre gitmeden baldır kaslarım şikâyet etmeye başlamıştı, bu yüzden oraya kadar koşup otobüse binmeyi planladım.

Koşarken acıyı engellemeye çalıştım, bunun yerine bugün yapmam gerekenlere odaklandım. Yapmam gereken her şeyi yapacağımdan emindim.

Tom başka bir şey eklemedi. Dün gece telefonumda olmam konusunda bu kadar rahat davranmasına şaşırmıştım. Tom Anita'ya numaramı verdiğinden beri hiç susmamıştı. Sanki eşler kulübüne kaydolmuş gibiydim, ne yazık ki WhatsApp grubunun adı da buydu. Sürekli olarak memler, dedikodular, alışveriş fotoğrafları, botoks klinikleri için öneriler ve benzerleri akıyordu. Her ne kadar Anita'nın bana ulaşma nezaketini takdir etsem ve farklılıklarımıza rağmen, iletişim kurduğum tek kişi Tom iken başka bir kadınla konuşmak güzel olsa da, bunların hepsi çok yüzeysel ve ilgimi çekmiyordu.

Arkadaş istiyordum ama onların tasarımcı yaşam tarzlarına uymuyordum ve hiçbiri Tom'u terk etmenin bir yolunu bulmama yardım edemezdi. Tek umudum Savannah'ydı ve onun ilk ödemesi için bin pound eksikim vardı. Hamilton Rehinci Dükkânı'nın kurtarıcım olması için dua ederken yorgun kaslarımı zorluyordum.

Tam kapının kilidi açılırken gelen dünkü adam beni bu kadar erken gördüğüne şaşırmış gibiydi.

"Yine mi döndün?" Kıkırdadı ve ben oyunu çoktan ele vermiştim. Açılış saatinde rehin dükkanına gelen herkes çaresiz olmalıydı.

"Öyleyim," dedim kendimden emin bir şekilde, koşu kemerinin fermuarını açtım ve mücevherleri tezgâhın üzerine koydum.

"Hmmmm. Mükemmel bir poker suratıyla uzun bir süre üç eşyayı inceledi, onları isteyip istemediğine dair herhangi bir işaret vermedi.

Sonunda ametist yüzüğü tezgâha geri itti. "O bir ıvır zıvır, hiçbir değeri yok.

Kalbim sıkıştı.

"Size çemberler için dört yüz, kolye için de iki elli veririm.

"Bin taneye ihtiyacım var," dedim, gözlerimden akan yaşların acısını hissetmekten utanarak.

Dün fark etmediğim sararmış dişlerinin arasından altın bir dişi ortaya çıkarmak için gülümseyerek, 'O zaman cebimden çıkarım,' dedi.

Başımı eğdim, ağlamamaya çalışıyordum.

"Sen koşucusun, değil mi? Gözleri vücudumu süzüyordu. Titremesini engellemek için dudağımı ısırdım.

"Oldukça formda olmalısın. Sözleri kaplıydı, dokusu vardı. Bunları söylerken dudağı bir sırtışıla kıvrıldı ve

Tezgahın arkasındaki ofiste, kapı aralıktı. "Sana bin dolar veririm, bütün mücevherleri alırım.

Teklif beni tiksindirdiği için istemsizce bir adım geri attım. Sözlerine karşı fiziksel bir tepki. Yanaklarım alev alev yanarken başımı salladım.

"Hızlı olacağım ve tüm sorunlarınızı çözeceğim.

Boğazım tıkanmanın habercisi gibi kapanır gibi oldu ama kendimi olduğum yerde sabitlenmiş buldum. Kafamın içindeki düşünceler kontrolden çıkıyordu. Bu fikir iğrençti ama paraya ihtiyacım vardı ve parayı almak için sadece birkaç saatim vardı. Savannah'ya ödeme yapmazsam planını gerçekleştiremeyecekti ve ben de kocamdan kaçamayacaktım. Başka seçeneğim var mıydı?

Bütün sabahı evde eşitlik hukuku modülünü çalışarak geçirdim ama aklım sürekli Tom'un benim için karısını terk etmesini nasıl sağlayabileceğimdeydi. Yıllardır gerçek bir ilişkim olmamıştı, yani bir süredir oyunun dışındaydım. Nasıl baştan çıkaracağımı biliyordum, ama birinin evliliğini sona erdirecek kadar güçlü duygular beslemek tamamen başka bir şeydi.

Belki Chloe bu öğleden sonra buluştuğumuzda bana daha fazla fikir verebilir. Yemekte gördüğüm kadarıyla uysal ve itaatkâr görünüyordu. Belki Tom bundan hoşlanıyordu, ama benim asla öyleymiş gibi davranamayacağımdan emindim. Öte yandan, Tom tam tersine, doğrudan ve kontrollü birine ilgi duyuyor olabilirdi. Bu takması daha kolay bir maske olurdu ve ben buna alışkındım. Her müşterim için farklı bir maskem vardı. Ne olmamı istiyorlarsa o olmakta ustaydım. Bu öğretilemeyecek bir şeydi ve Tom'a karşı kendi avantajıma kullanmam gereken bir beceriydi. Her halükârda iki buçuk bin dolar alacaktım ki bu da hiç de küçümsenmeyecek bir meblağdı.

Gerçekten ihtiyacım olan şey bir şeker babaydı ama o Tom değildi. Bir süredir Harry Poulter üzerinde çalışıyordum ama o bağımsızlığını çok seviyordu. Eninde sonunda kırabileceğim bir cevizdi. Belki de biraz daha yaşlanıp şişmanlamasını ve onu eğlendiren diğer kızların ilgisinin azalmasını beklemem gerekiyordu. Şimdilik, Chloe'nin teklifi bu kadar az iş için karşı konulamayacak kadar iyiydi. Hem onun parasını hem de Tom'un beni görmek için ödediği parayı alacaktım, yani aslında çifte balon vardı.

Kaslarımı esnetmek için bir YouTube yoga videosu ve banyoda uzun bir süre beklemek, Airbnb'deki öğleden sonra toplantımızı düşünmeme yardımcı oldu. Tom'un ne istediğini öğrenmenin zamanı gelmişti. Belki de onu çözebilir ve onu neyin harekete geçirdiğini anlayabilirdim. Her şey seksle başladı elbette, bunun bir psikolojisi vardı. Eğlencenin yarısı, fantezilerini ve tercihlerini neyin başlattığını anlamaya çalışmak, kontrolü kimin talep ettiğini ya da bıraktığını ve arzularının neden bazen sapkınlık sınırına dayandığını keşfetmekti.

Müşteriler her türlü nedenden dolayı eskort şirketine kaydoldular - eşlerinden veya ortaklarından sıkıldılar ya da bazen evde ifade edemedikleri özel bir sapkınlığa sahip olabilirler. Bazen de yalnızlık bir erkeği, eğer istediği buysa, dinleyecek çekici bir kadınla bir saat geçirmek için para ödemeye itiyordu. Yine de aşk hakkında çok az şey biliyordum.

"Yani? Tezgâhın arkasındaki adam anlamsızca sırtarak bana göz kırptı ve tüylerim diken diken oldu.

"650 sterlini kabul ediyorum," dedim, sesim fare sesine benziyordu. "Pekala, sen kaybedersin.

Dün yaptığı gibi paraları saydı ve yüzüğü tekrar tezgâha doğru itti. İkisini de aldım ve topuklarımın üzerinde döndüm, dükkândan olabildiğince hızlı çıkmak istiyordum.

Kapıdan sola dönerek otobüs durağına kadar yürümeye devam ettim, kalbim küt küt atıyordu. O sürüngein teklifini sadece bir saniyeliğine bile olsa düşünmüş olduğuma inanamıyordum ama düşünmüştüm.

Tom beni ne hale getirmişti? Eski halimin bir gölgesiydim, sevgi dolu bir terbiye almış, kendine güvenen bir kadındım. Okulda başarılı olmuş, İngiliz Edebiyatı alanında yüksek lisans yapmış ve yayıncılık alanında başarılı bir iş bulmuştum ama şimdi işsizdim, kariyerim mahvolmuştu, evliliğinde bir tutsaktan fazlası olmayan bir eştim. Kaçmak için paraya o kadar muhtaç biriydim ki kendimi satmayı bile düşünmüştüm. İş o noktaya gelmemişti ama ailemin yirmi birinci yaş günü hediyesini satmıştım ve bunu yapmak zorunda bırakıldığım için kalbim parçalanmıştı.

Dün otobüs durağı kalabalıktı ama neyse ki bugün benden başka bekleyen kimse yoktu. Titreyen bacaklarımı sakinleştirmek için kaldırıma oturdum ve zihnimde sahip olduğum tüm parayı saydım. Toplamda iki bin yüz elli pound ediyordu. Üç yüz elli pound eksikti ama

Savannah'yla buluşacağım öğleden önce parayı almamın imkânı yoktu. Elimdekini kabul etmesini ummak zorundaydım, daha fazlası gelecekti.

Beş dakika içinde köşeden bir otobüs gürültüyle geçti ve bindim, ön tarafa oturdum. Yaklaşık on beş dakika içinde köye dönmüş olacaktım ve oradan eve yürüyebilirdim. Cep telefonum bipledi, Anita'nın numarasından bir mesaj, bu sefer 'Eşler Kulübü' grup sohbetinden değil, bir spa günü öneriyordu. Benimle arkadaş olmaya hevesli görünüyordu ve yarın onunla kahve içmeyi dört gözle bekliyordum. Anita yemekte tam bir bilgi pınarıydı ve yöneticilerin eşlerinin hayatları hakkında fikir edinmek ilginç olacaktı. Tom onları daha yakından tanımamdan çok memnundu, bizim için yarattığı baloncuğa bir tehdit oluşturmadıklarına inanıyordu.

Tom bana telefonu verdiğinde yaşadığım ilk heyecana rağmen, onu nadiren kullanmıştım. Alışkanlığım yoktu ve internette bir şey aramak konusunda isteksizdim çünkü Tom'un aradığım her şeyi görebilmesi gerekiyordu. Üzerinde bir tür iz olmayan bir telefonu bana vermesine imkân yoktu.

Kahretsin, ya adımlarımı ya da bulunduğum yeri kaydetseydi ve Tom bir rehinciye gittiğimi öğrenseydi? Bu düşünce midemi bulandırdı. Telefon teknik olarak bu kadar gelişmiş olamazdı. Ona şehre koştüğümü, kramp girdiğini ve otobüse bindiğimi söyledim. Belki bir dahaki sefere Tom'un bilmesini istemediğim bir yere gittiğimde telefonu evde bırakabilir ya da kapatabilirdim. Gerçi öyle yaparsam ve o ararsa, bu daha da büyük bir soruna neden olurdu. Kazanamazdım. Tek yapabileceğim, işte beni kontrol edemeyecek kadar meşgul olmasını ummaktı.

Otobüsten indim ve eve doğru yavaş bir koşu yaptım. Dondurucunun buzu çözülmüştü, bu yüzden duş almadan önce onu temizledim ve tekrar çalıştırdım. Tom bugün benim için uzun bir yazlık elbise bırakmıştı, çok kötü değildi ama pembenin tonu ten rengime hiç uymuyordu. Artık ne giyeceğimi seçemiyor olmaktan nefret ediyordum ama bu da onun kontrolü elinde tutmasının bir başka yoluyla.

Siktir et onu. Yılın kocası sayılmazdı; bir eskortla yatıyordu. Ne istersem onu giyerdim. Elbiseyi dolabın içine asarak beyaz bir kot pantolon ve mercan rengi, omzu açık, ince örgülü bir kazak giydim, boynumdaki küçük morlukları gizlemek için de uyumlu bir atkı taktım.

Kendimi güçlü hissederek makyajımı özenle yaptım ve bana ayrılan sürenin iki katını harcadım. Hala gururluydum ve her ne kadar

Savannah'nın güzelliğine bakılırsa, çirkin olmadığımı biliyordum. Bahçıvan Ben en azından ilgileniyor gibiydi.

Saat birde, Tom'un kuru temizlemeden geçmesini istediği dört gömlek ve bir takım elbiseyle derenin yanından köye doğru yürüdüm. Onları bıraktıktan sonra, kermes için yapmayı teklif ettiğim limonlu kek için gerekli malzemeleri almak üzere alışverişe çıktım.

Kafeye varıp Savannah'nın seçtiği arka koltuklardan birini seçtiğimde saat ikiye on vardı. Sanki bir randevuyu bekliyormuş gibi saçlarımı düzelttim, göğsümde kelekler uçuşuyordu.

Savannah tam zamanında geldi, tertemiz görünüyordu, yüzü yeni boyanmıştı. O da beyaz kot pantolon giymiş, kırmızı ayakkabılar ve kırmızı bir bluzla eşleştirmişti. Bunların hepsi benim için miydi yoksa kocam için mi? Beklerken iki cappuccino sipariş etmişim ve Savannah hemen kendininkini alıp bir yudum içti.

"Üzgünüm, hepsi bende değil," dedim merhaba yerine, beyaz bir nakit zarfını masaya doğru iterek.

Ağzının kenarları yukarı kalkmış bir halde, "Hadi, hemen dalın," diye takıldı. "Ne kadar konuşuyoruz?" diye ekledi avucunu zarfın üzerine koyarak.

"İki bin yüz elli," diye hızlıca ekledi, "gerisini size getireceğim.

Savannah dudaklarını büzdü ama zarfı adaçayı yeşili çantasına yerleştirdi.

"Bir şartım var," dedim eşarbımı çıkarıp masaya doğru eğilerek.

"Öyle mi?" diye cevap verdi, morlukları fark edene kadar gözleri parlıyordu. "Nasıl gittiğini, ilerleme kaydedip kaydetmediğini bilmem gerekiyor.

Savannah uzlaşmacı bir tavırla başını salladı.

"Benim de bir durumum var," bakışları sadece boynuma odaklandı, "Tom hakkında her şeyi bilmem gerekiyor.

Saat dörtte, Savannah'nın kiralık evinin girişindeki zili çaldım ve kendimi erken gelmemek için zorlayarak on dakika boyunca dışarıda oturdum. Beni antreden içeri aldı ve ön kapıda bekliyordu, üzerinde gece mavisi, yakası düğmeli, Çin tarzı uzun bir elbise vardı, bu ağırbaşlı seçimi yürekten onaylıyordum. Kızıl saçları dalgalar halinde göğsünün üzerine dökülüyordu. Nefesimi kesmişti.

"Merhaba yakışıklı," dedi ve boyalı dudaklarıyla beni yanağımdan öptü.

"Harikasın," dedim onu kucaklayarak, pantolonumdaki şişkinlik anında ortaya çıktı.

"Duş almak ister misiniz?"

Başımı salladım, gömleğimin düğmelerini açmaya başlamıştım bile.

"Acele etme, daha sonra bana tam olarak ne istediğini söylemeni istiyorum. Ne gibi fantezilerin var Tom Beswick?" Kadın sırtarak tırnağının ucunu kemirdi. "Öğrenmek için sabırsızlanıyorum."

Ona geri dönmek için çaresizce duşa doğru koştum. Yapmak istediğim bir şey vardı, bunu düşünüyordum. Asıl soru, Savannah bana izin verecek miydi?

"Benim için bir bağışınız var mı?" diye sordu banyodan boxer şortuyla çıkarken.

"Evet, elbette," diye cevap verdim ve zarfı ona uzattım.

Aldı ve gizleyemediğim ereksiyonumu işaret ederken kıkırdadı. "Sanırım aklında zaten bir şey var?"

Başımı salladım.

"Seni bağlayabilir miyim?

Gözlerinde bir şeylerin titreştiğini gördüm. Korku olabilir mi? Bu beni daha da sertleştirdi.

Yatağın altından büyük siyah bir çanta çıkardı ve içinden iki kırmızı saten kordon çıkarıp bana uzattı.

"Elbiseni çıkar.

Savannah dediğimi yaptı, elbiseyi başının üzerinden kaydırarak aynı renkte dantel bir bodysuit çıkardı.

"Burada diz çök. Ayaklarımın dibindeki boşluğu, yatağın dibindeki halının üzerinde beyaz bir kilimin serili olduğu yeri işaret ettim.

Dudaklarını yaladı ve pozisyonunu aldı, her bir bileğini dört direkli yatağının karşı direklerine bağlamama izin verdi. Hileler kutusuna uzandım ve bir göz bağı çıkarıp ona taktım. Son olarak, boxer şortumu çıkarıp kumaşın baskısından kurtuldum. Kaskatı kesilmiştim, uyarılmanın etkisiyle nabzım atıyordu, elim ayağım prezervatifi takmaya çalışıyordu.

Parmaklarımı saçlarına dolayarak, "Aç ağzını," dedim.

Bunu yaptığında, kendimi onun içine bıraktım, ıslak dilinin şaftımdan aşağı kaydığını hissettim, uzun sürmeyeceğini biliyordum. Beni tekrar tekrar ağzına aldığı anda, çoktan doruğa yaklaşmışım, boşalana kadar kendimi daha derine ittim, bacaklarım titriyordu. Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum, o kadar sert atıyordu ki.

"Sıra sende," dedim, halının üzerine uzandım, elbisesinin köşebentini bir tarafa çektim ve dilimle onun tatlı noktasını buldum. Yukarı doğru kasıldı, zevkle kıvranırken kordonlar bileğine doğru gerildi, başparmağımı içine soktuğumda orgazm oldu.

İşimiz bittiğinde onu çözdüm ve bileklerini ovuşturdu. 'Bu benim için nadir bir şey, yanımdayken asla boşalmam...'

"Bir müşteri" diyecektim ama vazgeçtim. Egom şişmişti. Yatak odasında sıkıcı olan Chloe'ydı, ben değil. Kısıtlanmaktan hoşlanmıyordu, daha önce onu bir kez bağladığımda sürekli sızlanmıştı, bu da ereksiyonumu kaybetmeme neden olmuştu.

"İçki?

"Varsa bir bira alayım.

Başını salladı ve onları almaya gitti, arkası muhteşem bir manzaraydı.

Yatağa girdik, bira ve sigara içtik, son birkaç gün hakkında sohbet ettik. Bu sefer daha doğaldı. Bir an için, kendimi

Chloe ile her şeyi kolayca konuşurduk. Başlangıçta, kanatlarının kırılması gereken küçük cıvıllar bir kuş gibiydi. Beni sinirlendirmek yerine Savannah ile sohbet etmekten keyif alıyordum, sesinin tonu bile şurup gibiydi.

"Seni öpmek istiyorum," dedim ve ellerimi Savannah'nın kırmızı dalgalarına dolayıp onu kendime doğru çektim.

Uzun ve derin öpüştük, ellerimiz birbirimizin vücudunu keşfediyor, acele etmiyorduk. Sonra tuhaf bir şekilde, nadiren hissettiğim bir şefkatle Savannah'yla seviştim. Chloe'yle yıllardır yapmadığım bir şeydi bu.

Tom'la geçirdiğim öğleden sonra çok keyifliydi. Saat beşte ayrıldı ve sonunda kendini bırakmış olmasından memnundum. Kısıtlamayı ve kontrolü seviyordu ama bu onu bir canavar yapmıyordu. Resmin tamamını gördüğüme inanacak kadar saf değildim. İşler her zaman kapalı kapılar ardında yürürdü, Chloe de bunu söylemişti. Bana kahve içerken Tom'un kontrolünden, zalimce davranışlarından ve ruh haline göre giydirdiği sabahlıklardan söz etmişti. Copthorne'dan Brighton'a dönerken ziyareti konusunda endişeliydim, ancak birlikte geçirdiğimiz süre boyunca hiçbir tehlike işareti yoktu.

Tom gitmeden önce, gelecek Salı saat dört için rezervasyon yaptırmıştı ve ben arşafırları yıkayıp eve gitmek için eşyalarımı toplarken, oyunumu nasıl geliştirebileceğıme dair birkaç fikir bulmuştum. Onu kandırmak zor olacaktı ama onu kandırabileceğımi hissediyordum.

Chloe gelişmelerden haberdar olmak istiyordu ve Tom'la buluşacağım günlerde, randevularım izin verirse onunla buluşmaya çalışıyordum. Onunla telefonla iletişim kurmamı istemiyordu, aramızda hiçbir iz kalmaması önemliydi. Tom öğrenirse plan biterdi ve paranın geri kalanını alamazdım. Parayı toplamak için mücevherlerini rehin vermek zorunda kaldığını söyledi. Chloe'nin kendine ait hiç parası yoktu ve ortak hesapta harcadığı her şey Tom tarafından inceleniyordu. Ona neden çalışmadığını sordum ve bana Tom'un buna izin vermeyeceğini söyledi.

Tüm bu kurguyu çılgınca buldum. Bir insan neden bir erkeğin hayatına, seçimlerine hükmetmesine izin verirdi ki? Hayatım boyunca annemin bir sarhoşa boyun eğdiğine tanık olduktan sonra ben izin vermezdim. Kimsenin özgürlüğümü ihlal etmesine izin vermezdim, ama Chloe yıllarca süren zorlamalar yüzünden yıprandığını ve şimdi Tom'un yolundan gitmenin daha kolay olduğunu söyledi. Bunu aklım almıyordu.

Tom'la görüşmelerim sırasında güvende miydim? Şu anda üstünlük bendeydi ama ya bu değişirse? Hoş bir sürprizle karşılaştığımı inkâr edemezdim, çoğu erkeğin aksine kadın vücudunu iyi tanıyor gibiydi ve bu maskaralığa devam etmek zor bir iş olmayacaktı ama ya sadece rol yapıyorsa? Ya maskesi düşmek üzereyse?

"Bunlar da ne? Tom, verandadaki mobilyaları temizlemekten artık kirlenmiş olan beyaz kot pantolonuma baktı. Baldırlarıma kirli su sıçramıştı.

"O elbiseyle temizlik yapmak istemedim," diye cevap verdim, ayaklarımın üzerinde düşünerek.

Tom Çin paket servisini masaya bıraktı, ben de dolaptan kaseleri ve çatal bıçakları çıkardım. Kıyafetimle alay etmesine rağmen keyfi yerinde görünüyordu, yiyecek torbasını boşaltırken ıslık çaldı ve yemeğe dalmaya başladı.

Savannah'yla kahve içmek için buluşmaktan aceleyle dönmüştüm ve Tom'un listesiyle o kadar meşguldüm ki o eve gelmeden elbiseyi giymeyi unutmuştum. Kontrol etseydi zaten evden kot pantolonla çıktığımı kameralarda görürdü ama neyse ki konuyu değiştirdi.

"Cumartesi günü Harry'yi akşam yemeğine götürmeyi düşünüyordum," diye düşündü. "Golften sonra mı? Ben sordum.

"Evet, ne dersiniz? Horsham'daki South Lodge'da bir masa bulabilirim, eminim üç kişi sığdırabilirler.

Tom'un patronunu eğlendireceğim bir akşam düşüncesi içimi korkuyla doldursa da kabul ettim. Mükemmellikten başka bir şey beklenmeyecekti ve Tom da gergin olacaktı.

"Onu etkilemek istiyorum. Terfi için minnettarlığımı göstermek istiyorum.

"Eminim senin ne kadar değerli olduğunu biliyordur," diye cevap verdim, bu ihtimalden ürkerem, ama Tom dinlemiyordu. Akli başka bir yerdeydi ve

İkinci Spring Roll.

Harry ve ben Middeon'daki yemekte kısa bir tanışma faslından sonra hiç konuşmamıştık. Gürültücü ve küstah biri olarak karşımıza çıkmıştı. İsteddiği her şeyi elde eden bir adamdı. Onun yanında küçülürdüm, ama itaatkâr eş rolünü oynadığım sürece Tom mutlu olurdu.

"Yarın ona sorarım ve bir masa ayırtmanız için size haber veririm," dedi sonunda.

"Toplantınız nasıl geçti? Bir dakika sonra Tom'un dudağının yukarı doğru kıvrılmasını izleyerek sordum.

"Proje iyi gidiyor," dedi gözünü bile kırpmadan. Umarım haklıydı.

Tom bitirmesi gereken işleri olduğunu ve onsuz erken yatmama izin verdiğini söyledi. Onu aşağıda bıraktım, dizüstü bilgisayarına dalmıştı. Üst katta, kitabıma konsantre olamayarak yan yattım. Bugün Savannah'ya karşı çok mu açık davranmıştım, durumuma acıyacağını mı ummuştum? Belki de öyleydim, ama o bunu kabul etmişti, yani işe yaramıştı. Yine de geriye, anlaşılmamızı yerine getirirse paranın geri kalanını nasıl toplayacağım sorunu kalıyordu. Tom'un bensiz bir hayatı, Savannah'nın benim yerime geçtiği bir hayatı gözünde canlandırması yeterliydi, o zaman özgür olacaktım.

Parmağım telefonumda annemin cep telefonu numarasının üzerinde geziniyordu. Sesini duymak, eve dönüp dönemeyeceğimi anlamaya çalışmak harika olacaktı. Sekiz aydan uzun bir süredir konuşmamıştık - son konuşmamızda, Tom'un nefesi ensemdeyken, yapmacık ama kıbar bir konuşma olmuştu. Aramak için tıkladığımda, otomatik bir ses bana numaranın bağlanmayacağını söyledi. Numarayı değiştirmiş miydi? Yoksa Tom kasıtlı olarak yanlış bir numara mı girmiş, bir rakamı mı değiştirmişti? Bunu ona hiç yakıştıramadım. Artık neredeyse birbirimize yabancıydık ama annemle tüm bağlantıyı koparmak nihai hedefi olacaktı. Yedek bir planım olmadığını, kaçacak bir yerim olmadığını biliyordu.

İnternet uygulamasına tıklayıp adını yazdım ama karşıma uzun bir Shirley Woodward listesi çıktı, hiçbiri annem değildi. Adresi biliyordum; annemle babam hâlâ çocukluğumun geçtiği evde oturuyorlardı ama yıllar önce ikisi de cep telefonu alınca sabit hatlarını kapatmışlardı. Bir mektup yazabilirdim, Tom onunla bu şekilde iletişim kurmamı engelleyemezdi. Her şeye nasıl kapıldığımı açıklayabilirdim ama şimdi bir hata yaptığımdan emindim. Cevap verip vermeyeceği ayrı bir konuydu ve ya hafta sonu mektup gelirse ve Tom görürse? Mektubu bana verirse önce okumakta ısrar ederdi.

Onu ziyaret edersem, Crawley'e gitmem ve Güney Londra trenine binmem gerekecekti. Tom'un bana ihtiyacı olursa ya da nerede olduğumu kontrol ederse, on dakika içinde geri dönemezdim ve onun kurallarından birini çiğnemiş olurdum. Hayır, plan yapmak daha iyiydi. Önce anneme yazıp belki gelip beni almasını isteyebilirdim. Gelse bile Tom beni fiziksel olarak kalmaya zorlayamazdı.

Yüzümü yastığıma gömdüm. Savannah, Tom'u kendisine aşık edemezse geleceğim ne olacaktı? Ömür boyu itaat ve sefalet, zevk için zalim olabilen bir adamla maddi açıdan rahat ama nihayetinde sevgisiz bir evlilik. Ona bir çocuk doğurmaya zorlanacaktım, cevap vermemesi, dik oturması için eğiteceği bir çocuk. Bir numaralı önceliğinin kendisi olmadığını anladığı anda çocuğuna kızacak ve belki de zalimliğini çocuğumuza yöneltecekti. Ya onun gibi bir canavar yetiştirirsem? Hapishanemden çıkmanın tek bir yolu vardı ve bu düşünceyi düşünmeye bile değmezdi.

Chloe yatana kadar bekledim ve Savannah'ya çiçek sipariş ettim. Dairesinden ayrıldığımdan beri içimde garip bir his vardı. Ne olduğunu tam olarak kestiremiyordum ama onu tekrar görme dürtüsü ağır basıyordu. Belki de Harry'nin golf oynarken onunla olan ilişkisi hakkında biraz fikir edinirdim. Tabii bu konuyu açacak kadar cesursam.

Bir mesaj yazmam gereken kutuda parmaklarım klavyenin üzerinde gezindi.

Seninle vakit geçirmekten zevk alıyorum.

T

Çok mu fazlaydı? Belki, ama bir pervane gibi ona doğru çekilmekten kendimi alamadım. Bir anlık suçluluk duygusuyla Chloe'ye de bir buket sipariş ettim. Gelecek hafta doktor muhtemelen ona gebe kalamamamızın sebebinin kendisi olduğunu söyleyecekti ve biraz desteğe ihtiyacı olabilirdi. Eminim ona enjekte etmesi için birkaç hormon vereceklerdi ve o da kendini yağmur gibi iyi hissedecekti. Yani, insanlar her gün bebek sahibi oluyordu, ne kadar zor olabilirdi ki! Sanki sorun ben değilmişim gibi.

En azından yarın cumaydı. Chloe ve Anita'nın yaklaşmasından biraz endişeliydim, çünkü bu eşlerden bazıları vampir gibiydi. Kocalarının hayatını ve cüzdanlarındaki parayı emiyorlardı. Duymuştum.

Bir toplantı başlamadan önce kahve içilirken yönetim kurulu odasında yapılan sohbetler. Harry ve Graham ve tabii ki Tonya, bağılı olmayacak kadar şanslı olan tek kişiler gibi görünüyordu.

Onun yerine Harry, Savannah'nın müdavimlerinden biri olduğu için şanslıydı. Ama onu sadece benim yapmanın bir yolunu bulacaktım. Harry'nin ona bir avukatı var mıydı ve eğer varsa, ona uyabilir miydim? Onu başka erkeklerle düşünmek midemi bulandırıyor, pençeleri onun üzerindeydi. Ona yaptırabilecekleri şeyler.

Kendime bir viski doldururken aklımdan geçici bir düşünce geçti. Harry'yi finans departmanında büyük bir beladan kurtarmıştım, belki de küçük bir tazminat söz konusu olabilirdi. Önce golfün nasıl gittiğini ölçecektim, doğrudan dalmanın bir anlamı yoktu.

E-postalarım girdiğimde annemin hisse bildirimini gönderdiğini gördüm. Ailemin Berkshire Hathaway'de yüz elli binden fazla hissesi vardı. Çenemdeki kılları ovuşturdum. Vay anasını. Bu kadar büyük bir yatırım yaptıklarını hiç bilmiyordum. Belki de Savannah'yı elde tutmanın pahalı olduğu ortaya çıkarsa Harry'yi tercih etmemeliydim. Seçeneklerin olması iyiydi.

Korkunç bir saman nezlesiyle uyandım, gözlerim kaşınıyor ve burnum akıyordu. Neyse ki Tom alarmı çaldığında bana erken gideceğini söylemişti, bu yüzden kahvaltı hazırlamama gerek kalmadı. Yuvarlandım ve bir saat daha uyudum, yedi buçukta kalktım. Dışarıda, pencerelerden içeri süzülen muhteşem güneş ışığı evi aydınlatıyordu.

Tom bana bir not bırakmıştı ve onu mutfak masasının üzerinde gördüğümde, bir ev işleri listesi olmasından korkarak kalbim sıkıştı. Ama Anita'yla içeceğim kahveyi hatırlatıyordu ve tek bir ricası vardı: kuru temizlemeciyi almam. Kendime sert bir kahve doldurdum ve gözlerime rağmen havanın tadını çıkarmayı arzulayarak verandada biraz antihistaminik aldım.

Duşa giderken, Tom'un akşam yemeği için her şeyi aldığıma emin olmak için buzdolabını kontrol ettim. Benim için uzun, dökümlü bir etek ve yelekli bir üst seçmişti. Denedim, bir kemer ekledim ve sandaletleri Converse'lerle değiştirdim. Saçımı düz bir bobdan değiştirip büktüm ve kaküllerimi geriye doğru kestim. Farklı görünmek güzeldi. Tom'un küçümsediğini bildiğim sallantılı küpeler taktım ve aynadaki yansıma hayranlıkla baktım. Küçük meydan okuma hareketleri günü atlatmamı sağladı.

Temizledim, cilaladım ve Tom'un kuru temizlemesini almak için dere kenarından köye doğru yavaş bir yürüyüşe çıktım. İyi ruh halimi bozan tek şey yarın akşam Harry Poulter'la yiyeceğim gösterişli akşam yemeği düşüncesi idi. En azından Tom dışarıda olacaktı ve Cumartesi günü bana kalacaktı.

Eve döndüğümde anneme bir mektup yazmak istedim. Saat bire kadar Anita'yla buluşmayacaktım, dolayısıyla sabahın geri kalanında boş vaktim vardı ama yine de kalemi kağıda dökmek konusunda endişeliydim, ne kadarını açıklamam gerektiğinden emin değildim ama onun yardımına ihtiyacım vardı.

"Oh hey. Tom'un gazetesini aldığım gazete bayiindeki kuyrukta bir figür omzuma dokundu.

Arkamı döndüğümde bahçıvan Ben'in bir kulaktan diğerine sırttığını gördüm. Yanaklarım anında kızardı.

"Merhaba," dedim, gülümsemesine kendi gülümsememle karşılık vererek. "Nasılsın?" diye sordu.

"Ben iyiyim, ya sen? Gözlerimi lacivert bir tişörtle pazularını sıkıca saran bronz kollarından alamayarak cevap verdim.

"*Financial Times*, ha? Elimdeki gazeteyi işaret etti. "Hayır, o Tom'un" dedim, adı boğazımda düğümlendi. "Elbette," dedi Ben kibarca.

Onu kaybetmekten korkarak, "Buralı mısınız?" diye sordum.

"Evet, barın hemen arkasında oturuyorum, çoğu cuma oradayım.

Demek Ben, Rose and Crown'un arkasında yaşıyordu. Oradan ismiyle bahsetmemiştii ama köydeki tek yer orasıydı.

Tezgâhın arkasındaki adam bana ilerlememi işaret etti ve gazetenin parasını ödedim, dükkândan çıkarken Ben'e veda etmek için döndüm.

Gazete bayiinden çıkarken, 'Bir ara uğramalısın, sana bir içki ısmarlarım,' diye bağırdı.

Elimle gözlerimi güneşten koruyarak, "Olabilir," diye karşılık verdim.

Ben ters yöne döndü ve ben de kuru temizlemeciye girdim, Ne kadar kızardığımı görmediğine sevindim.

Evli olduğumu bilmesine rağmen benimle flört mü ediyordu? Bu fikir midemi bulandırdı. Yakışıklıydı ve Tom'a göre yaşça bana daha yakındı ama benimle ilgileneceğine inanmıyordum. Tom hiçbir erkeğin ilgilenmeyeceğini söylemişti, yine de Ben'le konuştuktan sonra kendimi biraz daha hafiflemiş hissetmekten kendimi alamadım, ancak onunla bir şeyler içmek için bara gitme düşüncesi mantıksızdı.

Tezgâhın arkasındaki kadın biletimi aldı ve bir dakika sonra bana Tom'un gömleklerini ve takım elbisesini uzatarak geri döndü. Onları koluma geçirdim ve adımlarımı hızlandırarak eve doğru yol aldım.

Oraya vardığımda kapının önüne bir demet çiçek bırakıldığını gördüm. Tom bana güller göndermişti, kartta da güzel bir yazı vardı.

Çünkü...

Savannah etkisi olmalı. Vicdan azabı çekiyordu; eğer Tom'un suçluluk duyması mümkünse, bu onun bana kendini affettirme yoluydu. Gerçi bir demet çiçeği nasıl olup da bir eskortla sadakatsizliğe karşı koyduğu beni aşıyordu.

Onları içeri götürdüm ve anneme yazmak için oturmadan önce başka bir vazo aradım.

Mektup zordu ve başlangıçta kelimelerim akılmıyordu. Ona ne kadarını anlatmalıydım? Belki de ne kadar mutsuz olduğumun ayrıntılarına girmek için henüz çok erkendi. İlk mektubumuz yeniden bağlantı kurmakla ilgili olmalıydı, bu yüzden onu ne kadar özlediğimi, telefonumun kırıldığını ve içindeki kayıtlı kişilerin kaybolduğunu yazdım. Babamın nasıl olduğunu, kolesterolünü kontrol altına alıp almadığını ve çift camlarını nihayet değiştirip değiştirmediklerini sordum. Kafamı kaldırmadan önce bir sayfa yazmıştım ve Tom'dan ya da dünyanın ne kadar küçüldüğünden, eğlence ve arkadaşlardan yoksun olduğundan, kahkaha ya da neşenin olmadığından neredeyse hiç bahsetmemiştim.

Bu konuda fazla düşünmemeye çalışarak mektubu katladım ve bir zarfa koydum. Annemle iletişim kurmak yasak değildi. Tom görse bile mektupta uygunsuz bir şey yoktu. Buna rağmen, Anita'yla buluşmak üzere köye dönerken mektubu postalarken yine de endişeliydim. Annemle iletişim kurmam Tom'u memnun etmeyecekti.

Seninle vakit geçirmekten zevk alıyorum.

Karttaki el yazısıyla yazılmış mesaja güldüm.

Sizinle vakit geçirerek kazandığım parayı harcamaktan keyif alıyorum.

Bu sabah kapıyı açtığımda, göğsünde kocaman bir gül demeti taşıyan kuryeyi görünce şaşırmıştım. Nadiren beklemediğim ziyaretçilerim olurdu. Neyse ki Ricardo gittikten sonraydı, yoksa garip olabilirdi. Tom onları Airbnb'ye göndererek risk alıyordu ama benim için elindeki tek adres buydu.

Muhteşemlerdi ve onları lavaboya koydum, eve götürüp yeni yeşil John Lewis vazomda düzenlemek için sabırsızlanıyordum. Müşterilerden hediye almak alışılmadık bir durum olmasa da Tom'la bir şeyleri doğru yapıyor olmalıydım. Genelde giymemi istedikleri bir şey ya da sık seyahat edenler tarafından gümrüksüz satış mağazasından satın alınan bir şişe parfüm olurdu. Ricardo bir keresinde bana restoranından bir şişe Limoncello bile getirmişti.

Güzel saplara hayranlıkla bakarken, doğru yolda olduğum için mutluydum. Göğsümün üst kısmını ortaya çıkarmak için bornozumu omzumdan sıyırdım ve kanepeye yayılmış bir selfie çektim. Fotoğrafa eşlik edecek sevimli bir teşekkür notu. Tom'u dört gün daha görmeyecektim ama onun aklının bir köşesinde olmam önemliydi.

Gönder'e tıkladığımda, yarın gece bana eşlik etmek isteyen başka bir mesaj geldi ve saati kontrol ederek kabul ettim

Jim Robbins öğle yemeği randevusu için gelmeden önce giyinmek için ne kadar zamanım olduğunu görmek için.

Middeon bana iyi davranmıştı, 'çekilişlerin' çoğu yeni müşterilerle sonuçlanmıştı ve Jim de farklı değildi. Ne zaman oradan ayrılrsa, işlediği kabahatin utancıyla başı ağırlaşır, her ziyaretinde biraz daha kırılırdı. Kendini karısına adadığından hiç şüphem yoktu. Ben sadece bir zevk aracıydım, bu da benim için gayet iyiydi.

Harry'nin beni paraya boğmasının zamanı gelmişti, ama huysuz olabiliyordu ve bu konuyu açmak istemiyordum, özellikle de bana bu kadar çok para kazandırmışken.

Anita'yla yarım saattir oturup sohbet ettiğimiz Rose and Crown'ın bira bahçesinde telefonum çaldığında irkildim.

"Merhaba," diye cevap verdim kasıtlı olarak neşeli bir tonda. Anita'nın önünde görünüşümü korumak zorundaydım.

"Merhaba sevgilim, bölmek istemezdim ama çiçeklerin geldi mi diye kontrol etmek istedim. Tom'un sesi cazibeli çıkıyordu, muhtemelen duyulduğunun farkındaydı. Anita'nın yararına olduğu o kadar belliydi ki yüzümü buruşturdum. Kapı zili kamerasına erişimi vardı; teslim edildiklerini çok iyi biliyordu.

"Evet, teşekkür ederim, sana mesaj attım. Anita'ya gülümsedim ve kendimi asi hissettiren hafif bir göz devirmesi yaptım.

"Muhtemelen benimdir, mesajlarımı kontrol etmedim. Her neyse, gitmene izin vereceğim, evde görüşürüz. Tom hoşça kal dedi ve telefonu kapattı.

"Bunun için üzgünüm," dedim Anita'ya, o da hemen el sallayarak beni uzaklaştırdı. 'Sorun değil. İzin verirsem Jim beni kontrol etmekten çok hoşlanır. Gülümsedi hınzırca. "Söyle bakalım, ne kadar zamandır evlisin?"

"Üç yıl," dedim gülümsemeye zorlayarak. Anita'ya bir kitapçada nasıl tanıştığımızı ve üç ay sonra nasıl evlendiğimizi anlattım.

"Kasırga romantizmi o zaman. Sakıncası yoksa Tom bana biraz sert görünüyor.

Anita'nın gözlemine yüksek sesle güldüm. "Evet, biraz çekingen olabiliyor ama muhasebeciler böyledir.

Diğer eşler hakkında konuşmaya devam ettik. Anton'un karısı Victoria açıkça onun favorisiydi ve ondan övgüyle bahsediyordu.

'Diğerleriyle sosyalleşiyorum elbette ama Victoria ve ben arkadaşız. Bir dahaki sefere onu da getirmem gerekecek, özellikle de işin içinde alkol varsa. Anita kan portakalı cinini kadehine kaldırdı ve aynı anda güneş şapkasını tuttu.

Kafede masa bulamayınca soluğu barda almıştık. Bira bahçesi kalabalıktı ama gölgede ikimize de uygun bir piknik bankı bulmayı başarmıştık. Tom'un içeride olduğumu bilmesine gerek yoktu, karısının onsuz içki içmesinden fazla etkilenmezdi. Köyün sunduğu 'tükürük ve talaş' barıyla hep alay etmişti, Anita ve benim için uygun olmasına rağmen onun standartlarına uygun değildi. Aramızda bir kase cips duruyordu ve biz de içine daldık. Şaşırmıştım, Anita'nın keto ya da benzeri bir diyetle olmasını bekliyordum, o kadar zayıftı ki.

'Kişisel bir antrenörüm var, haftada üç kez eve geliyor. Onu görmelisin, muhteşem biri. Elli yaşında nasıl bu kadar harika görüldüğünü sorduğumda komplocu bir tavırla eğildi.

O anda, Ben güneş gözlüklerini takmış ve kapının yanındaki bir grup adama bir tepsi bira taşıyarak güverteye çıktı. Onunla karşılaşabileceğim aklıma gelmişti ve çalışıyor olduğunu düşünmeme rağmen gözümü dört açmıştım.

"Onu tanıyor musun? Anita bakışlarımı takip ettikten sonra bir kaşını kaldırdı.

"O bir bahçıvan, bu hafta evde biraz iş yaptı. Gözlerimi kaçırdım.

"Yakışıklı," dedi bana takılarak, her iki kolundaki bilezikler şingirdiyordu. "Sanırım," diye itiraf ettim, ona doğru bakma isteğimi görmezden gelerek.

Konuşmamız Middeon'a ve Jim'in orada yirmi yılı aşkın süredir nasıl çalıştığına döndü. Harry'yi iyi tanıyordu ve ondan pek hoşlanmazdı.

"Adam yapış yapış, onun yanında bulunduğumda her zaman yıkanmam gerektiğini hissediyorum.

Ben de aynı fikirdeydim. 'Tom müdür seviyesinde ayaklarını yere sağlam basmaya çalışıyor ve ne yazık ki Harry etkilemesi gereken adam. Sanırım yarın onu yemeğe çıkaracağız,' dedim burnumu kırıstırarak.

Anita benim adıma inledi.

Bir saat daha güneşin tadını çıkardık. Anita bir cin daha içti, ben de bir bira ve limon içtim - Tom toplum içinde içmemden hiç hoşlanmazdı çünkü bunun bir kadın içkisi olduğunu düşünmezdi. Güneş ne zaman parlarsa

Gençken bahçede babaminkini höpürdeterek geçirdiğim öğleden sonralarını hatırladıkça hep bir istek duymuşumdur. Anita'nın hayal ettiğimden çok daha gerçekçi biri olduğu ortaya çıktı. Politik olarak asla doğru olmayan çirkin yorumlarıyla beni güldürdü. Temiz bir nefes gibiydi ve zaman içinde kendimi ona güvenirken görebiliyordum.

Ayrılmadan önce Anita kadınlar tuvaletini kullandı, ben de barın yanında oyalandım, Ben dışarıdan içeri girdiğinde kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu.

"Sana bir içki ısmarlamayı teklif edecektim ama sanırım gidiyorsun.

"Evet, şimdi gidiyoruz," dedim, Anita'nın her an gelmesini bekleyerek tuvaletlerin kapısına baktım.

"Başka zaman," dedi Ben umutla.

"Bu iyi olurdu," dedim, kelimeler ben onları durduramadan ağzımdan çıkmıştı.

"Kartım sende var. Dudaklarında çocuksu bir gülümseme belirdi ve Anita yanıma yaklaşırken başıyla veda etti.

"Bahçede daha fazla çalışmak mı?" dedi, sesi alaycıydı. "Elbette, başka ne olacak? Yüzümün kızardığını gizleyemeyerek cevap verdim.

Chloe nihayet akşam yemeğini hazırladığında, "Anita'yla kahven nasıldı?" diye sordum, bu gece çok yavaştı ve yemek servis edildiğinde çok acıkmıştım.

"Kafede masa bulamadık, o yüzden yolun karşısındaki bara gittik. Burnunu kırıştırarak kız gibi bir kıkırdama çıkardı, bu da onu kesilmeye hazır bir domuz gibi gösterdi.

"Ah, bu her şeyi açıklıyor," dedim ona sert bir bakış fırlatarak. Chloe yavaş değildi, yarı kesikti. "Eğer Anita'yla böyle bir şey yapacaksan, müdahale etmek zorunda kalabilirim.

Chloe, "Sadece iki içki içtik ve o da kafeye giremediğimiz içindi," diye ağzından kaçırdı.

Bir kaşımı kaldırdım ve bakışlarını tabağına indirdi. Tuzu almak için uzandım ve şarabını devirip içindekileri tavuğunun üzerine döktüm.

"Kusura bakma hayatım, işin bitince hallederim," dedim pişman görünmek için elimden geleni yaparak.

Chloe önce bana, sonra tabağına baktı.

"Haydi, daha yolun yarısındasın," diye cesaretlendirdim, yavaşça çatalını eline aldı, önceki ruhu sönmüştü.

Baharatlı tavuğun her lokmasının tadını çıkardım, Chloe'nin Chardonnay içinde yüzen tavuğunu çiğneyip yutmaya çalışmasını izlerken daha da keyif aldım. Bu onun işine geliyordu, ben isteyken karımın dışarı çıkıp köyde sarhoş olmasına izin veremezdim.

Yemekten sonra kendimi en-suite banyoya kilitledim ve Savannah'nın bana daha önce gönderdiği fotoğrafa bakarken duş öncesi ikramın tadını çıkardım. Tanrım, bana neler oluyordu? Bir resme bakıp mastürbasyon yapmak için gizlice kaçmak. Tekrar onun içine girme dürtümü tatmin etme ihtiyacı çok baskındı.

Chloe'nin somurtkan ruh hali ve sabahlığının içindeki cılız görüntüsü beni tahrik etmekten çok uzaklaştırıyordu ve yarın Harry'yle golf oynamayı düşünmekten bu gece onu hamile bırakmaya bile zahmet edemedim. Planımız dokuz delikten sonra öğle yemeğine kalmaktı. Harry akşam yemeğini kabul etmişti ve o akşam South Lodge'da tekrar buluşmak üzere sözleşmiştik.

Chloe hafifçe horlamaya başladığında yan döndüm ve ne aradığını görmek için telefonumdaki uygulamayı kontrol ettim. Herhangi bir sosyal medya kullanmıyordu ve kıyafetler, koşu için esneme hareketleri ve çeşitli yemek tarifi fikirleri dışında kayda değer pek bir şey yoktu. Arama motoruna annesini yazmıştı, şüphesiz onu aramaya çalıştıktan ve girdiğim numaranın çalışmadığını fark ettikten sonra. Bundan bahsedinceye kadar bekledim ve gafıma şaşırmış gibi yaptım.

Anita'ya ve eşler grubuna gönderdiği mesajlar sıkıcı ve ilgisizdi, kadınlarla ilgili şeyler ve Pazar günü kandırılarak katıldığı saçma sapan yardım kermesi. Chloe'nin gizemli bir yanı yoktu, benden sır saklayacak kadar zeki değildi. Kadın açık bir kitap gibiydi ve hangi sayfada olduğunu bilmek kolaydı. Bahçıvanla olan aptalca flörtü gibi, ağzını açtığı andan itibaren belliydi.

Aşk yuvamıza taşındığımızda, içeride kamera olmasına karşı çıkmıştı, ancak istersem kolayca yerleştirebilirdim. Ama görünüşe göre ihtiyacım olan tek şey dışarıdakilerdi. Ne zaman biri eve yaklaşırsa, bir paket teslim etse, ziyarete gelse ya da Chloe evden çıksa, telefonuma gelen bir uyarı sayesinde haberim oluyordu.

Ne zaman evden çıksa, onu kontrol etmeyi seçersem Konumumu Bul uygulaması bana nerede olduğunu söylüyordu. Ortak hesap kartı kullanılarak yapılan tüm banka işlemleri de yanıp sönüyordu. Chloe her zaman benim gözetimim altındaydı; benim haberim olmadan hiçbir yere gidemezdi, buna cesaret de edemezdi.

Cumartesi akşamı Harry'nin kolundan tutarak South Lodge'un Michelin yıldızlı restoranı The Pass'e girdiğimde Chloe'nin yüzü bir tabloydu. Restorana girdiğimizde kaşları saç çizgisine kadar fırlayan Tom, üç kişilik köşe masada karısının yanında oturuyordu. Garsonumuz hızlıca bir yer daha ayarladı ve oturmam için sandalyemi çekti.

Harry onu aldığımda birkaç dakika gecikmişti. Arabayı benim kullanmamı istemişti, böylece bir içki içebilecekti ve ben de buna aldırmamıştım. Harry içmeyi çok severdi ve bazen akşam yemeğine ya da tiyatroya gittikten sonra eve döndüğümüzde sahneye çıkamazdı. Yine de paramı alıyordum elbette.

Bu geceki davet şıktı ve ben de vücudumu vurgulayan ama çok fazla ten göstermeyen siyah dantelli bir elbise giymiştim - en azından önden. Arkası açıktı ve Harry oturduğumuzda parmaklarını çıplak tenimde gezdirmeye bayılıyordu. Dünyaya en azından bu akşam için onun olduğumu gösteriyordu. "İkiniz de Savannah'yla tanıştınız, değil mi?" dedi Harry Chloe'ye.

Ben oturana kadar centilmence durdu, garsona teşekkür etti.

Chloe'nin gözleri fincan tabağı gibiydi ve o cevap vermeden araya girdim. "Tanıştırıldığımızı sanmıyorum," dedim ve titreyen elini sıkmak için masanın öbür ucuna uzandım.

"Chloe," dedi, Bambi'ye benzeyen yüzü sıcak bir gülümsemeyle çabucak toparlandı. Tom'un aksine fena bir oyuncu değildi, tüm çabalarına rağmen kaynadığını görebiliyordum.

Harry ve Tom sohbeti domine ederken, karşımdaki Chloe genellikle sadece kendisine doğrudan bir soru sorulduğunda konuşuyordu. Akşam yemeği göz açııcıydı. Tom içeceği de dahil olmak üzere onun için sipariş verdi. Cümleleri çok uzun sürdüğünde küçümseyici bir tavırla elini okşuyordu. Pişmiş cheesecake'in yapış yapış dokusundan hoşlanmadığı belli olmasına rağmen pudingini bitirmesi için onu dürttü ve garson şarabımızı doldurmaya geldiğinde elini kadehinin üstüne koyarak daha fazla içmesine izin vermedi.

Tom'un daha önce görmediğim bir yanıydı. Chloe onun kontrolcü olduğunu söylemişti ve haksız da sayılmazdı. Bir noktada, Harry sırtımı parmağıyla çevreleyip kulağıma duyamayacağım pis şeyler fısıldarken, Tom eğilip Chloe'nin çıplak omzunu öptü, Harry'nin şefkatini yansıtıyordu ama Chloe fiziksel olarak irkildi. Sadece bir saniyelik bir şeydi ama yakaladım.

'Tuvaleti kullanmam gerekiyor. Chloe, gel ve bana eşlik et,' dedim, sanki tartışmaya açık bir konu değilmiş gibi, Tom'a onay için bakarken sandalyesinin yanında oyalanıyor, Tom başıyla onaylayana kadar kalkmıyordu. "Ondan nefret ediyorsun, değil mi? Kulak kesildikten sonra fısıldadım.

Cevap vermek için ellerimizi yıkayıp aynadaki yansılarımızı kontrol edene kadar bekledi. Beni ilk tanıştığımız zamana götürdü.

"İstiyorum.

"Onu terk et," dedim, bu kadar küçümsediği bir adamla neden kaldığını biraz şaşırarak.

'Beni bulacak. Sana söyledim,' dedi açıkça. "Yaptığım her şeyi ben yapmadan önce biliyor.

'Telefonunu takip ediyor olmalı. Dışarıdayken kapat.'

"Yapacağım," dedi Chloe, lavabonun kenarını parmak eklemleri bembeyaz olacak kadar sıkıca kavrayarak. "Plan nasıl gidiyor?" diye fısıldadı.

"Şey. Sanırım,' diye cevap verdim. "Size burada ayrıntı veremem. "Onunla tekrar ne zaman görüşeceksin?"

"Salı.

"Tamam, daha önce buluşabilir miyiz? Chloe sordu. "Tabii, saat 14.00'te, aynı yerde.

Garson hesabı bıraktığında Tom'un gözleri bir an için irileşirken kıs kıs gülmemeye çalıştım. Hesabı masadan hızla aldı ve Harry'yi yemeğe götürdüğüne pişman olduğundan emindim. Harry şarabı severdi - pahalı şarabı - ve

Normalde kendi kendine bir şişe içerdi. Her ne kadar o kadar sarhoş olduğu için yeterince şanslı olmasam da, onu geri götürdüğümdede arabada evinin dışında oral seks istediğı için performans göstermem gerekmeyecekti. Alkol yüzünden çenem ağrısına kadar uzun sürdü. Bana içinde bin pound olan bir zarf uzattığında buna değmişti.

Arabadan inip paytak adımlarla ön kapıya doğru yürürken, "Faye'e yakında bir yemek daha ayarlayacağım, tarihi sana bildiririm," dedi. Middeon yemekleri kolay paraydı ama bu kadar çabuk bir yenisinin düzenlenmesini beklemiyordum. Genellikle üç ayda bir olurdu, ama Harry ben sormaya fırsat bulamadan gitmişti.

Daireye döndüm, makyajımı sildim ve Tom'dan bir mesaj geldiğinde bir fincan çay ile yatağıma oturdum.

Bu kadar yakın oturup sana dokunamamak işkenceydi.

Bu tam da umduğum şeydi. Özlem dolu bakışlarını kaçırmamıştım, Harry bana her dokunduğunda gözleri bulutlanıyordu. Bir süre ne cevap vereceğimi düşündüm.

Ben de aynısını hissettim. Ellerini tekrar üzerimde hissetmek için sabırsızlanıyorum.

Umarım beklediğı şey budur. Öyle olmalı ki, bir dakikadan kısa bir süre sonra Tom ereksiyon halindeki penisini tuttuğı bir fotoğrafını gönderdi.

Hepsi senin için.

Kendi kendime kıkırdadım. Erkeklerin neden penis resimleri gönderdiklerini asla anlayamazdım. Hiç de çekici değillerdi ve gelen kutusuna gelmesinden hoşlanan bir kadın tanı mıyordum. Aksine, itici bir şeydi. Yine de yapıyorlardı.

En azından Tom Chloe'yi değil beni düşünüyordu. Onu seviyor muydu yoksa Chloe onun için sadece bir mülk, kullanıp istismar edebileceğı bir oyuncak mıydı? Neden birlikte olduklarını anlayamıyordum ama işler doğru yönde ilerliyordu, bu da ikimizin de istediğimizi elde etmemizin an meselesi olduğı anlamına geliyordu, Chloe için bu, kontrolcü evliliğinden bir kaçıştı ve birdenbire benim maddi kazancımdan çok daha önemli görünmeye başlamıştı.

Tom Cumartesi sabahı internetten sipariş ettiği yeni golf kıyafetleriyle çıkmıştı - gülünç elmas desenli bir polo tişört ve mavi pantolon. Harry'yle golf oynamaya can atmadığı belliydi, ama bana bir görev listesi vermek yerine yirmi sterlinlik beş banknot uzatmış ve South Lodge'daki akşam yemeği için şık bir şeyler almamı söylemişti.

Evliliğimizin ilk günlerinde derin dekolteli bir bluz almıştım ve hemen çöpe atmıştım. Tom bunun uygun olmadığını ve sadece kendisine ait olması gereken şeyleri başka erkeklerin görmesini istemediğini söylemişti. O zaman itiraz etmiştim ama suratını asmıştı. Telefonda annem bunun bir tehlike işareti olduğunu söylemişti ama ben onu görmezden gelmiştim, sadece istenmeyen bir ilgi görmem konusunda paranoyaktı, beni tamamen kendine istiyordu, uyarı işaretlerini görmezden geliyordu. Ne kadar da safmışım.

Crawley'den dönerken otobüse binmiştim ve satın aldığım yeni siyah elbiseyi indirimde bulmuştum. Ben'le tekrar karşılaşma umuduyla köyde inmiştim ama ortalıkta görünmüyordu, bu yüzden yolun geri kalanını yürüdüm. Eve döndüğümde, Tom'un parasının kalanını yatağın direğine sakladım, Savannah'ya ödemem gereken iki buçuk bin pound daha olduğunu farkındaydım, Tom elbiseyi tam fiyatına aldığımı ve bana verdiği tüm parayı harcadığımı düşünsün diye satış etiketini soydum. Tom'un tükenen mücevher kutuma bakma ihtimaline karşı birkaç ucuz mücevher de almıştım.

Tom eve geldiğinde elbiseyi onaylamıştı ve daha sonra Harry'yle akşam yemeği için Horsham'a gitmek üzere bir taksiye binmiştik. Harry kolunda Savannah'yla geldiğinde sakinliğimi korumakta zorlanmışım, onun odaya girişini izlerken kalbim yerinden fırlayacak gibi olmuştu. Gittiği her yerde dikkatleri üzerine çekiyordu.

Tom koltuğunda kıpırdamadan oturmuş, dikkatini tamamen Savannah'ya vermişti; bu da bana kendimi toparlamam için bir an kazandırmıştı. Bu benimkinden çok onun kâbusuydu ve Savannah'nın beni tanıımıyormuş gibi davranacağından hiç şüphem yoktu.

Neyse ki öyle yaptı ve yemek planlandığı gibi gitti, gerçi Tom bunu nasıl ödeyecekti, bilmiyordum. Sadece şarap bile çok pahalıydı ama eve dönerken takside yalnız kaldığımızda Harry'yi etkilediği için memnun görünüyordu. Sıkıcı iş konuşmaları sırasında Tom'un Savannah'ya birkaç bakış attığını fark etmişim ama Savannah soğukkanlı davranmıştı, Harry'nin randevusu olarak oradaydı, başka bir şey için değil. Yani Harry de mi Savannah'nın hizmetlerinden yararlanıyordu? Cebinde kaç tane Middeon erkeği vardı?

Çok heyecanlı görünen Tom, üst kata çıkmamızı beklemeden kapıdan girdikten birkaç dakika sonra üzerime atladı, beni kabaca masaya itti ve elbisemi yukarı çekti. İşi bitene kadar gözlerini kapatarak şiddetle itti. Hiç şüphesiz onun olmasını diliyordu. Çabucak bitti ve bana yukarı çıkmamı ve o gelene kadar bacaklarımı tekrar kaldırarak yatağa uzanmamı söyledi. Bir bebeğimiz olacağına kararlıydı - Savannah'yı bu düşünceden vazgeçirmem gerekecekti. Doğurganlık kliniğindeki randevu yaklaşırken, maruz kalmadan önce zamanın tükenmekte olduğunu hissediyordum ve bu düşünce beni dehşete düşürüyordu.

Pazar günü güneşli ve hafif esintili bir gündü. Tom arabasını yıkadı, sonra da öğleden sonra köye doğru yürüyüşe çıkıp yiyecek bir şeyler aldık. Tom hava çok güzel olduğu için barbekü yapmaya karar verdi, bu da benim kermese katılamayacağım anlamına geliyordu. Anita, hazırladığım limonlu çiselemeli ikramımı almak için sabah uğradı. Tom'un talimatıyla midem bozukmuş gibi davrandım. Ona zayıf bir özür dilerken ne kadar solgun göründüğümü yorumladı.

Tom bu fırsatı onu etkilemek için kullandı, kek kalıbını arabasına taşıdı ve çocuk hayır kurumu için elli pound bağışta bulundu.

Daha sonra ben salata ve gözleme hazırlarken Tom da ızgaranın başında durup -kimsenin doldurmasına izin verilmeyen kutsal bir yer- aldıklarını pişirdi. Daha sonra güneşin altında bir biranın tadını çıkarırken fırçalamayı bana bıraktı. İşim bittiğinde ona katıldım, Jane Fallon kitabını bitirdim ve onun kadar cesur olmayı diledim.

bazı karakterleri. Aldatan eşlerine karşı intikam planları yapıyorlardı - benim suç ortaklığım ile tam bir tezat oluşturunuyorlardı, yine de Savannah'nın sihrini konuşturabileceğinden emindim. Kıskanılacak yeteneklere sahip bir kadın gibi görünüyordu.

Middeon'daki yemekten beri Tom farklıydı: Evde huysuz ve dalgındı, sanki başka bir yerde olmayı diliyordu. Savannah'yla bir araya gelirse, Middeon'daki akranları arasında Savannah'nın geçmişini göz önünde bulundurarak halka açılabilir miydi? Bunun bir engel teşkil etmeyeceğini umuyordum. Ayrılmaya hazır olduğu anda yoluna çıkmayacaktım, evliliğimi bitirmekten mutlu olacaktım ve işin mali kısmıyla avukatların ilgilenmesine izin verecektim.

Bana sık sık hatırlattığı gibi, her şey Tom'undu. Onsuz hiçbir şeyim olmadığını söyler ve kendini özellikle acımasız hissettiğinde, sanki varlığım onun karısı olmama bağılıymış gibi, onsuz da bir hiç olduğumu eklerdi. Ona uzun süre inanmıştım ama yanılıyordu. Tek başıma olabilirdim. Kendi ayaklarımın üzerinde durabilirdim ve bu düşünce beni dehşete düşürse de aynı ölçüde heyecanlandırıyordu.

Ailem ve arkadaşlarımla yeniden bağlantı kurmak, bir gün yeniden aşık olmak ve gelecekte bir aile kurmayı hayal edebileceğim başka bir adama güvenmeyi öğrenmek için sabırsızlanıyordum. Tom'un bıraktığı yaraların beni durdurmasına izin vermeyecektim. Oakley Yayıncılık'ta üzerinde çalıştığım kitaplarda okuduğum mutlu ve pastoral sona sahip olabilirdim. Tom geçmişte kalmış bir şey, mutlu bir varoluşun içinde bir kırılma noktası olacaktı.

Pazartesi sabahı bir Japon yazılım programında yaklaşan bir yatırım fırsatını görüşmek üzere bir yönetim toplantısı yaptık ve sonrasında Harry benden geride kalmamı istedi.

Diğer yöneticiler odadan çıkarken Harry sırtıma bir tokat attı. "Bu sabah bütçe tablosuna bir göz attım Tom, harika iş çıkarmışsın.

Cumartesi günü zahmetli dokuz delik sırasında bundan bahsetmiş, rakamlarla yapmayı başardığım şeyin bana herhangi bir maddi kazanç sağlayıp sağlamayacağını ölçmeye çalışmışım. Ama Harry e-postama bakmamıştı bile, Pazartesi sabahı ilgileneceğine söz vermişti.

Turumuz boyunca sohbeti domine etmiş, önce golfün genel tarihçesiyle beni aydınlatmış, sonra da her deliğe doğru ilerlerken nasıl vuruş yapmamız ve hangi sopayı kullanmamız gerektiğine geçmişti. Sonra iş geliştirme direktörü Marcus'tan ve Tonya'nın satış müdürlerinden birinden aldığı cinsel taciz şikâyetiyle nasıl başının dertte olduğundan bahsetti. Olay soruşturuluyordu, ama Harry bunu ofisteki bir şakalaşmadan başka bir şey olarak görmüyordu.

Konuşma yükselen hisse fiyatımıza ve içeriden öğrenenlerin ticareti kurallarının etrafından dolaşıp dolaşamayacağına gelmeden önce, 'Tanık olmadığı için kızın dayanacak bir ayağı yok,' demişti. Zar zor bir kelime söyleyebildim.

Adam tam bir muammaydı ve zaman zaman bir teknoloji firmasının sahibi olmayı nasıl başardığını sorguluyordum. Bire bir, daha çok yerel pazarda taklit mallarını satan Del Boy gibiydi.

"Jim mutlu mu?" diye sorarak beni düşüncelerimden uzaklaştırdı.

"O iyi, reklam için hala bütçesi var, istediği de buydu.

"Harika iş. Yükselme yolundasın, Tommy-boy, sınır gökyüzü. 'Eğer yeni sahipler beni tutarsa,' dedim.

Harry, "Tabii ki yapacaklar, yapmamaları delilik olur," diye karşılık verdi, ama sözleri içimi pek de güvenle doldurmamıştı.

Gitmek için döndüğünde kolumu uzattım.

"Acaba kişisel bir soru sorabilir miyim, Harry?

"Devam et," diye yanıtladı. Merak içinde, konuşmamı beklerken kol düğmelerini parmakladı.

"Savannah... onunla bir ilişkin var mı?

Harry başını arkaya attı ve kahkahalarla kükreyerek boş toplantı odasında yankılandı. "Onun büyüüne kapılan ilk kişi sen değilsin Tom ve eminim sonuncu da olmayacaksın.

Kaşlarımı çattım, bu bir evet miydi yoksa hayır mı?

Harry benim şaşkın ifadem karşısında kıkırdamaya devam etti. 'Hayır, ben özgür bir temsilciyim ve Savannah istediğini yapabilir, ama ona yüklü bir fiyat etiketi bağlı ve beni yanlış anlama, o her kuruşuna değer, ama boyundan büyük işlere kalkışma. Senin yıllık yüz yirmi bin dolarının onun ilgisini çekmeye yeteceğinden emin değilim.

Ben sinirden yumruklarımı sıkarken o hâlâ kendi kendine gülerek toplantı odasından çıktı.

Ben onun takviminde bir randevu yeri olan bir müşteri değildim. Bundan daha fazlasıydı, aramızda bir bağ vardı. Benden etkilendiğini söyleyebilirim. Müşterilerinin yaşlılık lekeleri ve sarkık bira göbekleri olan yaşlı adamlardan ibaret olması pek de sürpriz sayılmazdı. Ama Harry'nin sözleri beni rahatsız etti. Savannah'dan gelen işaretleri yanlış mı okumuştum? Hepsine kendi fotoğraflarını mı gönderiyordu?

Öğle yemeğinde Bella'yı rapor yazarken bırakıp yürüyüşe çıktım, ofisten ve kafamda dolaşan Savannah'nın düşüncelerinden kurtulmak istiyordum. Kalabalık mağazaların önünden geçerken Agent Provocateur'ün vitrininde durup siyah dantel kenarlı krem rengi bir kaşkorse ve Fransız külot setine hayranlıkla baktım ve Savannah'nın kafasını vitrindeki mankenin üzerinde hayal ettim. Birkaç dakika içinde satın aldım, bedenine baktım ve yarın ona vermek niyetindeydim. Kendimi onun gördüğü diğer erkeklerden ayırmalıydım, belki o zaman sadece benim olmayı düşünürdü.

Salı günü öğleden sonra kahve dükkânının dışında oyalanıyor, Savannah'nın kırmızı Audi A1'iyle yolun karşısına geçip radyosunu açtığını görene kadar küçük bir daire çiziyordum. Krem rengi bir blazer ceket ve lacivert bir pantolonla arabadan indi, büyük boy güneş gözlükleriyle tam bir manken gibi görünüyordu. El salladım ve aceleyle caddenin karşısına geçtim.

"Kahve içmeye gitmiyor muyuz?" diye sordu.

"Beni evinize götürebileceğinizi umuyordum, orada eğleniyorsunuz. Dudağımı çiğnedim ve ayaklarımın üzerine yuvarlandım.

"Yerel değil, Brighton'da bir Airbnb kiraladım ve dürüst olmak gerekirse şu anda uygun değil, kocan daha sonra ziyarete gelecek. Savannah dilini ön dişlerinde gezdirdi ve kahve dükkânını işaret etti. Ben de biraz sönük bir şekilde onu takip ettim.

Konuşmadan önce oturup sipariş verene kadar bekledim. "Peki, herhangi bir ilerleme kaydettiniz mi?

"Henüz erken ama ilgileniyor.

Garson içkilerimizi getirirken sandalyemde arkama yaslandım.

"Neden bana Tom'u neyin harekete geçirdiğini söylemiyorsun?" dedi Savannah.

Bu kolaydı. "Onun egosuyla oynayabilirsin, oldukça kibirli ve her zaman güçlü ve kontrollü olduğunu düşünmeyi seviyor. Ellerimi kupamın etrafına doladım. "Evde... memnuniyetsiz görünüyor, sanki başka bir yerde olmak istiyor.

"Kulağa olumlu geliyor, biraz mesajlaştı. Cumartesi günkü yemekteki varlığım sürpriz miydi? Savannah sırtıttı.

'Kesinlikle, Harry sana her dokunduğunda koltuğunda kaskatı kesildi. Kıskanç bir adamdır, bu yüzden diğer müşterilerinizle nasıl bir ilişki kuracağından emin değilim.

'Bununla başa çıkabilirim. Başka bir şey var mı? Savannah kahvesini yudumlarırken mercan rengi rujunun kalıntıları kenarda kaldı.

"Bebek istiyor," diye itiraf ettim dudağımı ısırarak. Savannah kaşlarını çatı.

'Şey, gerçekten o olduğunu düşünmüyorum, esas olarak ailesi ona baskı yapıyor. Tahtın varisi gibi bir şey. Çok önemli bir şey değilmiş gibi gözlerimi devirdim, ancak yarın doğurganlık kliniğindeki randevu beni çok endişelendiriyordu.

Savannah buz gibi bir bakışla beni süzerek, 'Bu bir engel olabilir,' dedi.

'Sadece senin için değil,' diye mırıldandım.

Kahvelerimizi içerken sohbetimiz durgunlaştı. Savannah ve ben daha farklı olamazdık. Kocamla yatan kadından bir metreden az uzakta oturuyor olmam ne kadar tuhaftı. Onu benden çalması için para ödediğim biri.

"Para için iyi misin? Savannah'nın sesi sessizliği bozdu.

"Olacağım," diye cevap verdim, kendimden emin bir hava takınarak.

"Mücevherlerin bitmedi mi daha? Kıkırdadı ve içimden onun güzel yüzündeki gülümsemeyi tokatlamak geldi. Bu onun için bir şaka olabilirdi ama kocamdan ayrılmak beni tüketmişti. Hatırladığım, kendi kararlarını veren ve istediğini yapan Chloe'ye geri dönmek istiyordum. Ama Savannah'nın yardımına ihtiyacım olduğunu kendime hatırlattım, bu onun alaylarına katlanmak anlamına gelse bile.

Tom elinde Agent Provocateur'den bir hediye çantasıyla geldi ve beni içine bakmaya çaęırdı. Kasıksız, elektrik mavisi dantelli ya da benzeri bir Őey bekliyordum ve muhteŐem bir ipek kaŐkorse çıkarınca hayrete dūŐtūm.

'Sūrizlerle dolusun,' dedim yanaęından Őperek.

"Beğendin mi? GÖzleri geniş ve beklentiliydi, neredeyse ocuk gibiydi. "Bayıldım.

Kollarını bana sarıp kucakladı, beni sıkıca kavradı ve yūzūmū kendine doęru çekti.

"Deneyin.

Beni daha Őnce olduęu gibi baęladı, diz Őktūrdū ve duŐ alırken beni pozisyonumda bıraktı. Bunun dūzenli bir Őey olacaęını, daha sonra gelecek seksin bir baŐlangıcı olacaęını ŐngŐrebiliyordum. Belki de Chloe oraldan hoŐlanmıyordu, ama bunun Tom için Őnemli olduęundan kuŐkuluydum. Benden farklı olarak, Chloe'nin zevk almasının Tom'un gūndeminde Őst sıralarda yer almadıęı açıktı. Yine de beni memnun etmek için çaba sarf ediyordu. Doruęa ulaŐtıktan ve ben Őzūldūkten sonra, çıplak tenimi okŐayarak, parmak uçlarıyla okŐayarak ve keŐfederek nazik davrandı.

"Hiç vazgeçmeyi dūŐūndūn mū?" diye sordu çarŐaflara sarınmıŐ bir Őekilde yatarken, eli kalamda duruyordu.

"Ve ne yapacaksın? diye sordum, kendimi mahkemede jūriyi ikna etmeye çalıŐırken hayal ediyordum ama bu hayallerimi Tom'la paylaŐamazdım. Onlar Őzeldi ve bu yūzden diplomamı almak için her boŐ dakikamda çok çalıŐıyordum.

"Bilmiyorum - hiçbir şey," dedi Tom, kaşları birbirine çarparak.

"Çok isterim," dedim plana sadık kalarak. 'Belki de beni tüm bunlardan kurtaracak zengin bir adam bekliyorumdur,' diye parmağımı döndürerek alay ettim.

"Ben zengin değilim," diye söze başladı ama çıplak göğsünü dürterek sözünü kestim.

"Bana bir teklifte mi bulunuyorsun Tom Beswick?" Kirpiklerimi kırıştırarak kıkırdadım. Elimini sertçe itti ve yanakları çamurlanarak doğrulup oturdu. Ona yem atmamdan hoşlanmazdı.

Ben de doğruldum, havayı düzeltmeye çalıştım, omzunu öptüm ve bir kolumu beline doladım.

"Seni düşünmeden duramıyorum," diye bir dakika sonra saçlarıma doğru nefes aldı ve tüylerini diken diken etti. "Seni düşünmeden duramıyorum... ve diğerlerini," diye ekledi acı acı.

"Belki de başkaları olmak zorunda değildir," diye mırıldandım, yüzümü çevirip onu tutkuyla öptüm. Uçurumun kenarında olduğunu bildiğim için moralim yükseliyordu, çok yaklaşımışım, Chloe'nin parasının geri kalanının kokusunu alabiliyordum, ama acele edemezdim.

Ondan sonra başka konuşma olmadı, sadece ten tene temas vardı ve bundan zevk almadığımı söylersem yalan söylemiş olurum.

Tom beşi biraz geçte ayrıldı ve ben onu yavaş yavaş kendime çektiğimi, ikimizin bir şeyler yapabileceğine inandırdığımı biliyordum. Yavaş, yavaş, akılda kalıcı maymun, derdi annem, ama Tom oltadaydı ve oyunumu yükseltmek için yeşil ışığım vardı.

Eve geldiğimde Chloe beni bekliyordu, yemek masaya konmuştu bile. Onun varlığını rahatsız edici buluyordum. Bir sinek gibi, onu uzaklaştırmak istedim.

"Yarın doğurganlık kliniğinde randevumuz olduğunu unutma," dedi ve benim sormama gerek kalmadan tuzu bana uzattı. Dırdırcı gibi konuşuyordu ve aklımda Savannah varken, Chloe'yle bebek sahibi olmak şu anda öncelikli bir şey gibi gelmiyordu, ailem arkamda olsa bile.

"Sorunun sen olduğunu söylemesi için bir doktora ihtiyacım yok," diye tersledim, hayal kırıklığımı yansıtarak.

Chloe geri çekildi ve kendi içine büzülür gibi oldu.

Yemeğin geri kalanında hiç konuşmadık. Uzaklaşmak için sabırsızlanıyordum, tek istediğim yalnız kalmak ve Savannah'yla geçirdiğim öğleden sonrayı yeniden yaşamakken o beni boğuyordu.

Ne yazık ki o hayaldi, Chloe ise gerçek. Savannah varken Chloe'yle nasıl evlenebilirdim ki? Ama bir geleceğimiz yoktu. Eskiden fahişelik yapmış bir kadınla yuva kuramazdım. Gülünç duruma düşerdim. Harry'nin tepkisi bunu kanıtlamıştı. Savannah'nın beni nasıl etkilediğini görmüştü ve kendimi utandırmamı engellemeye çalışıyordu.

Büyük bir viskiyi yudumlarken, Chloe'nin mutfaktaki tıkırtılarını dinliyor, neredeyse hiç dokunmadığım akşam yemeğini temizliyordum. Çıkardığı her ses sarsıcı oluyor, beni öğleden sonraki anılarımdan uzaklaştırıyordu. Daha sessiz yapamaz mıydı? Yoksa gerçekten beni rahatsız etmeye mi çalışıyordu?

Kaşlarımı çatarak sandalyeye geri yaslandım, rahatlamaya kararlıyım. Bir saniye sonra cebimdeki telefonum çaldı. "Tanrı aşkına," diye tersledim, sessizden değiştirmeyi unutmuştum. Kim olduğunu görmek için uzandım. Seth ana ekranda belirdi ve içim sızılaştı.

Seni düşünüyorum.

Bir saniye sonra bir video geldi, Savannah'nın kiraz kırmızısı tırnakları karnının narin kıvrımından aşağı, küçük bir siyah saç şeridine doğru ilerliyordu. Adımı fısıldayarak kendisiyle oynamasını ağzım açık izledim. Her geçen saniye daha da sertleşiyordu. Chloe'nin bulaşık makinesini yerleştirme, tabakları birbirine vurma sesleri mutfaktan süzülüyordu ve ben pantolonumun içine uzandım, neredeyse nabzım atıyordu.

Video bitti ve tekrar oynattım, iki kez, boxer şortumun içine boşalana kadar mastürbasyon yaptım.

"Tom, banyo yapmamın bir sakıncası var mı? Rahatsız edici derecede sıcak ve yapış yapış bir halde kendimi hızla yeniden düzenlerken Chloe seslendi.

"Elbette," diye başardım, sesim titriyordu.

O merdivenlerden çıkar çıkmaz, viskimi bitirmek için geri dönmeden önce alt kattaki tuvalette elimden geldiğince temizlendim.

Sen başka bir şeysin.

Mesajı Savannah'ya gönderdim.
Birkaç saniye sonra cevabı geldi.

Buna inansen iyi edersin.

Savannah beni ele geçirmişti ve yaptığımız şey çok heyecan vericiydi. Gitmesine izin veremezdim. Ne şimdi, ne de asla.

Chichester'daki doğurganlık kliniğine doğru yol alırken Tom sürücü koltuğundan bana, "Kıpırdanmayı kes," diye bağırdı.

Elimde değildi, bütün gün tuvaletten zar zor çıkabilmiş, Tom'a midem bozukmuş gibi davranmıştım. Konuşmak için aradığında Anita'ya da aynı şeyi söylemiştim. Sinir bana hep bunu yapardı, beni tam karnımdan vururdu.

Özür dileyerek, 'Sadece biraz gerginim,' dedim.

Tom iç çekti. "Endişelenecek bir şey yok, eminim bugün bir sohbet, bir ilk danışma olacak. Umarım haftalarca sürmez, Harry bu öğleden sonraki yönetim kurulu toplantısını kaçırdığım için pek mutlu olmadı. A27 yolunda sıraya girerken parmaklarını direksiyona vuruyordu.

Dün gece banyodayken doğurganlık tedavisini Google'da araştırmıştım, özellikle bobininin keşfedilmek üzere olup olmadığını araştırmadan ne bekleyeceğimi anlamaya çalışıyordum. Tom telefonda yaptığım her şeyi görebilecek durumdaydı. Beni izlemenin başka bir yoluydu bu.

Sürünerek ilerlerken pencereden dışarı baktım, eğer geç kalırsak bizi yeniden planlamak zorunda kalacaklarını umuyordum. Gerçi bunu yaparlarsa Tom'un ruh hali dayanılmaz olurdu. Düşüncelerim anneme yazdığım mektuba kaydı. Henüz teslim edilmemiş miydi? Okurken vereceği tepkiyi hayal etmeye çalıştım - benimle iletişime geçtiğine memnun olur muydu?

Tom'un talimatlarına rağmen ellerimi sıktım, kan basıncım hızla yükseliyordu. Her şey çok fazlaydı. Doğurganlık kliniği, Tom'la olan anlaşmamın

Savannah ve ona nasıl ödeme yapacağım, annemden cevap beklemekten bahsetmiyorum bile.

Sonunda otoparka girdiğimizde Tom, "Sadece nefes al," dedi.

"İğnelerden nefret ettiğimi biliyorsun," diye cevap verdim, Tom arabanın kapısını benim için açık tutarken yüzümdeki kan çekiliyordu.

"Tanrı aşkına, kendine gel," diye tısladı, beni arabadan çıkarırken üst kolumun derisini çimdikledi. İnâtçı bulutlara ve kuzey rüzgarına rağmen bana kolsuz bir elbise giydirmişti. Bacaklarımı buza çeviren fırtına eserken titredim. Bir hırkam bile yoktu.

Tom'un beni resepsiyona yönlendirmesine izin verdim, ben boş bir gülümseme verirken o da kayıt yaptırdı.

Tom saatine bakıp kaşlarını çatarken on beş dakika bekletildik. Sonunda, ellili yaşlarının başında bir adam olan Doktor Carrick bizi karşılamak için dışarı çıktı ve bizi rahatlatıcı mavi tonlarda boyanmış bir ofise götürdü. Masanın önüne oturmamızı işaret etti.

"Bay ve Bayan Beswick, hemen konuya girelim," dedi sıcak bir şekilde. "Ne zamandır bebek sahibi olmaya çalışıyorsunuz?"

Tom ikimiz adına da 'Yaklaşık bir yıl oldu ama başarılı olamadık,' diye cevap verdi, ne kadar uzun süre olduğunu abartarak.

'Tamam, nedeni belirleyebilecek önceki tıbbi geçmişiniz var mı - teşhis edilmiş düşük sperm sayısı veya endometriozis?

"Bildiğimiz kadarıyla yok.

'Yumurtlama döneminde denediniz mi? Bunu sadece soruyorum, çünkü çoğu zaman çiftler özellikle gebe kalmaya çalışmaları gereken tarihleri bilmiyorlar. Doktor Carrick parmaklarını dikleştirdi, uçları çenesinin altına sıkıştırdı.

"Düzenli olarak seks yapıyoruz, haftada en az dört ya da beş kez," dedi Tom utanmadan, profesyonel soğukkanlılığını koruyarak, oysa ben mahrem sorular karşısında büzülüp ölmek istiyordum.

"Güzel, güzel. Doldurmanız gereken bazı başlangıç formlarım var, tıbbi geçmişiniz vesaire, daha iyi bir resim elde etmemizi sağlayacak. Bunları kimlik belgelerinizle birlikte resepsiyona teslim etmeniz gerekiyor.

Tom, içinde ehliyetinin bulunduğu cüzdanının bulunduğu ceketinin iç cebini yokladı. "Pasaportunu getirdin mi?" diye sordu bana dönerek.

Gözlerimi kısarak ona baktım. Kulübeye taşındığımızda Tom pasaportumu 'saklamak' için almıştı, sadece her seferinde ortaya çıkıyordu.

Seyahat ederdik ve her zaman ona göz kulak olurdu.

Önce Tom'a, sonra Doktor Carrick'e bakarak, "Hayır, gerek olduğunu düşünmedim," diye kekeledim.

Tom'un gözleri karardı ve çenesinin büküldüğünü gördüm.

'Ah, özür dilerim, resepsiyon görevlisi size randevu verirken bunları getirmenizi söylemeliydi, ama o yeni. Sorun değil, Chloe'ninkileri takip randevusunda kontrol edebiliriz,' diye araya girdi Doktor Carrick ve gerginliği dağıttı.

Tom'un gevşemesini bekledim ama koltuğunda dimdik oturmaya devam etti. "Peki şimdi ne olacak?"

Doktor Carrick, gebe kalamamamızın belirgin bir nedeni olup olmadığını görmek için yapılan testlerin sonuçlarına bağlı olarak, bizim için potansiyel olarak geçerli olabilecek çeşitli seçeneklerden bahsetti. Ne yazık ki ucuz olmayacaktı, diye devam etti, özel araştırma testleri maliyetliydi. Tom, NHS aracılığıyla doğurganlık tedavisi önerimi çok yavaş olduğunu söyleyerek reddetmişti, tam da bu yüzden bundan bahsetmiştim.

"Testler? Dizlerimdeki titremeyi durdurmaya çalışarak sordum.

'Yumurtalık fonksiyonunuzu değerlendirmek ve rahminizi, fallop tüplerinizi, yumurtalıklarınızı ve rahim ağzınızı incelemek için bir kan testi ve pelvik ultrason taraması talep ediyoruz. Tom'a gelince, analiz için bir meni örneği isteriz - ancak bu en son ne zaman cinsel ilişkiye girildiğine bağlıdır.

Doktor Carrick'in sorusu cevapsız bir şekilde havada asılı kaldı. Ağzım kurumuştı ve yutkunmakta zorlanıyordum. Tom bugün herhangi bir test yapılmayacağını, sadece konsültasyon yapılacağını söylemişti. İçimi korku kapladı ve ellerimi birbirine kenetledim, midem çalkalanıyordu. Yine tuvalete gitmem gerekiyordu. Kaçacak hiçbir yerim yokken kapana kısılmıştım ve aldatmacam ortaya çıkmak üzereydi. Tom bunu öğrendiğinde çok öfkelenenecekti ve cezasını düşünmeye bile değmezdi.

Boğazımı temizledim. Savannah'yla seks yapalı daha dün olmuştu ama Chloe'yle en son ne zaman seviştiğimi hatırlamıyordum. Cumartesi günü müydü, yemekten sonra mı? Emin değildim, unutulmaz bir şey değildi ama karımı aldattığımı kabul etmeyeceğimi de biliyordum.

'Korkarım işe dönmem gerekiyor, bir toplantım var, özür dilerim,' diye yalan söyledim. 'Bunun sadece bir ön görüşme olacağını düşünmüştüm. Testleri tamamlamak için başka bir zaman gelebiliriz. Bu bir sorudan çok bir ifadeydi ama ben ödeme yapan bir müşteriydim.

Çevresel görüşümde Chloe'nin söndüğünü, gerginliğinin vücudundan uzaklaştığını gördüm. Bu sadece bir kan testi ve taramaydı, yine de köşeye sıkışmış bir fare gibi davranıyordu. Şimdi sinirlerini toplayamazsa doğumu nasıl atlatabilirdi ki? Ona inanamayarak baktım. Nasıl bir anne olabilirdi ki?

'Formları doldurursanız ve kimliğinizi kontrol edebilirsek sorun olmaz Bay Beswick. Gail'e önümüzdeki hafta testler için rezervasyon yaptırmasını söyleyeceğim.

Chloe'ye test sürecinde bizi nelerin beklediğine dair bazı broşürler veren Doktor Carrick'e veda ettik. Formları doldurduktan sonra, beceriksiz resepsiyon görevlisi Gail bir sonraki Pazartesi günü için bize randevu verdi ve testten önce kırk sekiz saat boyunca cinsel ilişkiden uzak durmamız gerektiğini ekledi.

"Toplantı için işe dönmek zorunda mısın? Eve dönerken Chloe sordu.

Direksiyonu daha sıkı kavradım ve eklemlerimdeki kanın çekilişini izledim. Toplantı kurgusal olmasına rağmen ona "TEAMS'te yapabilirim, ofise gitmeme gerek yok," dedim. Dün Savannah'yla yaptığım cilveleşmeden sonra herhangi bir testin asılsız sonuçlar vermesini istemiyordum. "Her neyse, yaprak gibi titreyen sendin, elektrikli sandalyeye oturmak üzere olduğunu düşünebilirdin," dedim, tekmeyi vurmaktan memnun bir şekilde. "Minnettar olursun diye düşünmüştüm.

"Öyleyim," diye hemen cevap verdi ve elini kısa bir süreliğine uyluğuma koydu. Tenim onun dokunuşu altında kaşınıyor gibiydi.

"Belki bana ne kadar minnettar olduğunu sonra gösterirsin," dedim sırıtarak, ama Chloe pencereden dışarı baktı. Sefil inek.

Bu maskaralığı yapmak iyi bir fikir miydi? Arzuladığım Savannah'yken kendimizi bir bebeğin kucağına atmak?

Başımı salladım ve bu düşünceleri zihnimden uzaklaştırdım. Ailem bir torun bekliyordu, bir fahişeden değil. Annem Savannah'yla tanışacak olsa saniyeler içinde kokusunu alacağını biliyordum. Kadın bir taziye gibiydi. Hayır, Chloe benim karımdı ve çocuğumu doğuracaktı. Savannah bir bonustu, oynaşılacak biriydi, en iyi ihtimalle bir metres.

* * *

Ben hayali toplantım için ofiste olduktan sonra Chloe evde, daha önce yapıp dondurduğu lazanyayı mikrodalgada yeniden ısıttı. Sarımsaklı ekmek pişerken üstünün kızarması için on dakika daha fırında tuttu. Şarabı açtım ve karıma yeni bir gözle bakmaya çalıştım, Chloe'de neleri sevdiğimi - hayır, neleri sevdiğimi - zihnimde sıraladım. Güzeldi, iyi konuşuyordu, itaatkârdı, sadıktı - vazgeçemeyeceğim kadar çok iyi özelliği vardı, ayrıca onu şekillendirmek için harcadığım son birkaç yıl boşa gidecekti.

"Bir kadeh şarap ve erken bir gece ister misin? Lazanyayı servis ederken arkasını okşayarak söyledim.

'Elbette,' dedi tatlı bir sesle ve beni yanağımdan öptü.

"Peki bir oğlumuz olursa adını ne koyalım? Yemeğimizi yerken fantezinin tadını çıkarmak isteyerek sordum.

"Bunu konuşmak için biraz erken," dedi Chloe salata yerken.

"Devam et, bir tane öner," dedim, onun kaçışını rahatsız edici bulmamaya çalışarak. "Hmm, Ben," diyerek beni olduğum yerde durdurdu.

Karnımda bir ateş patladı ve ayağa fırladım. "Lanet bahçıvan gibi mi? Bağırdım, kolumu masanın üzerinde kaydırarak içindekileri Chloe'nin kucağına gönderdim.

Kahrolası kaltak. Ona karşı bir şeyler hissettiğini biliyordum.

Yüzü sessiz bir çılgınlıkla donmuş, heykel gibi duruyordu, dumanı tüten sıcak lazanya ve kırmızı şarap elbisesinin kucağında birikmişti. Ağlamaya başladı ama ben onun acınası iniltilerini dinleyemeyecek kadar öfkeliydim, onun yerine arabamın anahtarlarını kenardan aldım.

"Temizleyin şu pisliği," diye bağırdım ve kapıdan çıkmadan önce parmağımla yüzünü işaret ettim.

Tom'un habersiz gelmesi sinir bozucuydu. Bir müşterimle vedalaşalı çok olmamıştı ve eve gidip kitaplara gömülmeden önce duşa girmek üzereydim. Bu sabah sınıfta yaptığım uygunsuz karalamalardan bazı notları aklımdan çıkmadan önce yazmam gerekiyordu.

"Özür dilerim," dedi Tom kapıyı açarken, "sadece seni görmem gerekiyordu. Davet edilmeden ön kapıdan içeri adım attı. Onu içeri çağırdım ve o değerli birkaç saniyeyi önceki müşterimin kullandığı oyuncakları toplamak için kullandım. Onları daha sonra sterilize edecektim.

"Ne oldu? Endişeli numarası yaparak sordum.

"Sadece kötü bir gün," diye cevap verdi, alnında bir damar titreşiyordu. "Ben de duşa girmek üzereydim, bana katılmak ister misin?

Yüzü asıldı ve ben de yatak odasındaki çekmecedен bir prezervatif aldım.

Büyük yağmur ormanı duşuna girdik ve birbirimizi yıkadık, sabunlu ellerin tenimizde bıraktığı hissin tadını çıkardık. Parmaklarımız çok aşağılara iniyor, zevk arıyordu. Tom ilk kez sert davranıyor, etimi kavırıyor ve göğüslerimi sanki dışarı atmak için hayal kırıklığı yaşıyormuş gibi sıkıyordu. Prezervatifi taktıktan sonra beni çevirdi ve fayanslara doğru iterek arkamdan girdi. Birkaç hızlı itişten sonra işi bitmişti ama en azından utangaç görünme nezaketini göstermiş, gözleri benimkilerle buluşmamıştı.

"Sanırım buna ihtiyacın vardı? Yanağım fayanslara çarptığı için hassaslaşmasına rağmen güldüm. Normalde şikayet ederdim ama

büyük resmi düşünmek. "Ben düşündüm.

Daha sonra, cam panellerin rüzgârdan koruduğu terasta bir şişe birayla oturduk. Onunla bu kadar sade olmak garipti, makyajsız, ıslak saçları arkadan bağlıydı. Birasını yudumluyor, sanki cevaplar orada bulunabilecekmiş gibi şişeye bakıyordu.

Sonunda 'Hiç para getirmedi,' dedi.

"Sanırım bunu aştık, sence de öyle değil mi? Hizmetlerimi bedavaya verme fikri hoşuma gitmemişti, kesinlikle planın bir parçası değildi ama anlaşılmaya çok yaklaştığımı hissediyordum.

"Ne demek istiyorsun? Tom sordu, ben de ona bilmiş bir bakış attım. "Senden hoşlanıyorum Tom," dedim, bu yalan ağzımda tuhaf bir his uyandırıyor.

"Ben de senden hoşlanıyorum," diye yanıtladı elime uzanarak.

Tom'un ne düşündüğünü anlamaya çalışarak bu ifşayı bir süre beklettim.

"Ama bunu nasıl yapacağımızı bilmiyorum," dedi ve ben söndüm. Chloe'nin parasının diğer yarısını almak düşündüğüm kadar kolay olmayacaktı.

Uzun bir sessizlikten sonra, "Senin için vazgeçerdim, biliyorsun," dedim. Biramı boşalttım ve rattan masanın üzerine koydum.

"Yapar mıydın? Tom yalan söylediğinden şüphelenmiş gibi kaşlarını kaldırdı.

Gözlerimi onunkilere kilitledim. "Yapardım.

Tom kaşlarını çattı, koltuğunda öne doğru eğildi, sanki onun hayatını geri dönülmez bir şekilde zorlaştırmışım gibi, belki de öyle yapmıştım. Tom'un hayatıyla oynuyordum, onu bahçe yoluna yönlendiriyordum. Ama sonra Chloe'nin parasını ve ona nasıl davrandığını hatırladım.

Yıllar boyunca babamın annemi aşağılamasını ve azarlamasını izledim, ta ki daha fazla dayanamayana kadar. Benimle İngiltere'ye gelmesi için yalvarmıştım ama o zamana kadar evliliğini kurumsallaştırmış, ayrılmak ve yeni bir yerde yeni bir başlangıç yapmak için çok yaşlı olduğunu söylemişti. Tom'dan uzaklaşmazsa aynı şeyin Chloe'nin de başına geleceğini görebiliyordum.

Saat dokuzdan önce olmasına rağmen Tom eve geldiğinde yatakta olduğumdan emin oldum. Onun pisliğini temizlemek çok uzun sürmüştü. Pıhtılaşmış lazanya fayanslara tutkal gibi yapışmıştı. Çoğunu çöp kutusuna kadar kucağımda taşımıştım, kalçalarım yanıyordu. Elma toplayan bir çiftçi kızıymışım gibi elbisemin eteklerini yukarı kaldırmıştım. Otomatik pilotta paspasladım ve fırçaladım, kan kaynıyordu. Zor durumda kaldığımda sadece Ben ismini telaffuz etmişim ve Tom sorduğunda aklıma gelen ilk isim de bu olmuştu.

Aşırı tepkisi içimde şok dalgaları yarattı. Öfkesi tahmin edilemezdi ama genellikle bir birikim olurdu, bir şeyler fırlatmaya başlamadan önce en azından bir uyarı alırdım. Daha da kötüye mi gidiyordu, şiddet patlamaları artıyor muydu? Artık beni Savannah'yla birlikte olma yolunda bir engel olarak mı görüyordu? Eğer durum buysa ve boşanmayı düşünmüyorsa, benim için başka ne gibi planları vardı?

Yatakta, çoğunlukla öfke ve kendime acımaktan kaynaklanan gözyaşlarımın akmasına izin veriyordum. Artık bu şekilde yaşayamazdım. Belki de ölsem daha iyiydi.

Tom yanıma tırmandığında kaskatı kesildim, ama neyse ki yanından ayrılmadı ve sanki orada değilmişim gibi beni görmezden geldi. Söyleyecek bir şeyim yoktu ve özür dilemedi, hiç dilemedi. Hiçbir şey onun hatası değildi. Onu bu kadar severken nasıl oldu da ondan tutkuyla nefret eder hale geldim?

Sabah ben kalkmadan Tom gitmişti. Alarmı duymazdan geldim, dün geceki patlamasını, mahvolmuş elbisemi ve kalçalarındaki haşlanmaları acı acı hatırladım. Kendi kahvaltısını hazırlayabilirdi. Dakikalar yediyi geçtiğinde ve ben yorganın altından çıkmaya cesaret edemediğimde başucumda belirmesini bekliyordum. Ama saat yarım olduğunda her zamanki gibi gitti. Uykuya dalmadan önce ön kapının kapanışını ve Range Rover'ın yoldan çekilişini dinledim.

İrkilerek uyandığımda saatin dokuzu geçtiğini gördüm ve yataktan fırlayıp çantamı hazırladım, uykuya geri döndüğüm için kendime kızdım. Gerekli eşyaları alacaktım, daha fazlasını değil. Tom işte olsaydı, gitmeme engel olamazdı. Savannah'yla yaptığım anlaşmanın artık bir önemi yoktu, canıma tak etmişti ve bir dakika daha bekleyemezdim. Dün gece kırılma noktam olmuştu.

Tom'un bundan sonra ne yapacağını kim bilebilirdi, özellikle de gelecek hafta için doğurganlık testleri için rezervasyon yaptırmışken, korku içinde yaşamayacaktım. Dün gece ağlamaktan gözlerim şişmiş, kızarmış ve korkmuş görünüyordum. Solgun ve bitkin bir haldeydim ama dinlenecek zamanım yoktu.

Evin içinde koşturarak bir çantayı giysiler, banyo malzemeleri ve biriktirdiğim az miktardaki parayla doldurdum. Sadece yüz poundum vardı ama idare ederdi. Pasaportumu ya da üzerimde adımın yazılı olduğu herhangi bir şeyi -evlilik ya da doğum belgesini- bulmak için her yeri aradım ama Tom onları iyi saklamıştı. Çantamı hazırlayıp mutfaktan çıkmak üzereyken ön kapıya vurulunca içimi bir panik dalgası kapladı. Tom olamazdı, anahtarlarını kullanırdı.

Kapıyı açtığımda Anita'yı kapımın önünde elinde bir meyve sepetiyle buldum.

"Dün sesin o kadar perişan geliyordu ki sana bunu getireyim dedim," diyerek güzelce sarılmış hasır sepeti bana uzattı.

"Teşekkür ederim," diye cevap verdim, onu içeri almak için geri adım attım. Kibarlık, kulübeden çıkma ihtiyacımın önüne geçti.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi, teşekkürler," dedim, onu mutfığa götürdüm ve masaya oturmasını işaret ettim. Hızlı bir kahve iyi olurdu. Tom saatlerce dönmeyecekti.

"Uzaklara mı gidiyorsun? Anita, sandalyenin üzerinde duran ve üstünden kıyafetler dökülen sırt çantama dikkatle bakarak sordu.

Çaydanlığın başında durdum, sırtım ona dönüktü, başım öne eğikti ve tezgâhı kavriyordum. Yalan söyleyecek, evliliğimmiş gibi davranmaya devam edecek gücüm yoktu.

"Tom'dan ayrılıyorum," dedim, kelimeler ağzımdan lav gibi döküldü, kontrol edilemezdi, tıpkı ardından gelen gözyaşları gibi. Nereden geldiği belli olmayan kocaman hıçkırıklar, son yirmi dört saatin stresi etkisini gösteriyordu.

Anita beni hızla oturttu ve bir sihirbaz gibi hırkasının kolundan bir mendil çıkararak bize kahve yapmayı üstlendi.

'Mutlu olmadığını biliyordum,' dedi, yanıma oturdu, elini koluma koydu.

"Nasıl?" diye sordum, çok iyi sakladığıma inanarak.

"O her konuştuğunda neredeyse irkiliyorsun. Ben de o yollardan geçtim hayatım, Jim'den önce, ilk evliliğimde. İkinizi birlikte gördüğüm andan itibaren işaretler oradaydı. Seni incitti mi?"

Anita'nın gözlerinin içine baktım, empatisinin derinliği çok açıktı.

Evet, Tom bana zarar vermişti. Beni kontrol etmiş, küçümsemiş, korkutmuş ama bana elini bile sürmemişti. Bu sayılır mı?

"Şimdi nereye gitmek istersen seni oraya götürürüm. Harika bir boşanma avukatı tanıyorum, ucuz değil ama-"

Anita'nın sözünü kestim. 'Hiçbir şeyim yok,' dedim ellerimi havaya kaldırarak, 'ne param var, ne banka hesabım. Her şeyin üstünde Tom'un adı var. Ayakta duracak hiçbir şeyim yok.'

Anita bir an için sinirlenmiş gibi göründü ve hırkasını yeniden yerleştirdi. "Eminim yapabileceğimiz bir şeyler vardır.

"Sadece çekip gitmek istiyorum, artık ev ya da mal mülk umurumda değil.

"Ama bu adil değil, yarısı senin canım. Anita kaşlarını kaldırdı, öfkesi yüzünden okunuyordu.

'Teklifiniz için teşekkür ederim ama gitseniz daha iyi olur. Seni bu işe bulaştırmak istemiyorum. Tom'un haberi olur. Bu konuşmayı yapmamışız gibi davranırsan daha kolay olur. Tom'un beni kameradan çıkarken göreceğini biliyordum, tıpkı Anita'nın gelişini gördüğü gibi, ama çaresizdim ve o isteyken kaçmak için en iyi şansım buydu. Şanslıysam toplantılarla meşgul olurdu ve ben de o gittiğimi fark edene kadar anneme giden trene binmiş olurum.

Anita beni kucaklamak için kendine çekmeden önce kolumu tekrar sıktı. Şakayık gibi kokuyordu, dokunuşu anaçtı ve bana aramızdaki yaş farkını hatırlatıyordu. İsteksizce de olsa gitmeyi kabul etti ve eğer istersem onu arayabileceğimi söyledi.

gece ya da gündüz. Ona teşekkür ettim, bir dostum olduğu için minnettarım. Sahip olduğum tek arkadaş için.

Beş dakika geçtikten sonra telefonumu kapattım ve dumanı tüten kahvelerimizi geride bırakarak aceleyle ön kapıdan çıktım. Arkama bakmadan, beni köye götürecek olan dere kenarındaki patıkaya yöneldim. Oradan Crawley istasyonuna giden bir otobüse binebilir ve Londra trenini yakalayabilirdim. Bir saat kadar sonra gitmiş, Tom'dan ve evliliğimden kurtulmuş olacaktım.

Kapı kamerası çalıştığında bir toplantının ortasındaydım; ana ekranımda bir uyarı belirdi. Cep telefonumu masanın altındaki kalçama koydum ve uygulamayı gizlice açtığımda Anita'nın elinde bir meyve sepetiyle durduğu klibi gördüm. Tanrım, bu kadın Chloe'yi rahat bırakmıyordu. Kaşlarımı çattım, Jim'e Chloe'nin numarasını verdiğim güne lanet ettim. Uygulamayı kapattım ve yarım saat sonra gelen bir sonraki uyarıyı görmezden geldim, Anita'nın çıkmasını bekliyordum.

Tonya hala doldurması gereken boş pozisyonlar ve ajansların başvuru sahiplerinden nasıl yüksek ücretler aldığından bahsedip duruyordu. Dikkatimi toplamakta zorlanıyordum.

"Jim, pazarlama tarafına dahil olabilir misin, ihtiyacımız olan insanları bulmak için reklam verebileceğimiz Twitter ya da Facebook teknoloji grupları olmalı? Harry araya girdi.

Yavaş yavaş kendimi kapatıyordum. Sabah toplantısı bitmişti ve diğer müdürlerin Harry'ye söylenmelerini dinlemekten sıkılmışım. Middeon'u satma niyeti ya da bunun bizi nereye götüreceği konusunda hâlâ doğru dürüst bir açıklama yapmamıştı.

Üçüncü bildirim geldiğinde Chloe'nin koşuya çıktığını düşündüm ama yine de uygulamayı açtım. Kapıdan aceleyle çıkıp garaj yolundan aşağı inerken görünüyordu, üzerinde ne spor kıyafetleri ne de onun için bıraktığım giysiler vardı. Kaşlarımı çattım ve görüntüyü tekrar izledim, sırtındaki çanta ağır olmalıydı, askıları omuzlarını çekiyordu ve hafifçe kambur yürüyordu.

Orada ne vardı? Görünüşünü beğenmedim ve Chloe nereye gidiyordu? Bir şeyler ters gidiyordu.

"Korkarım gitmem gerekiyor arkadaşlar, başka bir toplantım var," dedim ve defterimi kapattım.

Masadan kalkıp kapıya doğru ilerlerken Harry, "Merak etme Tom, zaten toparlanıyorduk," diye cevap verdi.

Ofisimde kısa bir mola verdikten sonra anahtarlarımı aldım ve Bella'ya 'programımı temizlemesi' için havlayarak yanından hızla geçtim.

Taşra yollarında arabayı çok hızlı sürdüm. Direksiyonu garaj yoluna kırdım ve arabadan inerek, geldiğimi haber verme zahmetine katlanmadan saniyeler içinde kulübeye girdim. Chloe geri gelmemiştii, kamera bildirimlerinin eksikliğinden anladım.

Üst katta, yatağın hala toplanmamış olduğunu gördüm, ki bu oldukça alışılmadık bir durumdu ve kontrol ettiğimde, bazı eşyalarının eksik olduğunu gördüm - birkaç kıyafet, deodorant ve makyaj malzemesi. Boynumdaki damarın nabzının attığını hissederek alay ettim. Kaltak beni terk etmeye çalışıyordu.

Koşarak aşağı indim, arabaya atladım ve köye doğru yola çıktım. Dere boyunca yürümek daha hızlıydı ama Chloe'yi bulduğumda bileğinden tutup eve zorlukla sürükleyebildim. Arkamdaki sinirli sürücüye aldırmandan ana cadde boyunca bilinçli olarak yavaşça süründüm. Postane ve kuru temizlemeciyi geçtikten sonra ileride Chloe'nin otobüs durağında beklediğini gördüm. Tanrıya şükür sadece yarım saatte bir çalışıyorlardı.

Arabamı gördüğünde ağzı açık kaldı ve uzaklaşmak için döndü. Hızlandım, yanına yanaştım, yolcu camını indirirken arabayı kaldırıma yanaştırdım.

Dışlerimi sıkarak, "Atla," dedim.

"Hayır," diye yanıtladı, hâlâ yürüyordu, bana bakmıyordu, kolları sallanıyordu. 'O fotoğrafları hatırlıyor musun Chloe, birlikte çektiğimiz Polaroidleri?

ilk kez bir araya geldik...'

Sanki müzikal heykeller çalışırmuş gibi adımlarının ortasında durdu.

"Onlar hala bende. Acaba internete ya da ailenin adresine düşerlerse ne olur? Chloe'nin kargaşasını, omuzlarının yenilgiyle çöküşünü izlemenin her saniyesinden zevk alıyordum.

"Yapmazsın," dedi, şimdi bana dönmüştü, sesinde bir meydan okuma vardı.

"Öyle değil mi? Kıkırdayarak cevap verdim. "Buna sigorta diyebilirsiniz.

Chloe eğildi ve kaldırıma kustu, sırt çantası omzundan kaydı.

Arabadan indim ve yolcu kapısını açmak için arabaya doğru ilerlerken yolun karşısındaki Ben'i gördüm.

"Süslü erkeğinle kaçıyordun, değil mi? Ben'e el sallamadan önce onu arabaya iterek homurdandım ve ona en alaycı gülümsememi armağan ettim.

Gözlerini bana dikti, belli ki konuşmalarımıza tanık olmuştu.

Buraya gel, sana meydan okuyorum.

"Tom, lütfen," diye yalvardı Chloe, ben kapıyı kapatıp arabaya binmeden önce ağızındaki salyayı sildi.

Çekildiğimde Ben hâlâ beni izliyordu ve ona parmak atma dürtüsüne karşı koymak zorunda kaldım.

Chloe yüzünü ellerinin arasına almıştı. Çok dağınıktı.

"Sen. Yapma. Alamazsın. Gitme. Gitme," diye bağırdım arabayı kulübeye geri götürürken.

'Mutlu değilsin Tom, bu çok açık, neden ayrılmıyoruz, dostça olabilir. Her şey sende kalabilir,' diye ağladı Chloe.

'Her şey bende kalacak, bu doğru, çünkü sen de dahil her şey *benim*' diye karşılık verdim.

Onun bu cüretine karşı karnımda öfke dönüyordu. Ben isteyken kaçmaya çalışıyordu. Onu içeri kilitlemek zorunda mıydım? Tanrı'ya şükür, ilk itirazına rağmen çektiğim o fotoğraflar için, seks yaparken yakın plan çekimler - yüzüm hiçbirinde olmasa da. Yine de onunki, sadece böyle anlar için sonsuza dek saklamam için sürtüklüğünün bir kaydıydı. Onları yakacağıma söz vermişim ve yaktım - bazılarını iyi niyetimi göstererek - ama en sevdiklerimi sakladım. Her şeyi sakladığım aynı yerde: pasaportunu, evlilik cüzdanımızı, kulübenin satın alındığına dair belgeleri, eski banka hesabını, hatta doğum belgesini bile. Hiçbir şey onun bulabileceği yerde değildi.

Ona daha önce de söylemişim, ama bensiz Chloe bir hiçti. Hatırlatmaya ihtiyacı olduğu açıktı.

Kapıdan daha yeni çıkmıştık ki, Tom çantamı fırlattığında çantam ahşap zeminde sekmeye başladı. Küfür yağmuruna tutulmayı bekleyerek yüzümü ona döndüm ama yumruğunu geri çekti ve karnıma sert bir yumruk indirdi. Dizlerimin üzerine çökerek nefes nefese kaldım. Bir eli beni tutarken, diğeri karnımı kavramıştı. Ağzım açık, hava emmeye çalıştım ama her şey kapanmıştı, oksijen bulamıyordum.

Tom ayağıyla beni dürterek, "Kalk," dedi.

Dizlerimin altında bir mektup vardı, Londra'dan posta damgalı, annemin el yazısı. Saklamaya çalıştım ama Tom onu kaptı.

"Bu nedir?" dedi, posta damgasına bakarak. "Sanırım annen?" Zarfı arka cebine attı.

Sonunda derin bir nefes aldım, öksürdüm ve sıçradım ama hâlâ kambur durarak ayağa kalkmayı başardım.

Bu kadar şaşırmış görünme. Tam olarak ne bekliyordun? Gerçekten başka bir adamla kaçmana izin vereceğimi mi sanıyordun, yoksa kaçtığın kişi annen miydi?

'Ben... Ben değildim,' diye kekeledim.

"Beni aptal mı sanıyorsun? Tom yüzüme doğru bağırdı.

"Hayır," diye mırıldandım ve ondan geri çekildim. Başka bir saldırı başlatmak üzere olup olmadığından emin değildim. Çizgiyi aşmıştı. Üç yıldır evliydik ama şimdiye kadar bana hiç vurmamıştı. Sırada ne vardı?

Tom çantayı yerden alıp beni mutfığa doğru itti ve içindekiler masanın üzerine dökülsün diye çantayı ters çevirdi. Derinlere gömdüğüm para rulosu en üste düştü. Tek kelime etmeden parayı aldı ve ceketinin iç cebine koydu, cep telefonumu da.

"Git ve şu pisliği kaldır.

Giysilerimi ve banyo malzemelerimi kollarımda topladım ve gözyaşlarımın akmasına izin vermemeye çalışarak onları yukarı çıkardım. Ağlarsam bu onu daha da kızdıracaktı. Karnım şişmiş ve morarmıştı ve omurgamı düzeltmek acı veriyordu.

Tuvalet malzemelerimi ortak banyomuza geri koyarken aşağıdan kapı çalındı. Anita olmasın diye dua ettim ama aşağıdan tanıdık olmayan seslerin yükseldiğini duydum.

"Chloe, aşağı gelebilir misin? Tom'un merdivenlerden yukarı seslenirkenki sesi ipek kadar yumuşaktı ve az önceki şiddeti ele veriyordu. Birini mi bekliyordu? Söylememiştii.

Aynadaki yansımamı hızlıca kontrol ettim, zamanlama harika olmaktan çok uzaktı. Yüzüm kızarmıştı ama onun dışında iyi görünüyordum. Saçlarımı düzelterek merdivenlerden doğal bir şekilde inmeye çalıştım, mutfakta duran iki polis memurunu gördüğümde en alt basamakta donup kaldım.

"Sevgilim, polis çağırıldı, belki de tartışmamız biraz gürültülü oldu. Tom utangaç davrandı ama kadın memurun bunu yutmadığı belliydi.

"Lütfen bu tarafa gelir misiniz, Bayan Beswick," dedi ve beni Tom'dan uzaklaştırarak yemek odasına götürdü.

Bu benim şansımdı. Beni götürmeleri için yalvarabilir, gitmeme izin vermeyeceğini söyleyebilirdim. Bu benim kaçış yolumdu. Onlara her şeyi anlatabilirdim.

"İyi misiniz Bayan Beswick? Bir rahatsızlık ihbarı aldık ve sağlık kontrolü yapmak için uğradık'.

Konuşmak için ağzımı açtım, sözcüklerin içimi kaplayan büyük bir rahatlama dalgasıyla dışarı fırlamasına izin verdim.

Tom'un sesi mutfaktan geliyordu. 'Çok saçma gerçekten, düğün günümüzden kalma bazı kayıp fotoğraflar hakkında tartışıyorduk. Sanırım onları yanlışlıkla attığım için Chloe çok üzüldü.

Tom'un fotoğraf kelimesine yaptığı vurgu nefesimin boğazımda düğümlenmesine neden oldu. Mesajı açtı: Sessiz ol yoksa o mahrem fotoğraflar ailemin eline geçecekti. Babamın o fotoğrafları görmesi düşüncesine katlanamazdım. Bu ikimiz için de küçük düşürücü olurdu. Sadece bu da değil, annem ve babam yaşadıkları yerin namuslu vatandaşları olmakla gurur duyuyorlardı.

hayır işlerinde gönüllü olarak çalıştım ve konsey komitesinde yer aldım. Eğer bu fotoğraflar ortaya çıkarsa, sadece benim itibarım zedelenmekle kalmaz, ailemin adı da lekelenirdi. Bu onların kalbini kırar.

Göğsüm bir mendenenin içindeydi, durumun gerçekliği üzerime çökerken konuşamıyordum, kadın memur koluma bir el koyduğunda zar zor fark ettim.

"Bayan Beswick? Fotoğraflar yüzünden mi tartışıyordunuz?" diye fısıldadı. Sonunda, gözyaşlarıma engel olamayarak başımı salladım.

"Tartışma fiziksel bir hal aldı mı?"

Ona baktım, yardım etmesi için sessizce yalvardım ama nasıl yapabilirdi ki? Kapana kısılmıştım ve Tom'un elinde koz vardı.

Başımı salladım. "Hayır," diye başardım.

"Bayan Beswick, kendinizi tehlikede hissediyor musunuz?" diye sordu. "Hayır," diye tekrarladım.

Sanki içimi görebiliyormuş gibi yüzünü buruşturdu ve fikrimi değiştirip değiştirmeyeceğimi görmek için bekledi.

Dudaklarımı birbirine bastırdım.

"Tamam, tehdit altında hissedersen bizi istediğin zaman arayabilirsin. Sadece 999'u tuşlayın, birkaç dakika içinde burada oluruz. Memur sonunda kolumu bıraktı ve isteksizce mutfaktaki ortağına katıldı.

Tom'la göz göze gelmemeye çalışarak kapı aralığında oyalandım.

'Sadece bir tartışma, değil mi sevgilim? O fotoğrafları geri alacağız, fotoğrafçı onları bulutta ya da başka bir yerde saklıyor olmalı,' diye yatıştırdı Tom boğazım düğümlenirken. "Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. Tom memurlara çıkışı gösterdi ve ben de neredeyse otomatik pilotta su ısıtıcısını koymak için harekete geçtim.

Bir dakika sonra arkamda belirdi, parmakları enseme mengene gibi kavramıştı.

"Onları aradın mı?" diye tısladı.

"Hayır! Nasıl yapabilirdim, telefonum sendeydi," dedim çekmecedan bir çay kaşığı alarak.

Tom pozisyonunu değiştirdi, kapatmak için vücudunu çekmeceye dayadı ve elimi ezdi. O çekmeceye yaslanırken irkildim, acı koluma yayılırken nefes nefese kaldım.

"Tom, lütfen," diye yalvardım, ta ki o hareket edene kadar ve elimi çekip göğsüme bastırdım, parmaklarım uyuşmuştu.

Lavaboya doğru döndü, zarfı içine attı ve mürekkep lekelenip kağıt parçalanana kadar sıcak suyla yıkadı. Ben asla

Annemin ne cevap verdiğini biliyordum.

"Ben iŖe geri dönüyorum. Sen gitmeyeceksin, anladın mı?" Arkasını döndü ve anahtarlarımı da alarak gitti.

 n kapının kilidinin döndüğünü duyduğumda yere yığıldım ve hıçkıra hıçkıra ağladım.

Dün bütün gün Tom'dan hiçbir haber alamamıştım. Çarşamba gecesi habersizce geldikten sonra en azından bir mesaj beklerdim, ama iletişime geçmemişti. Bu sabahı üniversitede geçirmiş, iki derse girmiş ve ayrımcılık karşıtı araştırma önerim üzerinde çalışmıştım. Telefonumdan hiç ses çıkmamıştı ama yine de hayal kırıklığından çok sinirlenmiştim.

Telefonumun çalmasını bekleyecek türden bir kız değildim ama Tom başka randevu almamıştı. Bunu aştığımızı söylediğimde oyunun sonuna odaklanmıştım, müşteri ve eskorttan daha fazlası olduğumuzu anlatmaya çalışıyordum ama Tom'u bedavaya görmekle kaybedeceğim geliri düşünmemiştim.

Chloe de bana ulaşmamıştı ve kendimi döngünün dışında hissediyordum. Onu son gördüğümde Tom'u fazla mı zorlamıştım? Belki de köşeye sıkıştığını hissetmiş ve kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp karısına geri dönmüştü?

Emekli polis dedektifi Ralph ile öğleden önce bir randevum olduğu için bunun üzerinde duracak zamanım yoktu. Altmışlı yaşlarının ortasında, keskin zekâlı ve yumuşak sözlü, nazik bir adamdı. Ne yazık ki karısını on yıl önce kanserden kaybetmişti ve bana seksten çok arkadaşlık etmek için geldiğine inanıyordum.

O gittikten sonra kitaplarımın başına döndüm ve etrafta takılıp huzurun tadını çıkarmaya karar verdim. Crawley'deki dairemdeki komşularımın, saatte en az bir kez öfke nöbeti geçiren ve genellikle oyuncaklarını duvara fırlatan gürültücü bir çocukları vardı.

Saat üç sularında, bacaklarımı esnetme arzusuyla çantamı kaptığım gibi kapıdan çıktım. Jubilee Kütüphanesi - üç katlı devasa modern bir bina ve bir iş merkezi - yolun hemen aşağısındaydı ve eğitimde ayrımcılıkla ilgili yaklaşan bir vaka çalışması için bazı bilgiler aramak istedim.

Öğretim görevlim Yohan, bu sabah beni kenara çekerek Avrupa Birliği Hukuku'nun Birleşik Krallık eşitlik hukuku üzerindeki etkisi üzerine sunduğum makalenin kalitesi hakkında iltifat etti. Birinci sınıf onur derecesi almam konusunda büyük umutları olduğunu itiraf etti ve bu bana gerçekten moral verdi. Sona yaklaşırken, bu hayattan çekip gidebileceğim ve bir sonraki bölüme başlayabileceğim günün gelmesini sabırsızlıkla bekliyordum. Sadece sütyen ölçülerimle değil, profesyonel yeteneklerimle ölçüleceğim bir bölüm.

Dün gece ikinci yatak odasında uyumuş, Chloe'ye bakmaya bile cesaret edememiştim. Geç saatlere kadar çalışmış, polis gittikten sonra kaçırdıklarımı telafi etmek için ofise geri dönmüş, Savannah'ya uğrayıp uğramamayı düşünmüştüm ama o da başa çıkamadığım bir başka baş ağrısıydı. Belki onunla aramızdaki sınırları korumak daha kolay olabilirdi ama bir çizgiyi aşmıştık ve geri dönemezdik. Şu anda işleri nasıl ilerleteceğimi düşünmek için biraz zamana ihtiyacım vardı.

Bunun yerine arabamı eve sürdüm ve içeri girme ya da Chloe için kapıyı açma zahmetine katlanmadan arabayı yolda bıraktım ve Rose & Crown'a doğru yürüdüm. Bekleyebilir ve ne yaptığını düşünebilirdi. Benim işleri yoluna koymam gerekiyordu.

Kirli barı destekledim ve buzlu bir Jack sipariş ettim, ki bu birçoğunun ilki oldu. Saatler geçtikçe daha da sarhoş oluyor, Ben'le karşılaşmayı ve ona iyi bir dayak atmayı umuyordum. Benden daha gençti ama şansım olsa ona unutamayacağı bir dayak atardım. Belki o zaman karımla bu kadar ilgilenmezdi.

Neyse ki uğramadı ve ben de ev sahibinin saat vermesinin ardından dere kenarındaki patikada zikzaklar çizerek ve bir noktada neredeyse suya düşerek eve döndüm.

Alarm bu sabah gümbür gümbür atan başıma siren gibi çalıyordu ama soğuk bir düşün düzeltmeyeceği bir şey değildi. Chloe yatak odasından çıkmamıştı, hâlâ somurtuyordu. Nedenini anlayamıyordum.

kaçabileceğini düşünerek her şeye sebep oldu. En azından dün geceki polis memuru bunun sadece abartılmış bir ağız dalaşı olduğunu anlamış görünüyordu. Ev işleriyle ilgilenmiyorlardı ve yapacak çok daha önemli işleri vardı, bu da benim lehime oldu.

Belli ki pişmanlık duymayan Chloe bana kahvaltı hazırlamak için motive olmamıştı, ben de bir kruvasan alıp işe gittim ve ona boşta kalan ellerini meşgul edecek uzun bir ev işleri listesi bıraktım. Zaten kapıyı kilitlemiştim ve ön ve arka taraftaki kameralar sayesinde Chloe benden habersiz hiçbir yere gidemezdi.

Cuma günü ofis sessizdi, pek çok kişi evden çalışıyordu. Ancak, faturalama için ayarlamam gereken bazı hesaplar vardı ve kapımı kapalı tutup işime devam etmekten mutluydum. Öğle yemeğinden sonra Harry uğradı, nefes nefese kalmış ve sıcaktan terlemişti, gömleği sırtına yapışmıştı.

"Clearwater'ın geleceğini öğrendim Tom, bu yüzden hesapların su geçirmez olduğundan emin olmalıyız.

İçimden, her şeyi ince bir tarakla gözden geçirmenin ne kadar zaman alacağını düşünerek inledim.

"Benden yeniden dağıtmamı istediğin şey açısından her şey halloldu, ama bilmem gereken başka bir şey var mı?" diye sordum, ses tonumdaki alaycılığı korumaya çalışarak. Eğer Harry'nin şirket finansmanında açıkları varsa, onları kapatmalıydım, aksi takdirde batan bir gemiydik. Herhangi bir potansiyel alıcı bir mil kaçardı.

"Hmmm, olabilir. Birkaç şeyi kontrol etmem gerekiyor ve Pazartesi günü size geri döneceğim.

Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. Harry bir sorumluluktan ve perde arkasında bir şeyler çeviriyor olması beni şaşırtmazdı, belki vergi kaçakçılığı kadar değil ama eğer maaşını fazla ödüyor ya da şirkete para aktarıyorsa hapi yutmuştuk demektir. Sadece bu kadarını saklayabilirdim. Her şeyin üstüne bir de böyle bir soruna ihtiyacım yoktu.

"Bir şeyler içmek istiyorum, ya sen Tom?" dedi Harry, ben cevap vermeyince. "Gözlerime kadar buna batmış durumdayım," diye cevap verdim, monitörümü göstererek.

eve dönerken Savannah'ya uğramayı düşünüyordum. Onu hafta sonu göremeyecektim ve Pazartesi günü gülünç doğurganlık randevusu nedeniyle yarından itibaren çekimser kalmak zorundaydım.

"Çok fazla çalışma, dostum," dedi Harry, mendiliyle alnını silip kapıdan çıkarken.

Harry'nin benden başka neleri saklamamı istediğini düşünmek istemiyordum. Ya suç ortağı olarak işe alındıysam? Böyle bir şey olmuştu ve yeni patronuma ne kadar güvenebileceğimden emin değildim.

Sırtımı gerdim, boynumu bir o yana bir bu yana salladım. Ekranı çok uzun süredir bakıyordum.

Ofisimde beş dakikalık bir yürüyüşten sonra tekrar oturdum ve son hesap kurulumlarını tamamladım, ilgili tüm taraflara e-posta göndererek hazır olduğumuzu bildirdim. Sonra oturumu kapattım ve Brighton'a gidebilmek için kapıya yöneldim.

* * *

Savannah'nın girişine yaklaştığımda uzun boylu sarışın bir adam binadan çıkıyordu ve kapı kapanmadan önce onu yakalamayı başardım. Adama iyice bakma fırsatım olmamıştı - müşterilerinden biri miydi? Başka bir adamın ellerinin onun üzerinde olduğu düşüncesi midemi sıkıştırdı ama bunu aşmam gerekiyordu. Sınırları yeniden belirlemeye karar vermiştim. Para ödeyen bir müşteriydim ve Chloe'yle aramızdaki yalpalamaya rağmen, Savannah öyle olmasını istese bile ilişkimizi olduğundan daha fazla görmeme izin veremezdim.

Kapıyı hafifçe tıklattım ve bir dakika sonra cevap gelmeyince daha yüksek sesle vurdum, kulağımı tahtaya dayadım ama hiçbir şey duymadım. Savannah dışarıda olmalıydı. Onu aramak için telefonumu çıkardım ama tam çevirecekken arkamdan ön kapının açıldığını duydum ve işte oradaydı, beni beklerken görür görmez yüzü buruştu.

"Randevunuz olduğunu sanmıyorum," dedi soğukkanlılıkla.

"Beni araya sıkıştırabileceğinizi umuyordum," dedim ve ona en sevimli gülümsememi göstererek ceketimin cebinden beyaz bir zarf çıkardım.

Bir kaşını kaldırdı, ifadesi sertti. Onu üzmüş müydüm? Tekliflerini reddettiğimi mi düşünüyordu?

"O zaman içeri gelsen iyi olur," dedi ve zarfı benden alıp çantasına koydu.

Yataktan kalkar kalkmaz midemin hassaslaştığını hissettim ve Tom'un gittiğinden emin olana kadar bekledim.

Dünkü olayların bugüne yansımalarına izin vermemeye kararlı bir şekilde koşu takımlarımı giydim ve aşağı indim. Mutfakta, Tom'un bir gün önce karnıma yumruk atıp elimi çekmecedeki ezmesine rağmen hiçbir özür dilemeden bana bir yapılacaklar listesi bıraktığını gördüm. Günaydın ya da herhangi bir mesaj yoktu, sadece rastgele görevlerin bir listesi vardı: dolaplardaki tüm yiyeceklerin son kullanma tarihlerini kontrol etmek ve tüm perdeleri yıkmak. Dışlerimi sıktım, bahse girerim beni meşgul edecek şeyler düşünerek kendi kendine gülmüştür.

Düşüncelerim annemin mektubunun lavaboda parçalanışını izlemeye ve bunun beni nasıl yıktığına geri döndü. Umutsuzca ne yazdığını öğrenmek istiyordum ama şimdilik cevap vermiş olmasıyla yetinmek zorundaydım. Belki ortaya çıkar ve beni kurtarırdı çünkü polisin beklenmedik bir şekilde ortaya çıkmasından sonra bile artık kaçış yolu göremiyordum.

Bizi polise ihbar eden komşularımızdan biri olmalıydı, ama evler müstakildi ve birbirlerine hiç de bitişik değillerdi. O kadar gürültü yapıyor muyduk? En azından adres, polis sistemine aile içi bir ihbara cevap verildiği şeklinde kaydedilecekti. Kadın memur, ihtiyacım olursa birkaç dakika içinde döneceklerine söz verdi. Bu düşünceye sınımsız sarıldım.

İlk planım bütün günü evi didik didik ederek Tom'un saklandığı yerleri arayarak geçirmektir. Eğer o Polaroidleri bulabilirim.

hiçbir şey yoktu. Yine de benim için hazırladığı işleri gördüğümde, o eve gelmeden önce fazla zamanım olmayacağından korktum. Bir yanım bunu görmezden gelmek istiyordu, cehenneme kadar yolu vardı ama sonuçlarından korkuyordum. Tom'a ve zalimliğine karşı yeni bir korkum vardı. Düne kadar hiç şiddet uygulamamıştı. Bu kaygan bir zemin miydi? Artık bunu tekrar yapması daha kabul edilebilir miydi?

Kafamı boşaltmak için önce bir koşu yapmak isteyerek ön kapının kolunu denediğimde, yerinden oynamadı. Tom kapıyı kilitlemişti, bu da dışarı çıkmama izin verilmediği anlamına geliyordu. Arka kapının anahtarlarının bende olduğunu unutmuştu ve her zaman bahçe kapısından girebilirdim ama her iki giriş de güvenlik kameralarıyla korunuyordu ve Tom bunu görebilirdi. Bu almak istediğim bir risk değildi. Yani şimdi kendi evimde bir mahkum muydum?

Kanım kaynakken yanağımın içini çiğnedim. Kameraları her zaman kapatabilirdim, fişi kapatmak kadar kolaydı. Elektriğin kesildiğini ya da internetin çöktüğünü söyleyebilirdim ama Tom yalan söylediğimi anlar ve onu kızdırma düşüncesi beni dehşete düşürürdü.

Duş almak için yukarı çıktığımda aklıma başka bir fikir geldi. Yatak odamızın penceresi evin yan tarafında, ilk taşındığımızda diktiğim sarmaşık güllerinin bulunduğu kafesin hemen yanındaydı. Pencereden eğildim, ahşap kafesi çekiştirdim, ağırlığımı taşıyabilecek miydi? Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı. Pencereyi açabildiğim kadar açtım, bir bacağımı pencere pervazının üzerinden salladım, ayağımı boşluklardan birine sokmaya ve iyi bir tutuş bulmaya çalıştım. Spor ayakkabılarımın kauçuk tabanı yardımcı oldu ama aşağı bakma hatasını yaptım. Kahretsin, çok yüksekti ve aşağı insem bile tekrar yukarı tırmanıp pencereden geçebilecek miydim?

Kameralara yakalanmadan evden çıkmanın tek yolu buydu çünkü yere indiğimde çitteki boşluktan geçerek dereye giden patikaya ulaşabilirdim. İçimde fokurdayan meydan okumayla diğer bacağımı da salladım ve son birkaç metreyi atlamadan önce birkaç dikene takılarak yavaşça çitten aşağı indim. Yüzüme bir gülümseme yayıldı, seninki Tom'a doğru kalktı. Başardım ve hızla çitin içinden geçip dereye doğru ilerledim.

Birkaç mil sonra cep telefonumun yanımda olmamasının ne kadar özgürleştirici olduğunu fark ettim. Tom onu kilitlemiş ya da işe götürmüş olmalıydı. Bu iyi bir şeydi çünkü sabit hattı arayıp orada olmadığımı öğrenmediği sürece beni takip edemezdi. Genelde kullandığım beş kilometrelik rotayı koşmak kaslarımın daha fazla pompalanmasını sağladı ve döngüyü tamamladığımda

Kulübeye önden değil de yine yandan yaklaşıırken, açık yatak odası penceresine baktım. Yerden çok yüksek görünüyordu, tekrar içeri girmeye cesaretim olup olmadığından emin değildim ama girmezsem Tom dışarıda olduğumu anlayacaktı ve bu bir seçenek değildi.

Kendimi çelikleştirerek, kafesleri hızla tırmanmaya çalıştım, zaten ağrıyan elimi, yerinden çıkmış paslı bir çiviye kaptırdım. Bir dakikadan kısa bir süre içinde pencere pervazına ulaştım ve kendimi halıya bıraktım. Neşeyle olduğum yerde kaldım ve nefesimi tuttum. Bir kaçış yolu bulmuştum ve bir dahaki sefere Tom'un listesinde bahçe işleri olduğunda, gülleri elimden geldiğince budadığımdan emin olacaktım. Sabitlemeleri güçlendirmek de iyi bir fikir olabilirdi. Ben hafıftım ama kafes de öyleydi ve bitkilerden başka bir şey tarafından tırmanılmaması gerekiyordu.

Tom'un listesini incelemek uzun sürdü ama saat üçte halletmiştim. Akşam yemeği çok az hazırlık gerektiren hızlı bir makarna yemeğiydi, bu yüzden Tom'un salona bitişik olan ofisinden başlayarak aramaya başladım. Pek düzenli biri değildi ve her yerde kâğıtlar vardı ama belgelerimin ya da Polaroid'lerin belli bir yerde olmayacağını biliyordum. Masasının çekmeceleri kilitli değildi ama içeride ilgimi çekecek bir şey bulamadım. Bir kilit kutusunun anahtarı ya da satılmış bir şey vardır diye masasının altını kontrol ettim ama ahşap çıplaktı.

Kitaplığını karıştırdım, çoğunlukla kurgu olmayan, ticari dergiler ve finans rehberlerinden oluşan koleksiyonu çıkardım, sayfalarını çevirip yerlerine koydum. İçinde hiçbir şey saklı değildi. Halının altına ve perdelerin arkasına bile baktım. Belki de en bariz seçim gibi görünse de ofisinde değillerdi. Orası onun alanıydı, benim değil ve temizlik dışında nadiren içeri girerdim.

Sandalyesinde arkasına yaslanarak odaya baktım, duvardaki çerçeveli resim gözüme çarptı. Ondandır nefret ediyordum. Tom bana bunun İsviçreli sanatçı Henry Fuseli'ye ait olduğunu ve adının 'Kabus' olduğunu söylemişti. Göğsünde şeytana benzer bir yaratık oturan uyuyan bir kadın. Yirmili yaşlarında Amerika'yı gezerken sergide gördükten sonra bu büyük baskıyı satın almıştı. Odaya uymuyordu ama burası onun alanıydı, bu yüzden onu astığında hiçbir yorum yapmamıştım. Görüntü beni ürpertti ama merakım daha baskın çıktı ve çerçevenin bir köşesinden tutarak duvardan geriye doğru ittim, yerleşik bir kasayı keşfetmek için nefes nefese kaldım.

Kulübeyi gördüğümüzde orada değildi, bu yüzden Tom'un kurdurmuş olması gereken bir şeydi. Eşyalarını buraya yerleştirmek istemişti ve şimdi nedenini biliyordum. Bu benim asla bilmemem gereken bir şeydi. Bu da içinde ne varsa benim için değerli olabileceği anlamına geliyordu.

Kütüphaneden döndüğümde Tom'u Airbnb'nin kapısında bulmak sürpriz oldu, ancak canı istediğinde gelebileceğini düşünmesi beni rahatsız etti. Tam eğilip ona bir öpücük verecektim ki yüzüme beyaz bir zarf salladı. İpucunu anlamıştım, en azından bugün için para ödeyen bir müşteriydi. Bir adım ileri, iki adım geri. Gülümsememi koruyarak kapının kilidini açtım ve onu içeri davet ettim.

Tom her zamankinden istedi ve ben de onu son gördüğümde attığım yanlış adımdan dolayı midem çalkalanırken, her zamanki hareketleri yaptım. Haklıydım, onu çok erken, çok ileri itmiştim ama Tom istemezse konuyu açmak istemiyordum.

"Başka bir yerdeymişsin gibi görünüyorsun," dedi Tom, ben önümde çıplak yatarken sırtımı okşayarak.

Haksız değildi - Chloe'nin parasının diğer yarısı artık elde edilemez görünüyordu. Elime bir fırsat geçmişti ve ben bu fırsatı kaçırmıştım - bana zamanımı ödemek için parayla gelmesi de bunu gösteriyordu. Bu profesyonel bir anlaşmaydı, kişisel değil, ama Chloe'nin çıkmazına yatırım yaptığımı inkar edemezdim.

"İyiyim," diye yalan söyledim. "Sende durumlar nasıl? Sohbet etmekle ilgilenmiyordum. Tom'un gitmesini istiyordum, böylece eve gidip kendime acıyabilirdim, belki bir iki kadeh şarap içip Netflix izleyebilirdim ama görünüşümü korumak ve iyi davranmak zorundaydım.

"Bilmiyorum, kafam allak bullak oldu. Chloe tam bir sürtük gibi davranıyor. Onun etrafında olmaya dayanamıyorum.'

'Ah canım,' dedim. Belki hâla bir şansım vardı?

"Gitmeye niyetli görünüyor, hiçbir şey istemediğini söylüyor ama gider gitmez eminim kendi payını isteyecek ve neden ona vermek zorunda olduğumu anlamıyorum. Tom çenesini esnetti, ses tonu zehirliydi.

'Sigortalı mı? Belki de evliliğinden başka bir çıkış yolu bulmalısın,' diye şaka yaptım, karanlık bir şekilde kıkırdadım ama Tom'un gözlerinde bir şey parladı. Yüz ifadesi göğsümde soğuk bir tedirginlik yarattı. "Şaka yapıyordum," diye ekledim çabucak, dirseklerimin üzerinde doğrulup gülmsemeğe çalıştım.

"Biliyorum, ama hey, kötü bir fikir değıl. Saatini kontrol ederek güldü. "Gitsem iyi olacak.

Tom yataktan yuvarlandı ve giyinmeye başladı, ne düşündüğü hakkında hiçbir fikrim yoktu. Az önce ona karısını öldürmesini mi nermiştım? Daha da endişe verici olanı, bunu düşünüyor muydu?

Radyoyu açmadan eve döndüm. Savannah hazırlıksız yaptığı yorumla bana düşünecek çok şey vermişti. Chloe'yi öldürüp bundan kurtulabilir miydim? Sigortadan hak talep edebilir, ipoteği ödeyebilir ve Savannah'yı tamamen kendime alabilir miydim? Bu tüm sorunlarımı çözerdi.

Gerçekte bu fikir çok mantıksızdı ama müvekkil olarak kalma niyetime rağmen Savannah'yla romantik bir şekilde birlikte olma arzum devam ediyordu. Keşfedilmeyecek bir şey kullanarak karımı zehirlemeyi hayal ettim. Doğal bir ölüm nedenini, örneğin kalp krizini nasıl taklit edersiniz? Genç, zinde ve sağlıklıydı, dolayısıyla ani bir ölüm otomatik olarak araştırılacak bir anormallik olurdu. Özgürlüğümü riske atmadan bu yapılamazdı ve ben de bunu yapmayacaktım. Hayatımın geri kalanını bir hapisane hücresinde geçirme fikri iğrençti ve asla tecrübe etmek istemediğim bir şeydi.

Sevdiğim pitoresk kır evinin arnavut kaldırımli araba yoluna girdim. Beni terk ederse, tapularda adı olmasa da evi satmak zorunda kalacaktım ve bunun olmasına izin vermeyecektim. Bugünlerde avukatlar mucizeler yaratabiliyor. Futbolcuların eşleri boşanırken kocalarının gelecekteki kazançlarını talep edebiliyorsa, Chloe hiçbir şey almadan gitmezdi. Ayrıca, Chloe benimle olmasaydı, kimseyle olamazdı. Acı sona kadar, ölüm bizi ayırana kadar, o benimdi. En azından onun ölümü.

İçeride yemek çoktan masaya konmuştu. Chloe yemeğe başlamadan önce sabırla benim gelmemi bekledi.

"Günün nasıl geçti?" diye sordu, sesi hafif ve arkadaşçaydı. Beklediğim gibi değildi.

"İyi, seninki?"

"Meşgul... ama iyi.

Makarna tabağına baktım, alarm zilleri çalıyordu. Chloe çok nazik davranıyordu. Dünkü asık suratlı kadın gitmişti. Eve dönerken aklımdan geçenler ona da mı yansımıştı, tek çıkar yolun beni başından savmak olduğunu mu düşünüyordu?

Sarımsaklı ekmekle başladım, yavaşça çiğniyordum. Şarap çoktan açılmıştı ve Chloe kadehinden bir yudum aldı.

Bir lokma makarna almadan önce, 'Dünü geride bırakalım,' dedi.

Belki de aşırı tepki vermişim - o yiyordu, bu yüzden iyi olmalıydı. Açlık kararlılığımı kırdı ve ona katıldım.

'Sanırım bu iyi bir fikir,' diye kabul ettim, ta ki başka bir çözüm bulana kadar.

Sanırım bir gün daha kilitli kalmamak için nazik davranmaya çalışıyordu ama her halükarda televizyon karşısında keyifli bir akşam geçirdik. O bir kitaba gömülmüştü ve ben de Vietnam Savaşı'nın dramatizasyonunu izliyordum.

"Bu hafta sonu ne yapıyoruz? Chloe yatmak için üst kata çıkarken sordu, hafta sonlarımızı planladığımı biliyordu.

"Hava güzel olduğu için annem bizi Pazar günü barbekü yapmaya davet etti. Belki sen bir pavlova ya da başka bir şey yaparsın, ben de yarın biraz et alırım. Ayrıca ailemin yatırdığı hisseleri de halletmek istiyordum; belki biraz daha yatırımları gerekebilirdi ve ben de bunu seve seve hallederdim. "Muhtemelen benim de yapacak işlerim olacak," diye ekledim. Clearwater ziyaret etmeden önce hesapları düzeltmek gibi devasa bir görev önümde duruyordu. İçimden bir ses Harry'nin söylediğinden daha fazlasını sakladığını söylüyordu. Eğer selefim Ian içine sinmeyen bir şeyi yapmayı reddettiye, belki de Harry benimle daha başarılı olacağını düşünüyordu. Bunun geleceğim için ne anlama geldiğini ve Middeon'da çalışmaya devam etmek için ne yapmam gerektiğini düşündüm.

Dün kasaya girmek için şifreyi çözmeye çalıştıktan, Tom'un doğum gününü, benim doğum günümü, evlilik yıldönümümüzü ve diğer unutulmaz tarihleri işaretledikten sonra rastgele kombinasyonlar oluşturduktan sonra, hala kırmayı başaramamıştım. İlerlemenin tek yolu, içeride aradığım şeyi bulacağımdan emin olarak, çözene kadar uslu durmaktı.

Gelecek hafta Tom işte olana kadar bekleyecek ve kâğıtlarını dikkatle inceleyip herhangi bir yerde yazılı olup olmadığına bakacaktım. Bir diğer seçenek de telefonunda kayıtlı olmasıydı ama telefonunu nadiren gözünün önünden ayırırdı. Kasaya henüz girememiş olsam da bu, Perşembe gecesi sahip olduğumdan daha fazla olan kaçış umudumu simgeliyordu.

Verandada güneşin altında kızarmış çörekler ve Anita'nın sepetindeki meyvelerden oluşan geç bir kahvaltının tadını çıkarırken Tom, bizi öğle yemeğine davet eden Jim'den bir telefon aldı. Bu ani davete şaşırmadım çünkü Tom kalktığında telefonumu bana geri vermişti. Baktığımda, içinde endişeli Anita'dan kaçırdığım mesajlar vardı. Neyse ki çoktan açmış olduğu mesajlar hiçbir şeyi ele vermiyordu. Sadece daha iyi hissedip hissetmediğimi soruyor ve benimle iletişime geçmesini istiyorlardı. Sanırım artık Anita'nın kemiğe sarılmış bir köpek gibi olduğunu biliyordu; telefonumu daha fazla elinde tutarsa, bana ulaşamazsa yakında kapımı çalacaktı. Tom'un ekranında Jim'in adı belirir belirmez, iyi olduğumdan emin olmak isteyen Anita'nın onun aramasını planladığı belliydi.

Tom giymek için en sevdiğim elbiselerden birini seçti - beyaz pamuklu broderie bir önlük - ve oraya giderken biraz çiçek ve bir şişe şarap aldık. Meşe kirişli evlerinin görkemini, bakımlı çimenlerini ve ortasında bir fiskiyein durduğu kavisli araba yolunu seyrettim. Bizim kulübeye kıyasla çok büyüktü. Sadece iki kişi için onca alan gülünç görünüyordu ama Anita kahve içtiğimizde, gençliklerinde yıllarca denemelerine rağmen hiç çocuk sahibi olamadığını söylemişti.

Tom daha motoru kapatmadan Anita bizi karşılamak için kapıdan çıktı ve arabadan iner inmez beni kucakladı.

"İyi misin?" diye fısıldadı kulağıma, sonra geri çekildi.

Başımı salladım, gülümsemem dudaklarıma ince bir şekilde yayıldı ve 'sonra konuşuruz' dercesine elini sıktım.

Jim'in elini sıkkan Tom'a dönerek, "Kiş yaptım, soğuk etlerimiz, peynirimiz, ekmeğimiz var ve Pimm's zaten buzdolabında," dedi.

Jim ve Tom'un evin tarihi hakkında konuştukları alt katta kısa bir turdan sonra, Anita'ya yemekleri mutfaktan bahçedeki yemek yiyeceğimiz geniş alana taşmasına yardım etmeyi teklif ettim.

"Ne oldu? Yalnız kaldığımızda Anita tısladı.

"Beni buldu. Otobüse binmeyi bile başaramadım. Kameralar,' diye açıkladım Anita şaşkın şaşkın bakarken.

Omuzları çöktü ve yanaklarındaki havayı dışarı üfledi.

"Bana vurdu - ilk kez - ve sonra beni içeri kilitledi," diye itiraf ettim, gözleri büyüdü. 'Bir çıkış yolu buldum ama bir kasası var ve ona girmem gerekiyor. Eminim tüm eşyalarımı oraya saklamıştır - pasaportum, belgelerim. Polaroidlerden bahsetmedim, Anita'nın Tom'un çekmesine izin verdiğim resimlerden haberdar olduğu düşüncesinden utandım.

Anita'nın yüzü soluk bir griye dönmüştü ve konuşmak için ağzını açtı.

"Bira, Tom? Jim mutfığa girerken omzunun üzerinden seslendi, karısının başına bir öpücük kondurmak için durdu.

Anita'ya baktım ve salata ile çatal bıçak takımını toplayıp dışarı çıkardım.

"Çok güzel, değil mi? Tom çoktan masaya oturmuş, ekili bahçeyi hayranlıkla seyrediyordu. Küçük yeşil canavarı korkuluğun üzerinde başını kaldırıyordu.

"Öyle," diye kabul ettim, bunun bizim ligimizin çok dışında olduğunu eklemek istemedim.

Bunun yerine, daha fazla yiyecek getirmek için mutfağa döndüm.

"Telefonumu aldı ama bu sabah geri aldım," dedim tekrar yalnız kaldığımızda telaşlı bir fısıltıyla.

Anita'nın nefesi kesildi. 'Seni oradan çıkarmak için bir plan yapmalıyız. Sana vurduğuna inanamıyorum! Çok üzgünüm, hayatım.' Bana bir sepet dilimlenmiş baget ve bir tereyağı tabağı uzatmadan önce yüzünü buruşturdu. Adamlar bahçeden bize sesleniyordu.

Artık yalnız kalmak için bahanemiz kalmadığından, yemek yemek için dışarı çıktık ve Tom ile Jim'in birbirlerinin yanında konuyu açmamaları imkânsız gibi görünen Middeon hakkında sohbet ettik. Onlar ofis politikalarına dalmışken, Anita eğilip bana Marcus'un cinsel taciz nedeniyle aldığı şikayetten ve karısı Jill'in bu durumla nasıl başa çıkamadığından bahsetti.

Anita, "Satış müdürlerinden birinin arkasına dokunduğu iddiası soruşturulurken bu hafta açığa alındı," diye fısıldadı.

Gözlerim büyüdü. "O mu yaptı?"

"Muhtemelen," diye alay etti Anita. 'Jill paramparça oldu ama kimse buna şahit olmadı, yani Pazartesi günü her şey eskisi gibi olacak, şüphesiz.

Jill'den gelen çağrıyı aktarırken yarı yolda Anita, Jim tarafından böylesine hassas bir konuyu tartıştığı için nazikçe azarlandı ama yine de devam etti. Anita ve Jim'in birbirlerine karşı olan tutumları beni çok etkilemişti, kaya gibi sağlam görünüyorlardı ve Jim, Anita'nın sözünün geçmesine izin veriyordu. Benim ve Tom'un ilişkisiyle tam bir tezat oluşturuyor.

Bu yüzden Anita daha sonra bulaşık makinesini doldururken Jim'in başka biriyle yattığına inandığını söylediğinde çok şaşırmıştım.

"Kim?" diye sordum, ağzım açık bir şekilde. Bu fikir çok saçmaydı. Jim değil, o Anita'ya tapıyordu, bu ona bakışından bile belliydi. Nazik dokunuşlarında ve yanındayken bile onu azarlamasına izin verişindeydi bu.

"Bilmiyorum... ama bunun bedelini ödediğini biliyorum.

Cumartesi günü, Tom'la kaydettiğim az ilerleme karşısında hayal kırıklığına uğrayarak, kendimi kötü hissettiğimde her zaman yaptığım şeyi yaptım, alışverişe çıktım. Hafta sonu için tek müşterim gittikten sonra esnek arkadaşımı çıkardım ve Brighton'daki yollara düştüm. Gerekçem, Ann Summers'ın raflarında gözüme çarpan bir şey olup olmadığına bakarken iş kıyafetleri satın alıyor olmamdı. En azından bunu iş harcaması olarak gösterebilirdim.

Kahve dükkanından kendime bir frappé ısmarladım ve akriliklerime dolgu yaptırmak için beni kabul edip edemeyeceklerini görmek üzere bir manikür salonuna uğradım. Susie adında bir bayan boştu ve sanki birbirimizi yıllardır tanıyormuşuz gibi okul koşuşturmaları, günlük geziler ve yeni yürümeye başlayan çocuk partilerinden oluşan sıradan hayatı hakkında açıkça sohbet etti. Kulağa iğrenç geliyordu ve çocuklara olan eğiliminin yaşımla ilerledikçe değişeceğine inanmama rağmen henüz değişmemişti. Çok bencildim. Ayrıca, şu anda bedenim benim gelirimdi. Bir fil kadar olsaydım ve doğum izleri taşıyor olsaydım kimse benimle seks yapmak için para ödemezdi - en azından normal kimse.

Susie gevezelik ederken aklıma bir fikir geldi, belki de hamileymişim gibi davranabilirdim. Ya Tom onun bebeğini taşıdığımı düşünürse? Çok mu abartılı? Muhtemelen, ama düşünülmesi gereken bir şeydi. Benimle birlikte olmak için karısını öldürmeyi düşünmediği sürece. Bu konuda şaka yaptığımda Tom'un tuhaflığına rağmen, içinde böyle bir şey olmadığından emindim.

Chloe de haberleşmemişti - haberdar edilmeye olan mutlak ihtiyacı için çok fazlaydı. Belki de çoktan verandanın altına gömülmüştü.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu Susie, ben gülünç bir düşünceyle kıkırdarken.

'Oh hiçbir şey, üzgünüm. Ne diyordunuz?'

Susie, "Ben de tam kocamın hiç gece beslemesi yapmadığını söylüyordum ama ben de onun kadar çok çalışıyorum," diye inledi.

"Bu adil değil, değil mi? Teklif ettim, aklım çoktan dün geceye geri dönmüştü.

Tom gittikten sonra ve hiçbir planım yokken, bir Cuma gecesinin Londra'daki barlara gitmek için mükemmel bir fırsat olacağına karar verdim, yoluma çıkacak birkaç yatırım bankacısı bulmaya çalıştım. Hazırlanmak için Crawley'e geri döndüm ve trene atladım. Başarılı bir akşam olmuştu ve bana içki ısmarlayan iki adama kartımı vermiş, kulağıma beni ne kadar çok 'tanımak' istediklerini fısıldamıştım. Normalde işler böyle yürürdü, dikkatlerini çekecek kadar flört ederek onları daha fazlasını ister halde bırakırdım. Onları kendime bağladıktan sonra, gitmem gerektiğini söyler ve kartımı uzatırdım. Kartta açıkça eskort yazıyordu ve iletişime geçmek isteyip istemedikleri onlara kalmıştı. On kereden dokuzunda, bir hafta içinde bir telefon alırdım.

Tim gelecek vaat ediyordu, bir yatırım bankacısıydı ve fena görünmüyordu, elbette evliydi, ama hepsi öyle değil miydi? Lewis'in Covent Garden'da bir galerisi vardı, kendini tanıttıktan beş dakika sonra bana kartını verdi. Oradaki iş yerini bile karşılayabilmek için çok para kazanıyor olmalıydı. Eric adında bir adam bana asıldı ama en başından beri tüylerimi ürperti, onda doğru olmayan bir şeyler vardı ve yıllarca bu işin içinde olduğum için sezgilerim genellikle doğru çıkıyordu. Bir kartvizit bile almadı.

"Peki günün geri kalanı için planların neler? Susie, 'Chase Me' adlı baştan çıkarıcı bir pembeyi dikkatle boyarken beni şimdiki zamana geri döndürerek sordu.

"Yazmam gereken bir makale var, bu yüzden biraz atıştırmalık stoklayıp kitaplara dalacağım.

"Kulağa eğlenceli geliyor. Susie kıs kıs güldü ve ben de onun bu küstahlığı karşısında gözlerimi devirmemek için kendimi zor tuttum. Eğlenceli değildi ama o diplomayı almak hayatımı değiştirecekti ve annemin bana her zaman söylediği gibi, çok çalışmak karşılığını veriyordu.

Öğleden sonraya kadar Jim'lerde kaldık ve sonunda eve taksiyle döndük çünkü bir bira beşe çıkmıştı ve ben yasal sınırı aşmıştım. Jim, adını Anita'nın sevdiği Elton John şarkısından alan teknesi *Nikita* hakkında konuşmayı bırakmıyordu. Golf kadar sıkıcı olmasa da yelkencilik ilgimi çekmiyordu. Jim bir hafta sonu bizi Chichester limanında gezintiye çıkarmayı teklif etti ve Chloe'nin kazara denize düşeceği düşüncesinin aklıma gelmesine engel olamadım. Jim teknede can yelekleri olduğunu söylese de onun yüzme bilmediğini biliyordum.

Chloe ve Anita'nın baş başa vermiş, liseli kızlar gibi dedikodu yapmalarını izledim ama ne dediklerini duyamadım. Jim telefonunu çıkarmış ve bana Chichester'da demirlemiş *Nikita'nın* fotoğraflarını gösteriyordu. Dürüst olmak gerekirse, Nikita çok güzeldi ve ne kadar pahalı olduğuna inanamıyordum - neredeyse elli beş bin dolar! Oradan ayrıldığımızda Jim'in yaşam tarzına, onlarınki gibi bir eve, bir tekneye ve yılda üç kez tatile gıpta ile bakıyordum. Harry ona ne kadar maaş ödüyordu?

Chloe'nin hayat sigortası için ödenecek para gün geçtikçe daha cazip görünüyordu.

"Çok güzel bir gün geçirdim," dedi Chloe, elini benimkinin içine sokarken, avucu nemliydi.

"Evet, çok hoştu," diyebilirdim sadece.

"Ne yazık ki yapamayız, biliyorsun," diye cilveli bir gülümseme takındı ve neyi kastettiğini anlamam bir saniye sürdü. 'Doğurganlık

randevu,' diye açıkladı.

"Hmmm," diye onayladım, ama Chloe'nin neden bu kadar iyi davrandığını hâlâ anlayamıyordum. Öfkeme yenik düşmemin yarattığı şok onu bu kadar sarsmış mıydı? O bana karşı sevgi dolu görünse de, ben ona karşılık vermeyi kendime yediremiyordum. Artık onun güdülerine güvenmiyordum. "Sen ve Anita ne hakkında konuşuyordunuz?" diye sordum.

"Onun başka biriyle yatıyor olabileceğini düşünüyor. Chloe yüz ifademi inceledi ama bu ifade karşısında şaşkınlığımı gizleyemedim.

"Jim mi? Hayır,' diye alay ettim, midem sıkıştıyordu.

"Sadece bu da değil, parasını onun ödediğini düşünüyor! Chloe yüzündeki kuşkuyu gizleyemedi.

Sertçe yutkundum, Jim de Savannah'yla yatmıyordu, değil mi?

"Öyle olacağını düşünemiyorum, o kendini çok adanmış biri," diye ekledi.

Bu da tabii ki benim olmadığım anlamına geliyordu. Elimi Chloe'ninkinden çektim, avucunun sıcaklığı midemi bulandırıyor. Ya bu ya da Jim ve Savannah'nın sevişme fikri.

"Beni asla aldatmazsın, değil mi Tom? Chloe, Anita'yla birlikte içtikleri bir sürahi Pimm's yüzünden yanakları pembeleşmiş bir halde sordu.

"Tabii ki hayır, bu kadar saçmalama," diye azarladım.

Hile mi yapıyordum? Parasını ödediğim her zaman değil elbette, sadece bir hizmet satın alıyordum. Her neyse, Chloe'yle seks yapmak ütü masasıyla sevişmek gibiydi ve zaten çoğu zaman orada olmuyordu. Ona bakan adam yerine bahçıvanla sevişmeyi düşündüğüne şüphe yoktu.

Pencereden dışarı baktım, belki de boğulmak o kadar da kötü bir ölüm şekli olmayabilirdi.

Pazar günü kendimi yataktan sürükleyerek çıkarmak zorunda kaldım. Akşamdan kalmalığın ortasında iyi bir eş gibi davrandığım bir başka günle yüzleşmek beni teşvik etmedi. Buna bir de kayınvalidemlerin barbekü partisi eklendiğinde, konuşmaların Beswick imparatorluğunun varisine gebe kalmak etrafında döneceğini biliyordum - yorucu bir gün olacaktı. Yine de kalktım ve Tom'un en sevdiği Benedict usulü yumurtayı yaptım, o da yatağına götürdüğüm kahveyle uzanmanın keyfini çıkardı, her ne kadar bunu yapmak beni kızdırsa da.

Dün Anita bana Jim'le ilgili korkularını anlatmış, daha ileri gitmeyeceğine dair söz verdirmişti ama Tom'un bu habere verdiği tepkiyi görünce çok sevinmiştim. Kimseye bundan bahsetmeyeceğini biliyordum. Savannah kimsenin konuşmadığı ama herkesin paylaştığı bir sır gibiydi. O da benim gibi ikiye ikiye bir araya getirmiş miydi? Anita, Jim'in banka hesap özetinde beş yüz sterlinlik nakit çekimlerinin eve geç geldiği günlere denk geldiğini görmüştü. Sadece geç değil, yeni yıkanmış ve odunsu bir kokuyla kokuyordu. Onun Savannah'nın müşterilerinden biri olduğunu hemen anlamıştım. Kalbim benim aksime mutlu bir evliliği olan Anita için kırıldı. Halı onun ayaklarının altından çekilmişti ama benim için cephaneliğime yeni bir cephaneye eklenmişti.

Takımın yarısının metresiyle yattığını bilmenin Tom'u çılgına çevirdiğini hayal ettim. Belki de bu onu, Savannah'yı oyundan çıkmaya ikna etmeye itecekti. Her iki durumda da, Savannah'yla yaptığım plan işe yarasa da yaramasa da gidiyordum ama önce Polaroidleri geri almam gerekiyordu.

Her ne kadar midemi bulandırorsa da, bu yüzden tatlı ve hafif davranıyordum. Dün arabada Tom'un elini tutmak için kendimi zorlamış, sadece sonunu düşünmüştüm.

Tom beni eve kilitlediği için Savannah'yı bütün hafta görmemiştim. Yine de onunla konuşup ne söylediğini, anlamaya daha yakın olup olmadığını öğrenmek için yanıp tutuşuyordum. Belki de ona Jim'i açıkça sorabilirdim. Yalan söyleyeceğinden şüpheliyim.

Bunun da ötesinde, doğurganlık kliniğindeki testler yaklaşıyordu ve reglim dua ettiğim gibi erken gelmemişi. Tom'un bana olan ilgisinin azaldığını bilmeme rağmen birkaç günlüğüne de olsa beni mincıklamaması çok güzeldi. Ama bir plan yapmazsam, doğum kontrol yöntemim açığa çıkacaktı. Bu tıpkı bir kule dolusu iskambil kağıdının tehlikeli bir şekilde dengede durması gibiydi, en ufak bir hareket hepsini devirebilirdi. Dün Tom düş alırken telefonda yalvarmama rağmen doktor iki hafta boyunca spiral çıkarma işlemi için randevu veremedi, resepsiyon görevlisi boş yer olmadığını söylemişti.

'Beni arabayı almaya götürmesi için bir taksi çağırdım ve süpermarkete uğrayıp annemin sevdiği kebaplardan alacağım. Limonlu pavlova hazırlayabilir misin? Tom tabağını temizledikten sonra talimat verdi.

"Elbette," diye cevap verdim, onunla gitmemi istemediği için minnettardım. Kaslarım koşmak için can atıyordu ama yalnız geçirdiğim her an kasaya girmeye çalışmakla geçiyordu. Her boş saniyemde Tom'a bir şeyler ifade edecek kombinasyonlar bulmaya çalışıyordum ama pek başarılı olamıyordum.

Fırını ısınması için çalıştırdım ve ön kapı kapanır kapanmaz ofisine koştum. Bu sefer önce annesinin, sonra da babasının doğum gününü denedim. İkisi de işe yaramadı. Kitapçıda tanıştığımız tarihi ve Middeon'da işe başladığı tarihi denedim, yine de kol yerinden oynamadı. Hayal kırıklığı içinde metal kapıyı yumrukladım, Tom'un çekmeceye sıkıştırdığı elim hâlâ morarmış olduğu için yüzümü buruşturdum.

"Piç kurusu," diye tısladım.

Zamanım tükeniyordu, Tom yakında dönecekti ve beze yapmaya başlamam gerekiyordu.

* * *

Döndüğünde, mutfağa girerken gözlerini bana dikti. "Şimdiye kadar duş almışsındır diye düşünmüştüm.

"Tuvalete gitmem gerekti, dünden beri midem biraz tuhaf," diye yalan söyledim, çırpılmış bezeyi fırına koyarken tatlı tatlı gülümsedim.

"Pekala, kes, kes," dedi gülümsemeden.

Barbekü beklendiği gibiydi, ancak güneş bulutları yarmayı reddetti ve hava bahçelerinde oturmak için yeterince sıcak değildi. Metanetli bir İngiliz olan Tom'un ailesi yine de etkinliğe devam etti ve ben de bir kebab atıştırdım, Gwen ve Charles'ın önünde bir adım bile atmaya çekiniyordum.

"Bir şeyler ye hayatım, bir deri bir kemik kalmışsın," diye azarladı Gwen tabağıma bir sos eklemekten önce.

Tom bana bir bakış attı ve yağ midemi bulandırmasına rağmen şikayet etmeden yedim.

"Tom, annen mali danışmanımız emekli olduktan sonra yatırımlarımızla ne yapabileceğimize baktığını söyledi. Charles biftek burgerini ısırdı, ketçap gömleğine sıçradı.

Tom boğazını temizleyerek, "Gördüğüm birkaç iyi fırsat var," dedi. 'Açıkçası hiçbir garantisi yok ama iyi getirileri olduğu kanıtlandı.

Tom'a kaşlarımı çattım. Bildiğim kadarıyla hisse senetleri ya da yatırım hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Neyin peşindeydi?

'Kulağa olumlu geliyor. Charles ve ben belki birkaç yıl içinde İspanya'da bir yer satın almayı düşünüyorduk,' dedi Gwen.

"Elbette bir hesap açmam gerekecek ama düzenli olarak hesap özeti alacaksınız. Tom avuç içlerini kalçalarına sürttü ve bir şey fark etti. Ailesinden para mı çalacaktı? Eğer öyleyse, ne içindi? Para konusunda iyiydik - istememe rağmen çalışmak zorunda olmadığımı söylemişti. Savannah için olmalı. Eskortluktan serbest bırakılacaksa ödeme yapması gereken bir pezevengi falan mı vardı? Tom'un gökten indirdiğini bildiğim bazı büyük rakamları sıralamasını dinlerken aklımda sorular dönüp duruyordu.

Gözlerimi tabağıma indirdim ve ondan uzak durdum, Gwen tabakları toplamak için ayağa kalktığı anda dikkatim geri döndü.

"Anne, otur, Chloe temizleyecek, değil mi hayatım? Tom dizimi okşadı ve ben de ayağa kalkıp Gwen'in elinden tabakları almadan önce ona ters baktım. Neydim ben, kiralık yardımcı mı?

"Oh, çok nazıksınız. Gwen sanki teklif eden benmişim gibi bana gülümsedi.

Mutfağa çekildim. Dişlerimi sıkarak Gwen'in lastik eldivenlerini giydim ve işe koyuldum. En azından konuşma bebeklere dönmeden önce beni onlardan uzaklaştıracaktı.

Tom Pazar gecesi kendini aşk dolu hissetmiş olmalı ki, gece geç saatlerde mesajlaşmamız bir video görüşmesine dönüştü ve beni kendimi tatmin ederken izlemek istedi. Bana sadece kendine işkence ettiğini çünkü bugün yüzücülerinin yeteneklerini kontrol etmek için testler yapacağını söyledi. Sorunun kendisinde olmadığını, Chloe'de olduğunu söyledi. Bir erkeğin sorunun kendisinde olmadığını varsayması tipik bir durumdu, ama ben bunu kabul ettim, hatta o kadar ileri gittim ki, tohumunu ekmek isterse, mükemmel çocuk doğurma kalçalarım olduğu şakasını bile yaptım.

Ancak, görüntülü aramalar ödeme anlamına gelmiyordu ve Cuma gecesi kartımı teslim ettiğim adamlardan birinin bu hafta arayabileceğini umuyordum. Yatakta yatarken takvimimi kontrol ederken, bugün dolu bir gün olacak diye düşündüm. Saat on birde Brighton'a gidip meclis üyesini görmem gerekiyordu, ziyareti için bebek pudrası stoklamıştım bile, sonra saat ikide katılmam gereken bir ders vardı. Salı günü daha sakın geçecekti, Tom rezervasyon yaptırdığım tek müşteriydi, bu yüzden en azından Yohan'ın hafta içinde düzenleyeceği sahte duruşmaya hazırlanmak için zamanım vardı.

Gerinerek yan döndüm ve perdelerin arasından sızan sabah güneşini gördüğüme sevindim. Dün bulutlu ve donuktu ve hava her zaman ruh halimi etkilerdi.

Duşa girmek için kalktığımda, bilinmeyen bir numaradan bir çağrı geldi.

"Alo?"

"Benim," dedi Chloe soluk soluğa. Daha önce olduğu gibi telefon kulübesinden arıyor olmalıydı.

"Ne zaman arayacağını merak ediyordum. Nerelerdeydin?"

"Benimle yarım saat içinde Copthorne köyünde buluşabilir misin? Chloe sorumu duymazdan gelerek sordu.

Saati kontrol ettim. "Saat sekiz buçuk bile değil," diye yakınlarak banyoya doğru ilerledim.

"Çok fazla zamanım yok.

"Benim de yok, 11'de bir müşteri var.

Chloe tekrar konuşana kadar hat birkaç saniye sessiz kaldı. "Jim mi?" diye sordu.

"Hayır," diye cevap verdim, "değil. Jim'i nereden biliyordu? Tom da biliyor muydu?"

"Onu terk etmeye çalıştım, o beni buldu. Deliye döndü."

"İyi misin?" diye sordum. Göğsüm sıkışırken Chloe'nin sesinin titrediğini duyarak sordum.

"Evet... gelebilir misin?"

"Orada olacağım," diye söz verdim, telefonu kapattım ve giyinmek için gardırobuma döndüm. Duştan vazgeçmem ve meclis üyesi gelmeden önce araya bir duş sıkıştırmam gerekecekti.

Tom Pazartesi günü işe gidip saat ikide teslim almaya hazır olmamı söylediğinde, kasada tek başıma vakit kaybetmemeye karar verdim. Kodlarla ilgili hiçbir fikrim yoktu ve ilham gelene kadar diğer planıma, yani Savannah'ya geri dönmek zorundaydım. Tom, koşmak için dışarı çıkmama izin verilmesi için yalvardığımda, uzun sürmeyeceğine ve telefonumdan yerimi takip edebileceğine söz vererek merhamet etmiş ve anahtarlarımı geri vermişti.

Köye doğru koşarken Savannah'yı aramak için ankesörlü telefonu kullandım. Bir gelişmeye ihtiyacım vardı ve konuşmamızın üzerinden bir haftadan fazla zaman geçmişti. Tom'u ikna edip edemediğini öğrenmeliydim. Gerçi hâlâ doğurganlık testleri için bastırıyorsa, sanırım başaramamıştı.

Yaklaşan randevu mideme korku salmıştı. Bundan kaçamazdım, reglim gelmemiştir ve hasta numarası yapsam bile Tom beni zorla götürecekti.

Kaldırımında volta atıp Savannah'nın gelmesini beklerken biri omzuma dokundu.

"Günaydın," dedi Ben arkamı döndüğümde, "erkencisin, koşuya mı çıktın?"

"Evet," dedim, bir an telaşlandım. "Şey, hayır, bir arkadaşım ile buluşacağım. Ben'in dar beyaz tişörtü ve bronzlaşmış boynu içimin takla atmasına neden oldu. Tıraş olmamıştı, bu da onu sert ve biraz daha olgun gösteriyordu. Bu ona yakışıyordu. "İşe mi gidiyorsun?" diye sordum aramızdaki sessizlik uzarken.

'Evet, sadece biraz su alıyordum,' diyerek dışarıda dolandığım gazete bayiiini işaret etti. "Bugün hava sıcak olacak.

"Yağmurdan daha iyi. Konuşma girişimim karşısında irkildim.

"Geçen gün seni gördüğümde her şey yolunda mıydı? Ben sordu, şüphesiz Tom'un beni arabasına itmesini kastediyordu.

'Evet, biz iyiyiz. Tom kötü bir gün geçirdi, hepsi bu,' dedim, onun için bahaneler ürettiğim için kendime kızarak.

"Onlardan çok var mı? Ben'in gözleri kısıldı ve bu onu daha da çekici hale getirdi.

Kıpırdandım, yanaklarım kızardı. "Birkaç tane," diye itiraf ettim, dürüstlüğüme şaşırmıştım ama Ben'le ilgili bir şey bende doğruyu söyleme isteği uyandırdı.

"Hiç ayrılmayı düşündün mü?

"O kadar kolay değil," diye cevap verdim sertçe, alyansımı parmağıma dolayarak.

Ben uzaklara baktı. Hayal kırıklığına mı uğramıştı? O gün polisi arayan o muydu? Sokakta bir aile içi olaya şahit olsaydım onları arar mıydım? Belki de aramazdım. Kaçımız görmezden gelirdik?

Ben bakışlarımı tuttu. Yüzü kızarıyor muydu?

'Nerede olduğumu biliyorsun. Ne zaman istersen beni ara. Gülümsedi ve ben de yüzünü tutup dudaklarına bir öpücük kondurma isteğimle savaştım. Bunun yerine başımı salladım, içimden küçük bir parça ölüyordu. Kollarına atılmak ve beni tüm bunlardan uzaklaştırmasını istemek için neler vermezdim.

Küçük bir el salladı ve bana iz sürme fırsatı vererek dükkânın içinde kayboldu.

"Kahve alacak mıyız? Savannah on dakika sonra, ben köyü boydan boya yürüyüp tüm vitrinlere baktıktan sonra bana doğru yürürken, "Kahve içmeye gidiyoruz," dedi.

"Hayır, yürüyelim. Onu dereye doğru yönlendirdim ve yan yana yürümeye başladık. Tayt ve tişörtle gelmişti, saçlarını toplamış taze bir yüzü vardı. Neyse ki topuklu ayakkabı değil Converse ayakkabı giyiyordu, bu yüzden sabah egzersizine çıkmış bir çift gibi görünüyorduk.

"Her yere koşuyor musun?" diye sordu, ağzının köşesi gökyüzüne doğru dönmüştü.

'Koş ya da yürü. Araba kullanamam, Tom izin vermiyor,' diye cevap verdim, Savannah'nın kuşkulu bakışlarını fark ederek. "Jim adında bir müşterin var mı? Aklıma bir soru gelince sordum, "Middeon'da başka bir yönetici mi?

"Müşterilerimle ilgili ayrıntıları konuşmam, Chloe. Savannah dudaklarını büzdü. Bu bir evetti. Jim bunu Anita'ya nasıl yapabildi? Tom bunu bana nasıl yapabildi?

'Beni buraya Tom hakkında konuşmak için çağırdığını sanıyordum. Bana neler olduğunu anlat,' dedi, sesi kısılmıştı, saatine bakmaya başlamıştı bile. Zamanının kısıtlı olduğunu biliyordum.

"O isteyken gitmeye çalıştım ama beni köyde yakaladı ve kulübeye kilitledi. Arabalı bir kadını atlattım ve Savannah'ya ayak uydurmak için koştum, uzun bacakları büyük adımlar anlamına geliyordu.

"Seni içeri kilitledi!" diye haykırdı, kaşları çatılmıştı. "Ne oldu?

Acı azalmış olmasına rağmen elimi ovuşturdum.

"Karnıma yumruk attı ve elimi bir çekmecenin içinde ezdi. Savannah keskin bir nefes aldı. Konuşmak için ağzını açtı, ama ben atladım.

"Onunla bir yere varabiliyor musun? Sesimdeki çaresizlik beni utandırdı.

"Çok hevesli ama birkaç engel var. Savannah saçının bir telini kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Hangi engeller? Ben sordum.

'Her şeyin yarısını alacağından endişeleniyor,' diye söze başladı.

"Bu saçmalık," diye araya girdim. 'Ona hepsinin onda kalabileceğini söyledim!

'Senin gideceğini, sonra da hak iddia edeceğini düşünüyor. Ayrıca, bir aileye sahip olmanın da onu engellediğini düşünüyorum.

Gözlerimi kapadım, damarlarımda hayal kırıklığı dolaşıyordu. 'Böyle şeyler zaman alır,' diye yatıştırdı Savannah.

"Zamanım yok," diye tersledim, kollarımı göğsümde kavuşturarak. Bu plan en başından beri aptalcaydı. Ne düşünüyordum ki? Asla işe yaramayacaktı. Tom pastasını alıp yemekten çok mutluydu. Kaçış fonumun son kısmı da Tom tarafından alınmış, iki binden fazla eksideydim ve ne için? Hâlâ kaçmaya yaklaşamamıştım.

"Hamile kalsam sence nasıl tepki verirdi?

Gözlerim irileşti ama Savannah ben konuşmadan önce beni susturmak için elini uzattı.

'Yani, aslında değil, ama ya öyleymiş gibi yapsaydım. Bu onu hangi yöne iterdi? Ben soruyu düşünürken Savannah dudağını ısırdı.

Ne yapacağını bilemezdik. Tom'un sağı solu belli olmazdı. Ama Savannah'yı anne olarak gördüğünden şüpheliydim, vücudunu seks için satan birini. Bu Beswick idealine pek uymazdı.

"Emin değilim. Ailesinden çocuk sahibi olması için baskı gördüğünü biliyorum ama senin hamile kalman onun sorununu çözmiyor, değil mi? Kolumu kaşıdım, Tom hakkında konuşmak bile tüylerimi diken diken ediyordu.

"Hayır, sanırım değil.

"Onu bir daha ne zaman göreceksin?" "Yarın.

Tom bobin taktırdığımı öğrendiğinde ne olacaktı? Beni o anda kapı dışarı edebilirdi ama bana tekrar zarar verme ihtimali de vardı. Sabahın sıcaklığına rağmen ensemdeki tüyler diken diken oldu.

Savannah'nın önünde durdum ve dar geçitte yolunu kestim. "Buna gerçekten ihtiyacım var Savannah," diye yalvardım.

"Elimden gelenin en iyisini yapıyorum," diye cevap verdi, sesi daha yumuşaktı. Kolumu ovuşturdu ve ben de gözyaşlarımın düşmesine izin vererek onun içinde eridim. Şefkatle ellerini omuzlarıma koydu ve beni kendisinden uzaklaştırdı. 'Hadi ama, kendini toparlamalısın. Bunu yapabiliriz, yapabileceğimizi biliyorum.

Burnumu çektim, burnumu elimin tersiyle sildim, bastırdığım stres ve endişenin boşalması beni bitkin düşürdü. Nazık mi davranıyordu yoksa sadece parasının diğer yarısının peşinde miydi? Hiç fark etmezdi, ona son miktarı ödeyebilmemin hiçbir yolu yoktu. Gökyüzündeki pastaydı.

"Ve eğer böyle bir şey tekrar olursa polisi arayın.

Savannah her şeyi çok kolaymış gibi anlatıyordu; Tom'la yaşamının nasıl bir şey olduğu, onun düşüncesizliği, ruh halindeki değişimler hakkında hiçbir fikri yoktu. Sürekli diken üstündeydim, saldırmasını bekliyordum.

"Söyleyeceğim," dedim, polisi aramanın ne kadar zor olabileceğini ona açıklamanın bir anlamı yoktu. Son geldiklerinde konuşacak kadar cesur değildim ama keşke konuşsaydım.

Harry saat onda acil bir toplantı düzenledi, sadece ben ve o, saatlerce hesapları gözden geçirdik.

"Sanki bir denetim yapıyormuşsun gibi onlara bak Tom - ne görüyorsun?"

Ama en hafif tabiriyle berbattı. Harry'nin ilgilendiği tek şey delikleri tıkamaktı ve birkaç saat sonra çok sayıda delik olduğunu gördüm.

"Elimden geleni yapacağım Harry, ama mucize yaratacak biri değilim. İçimi çektim, midem guruldarken gözlerim karardı. Chichester'a üçte varmak istiyorsak Chloe'yi ikide almam gerekiyordu, ama Harry'ye erken çıkmam gerektiğini hatırlatmamıştım.

Adam ter içindeydi, mendili sıırıslıklamdı ve yardımcısı Faye'e klimayı açması için bağıırıyordu. Sıcak bir gündü ama Harry daha çok düzensiz harcamalarının ortaya çıkmasından korktuğu için terliyordu. Clearwater hesapları benim gibi anlasaydı, Harry'nin teknoloji dışında her şeye ne kadar harcadığını kolayca görebilirdi. Şeffaflık için, potansiyel sahiplerin hepsine erişimi olacaktı, böylece ne satın aldıklarını görebileceklerdi ve kimse batan bir gemi istemezdi.

Bir şeyler yapmak zorundayız. Clearwater geliyor ve defterlerin kurşun geçirmez olduğundan emin olmak senin görevin Tom. Finans müdürü sensin,' diye tersledi.

"Bu karmaşa bana miras kaldı," diye karşılık verdim, dilimi tutamıyordum. Kendini kontrol edememesi benim suçum değildi. Şüphesiz Ian onu uyarmış olmalıydı.

böyle harcamaya devam edemezdi.

Harry hayal kırıklığıyla elini masaya vurdu. "Kahretsin Tom, buna değmesini sağlayacağım.

Neyle diye sormak istedim. Maaş ödemeleri dışında neredeyse hiç yedek fon kalmamıştı.

Sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi, 'Hisselerim var, onları sana devredebilirim' diye ekledi.

Yine de batmak üzere olan bir şirketteki hisselerin nasıl bir teşvik unsuru olabileceğinden emin değildim.

'İşe yaramayan bir projeye ihtiyacımız var, fonların sızdırıldığını söyleyebileceğimiz bir şey. Başarısız bir proje. Yatırım yaptığımızı söyleyebileceğimiz ama bir türlü hayata geçmeyen bir teknoloji," dedim, fikir bir anda aklıma geldi.

Harry telefonu kaldırıp Faye'e Graham'ı toplantı odasına çağırmasını söyleyerek, "İşte bu," dedi. "Graham'ın elinde kullanabileceğimiz bir şey olmalı.

Teknoloji direktörü Graham beş dakika sonra geldi ve çalışmaya başladık. Middeon'un yatırım yapacağı uçucu olmayan bir bellek çipi vardı ve cihaz kapatıldıktan sonra bile verileri kaydediyordu. Ancak, testlerden sonra, veri okuma ve yazmada para harcamayı gerektirmeyecek kadar yavaş olduğuna karar verildi. Teknolojinin daha sonraki denemelerde başarısız olduğuna karar verilmeden önce çipin oluşturulması ve markalanması için binlerce dolar harcadığını gösteren sahte bir muhasebe izi oluşturmak için bir saat harcadık.

Graham kovulduktan sonra Harry, "Beni kurtarmış olabilirsin, Tom," diye itiraf etti. Yüzü kıpkırmızıydı ama gömleği terden lekelenmiş olmasına rağmen artık terlemiyordu. Burnumu kırıştırdım. Harry iğrençti ve onun Savannah'yla birlikte olduğunu düşünmek kusma isteği uyandırıyor.

"Sanırım," dedim temkinli bir şekilde, "kesenin ağzını biraz sıkman gerekebilir, Harry - en azından bir süreliğine.

'Evet, evet, haklısın. Pahalı zevkler. Lafı açılmışken, sevgili Savannah ile hâlâ görüşüyor musun?

Dudaklarımı büzdüm ve Harry kahkahalarla kükredi.

'Bunu evet olarak kabul ediyorum. Dikkatli ol, sevgili oğlum. Sırtıma bir tokat daha atarak ciğerlerimdeki havayı boşalttı ve geç bir öğle yemeğine çıkacağını söyledi.

O gider gitmez dizüstü bilgisayarımı kapattım ve aceleyle arabama gittim.

* * *

Ben arabayı yanaştırdığımda Chloe garaj yolunda çantasını tutmuş, tırnaklarını kemirerek bekliyordu. Eğildim ve ona kapıyı açtım.

"Şimdiden gergin misin? Kıkırdadım.

"Dehşete kapıldım," diye itiraf etti zayıf bir gülümsemeyle.

"Her şey yoluna girecek," dedim dizini okşayarak. Giymesi için seçtiğim mor sundress'i çok sevmiştim, onu her zaman ısıltılı gösteriyordu ama yine de Savannah'nın eline su dökemezdi.

"Tom, ya çocuğumuz olmazsa? Ben A27'ye doğru giderken Chloe sordu.

"Bunu yapabilecek birini bulmam gerekecek. Güldüm, sadece yarı şaka.

Odanın sıcak ve davetkâr olması gerekiyordu, elma yeşilinin soluk bir tonuydu ama ortadaki muayene masası, büyük yuvarlak tepe lambasıyla beni ter içinde bıraktı. Tom bekleme odasından çıkarılmış ve numunesi için bir fincan verilmişti. Muhtemelen o penceresiz bir odada oturmuş, bir sürü kirli dergiyle en iyi hayatını yaşarken ben bir işkence odasına kapatılmıştım.

"Merhaba Bayan Beswick, ben Laura. Bugün size ben bakacağım. Laura beni rahatlatmak için sıcak bir gülümsemeyle hazır bir şekilde içeri girdi, ancak kan basıncımın her saniye yükseldiğini hissedebiliyordum. 'Biraz kan alacağız, sonra pelvik ultrason için sizi masaya yatıracağım.

Sertçe yutkundum, omurgamın dibinde ter birikiyordu.

"Biraz solgun görünüyorsunuz, Bayan Beswick. Biraz su ister misiniz?"

"İğnelerden korkarım," diye itiraf ettim, içimdeki titremeyi kontrol edemiyordum.

benim sesim.

'Anlıyorum, sorun değil, bakmak zorunda değilsin. Omzumun üzerinden duvardaki posterlere odaklan,' dedi Laura kolumu nazikçe düzleştirirken.

Tükürük ağızıma doldu ve gözlerimi kapattım, Laura'nın geleceğini söylediği 'keskin çizik' ile aramda bir perde oluştu.

Başım dönmesine rağmen hızlı ve nispeten acısızdı.

Laura elime plastik bir bardak su tutuşturdu ve yudumlamamı istedi.

"Acele etme, ben her şeyi hazırlayacağım.

Laura odada dolaşarak makineyi hazırladı, sondayı bağladı ve yerleştirmeyi kolaylaştırmak için kullanılan jeli almak üzere bir çekmece açtı. Bacaklarımın titremesi durmuyordu ve Laura etrafımızdaki perdeyi çekip benden iç çamaşırlarımı çıkarmamı ve elbisemi kalçalarım dolayarak masaya uzanmamı istediğinde, hasta olma dürtümle savaştım. Hayır demek, odadan koşarak çıkmak istedim. Beni muayene etmesine, taktırdığım doğum kontrol hapını görmesine izin veremezdim ama sanki otomatik pilottaymışım gibi bana söyleneni yaptım, Tom'un sadece birkaç oda ötede olduğunu farkındaydı.

Hiçbir mazeretim yoktu, masaya uzandığımda zihnim bomboştu. Laura muhtemelen kaba ya da aşırı gergin olduğumu düşünüyordu, çünkü kibarca sohbet etme çabaları görmezden gelinmişti. Tavana baktım, gözyaşlarım yüzümün kenarından saçlarıma doğru yuvarlanıyordu.

"Size zarar vermeyeceğime söz veriyorum Bayan Beswick, sadece rahminize ve yumurtalıklarınıza hızlıca bakacağız, her şeyin normal çalışıp çalışmadığını kontrol etmek için. Şimdi, eğer rahatlayabilirsiniz."

Sonda sokulurken gözlerimi sıkıca kapattım, soğuk ve yabancıydı. Suyun altına dalmak üzereymişim gibi havayı sürüklüyordum.

"Pekâlâ, tamam," der gibiydi Laura daha çok kendi kendine, "iyi bir resim elde ettik, harika bir başlangıç yaptık."

Tek gözümü açtım ve Laura'nın monitöre kaşlarını çatarak bakmasını, anlamadığım bulanık gri görüntüyü büyütmek için klavyeye tıklamasını izledim.

"Bayan Beswick..." dedi, sesi endişeyle kaplanmıştı.

Dudaklarımı büzdüm ve tavana odaklandım, geleceğini bildiğim şeyi bekliyordum. Kendimi bir uçurumun kenarında, ayaklarımın altında kayalar yuvarlanıyormuş ve dengemi koruyamıyormuş gibi hissediyordum.

'...RİA taktırmış gibi görünüyorsunuz.'

Meclis üyesi gitti ve ben bebek pudrasına bulanmış bir halde terk edilmiş olarak oturdum. Bunun son ziyareti olacağını söylemişti. Karısı şüphelenmeye başlamıştı ve ironik bir şekilde, mesleğine rağmen iyi bir yalancı olmadığı ortaya çıkmıştı. Evli kalmak istiyorsa bana yaptığı ziyaretlere son vermesi gerektiğini söylemişti. Kontrolüm dışındaki bir şey yüzünden güvenilir bir gelir kaynağımı kaybetmiş olmak beni üzüyordu.

Harry de başka bir randevu almak için aramadı, ki bu onun yapacağı bir şey değildi. Çoktan soyunmuş olduğum için, onu cezbedeceğini umarak cilveli bir mesaj ve göğüslerimin pudradan arındırılmış bir fotoğrafını gönderdim, ama hemen cevap alamadım. Müşteri listem giderek azalıyordu ama kazançlı olduğunu duymuş olmama rağmen web kamerası dünyasına girmek istemiyordum. Görüntülerimi herkes kaydedebilir ve sonsuza kadar ellerinde tutabilirlerdi. Diplomamı aldıktan sonra iz bırakmadan ortadan kaybolmak ve bu dünyayı geride bırakmak istiyordum.

Chloe ile yaptığım kısa yürüyüş beni tedirgin etmişti. Tom'un ona vurduğuna inanamıyordum. Onun bu yönüyle beni ziyaret eden yönünü bağdaştıramıyordum ama babam da aynıydı: evde başka, dış dünyaya başka bir yüz yansıtıyordu. Çevremizdeki tek bir kişi bile tatlı, yumuşak huylu Aidan Kerry'yi annemin morluklarıyla ilişkilendirmemişti. Tom'un agresif olduğunu bilmiyordum ama Chloe korkuyordu, bu çok açıktı ve bu da sonuç almak için üzerimde baskı olduğu anlamına geliyordu. Onun yerinde olsaydım aylar önce ayrılırdım ama tıpkı annem gibi onun da nasıl şartlandırıldığını gördüm. Kaynıyordu

Kanım. Para her ne kadar işime yarayacak olsa da, şu anda benim için asıl önemli olan Tom'un hak ettiğini almasını sağlamaktı.

Chloe Jim'i de nereden biliyordu? Ağzımın sıkı olmasıyla övünürdüm ve Harry ya da Tom'a bile ağzından kaçırıldığını düşünemezdim. Karısı da meclis üyesi gibi şüphelenmiş miydi? Eğer öyleyse, belki Chloe'ye güvenmiştir. Belki de Jim dikkatsiz davranıp izini kaybettirmişti, ama onunla konuşmadan sadece tahmin yürütebilirdim.

Sıcak bir duş aldım ve eşyalarımı topladım, dersime zamanında gittiğimden emin olmam gerekiyordu. Tom, Chloe ve Jim'le ilgili düşünceleri bir kenara iterek, beynimin Yohan'ın bana öğreteceği her şeyi özümsemeye hazır olması gerektiğinin farkındaydım. Ölsem de o birinci sınıf diplomayı alacaktım. Şimdi bu hayatı geride bırakıp yeniden başlamayı her zamankinden daha çok istiyordum.

Sağladıkları müstehcen okuma materyallerinden hiçbirine ihtiyacım yoktu, sadece telefonuma kaydettiğim Savannah'nın fotoğraflarına ihtiyacım vardı - tabii ki şifre korumalı. Bunlara bakınca hemen hazır ola geçtim - bir de yarın onu göreceğim düşüncesi vardı. Numuneyi bardağa koymayı unutmamak işin zor kısmıydı. Heyecanın yarısı, kapıyı kilitlemiş olmama rağmen içeri girme ihtimaliydi.

Daha sonra, örneğimi geride bırakarak resepsiyonda Chloe'yi bekledim. Bu kadar çabuk geleceğini tahmin etmemiştim. Berbat görünüyordu, tüm boynu benek benek olmuş, yüzünü kırmızı lekeler kaplamıştı. Ağlıyor muydu?

"Sen iyi misin? diye sordum.

"Gidebilir miyiz?" diye fısıldadı, çoktan kapıya doğru yönelmişti.

Resepsiyon görevlisi geldiğimizde test sonuçlarımızın bize gönderileceğini ve iki hafta sonraki randevumuzda görüşüleceğini açıklamıştı.

"Ne oldu? Chloe'ye kapıyı açarken sordum.

"Hoş değildi, hepsi bu," dedi, dudakları birbirine o kadar sıkıca bastırılmıştı ki bembeyazdı.

Sessizlik içinde eve döndük. Sohbet başlatmaya çalıştım, akşam yemeğinde ne pişirdiğini sordum ama tek kelimelik cevaplar aldım. O muayene odasında neler olmuştu?

Chloe kapıdan girer girmez, "Ben duş alacağım," dedi ve el çantasını masanın üzerine bıraktı.

Midem protesto edercesine guruldadı. Uzun bir gün olmuştu ve bir şey yememiştim.

"Yemekten sonra," diye cevap verdim, ama başını salladı ve beni suskun bırakarak merdivenlerden yukarı koştu.

Midemin çukurunda öfke kaynıyordu. O benim karımdı, bana itaatsizlik etmeye nasıl cüret ederdi? Merdivenleri ikişer ikişer çıkarak banyoya ulaştım ve kapı kolunu çevirdim ama kapı kilitliydi, duş zaten çalışıyordu.

Küçük sürtük! Duş almak için bu kadar çaresizse bütün gece orada kalabilirdi.

Boş yatak odasında, tuvalet masasındaki sandalyeyi sahanlığa sürükleyip kapı kolunun altına yerleştirdim ve makarna pişirmek için aşağı inerken yerinde bıraktım. Zaten yapmam gereken işler vardı ve Chloe'nin fayans döşeli zeminde uzun ve rahatsız bir gece geçireceği gerçeğinden keyif alıyordum.

Su kaynarken Chloe'nin masanın üzerine bıraktığı el çantasını karıştırdım ama içinde telefonundan başka ilgi çekici bir şey yoktu. Ne aradığını ve kimlerle mesajlaştığını takip etmek için kullandığım uygulamada hiçbir şey çıkmamıştı. Aslında, telefonu olmadığı için kopardığı onca yaygaraya rağmen, Anita'yla yaptığı anlamsız konuşmalar dışında bu şeyi neredeyse hiç kullanmıyordu.

On dakika sonra kendi kendime kıkırdayarak pestolu basit makarnamı yedim. Chloe aç mıydı? Olacaktı, yarın geldiğinde. Bu ona ders olur. Tencereyi ve kirli kâseyi sabah yıkaması için lavaboya bıraktım ve ofisime çekildim. Bu geceki görevim Hargreaves Lansdown'da bir hesap açarak aileme, transfer edecekleri fonları nasıl değerlendirdiğimi göstermekti.

Bu parayla ne yapacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu ve araştırma yapmam gerekecekti ama en azından para onların değil benim hesabımda olacaktı. Bu mutlaka kullanacağım anlamına gelmiyordu ama gelecekteki mirasım benim yanımda onlardan daha güvendeydi. Zaten İspanya'da bir eve neden ihtiyaçları vardı ki? Babam yetmişli yaşlarının başındaydı, annem de çok geride sayılmazdı, her an aklını yitirebilirlerdi. Aslında, bir vekaletname çıkartmayı önermek iyi bir fikir olabilir.

Daha sonra bir viski yudumlarırken, Chloe'nin üst kattan gelen kapıya vurma sesini duymazdan gelerek, izleyecek ilginç bir şeyler bulmak için kanallar arasında gezindim ve onu bastırmak için sesi açtım. *Altıncı*

Sense açıktı, bir klasikti ve çocuğun küçük kızın annesi tarafından zehirlendiğini keşfettiği kısımdaydı. Karımın yataktan kalkamayacak kadar hastalanmasını izleyebilir miydim? Ya zaten hamileydiyse - her zaman bir şans vardı.

Sonunda yatağıma doğru yol aldığımda Chloe sessizdi. Ben kapının önünden geçerken ses bile çıkarmadı. O dönüp durmadan ya da yorganı almadan yedi keyifli saat uyumayı başardım. Alarm çaldığında kendime geldim, kalktım ve banyo kapısındaki blokajı kaldırdım, Chloe'yi içeride ne halde bulacağımı düşünerek eğlenerek kolu çevirdim.

Tuvalette oturuyordu, eli bacaklarının arasındaydı, avucunda tuvalet kağıdı tomarları vardı.

"Kanamam var," dedi, gözlerini sanki hiç uyumamış gibi koyu halkalar kaplamıştı.

Ayağa kalkıp paytak paytak yanımdan geçerek yatak odamıza doğru ilerlerken, bir dakika sonra elinde bir tamponla geri döndüğünde, 'O zaman hamile değilsin,' dedim.

Yanımdan geçerken bana ters ters baktı, tek kelime etmemesine rağmen ne düşündüğünü ele veriyordu.

Dn geceki filmi ve garajdaki antifriz şişesini hatırlayarak ellerimi birbirine srttm. "Sana kahvaltı hazırlamama ne dersin?"

Piç herif beni bütün gece banyoya kilitledi. Vücudum sert fayanslar yüzünden ağrıyordu ve yastık ya da battaniye arasında seçim yapabileceğim sadece bir el havlumu vardı. Erken saatlerde kanamaya başlamıştım, birkaç gün erken - muhtemelen dünkü sondalama buna neden olmuştu.

Laura bana zaten orada olduğunu bildiğim RİA cihazını göstermek için ekranı işaret ettiğinde gözyaşlarına boğulmuştum.

'Onun bebeğini alamam, onu terk ediyorum,' dedim, burnum akıyordu.

Laura'nın ağzı konuşmak için açıldığında kolunu kavradım ve parmaklarımı etine bastırdım.

"Beni incitiyor.

"Sizin için arayabileceğim biri var mı? Laura'nın yüzünün rengi solmuş, kendisini tartaklayan çılgın kadından korkmuştu.

"Ona bobin taktırdığımı söyleyemezsin," diye yalvardım ama Laura çoktan başını sallamaya başlamış, taburesinden kalkıp benden uzaklaşmıştı.

"Yapamam-

"Lütfen," diye yalvardım, anlaması için yalvardım.

Kapıya baktı, sanki birinin içeri girip yönetimi ele almasını ve bu deli kadına muayene odasından çıkarken eşlik etmesini ister gibiydi.

Ellerimi yüzüme götürerek hıçkırığa hıçkırığa ağladım.

Bir saniye sonra Laura doğruldu ve bana doğru baktı. 'Tamam, sonuçları sonuçsuz gösterebilirim ama tekrar test yaptırmak için geri gelmeniz gerekecek, bu yüzden gelmeden önce RİA'yı çıkarttırmanız gerekiyor' dedi.

"Teşekkür ederim, teşekkür ederim. Sözlerim bir anda havada uçtu ve kendimi yataktan aşağı ittim, elbisemi düzelttim ve kapıya doğru koştum, kaçmak istiyordum ama Laura fikrini değiştirir diye arkama bakmaya korkuyordum.

Sonrasında kendimi çok kirli hissetmiştim, duş almak için can atıyordum ama Tom önce yemeğini yemek istemişti. Bu kez onu görmezden geldim ama tabii ki son gülen o oldu. Yaklaşık bir saat boyunca kapıya vurup durdum, içeride kilitli olduğumu öğrendiğimde kendimi çok yormuştum. Tom'un cezalarının asla hızlı olmadığını biliyordum ve sonunda bütün gece orada kalmaya razı oldum.

Guruldayan midem ve alev alev yanan öfkem beni uyanık tutmuştu, bu yüzden Tom bana bir kızartma sunduğunda - özür dileme şekli olduğunu varsaydım - on ısırığının her biri için çatalımı doldurdum. Surat asamayacak kadar aç ve tartışamayacak kadar yorgundum.

Tom çantasını toplarken, "Ben işe gidiyorum, sen de toparlanabilirsen," dedi. Bu bir soru değildi.

Mutfak lavabosu hem dün gecedan hem de bu sabahtan kalma tencerelerle doluydu ama ön kapı kapanıp kilit çevrilir çevrilmez sürünerek üst kattaki yatağıma çıktım.

Tom işe gittikten sonra birkaç saat uyumayı başarmıştım ama mide krampları beni uyandırdı ve bir saat boyunca tuvalete yapışıp kaldım. Yumurtaların tadı geçmiş miydi? Mide bulantısı dalgalar halinde üzerime çöktü ve öğleden sonra kapı çaldığında görmezden gelmek istedim. Gelenin Ben ya da Anita olabileceği düşüncesi beni aşağıya itti ve kapıyı açamadığımı fark ettim. Tom beni içeri kilitlemişti.

Tom'un anahtarı olduğunu unuttuğu arka kapıdan aceleyle çıkarken, yan kapıyı açtığımda Anita'yı iki elinde birer paket kahve fincanıyla kapımın önünde buldum.

"Merhaba," diye fısıldadım, ona el salladım ve bir parmağımı dudaklarıma bastırdım.

"Oh, merhaba," diye mırıldandı, bana doğru geldi ve beni aşağı yukarı süzdü. Sabahlığım kirliydi ve umutsuzca yıkanmaya ihtiyacı vardı. Saçlarımın da her yöne dağıldığından emindim ve içinde bulunduğum durumu fark ettikten sonra gizemli ziyaretçimin Ben olmadığına şükrettim.

"Bu taraftan," dedim sessizce, Tom'un kamerayı kontrol edip Anita'nın evin yanından geldiğini görmeyeceğini umarak. Arkadaki kamera her zaman izlenebilir durumdaydı ama hareket sensörü yoktu. Altı metrelik panellerle çevrili arka bahçeden çıkmanın tek yolunun yan kapıdan araba yoluna çıkmak olması utanç vericiydi, yoksa çoktan kaçmış olurum.

"İyi misin? Anita sordu.

"Kendimi iyi hissetmiyorum," diye itiraf ettim ve Anita'ya içeri girmesini işaret ettim.

"Yalan söylemeyeceğim, berbat görünüyorsun," dedi Anita mutfağa girdiğimizde. Bana bir kahve uzattı ve ben de aldım, burun deliklerime dolan koku anında midemi bulandırdı. Masanın üzerine bıraktım ve kendimi bir koltuğa bıraktım. "Ön kapıda bir sorun mu var?"

'Tom kilitledi,' dedim. Onu korumanın bir anlamı yoktu. Anita neler olduğunu biliyordu.

Ellerini göğsüne kaldırdı. 'Seni buradan çıkarmalıyız, Chloe. Kasaya girmeyi başardın mı?'

'Henüz değil ve bir yere gitmeden önce orada ihtiyacım olan şeyler var. Sadece kodu çözmem gerekiyor.'

"Gerçekten mi? Anita uyardı. 'E t r a f t a dolaşmaya degecek bir şey var mı? Ya size zarar verirse - yani *gerçekten* zarar verirse?'

Bu düşünce aklımdan geçmişti, ama reddetmişim. Uslu durduğum, bana söyleneni yaptığım sürece sorun olmayacaktı.

Yine de dün geceyi banyoda yerde geçirdin, diye hatırlattı beynim bana. "Yapmayacak," diye ona güvence verdim.

Artık tek çıkış yolum sırtımdaki giysilerle bir gece yarısı kaçışıydı - o ve kasanın içindekiler. Anita'yla birlikte gitmemi engelleyen tek şey o Polaroidlerdi. Tom'un beni zorladığı porno benzeri pozları ve ailemin onları görme olasılığını düşündüğümde, dünyanın geri kalanından bahsetmiyorum bile, tüm hava ciğerlerimi terk etti. Onları yok ettiği konusunda yalan söylemişti ve onları geri almalıydım.

"Jim hakkında başka bir şey bulabildin mi, kiminle görüştüğünü?"

Anita başını salladı, gözleri cam gibiydi.

Kararsızlık üzerimde ağır bir yük oluşturunuyordu. Dünyadaki tek arkadaşım olan Anita'ya kocasının kiminle yattığını bildiğimi söylemeli miydim? Savannah bunu doğrulamamıştı ama içten içe biliyordum. Muhtemelen Middeon'un maaş bordrosundaydı, bu yüzden yemekteydi. Üç aylık çekiliş ödülü.

Kaybedecek bir şeyim yoktu. Savannah'ya paranın geri kalanını ödemeyecektim, verecek hiç param yoktu. Tom'la pek ileriye gidemiyor gibiydi; hamile kalmama çok fazla yatırım yapmıştı. 'Sanırım kim olduğunu biliyorum. Sanırım sen de onu tanıyorsun,' dedim Anita'nın yüz hatlarına yayılan şaşkınlığı izleyerek.

"Kim?"

"Savannah, kıvılcı saçlı olan," dedim, aklıma bir şey gelmesini bekleyerek.

Anita gözlerini kısarak çenesini sıktı. "Harry'nin kadını mı?" diye tükürdü.

Tom da onunla yatıyor. Sanırım hepsi öyle. O bir eskort,' dedim, sesim duygudan yoksundu.

"Aman Tanrım," diye haykırdı Anita, dudaklarından bir hıçkırık döküldü. 'O kaltak! O bir fahişe mi?'

"Sana söylemem gereken çok şey var," dedim, ihtiyatı elden bırakmadan ve Anita'ya her şeyi anlatmadan önce.

Salı günü öğleden sonra kapıdan girer girmez dudaklarını dudaklarıma diken Tom, "Senin ırzına geçmek istiyorum," dedi ve giydiğim dantelli slipi çekiştirdi. Omzumu ısırarak arkamı öyle sert kavradı ki iz bırakmış olmalıydı.

"Sakin ol kaplan," dedim, kontrolü yeniden ele almaya çalışarak, ama Tom heyecanlanmıştı. Beyaz zarfı kenara atmış, dizlerimin üzerine çökmem için beni yatak odasına doğru çekmeye başlamıştı bile.

Duşa girmekten vazgeçen Tom, kırmızı ipi eline alıp aceleyle ellerimi bağladı. Sinekliklerini yeterince hızlı çözemedi, kendini ağzıma soktu, başını geriye attı ve zevkle inledi. Saçlarımdan tutarak, ben öğürene kadar kendini daha da derine itti, şikayet etmeye fırsat bulamadan hızla boşaldı. Gerçi seks için para alan kadınların şikâyet etmesine asla izin verilmezdi. Bize kaba davranılması ya da istismar edilmemiz önemli değildi, bunun hizmetin bir parçası olduğuna inandırılır, kabul edilemez olanı kabullenmemiz sağlanırdı. Bu yüzden müşterilerimi her zaman çok dikkatli seçerdim - ya da şimdiye kadar seçmiştim. Tom'la ne kadar çok zaman geçirirsem, gerçek yüzü o kadar çok ortaya çıkıyordu. Chloe'yi en başından beri daha ciddiye almalıydım.

"Duş almamın sakıncası var mı?" diye sordu işi bittiğinde, bugün beni memnun etmeye hiç niyeti yoktu.

"Önce beni çözer misin?" diye karşı çıktım.

Sanki asıl plan bu değilmış gibi kaşlarını çattı ama yine de beni çözdü ve gecikmiş bir sevgi gösterisi olarak başımın üstünü öptü. "Uzun sürmeyecek.

Aldığım biralardan birini açtım, sıvıyı dezenfektanmış gibi ağzımda gezdirdim. Tom şarj olmuş, enerjik görünüyordu, banyodan çıkıp yatağa atladığında beni zıplattı.

"Gel buraya," dedi, duştan kayganlaşmış saçlarıyla yanındaki yorganı okşayarak. "Bunu yapacağım.

"Ne yapacağım? Yan yatıp yüzümü ona dönerek sordum.

'Seni bundan kurtaracağım. Bir yolunu buldum. Zaman alacak ama işe yarayacak ve birlikte olacağız. Tom'un gözleri güneşte parlayan elmaslar gibi parlıyordu.

"Nasıl?" diye sordum, sorumun cevabını zaten bildiğimden korkarak. Ne de olsa, farkında olmadan bu fikri onun aklına ben sokmuştum.

'Bunun için endişelenmeyin, ama birkaç hafta içinde özgür olacağım.

Ben cevap veremedim Tom başımı tuttu, beni kendine doğru çekti, dudakları birleşti ve dişlerini dişlerime geçirdi. İlk kez onun yanında ensemdeki tüyler diken diken olmuştu. Yıllardır ilk kez bir müşteri karşısında korku hissettim.

Çarşafın arasında hızlıca yuvarlandıktan sonra Tom'un gitmesini istedim, böylece eve gidebilecektim ama karısına dönmek için acelesi yok gibiydi. Terasta bir sigara ve bira içtik ve yatak odasından uzaklaştığım için rahatlamıştım. Tom her zaman kendi kendine sırtıyor, sandalyesinde arkasına yaslanıp bacaklarını yukarı kaldırıyor, iyi ruh hali etrafa yayılıyordu. Bu sinir bozucuydu ve zaten açılmış olan biramın kalanını hızlıca içtim, ipucunu anlayıp gitmesini umarak ne kadar yorgun olduğumu söyledim.

Çok derine inmiştim ve kendimi bu durumdan nasıl kurtarabileceğimi merak ediyordum. Parayı seviyordum ama Tom'un çevirdiği dolaplara kapılacak kadar değil. Chloe haklıydı, Tom tehlikeli ve öngörülemezdi ve onu uyarmalıydım çünkü artık o evde onunla güvende değildi.

Savannah haberimi umduğum kadar anlayışla karşılamamıştı ama bu fikre alışacağından emindim. Ne de olsa bu onun için büyük bir değişiklik olacaktı. Eğlendirdiği sayısız kişinin değil de sadece benim ihtiyaçlarımı karşılamak zorunda kalacağı için memnun olmasını beklerdim. Bu düşünce üzerinde durmadım, Savannah'nın benden başka biri tarafından yağmalandığını hayal etmek beni öfkeliyordu.

Eve döndüğümde Chloe hâlâ sabahlığın içindeydi, kendini iyi hissetmediğinden yakınıyordu ve sadece akşam yemeğimi hazırlamak için kalkmıştı. Ben yarım yamalak bir turtada ve püre yerken o bir bardak suyu yudumluyordu. Buzluktan son dakikada fırına atılmış bir yemektir. Ona geri fırlatmak istedim ama solgun ve halsiz görünüyordu. Doğru yönde bir adım.

"Sen yatağına dön, ben sana birazdan bir fincan çay getiririm," dedim endişeli görünmeye çalışarak.

Sandalyesini geriye itti ve hayatının baharında bir kadından çok bir ihtiyara benzeyen merdivenlere doğru hantalca ilerlerken kısır karnını kavradı. Evet, hayatına devam etme zamanı gelmişti. Savannah ikinci Bayan Beswick olacaktı. Kimsenin bizi tanımadığı bir yere gitmek için sevdiğim evi satıp taşınacaktık. Gerekirse başka bir iş bulacaktım elbette. Gerçi Chloe'nin hayat sigortası bittiğinde ikimizin de çalışmasına gerek kalmayacaktı. Ben onu hamile bırakana kadar rahat ve lüks bir hayat yaşayacaktık.

Savannah'nın Chloe kadar uysal olup olmayacağı konusunda şüphelerim vardı. Onu yola getirmek için biraz uğraşmak gerekecekti, bu çok açıktı ama dürüst olmak gerekirse, onun soğuk dış görünüşünün altında gizlenen ateşin sönmesini istediğimden emin değildim. Belki de Chloe'ye karşı yanlış yaptığım yer burasıydı. Omurgasız bir robota dönüşmüştü.

O yatağına yattığında annem aradı ve doğurganlık randevumuzla ilgili son durumu öğrenmek istedi. Ona sonuçları en az bir hafta öğrenemeyeceğimizi ama sorun her neyse üstesinden gelebileceğimizden hiç şüphem olmadığını söyledim. Memnun görünüyordu ve evlilik sorunlarımla onu endişelendirmenin bir anlamı yoktu. Chloe öldüğünde, sözde mutlu varlığımızın paramparça olmasına o da herkes kadar şaşıracaktı. Onları tanıştırmadan önce ne kadar zaman bırakırsam bırakayım Savannah'yı aileye kabul edeceği şüpheliydi.

Çaydanlığı kaydattım, çayın aşırı tatlı olduğundan emin oldum ve Chloe'ye iki digestive ile birlikte verdim.

"İçtiğinden emin ol, sıvı seviyeni yüksek tutmalısın," dedim yorganın altındaki hareketsiz yumruya.

Chloe ayırt edilemeyen bir yanıt homurdandı ve ben de küflü odadan çıktım. Belli ki bütün gün duş almamıştı, ama en azından dün gecenin ve bu sabahın pişirme aletlerini bulaşık makinesine koymayı başarmıştı. Sabah boşaltması için ona bırakacaktım.

Daha sonra, çok daha hoş bir kokuya sahip olan ikinci yatak odasına çekildim, temiz çarşafların arasına girdim ve yüzüme yayılan bir gülümsemeyle tavana baktım. Her şey planladığım gibi yolunda gidiyordu.

Çarşamba sabahı duştan yeni çıkmış bir halde telefonumu kontrol ederken "Nihayet," diye ciyakladım. Harry şımarık fotoğrafıma yanıt vermişti - geç olması hiç olmamasından daha iyiydi. Bu Cumartesi son Middeon yemeğini yiyeceğini bildirmişti.

Mesajı görünce yüzümü buruşturdum. Neden bu sonuncuydu ve neden bu kadar erken? Normalde üç ayda bir gelirdi ama Glenthorne Malikânesi'nde mahkemeye çıkalı sadece birkaç hafta olmuştu. Mantıklı gelmiyordu ama iyi tarafından bakarsak gelecek hafta bir akşamalık iş için beş bin doların üzerinde oturuyor olacaktım.

Yumuşak şönil bornozuma sarınarak yatağıma uzandım ve sabah erkenden yerel ilkokuldaki temizlik işinden döneceğini bildiğim için annemi aradım. Hiçbir zaman kendinden bahsetmek istemez, sadece nasıl olduğumu ve derslerin nasıl gittiğini öğrenmek isterdi. Yohan'ın birincilikle ilgili yorumunu ona söylediğimde telefonda yüzünün güldüğünü duyabiliyordum. Sürekli benimle ne kadar gurur duyduğunu, Kerry klanından üniversiteye giden ilk kişi olduğumu söylerdi.

Aramızdaki mesafenin bizi yakınlaştırdığını fark ettim; o küçük evde üst üste yaşamak ilişkimizi gerginleştirmişti. Ona her hafta para gönderiyordum, şüphe uyandıracak kadar çok değil, derslerde yarı zamanlı bir ofiste çalıştığımı sanıyordu. Kendini şımartması ya da babamın kirayı ödeyememe ihtimaline karşı bir kenara koyması için ona biraz fazladan para göndermek güzeldi. Babamdan nadiren bahsederdi ve ben de sormazdım, ancak ağabeyim Craig'in Waterford'daki limanda yeni bir işi olduğunu ve

uzun süredir birlikte olduğu kız arkadaşı Siobhan ile nişanlandı. Telefonu kapattığımda, İrlanda'dan çok annemin kucaklamalarından biri için evimi özlediğimi hissediyordum.

Oyalanmamak için ayağa kalktım, bir esnemeyi bastırdım ve Airbnb'ye götürmek için gardırobumdaki kıyafetleri gözden geçirdim. Jim öğleden sonra gelecekti ve benim de bir çanta hazırlayıp yanıma biraz yiyecek almam gerekiyordu. İyi uyuyamamıştım, Tom'un itirafı bütün gece vicdanımı sızlatmıştı. Açıkça söylememişti ama Chloe'nin tehlikede olmasından korkuyordum. Cumartesi günü yemekte görüşecek olsak da onu önceden uyarmam gerekiyordu. Ona daha erken ulaşmanın bir yolu var mıydı? Tom'un nerede yaşadığını bilmiyordum ve ona ait bir telefon numaram da yoktu. Tekrar iletişime geçene kadar yapabileceğim çok az şey vardı.

Söz konusu olan parasının geri kalanı, pazarlığımızın ikinci kısmıydı ama ben daha çok onun güvenliği için endişeleniyordum. Onu benim için terk edecekti, bunu söylemişti ama bunu nasıl yapmayı planladığı o kadar da açık değildi. Ya Chloe'ye zarar verdiyse ve ben bunu engelleyebilseydim?

Çarşamba sabahı kendimi yataktan sürükleyerek kaldırdım, midem hâlâ hassas ve şakaklarımda şiddetli bir baş ağrısı vardı. Ağzım kuruydu, dilim bütün gece parti yapmışım gibi zımpara kağıdını andırıyordu. Tom beni uyandırma zahmetine katlanmamıştı, yatağımızda bile uyumamıştı ama yine de giyinmek için içeri girmiş ve her zamanki gibi gardırobun üzerinde asılı duran o günkü giysilerimi seçmiş olmalıydı. O işe gittikten sonra uyandım, hiç katılmadığım bir kutlamanın etkilerini hissediyordum.

Dün Anita'ya her şeyi anlattıktan sonra beni sabırla dinlemiş, Savannah'yla başıma gelenler karşısında dehşete düşmüştü.

'Daha iyi bir yolu olmalı,' demişti, çaresizliğime rağmen şaşkınlıkla.

Ona Polaroidlerden bahsettim, beni yargılamasını bekledim ama yargılamadı. Ben utanç içinde başımı eğerken Anita nazik davranmış, kösele gibi elini zihnimin üzerine koymuştu.

Anita artan paniğimi yatıştırmaya çalışarak, 'Fotoğrafların bir önemi yok, onları sızdırırsa da sızdırmasa da her şey unutulup gidecek,' dedi.

'Ben ayrıldığımda hala onda olurlarsa beni küçük düşürmeyi kendine görev edinecek. Onu tanıyorum, onları bulduğunu, benim başka biriyle olduğumu, bununla hiçbir ilgisi olmadığını söyleyecek. Fotoğrafların hiçbirinde yüzü yok.

"Polisin yapabileceği bir şey yok mu, intikam pornosu ile ilgili yasalar yok mu?

Bilmiyordum ama bunu şansa bırakmayacaktım.

Anita gitmeden önce anneme benim adıma postalaması için aceleyle bir mektup daha yazmıştım. Onun fikri olduğu gibi, yanıtlaması için Anita'nın adresini verdim. Böylece Anita cevabı güvende tutabilecek ve Tom'un eline geçmeyecekti. İkinci mektubumda dürüst davranmış, ne kadar mutsuz olduğumuzu ve ayrılmayı düşündüğümü yazmış, annemin bana yardım elini uzatmasını ya da en azından sığınabileceğim güvenli bir liman sunmasını ummuştum. Gerçi bu, Polaroidleri almak için zamana karşı bir yarış anlamına geliyordu, çünkü onlar olmadan ayrılmayı düşünmeye bile değmezdi.

Cildime yapışan kirden arınmak için duş aldım, saçımı yıkadım ve Tom'un benim için hazırladığı kıyafeti özenle giydim. Kısa kot pantolon ve kolsuz bir bluz - bence aceleyle getirilmiş bir seçimdi, kot giyen kadınlardan nefret ederdi. Kahvaltıyı midem kaldırmadı ve Tom'un şifresini çözmeye çalışmak için doğruca ofise gittim, kasaya girmek için yenilenmiş bir amaçla uyanmıştım.

Bir saat içinde pes ettim. Bulduğum hiçbir şey işe yaramadı ve sonunda çaresizlikten rastgele kombinasyonlar uydurmaya başladım. Geçersiz kılma anahtarı için bir yuva vardı ama Tom anahtarı iyi saklamıştı. Ya öyle ya da sürekli üzerinde taşıyordu. Dün Anita delmeyi önermişti ama ben kasa açmayı bilmiyordum ve ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. Ellerini iyi kullanan, elektrikli aletlerden anlayan birine ihtiyacım vardı. Ben gibi birine.

Mideme giren krampları görmezden gelerek dere boyunca köye doğru yavaş bir yürüyüş yaptım, temiz havada olduğum için mutluydum ve Tom beni eve kilitlemediği için minnettardım. Koşmak, rüzgârı saçlarımda hissetmek istiyordum ama enerjim tükenmişti. Ben'i arayabilirdim, kartını yatağın direğine saklamıştım ama cep telefonumu kullanma riskini göze alamazdım. Artık bir tuğla kadar kullanışlıydı, Tom'un onda yaptığım her şeyi görebileceğinden şüpheleniyordum.

Köy eczanesinden midemi yatıştırmak için bir şeyler aldım ve Tom'a akşam yemeği için kolay bir tava kızartması yapmak üzere biraz yiyecek almak için markete uğradım. Yemek pişirmeye pek hevesim yoktu ama dün geceki teklifimi küçümsediği için denemek zorundaydım. Aldığım hastalık her neyse beni halsiz bırakmıştı. Tek motivasyonum kasaya girmekti. Son çare olarak köyün ana caddesinde dolaştıktan sonra Rose and Crown'u denedim, belki Ben'i güneşin altında bir bira içerken bulabilirdim ama öğle yemeği telaşının arasında değildi.

Kurşun gibi bacaklarımla eve dönerken aklım Anita'ya ve Jim'in Savannah'yla yattığını öğrenince yaşadığı yıkıma takıldı. Nasıl

Bu kadın kaç evliliği mahvetmişti? İçimden fke akıyordu. Anita sadece zgn değil, öfkeliydi de - gerçi ayrılırken sakinleşmişti. Jim'le yüzleşip yzleşmeyeceğini söylememiştii, bu onun bileceği işti. Patlattığım bombaya rağmen, esas olarak benim sağlığımla ilgileniyor, evliliğimden bir an önce kurtulmamı istiyordu.

Ama bunu söylemek yapmaktan daha kolaydı.

"Bir akşam yemeği daha, Harry. Gerçekten mi?" Harry ofisime uğradığında inanamayarak sordum. Clearwater dün gelmişti ve görevlerini yerine getiriyorlardı. Ziyaret ettikleri ikinci departman finans departmanıydı ve sabahı onlarla birlikte hesapları inceleyerek geçirmiş, hesapların dengelenmesinden memnun göründükleri için rahatlamıştım. Ne kadar dengeleme yapıldığının farkında değillerdi!

Öğleden sonra Harry, şimdiden kutlama yaparak, bu Cumartesi son bir Middeon yemeği düzenleyeceğini açıkladı.

"Harry, bunu karşılayamayız! İçimi çektim.

"Elbette yapabiliriz, son bir tane daha iyi olur.

"Clearwater da ha kapıdan bile çıkmadı mı? Ayrıca herhangi bir potansiyel alıcı defterlere erişebilir.

"Tom oğlum, çok fazla endişeleniyorsun," dedi, kaşlarım çatılırken omzumu sıvazlayarak. Dudağım sinirlenerek kıvrıldı, Harry patronluk taslayan bir piçti.

'Şimdiye kadar şanslıydık, ama biri çok derine inerse-'

'İnmeyecekler,' diye sözümü kesti.

Harry endişelerimden sıyrıldı, eski haline döndüğü belliydi. Artık tek derdi Middeon için bir alıcı bulmaktı. Benimkisi ise kimsenin günah keçisi olmayacağımdan emin olmaktı ve Harry'ye güvenmem mümkün değildi, cüssesine bakılırsa çok da uzak sayılmazdı. Adam hakkında golf, içki ve kadınlara olan sevgisi dışında hiçbir şey bilmiyordum.

"Cuma günü golf oynamak ister misin Tom, biraz daha pratik yapmak için?" dedi Harry, sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi.

"Elbette," diye kabul ettim, gülümsemeye çalışarak. Clearwater'ın ziyaretinin stresi zonklayan bir baş ağrısıyla doruğa ulaşmıştı ve şakaklarımı ovuşturdum. Gitmesi için her şeyi söyleyebilirdim.

Mükemmel. Unutmayın, ikramiyeler Temmuz başında açıklanacak. Yaptığınız işi yapmaya devam edin, sizinki hemen hemen garanti olacak. Harry sırttı, ağzının kenarlarında beyaz tükürükler birikmişti. Tiksintiyle başka tarafa baktım.

Harry arkasında bayat ter kokusu bırakarak odadan çıktı. Biraz hava almaya ihtiyacım vardı.

"Bella, yarım saatliğine dışarı çıkıyorum, beni arayan olursa beklet," dedim yanından geçerken.

"Sorun değil Tom," diye karşılık verdi ve klavyesine aralıksız vurmaya devam etti.

Dışarıda, taze esinti etrafımı sardı ve omuzlarım gevşedi. Demek Harry son bir akşam yemeği düzenliyordu. Nasıl bu kadar aptal olabilirdi? Hele de ona, lüks harcamalarını frenlemezse Middeon'un nasıl boka batacağını defalarca gösterdikten sonra. Eğlence bütçesi sıfıra inmişti. Belki de benim bilmediğim büyük bir anlaşma imzalanmıştı ya da Asya'dan gelen başka bir yatırım onu sevindirmişti. Clearwater bir haftalığına gelmişti ve Middeon'daki herkes Cuma günü ayrılana kadar gergin olacaktı, ben de dahil.

Jim Windsor düğümünü atarken sert bir sesle, "Sanırım bu son olacak," dedi. Yatağa uzandım, çarşaf üzerimi zar zor örtüyordu. Çizgili gömleği, kırmızı kravatı ve ona uygun pantolon askılarıyla gülünç görünüyordu. Çorapları baldırlarına kadar iniyordu ve pantolonu yoktu.

"Hep böyle söylüyorsun," diye cevap verdim, tatlı tatlı gülümseyerek ve onun bana kaşlarını çatarak bakmasını izledim, burun deliklerinden küçük gri tüyler çıkıyordu.

Doğruydum, Jim'de alışveriş yapanların deyimiyle alıcı pişmanlığı vardı. Her ziyaretinde neredeyse aynı konuşmayı yapardık. Diğer müşterilerimin aksine Jim, karısının ihanetini tüm benliğiyle hissediyordu.

"Bu sefer ciddiym. Ses tonu bunun tartışmaya açık olmadığını gösteriyordu.

Belki de ben haklıydım ve Anita onun peşindeydi - yoksa Chloe neden Jim'in müşterilerimden biri olup olmadığını sorsun ki?

"Tamam," dedim, doğruldum ve avuçlarımı açarak onu yatıştırmaya çalıştım. Gitmemesi için ona yalvaracağımı mı sanıyordu? Müşterilerim sinek gibi düşse de, her zaman bulunacak daha çok müşteri vardı.

Jim pantolonunu aldı, ben konuşana kadar giymek üzereydi.

"Anita nasıl? Cumartesi günü merhaba demeyi unutmamalıyım.

Yüzünün rengi soldu.

Gözlerimi dramatik bir şekilde açtım. Küstahlık ettim ama kendimi tutamadım. 'Harry sana söylemedi mi, Cumartesi günü bir yemek daha var. Herkesi görmek için sabırsızlanıyorum,' diye devam ettim.

"Karımla konuşmuyorsun, adını bile söylemiyorsun. Jim'in gözleri karardı ve bana doğru bir adım atarak parmağıyla işaret etti. Jim'de en ufak bir öfke belirtisi bile görmemiştim. Her zaman çok sakindi.

"Neden olmasın?" diye sordum masumca. "Eminim arkadaş olabiliriz, iyi birine benziyor. Surat astım.

Yüzü kıpkırmızı parlayarak bana baktı, pantolonunu itti ve gömleğini kabaca bel kemerine soktu.

'Bu bir hataydı. *Sen* bir hatasın,' diye tersledi.

Sinirimi bastırdım - kim olduğunu sanıyordu ki? Dizlerim göğüslerime dayanana kadar bacaklarımı yukarı çektim.

"Neyin var senin? Anita'nın bizden haberi var mı?"

Jim bana doğru atıldı, ben tepki vermeye vakit bulamadan parmakları boğazıma dolandı. Ellili yaşlarının sonundaki bir adam için rüzgâr gibi hareket ediyordu. Saçsız kafasında ter parlıyordu ve beni ileri geri sallarken dişlerini sıkıyordu. Başım bir sopanın ucundaymış gibi dönüyordu. Parmaklarını pençeledim, dehşet ciğerlerimdeki havanın yerini almıştı.

"Biz diye bir şey yok ve karımla konuşmayacaksın, anladın mı?" diye tükürdükten sonra beni bıraktı ve yatağın üzerine doğru itti.

Yastığa doğru öksürdüm, o kadar hızlı nefes aldım ki yıldızları gördüm.

Jim sinsice odadan çıktı ve birkaç saniye sonra ön kapı çarpıldı.

Konuşamayacak kadar sersemlemiş bir halde boynumu ovuşturdum, ağrı omurgamın tabanından aşağıya doğru yayılıyordu. Jim'i ve öfkesini hafife almıştım. Anita'dan söz edilmesi bile onu çileden çıkarmış, geri döneceğinden emin olmadığım bir noktaya sürüklemişti. Eskiden insanları okumakta çok iyiydim ama geçen hafta önce Tom'la, şimdi de Jim'le yaşadıklarım kendimden şüphe etmeme neden olmuştu.

Jim'in yaptıkları üzerinde duracak zaman yoktu. Ondan öncekiler gibi çizgiyi nasıl aşmıştı. Giyindim, içimde bir ateş yanıyordu. Kapanmadan önce bankaya gidip para yatırmam gerekiyordu, etrafta büyük miktarda nakit bulundurmamak istemiyordum. Sonra eve gidip akşamımı hepsini nasıl alaşağı edeceğimi düşünerek geçirecektim. Middeon'u havaya uçuracaktım. Bu benim son şansım olacaktı. Harry artık emrime amade değildi, Tom psikopatın tekiydi ve Jim'le de her şey bitmişti. Hepsinin canı cehenneme. Bir çöp parçası gibi atabilecekleri bir şey değildim. Kimse ağzımı açıp sırlarını dökmemi engelleyemezdi. Bütün karılara, kocalarının çekilişte para dışında ne kazandığını söyleyecektim. Onlara unutamayacakları bir gösteri sunduğumdan emin olacaktım.

Tom eve geldiğinde benimle neredeyse hiç konuşmadı, denetçilerin geldiğini ve işte stresli bir gün geçirdiğini mırıldandı. İyi tarafından bakarsak, ona tavuklu kızartma ve erişte sunduğumda şikâyet etmedi. Hızlıca bir araya getirilmiş bir yemek, başka bir şey için enerjim yoktu, kasayla ilgili herhangi bir ilerleme kaydedememiş olmanın hayal kırıklığıyla tükendim.

Kendimi daha iyi hissetmeme rağmen midem hâlâ hassas olduğu için çok az yedim. Tom'un dikkatli bakışları altında on küçük lokma yedim ama neyse ki tabağımı temizlemem için ısrar etmedi. O televizyon izlerken bir kadeh şarap içmek için ona katılma teklifini reddettiğimde ruh hali daha da karardı. Şarabın asiditesiyle yüzleşemezdim. Bunun yerine bir fincan çay önerdiğinde, sütün midemde pıhtılaşacağı endişesiyle onu da reddettim. Genelde hiç teklif etmezdi, belki de son zamanlarda çok kötü davrandığı için kendini suçlu hissediyordu, ancak olan olmuştu. Ne kadar iyi davranırsa davransın, ben gidiyordum. Zaten hiç sürmedi. Perşembe sabahı erkenden uyandım ve ona kahvaltı hazırladım, o duştayken fırsattan istifade cüzdanını karıştırdım ve kasaya uyup uymadığını görmek için anahtarları kontrol ettim, ama hepsi çok büyüktü. Tom oldu Asık suratlı, veren Ben tek kelimelik cevaplar olarak I denendi için konuşma yapmak. Sonunda pes ettim. Belki de beni terk etmeye çok yaklaştı.

Savannah mı? Haklı olduğum umuduna sarıldım.

Bana o anda bulduğu yarım yamalak işlerin listesini bırakıp gittiğinde rahat bir nefes aldım. Yine yalnızdım. O etraftayken evdeki atmosfer bunaltıcıydı. Onun listesini hızla gözden geçirdim.

Rekor sürede görevler, toz alma, süpürme, buzdolabını ve pencereleri temizleme, ardından spor ayakkabılarımı bağlayıp köye doğru koşma.

Anita sabahın köründe mesaj atmıştı ve küçük bir brasserie'de öğle yemeği için buluşmaya karar vermiştik. Tom'a gidip gidemeyeceğimi sordum ve şaşırtıcı bir şekilde sorun olmayacağını söyledi. Karıların arasına girmemi istediğini biliyordum, mutlu evliliğimiz görüntüsünü koruduğum sürece onayladığı bir sosyal çevreydi bu. Oraya vardığımda Anita çoktan oradaydı ve spor kıyafetlerim için özür diledim.

'Oh, saçmalama, otur. Daha iyi hissediyor musun?'

"Öyleyim," dedim ve öyle de yaptım, midem gece boyunca oturmuştu ve kaçırdığım kalorileri yerine koymak için aç uyanmıştım. Siparişimizi almaya gelen garsona, "Ton balıklı niçoise salatası alayım lütfen," dedim.

"Ben de aynısından alayım," dedi Anita. 'Jim dün gece eve en kötü haliyle geldi.

Berbat bir ruh hali,' diye itiraf etti yalnız kaldığımızda.

Tom da. Denetçilerle ilgili bir şeyler söyledi, belki de onları strese sokuyordur. Patlamaları o kadar öngörülemez ki, ne zaman kendini kaybedeceğini asla bilemiyorum.

"Orada kalman konusunda çok endişeliyim, gitmeyeceğine emin misin? Başımı salladım. "Polaroidleri alana kadar olmaz.

Anita'ya kasaya girme girişiminin yine başarısızlıkla sonuçlandığını ve Ben'den yardım istemeyi düşündüğümü söyledim. Eğer kasayı açmayı başarırsa hemen gidebilirdim, Tom'un ne yaptığını anlaması için beklememe gerek yoktu.

'Sorun kameralar. Eğer Tom onu eve gelirken görürse, bunun bedelini çok ağır öder.

"Arka çitin üzerinden atlayıp pencereden giremez mi?

'Onlar altı ayak! Hem bunu Ben'e nasıl açıklayacağım? Konuşmayı hayal ederek homurdandım. Ben'in aklı başında o l s a y d ı bir mil koşardı.

"Belki şansının döndüğünü düşünür. Anita gülerek ortamı yumuşattı.

Garson salatalarımızı getirdi ve köpüklü maden suyu ile yıkayarak yedik.

"Onu tanıdığımı belli etmedim. Anita, sözleri ağzında kötü bir tat bırakmış gibi burnunu kırıştırdı.

"Gidecek misin?" diye sordum.

'Bilmiyorum, hala onunla yüzleşip yüzleşmeme konusunda kafa yoruyorum. Yıkıldığımı inkar edemem, ama bundan da öte, bana bunu yapabildiği için çok kızgınım. İlk kocam aldatan bir kontrol manyağıydı, Jim'in de aynı olacağını hiç düşünmemiştim.

"Belki de hepsi hilekâr kontrol manyaklarıdır.

'Mesele şu ki, onun evliliğimi mahvetmesini istemiyorum. Biz mutluyduk. Anita iç çekti.

"Bu öğleden sonra onunla buluşabilir miyim diye bakacağım, Tom'a neler olduğunu öğrenmem gerek," dedim, karar kendiliğinden gelmişti.

'Tuhaf değil mi, ben onun bu resmin dışında kalmasını istiyorum, oysa sen onu resmin içinde istiyorsun. İkimizin de kocasıyla yatan bir kadın,' diye düşündü Anita garson tabaklarımızı toplarken.

'Ve tahminimce sayısız başkaları da,' diye cevap verdim.

Anita ürperdi ve başını salladı. "Düşüncesi bile tüylerimi diken diken ediyor. Brasserie'den ayrılmadan önce Anita'yla bir selfie çektim ve Tom'a göndererek söylediğim yerde olduğumu gösterdim. Günü Anita'yla geçirdiğimi düşünseydi, telefonumun kapalı olmasından endişelenmezdi.

Telefonumun kapalı olduğunu
Gerekirse batarya, son konumum köyde olarak gösteriliyor.

"Savannah'yı aramam gerek," dedim dışarı çıktığımızda, telefon kulübesine doğru yürürken. Anita birkaç adım arkamdan geliyordu, çantasından bir Chap Stick çıkarırken bilezikleri şingırdıyordu.

"Neden cep telefonunu kullanmıyorsun?" diye arkamdan seslendi. "Kimi aradığımı kontrol edecek," diye omzumun üzerinden bağırdım.

Savannah telefona cevap verdi, sesi tedirgin geliyordu. Arabadaydı, dışarıdaki trafiğin gürültüsü görüşmemizin fonunu oluşturuyordu. "Brighton'a gidiyorum, orada bir müşterimle buluşacağım, şu anda sana ulaşamıyorum.

Tom'un haberi olmadan Brighton'a gidip gelebilir miydim? Telefonum kapalıysa ve Anita'yla birlikte olduğumu düşünüyorsa, nerede olduğumu sorgulamazdı, değil mi? Yaklaşık yarım saat uzaklıktaydı ama trenlerin saat kaçta kalktığını bilmiyordum. Anita'yı camın arkasından bir hayır kurumunun vitrinine bakarken gördüm ve aklıma bir fikir geldi.

"Adres nedir? Seninle orada buluşuruz.'

Savannah önce homurdandı ama isteksizce adresi söyledi ve ben de telefonu kapattım, telefon kulübesinden dışarı çıktım ve beklentiyle Anita'ya baktım.

"Arabayla gezmeye ne dersin?

Zile basarken dahili telefondan Chloe'ye 'Kapı açık,' dedim.

Daireye sadece on beş dakika önce varmışım, sabahı üniversitede bir mahkeme salonu taklidi duruşmasında geçirmiştim. Bir dersten çok daha ilginçti ve öğrencilere gerçek bir dünya senaryosuna adım atma fırsatı veriyordu. Öğleden sonraki tek müşterim Ricardo olduğu için buraya geldiğimde bazı notlar yazmayı planlamıştım ama saat dörtten önce gelmeyecekti. Ama sonra Chloe aradı.

Kapıyı açtığımda koşu pantolonu ve tişört giymiş Chloe ile karşılaştım. Saçları yüzünden geriye doğru taranmıştı ve yanakları pembeye çalıyordu.

"Eğer burada koşarsan çok etkilenirim," dedim ve geri çekilerek ona izin verdim.

içinde.

"Benim için bile biraz uzak," dedi gülümsediğini ima ederek. "Çay ya da kahve ister misin? Ben teklif ettim.

"Hayır, teşekkürler. Burası güzelmiş," dedi dairenin etrafına bakarak.

"Teşekkürler. Keşke benim olsaydı, ama ne yazık ki değil," diye cevap verdim ve ekledim, 'Nasılsınız?

Sen?"

"Tamam, sanırım. Fazla kalmayacağım. Sadece bir güncelleme istedim. Dudağını çiğnedi.

"Evet, seninle temasa geçmeyi umuyordum," dedim, nabzımın hızlandığını hissederek.

Chloe'nin gözleri parladı. "Gidiyor mu?"

Kanepeye oturdum ve bana katılmasını işaret ettim. Belki de söyleyeceklerim için oturması gerekiyordu. Ama o ayakta kaldı.

"Öyle mi?" diye tekrar sordu, zaten tedirgindi ve adım atmaya başlamıştı. "Öyle.

"Ne zaman? Ses tonu aceleliydi. "Bilmiyorum.

"O gidene kadar sana ödeme yapmayacağım. Chloe kollarını kavuşturdu, gözlerini bana dikti. Onda daha önce hiç görmediğim bir tavırdı bu - belki o da benim gibi saçmalıklardan bıkmıştı.

Chloe'nin ani ziyaretine ve meydan okumasına rağmen, onun iyi olduğunu görmek beni rahatlatmıştı. Belki de Tom'un şifreli sözleri bir fanteziden başka bir şey değildi ve ben her şeyi abartmış, cinayet planları ve örtbaslar uydurmuştum.

"Plan yaptı mı? Chloe sessizliğimden giderek daha fazla rahatsız oluyordu ama ona ne söyleyebilirdim ki? Bana devam etmem için pek bir şey vermemişti.

"Hayır, sadece birkaç hafta içinde hayatına devam etmekte özgür olacağını söyledi. Saçma bile olsa korktuğum şeyi ona nasıl söyleyeceğimi düşündüm. Önceden uyarmak, önceden tedbir almak demekti ve Tom'un evliliklerinden boşanmayı içermeyen bir çıkış yolu düşünebileceğini bilmeliydi - ya da ima ettiği şey buydu. Ama şimdi, günün soğuk ışığında ve Chloe karşımda dururken, bocaladım. Yanılmış olmalıydım; gerçekten de başka bir seçeneği düşünüyor olamazdı. İçten içe kendimle tartıştım. Onu uyarmak istiyordum ama ya Tom saçmalıyorsa ve her şey yüzüme patlarsa?

"Neden bu kadar uzun sürüyor? Chloe bana ters ters baktı, her gözeneğinden hayal kırıklığı akıyordu.

"Çünkü ben lanet olası bir sihirbaz değilim de ondan! Ben de tısladım.

Birbirimize kaşlarımızı çatarak baktık, kapı çalındığında ikimiz de sıçradık.

"Tanrım, harika zamanlama! Gözlerimi tavana kaldırarak espri yaptım, ama kapı tekrar çalınıp ikimizin de tanıdığı bir ses gelince Chloe'nin ağzı sessiz bir çığlıkla aralandı.

"Savannah, benim, içeri al beni.

Yüzü ölümcül bir şekilde solgunlaşan Chloe ile gözlerimi kilitleyerek nefes nefese kaldım.

Tom dışarıda, ortak koridordaydı, metresi ile karısı arasında bir kapı duruyordu.

"Siktir," diye fısıldadım, avlu kapısını işaret ederek. 'Camın üzerinden otoparka tırmanmanız gerekecek, oradan ön tarafa geçebilirsiniz.

Saçlarımı düzelttim ve elimi kapı koluna koydum ama Chloe olduğu yerde kalakalmıştı.

"Çekil. Şimdi," diye tısladım ve sonunda yaptı.

Gülümseyip kapıyı açmadan önce kapının kapanmasını ve Chloe'nin gözden kaybolmasını bekledim.

"Sürpriz ziyaret mi?"

Tom dağınık görünüyordu, üst düğmesi açıktı, kravatı boynundan çekilmişti. Saçları sanki parmaklarıyla karıştırmış gibi görünüyordu. Bir kolunu belime dolayarak beni uzun bir öpücük için kendine çekti. "Ofisten çıkmam gerekiyordu, Harry başımı ağrıttıyor. Pardon, burada kimse var mı? Tom omzumun üzerinden daireye baktı ve ekledi, "Sesler duyduğumu sandım.

"Telefonla konuşuyordum. Elimdeki titremeyi durdurmaya çalıştım, bize bir içki doldurmak için tezgahın üzerindeki en yakın şişeye uzandım. Elime aldığım votkaydı ama Tom yine de içti. Ben de içtim, göğsümde yükselen paniği yatıştırmam gerekiyordu. Tom karısının burada olduğunu öğrenirse çok öfkelenirdi.

Perdelerin arasından dışarıdaki terasa baktım. Kapı aralıktı ama Chloe gitmiş gibi görünüyordu.

"Para getirdim," dedi Tom bana bir zarf uzatarak. 'Eğer müsaitsen seni görmek istedim. İşler çok zor. Kusura bakma, önce aramalıydım ama hemen arabaya atladım.

Birçok müşterim için stresli bir günün ilacıydım.

Tom'a parayı geri vermek, ona artık müsait olmadığımı ve evliliğine zaten dahil olduğumdan daha fazla dahil olmak istemediğimi söylemek istedim ama bunu çoktan aşmıştık. Aramızdaki çekim dağılmıştı, o artık benim için bir para makinesinden başka bir şey değildi.

"Kısa bir boşluğum var," dedim, Tom ceketini çıkarırken ben de votka bardağımı boşalttım.

Onu kanepeye götürdüm, kıyafetlerini yırttım, yatak odasına gitmek için çok sabırsızdım. Son hamlemlerle birlikte serbest kalması beni zevkten inletti. Sessizdi, her zamankinden biraz daha çekingendi, ama ben hızlı ve belki de biraz ağır davranmıştım, hiç ısınmadan, hatta tamamen soyunmadan doğrudan girmiştim. Genellikle, sahte ya da başka bir şekilde zevk aldığını göstermesi işi daha da erotik hale getiriyordu. Chloe'nin yaptığı gibi hareketleri yapmak kalabalığı memnun etmiyordu ama ben tatmin olmuşum ve günün stresi dakikalar içinde uçup gitmişti.

İkramiyenin geri kalanını çekmiştim - Harry'nin tüm parası gitmişti. Chloe'nin paranın nereye gittiğini sorması umurumda değildi. Eğer sorarsa, ona gerçeği bile söyleyebilirdim. Ona bütün parayı ikinci karım yapmak istediğim birinci sınıf bir fahişeye harcadığımı söyleyebilirdim.

Savannah benim olduğunda onu bütün gün yatağa bağlı bıraktım, zor bir günün ardından eve döndüğümde ağzının beni kabul etmek için bekleyeceğini bilirdim. Bu fikir sikimin nabzının atmasına neden oldu, ama tekrar performans sergilemeye hazır değildim, hemen değil.

"Harikasın," dedim Savannah'ya giymesi için iç çamaşırlarını uzatırken.

"Ödediğin paranın karşılığını alıyorsun," diye cevap verdi, alaycılığı gözümden kaçmamıştı. "Bu konuda haklısın ama uzun sürmeyecek. Sırttım.

"Oh, sana pahalıya patlayacak," diye söylendi, üstünü başını geri çekerek. "İsteyebileceğinden çok daha fazla param olacak, güven bana.

"Peki bu yeni hayata ne zaman başlıyoruz? Savannah bir sigaraya uzanıp yakarak sordu.

Yakında. Önce birkaç şeyi halletmem gerekiyor. Bir kaza gibi görünmeli.'

Gözleri kısıldı. Çok mu şey söylemişim? Elbette aynı fikirdeydik. Savannah tek engelin Chloe olduğunu ve bunun ondan boşanmak kadar kolay olmadığını bilmeliydi. Beş parasız bir dul olsaydım ilgilenmezdi.

Savannah uzaklara baktı, dumanı uzun bir tüy halinde dışarı üfledi. Vücut dili değişti. Omuzları gerildi, dudaklarını ısırdı.

Sonunda bana baktı. "Tanrım, Tom, ciddi olduğunu düşünmemiştim.

Her şeyin yarısını alacak. Onu satın almaya gücüm yetmez. Evi satmak zorunda kalacağım. Onun hayat sigortasını alabilirsem, hayatımız kurtulur. Kendini fahişeleştirmek zorunda kalmazsın.'

"Fahişe mi olacağım? Savannah gözlerinde ateş parlayarak tersledi.

"Yaptığın şey bu, değil mi? Sesimi onunkine uydurmak için yükselttim. "Ve parayla ilgilenmiyormuş gibi davranma," diye tükürerek pantolonumun fermuarını çektim.

Başını sallayarak bana nefret dolu bir bakış fırlattı. "Pişman olacağım bir şey söylemeden önce gitsen iyi olur. Tüm vücudu öfkeyle titriyordu, boynu benek benekti. Buna rağmen, kızıl saçları bir omzunun üzerinden taranmış, çarpıcı görünüyordu. Nefesimi kesmişti.

"Bunu kastetmiyorsun," dedim, sesim daha yumuşaktı. "Kesinlikle öyle demek istiyorum.

Yüzü buruşmuştu.

'Tamam, sürünerek geri geleceksin. Bunun senin için ne anlama geldiğini anladığında.

Cevap vermesini bekledim ama cevap vermedi, bakışları tüm kalbiyle hissetmediğinden emin olduğum bir nefreti yansıtıyordu. Ne söylemişim ki? Fahişelik yaptığı yorumu mu? Bunu zorlukla savunabilirdi.

Ceketimi kaptım, çıkarken kapıyı çarparken midemde bir hayal kırıklığı yumağı büyüdü. Kadınlar zor işti, fazla duygusaldı. Savannah mantıklı düşünemiyordu - tek yaptığım ona sorunlarımız için bir çözüm sunmaktı. Ondan bana yardım etmesini istemiyordum; herhangi bir suça ortak olmayacaktı. Ortada işlenmiş bir suç olmayacaktı, sadece trajik bir kaza olacaktı ama bunu biraz daha düşünmem gerekiyordu.

Chloe'nin içkilerine garajdaki antifrizi katmakla, fark etmeyeceğini umarak her şeyi yoğun bir şekilde şekerlemekle aptallık etmişim ama genç ve sağlıklı görünen bir kadının ölümü araştırılacaktı. O filmi izledikten sonra aklıma gelen ilk şey buydu - el altında hazır bir zehir. Çoğu insanın antifrizi vardı ama düşününce aptalca olduğunu anladım. Olağandışı bir ölüm durumunda toksikoloji raporu istenirdi ve en yakınlarından her zaman şüphelenilirdi.

Hayır, bu bir kaza olmalıydı, benim sorumlu tutulamayacağım bir kaza. Çizim tahtasına geri dönmem gerekecekti. Savannah'nın bir takım oyuncusu olabileceğini, belki bir öneride bulunabileceğini ummuştum ama yine hayal kırıklığına uğramıştım.

Arabaya atladım ve kapıyı planladığımdan daha sert çarptım. Beklediğim gibi tatmin olmuş bir şekilde ofise dönmek yerine, sınıksız sarılmış bir yay gibi gerilmiştim. Şimdi ayrıldığım zamankinden daha stresliydim. Clearwater aradan çıktıktan ve kanlı son Middeon yemeğinden sonra, dikkatimi Chloe'yi aradan çıkarmaya odaklayacaktım. Belki o zaman Savannah'nın aklı başına gelir, hatta minnettar olmak için bir nedeni bile olabilirdi. Ne de olsa bunu onun için yapıyordum.

Sızlanmalarımı durdurmak için elimi ağzıma kapattım. Az önce duyduklarımı idrak edemiyordum.

Panik içinde, Savannah Tom'u içeri almadan önce terasın cam panelini geçememiştim. Köşeye sıkışmış ve fark edilmekten korkmuş bir halde kapıya en yakın rattan sandalyenin arkasına büzülmüştüm, kollarım bacaklarım titriyordu. Ağır veranda kapısını zamanında kapatamamıştım, iki santimlik bir boşluk kalmıştı ve içeriden gelen sesleri duyabiliyordum. Nefesimi tuttum, saklandığım yerden görünmemek için dua ettim, nabzım boğazımda parçalanıyordu.

Sırtımı cama dayayıp dizlerimi sandalyenin kenarına değdirerek ağırlığımı tek bacağımın üzerine verdim ve güvenli olduğu anda bölmenin üzerinden atlamaya hazırdım. Nefes nefese, içeride olanlara konsantre olmuş, Tom'un Savannah'yla kanepede güreşmeden önce ceketini çıkarışını izliyordum. Gözlerimi ayıramadan kocamın başka bir kadınla sevişmesini izlerken kusmuk boğazıma kaçmıştı.

Ne zaman yakınlaştık, aklımı başka yerlere gönderiyordum. Tom'a duyduğum fiziksel yakınlık, kulübeye taşınmamızdan sadece birkaç ay sonra gerçek yüzünü gösterdiğinde yok olmuştu. Libido eksikliğimi ilgisizlikle karıştırdı ama bundan daha fazlasıydı. Onun dokunuşu artık beni tiksindiriyordu.

Savannah'ya tekrar tekrar sokulduğunda tiksintiden başka bir şey hissetmemiştim. Çabucak bitti.

Artık oturuyorlardı ve sigara dumanı kokusu aralıktan yayılıyordu. Tom hayat sigortamdan bahsederken kulaklarıma inanamayarak gözlerimi kırptım, ne onun ne de Savannah'nın beni dinlediğini bilmediğini biliyordum. Hangi şartları teklif edersem edeyim benden boşanmayacaktı. Kocam, aşık olduğum ve nefret etmeye başladığım adam, son üç yıldır beni kontrol eden adam, hayatımı sona erdirmeye niyetliydi.

Bu konudaki duygusuz konuşması beni derinden sarstı. Tom bir şeyler bildiğini ima etse de Savannah dehşete düşmüş görünüyordu. Tom'un ne planladığını bile bile nasıl karşımda oturup yüzüme bakabiliyordu? Ne tür bir canavardı o? Benim tarafımda olduğunu, yardım etmeye çalıştığını sanmıştım ama o sadece paranın peşindeydi. Kendi maddi kazancı için ikimizi de temizlemeye çalışıyordu. Birbirlerini hak etmişlerdi.

Anita haklıydı, gitmeliydim. Polaroidlerin bir önemi yoktu. Son zamanlardaki şiddet patlamalarına rağmen Tom'dan daha önce hiç doğru dürüst korkmamıştım. Zalim olabilirdi ama şimdiye kadar ne kadar ileri gidebileceği, hangi sınırları aşabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Savannah'yı bu işe hiç bulaştırmamalıydim. İstedikimi yapmıştı, Tom ondan büyülenmişti ama kontrolden çıkan bir olaylar zincirini harekete geçirmiştim. Bir kez kararını verdiğinde, kaçak bir tren gibiydi, hiçbir şey yoluna çıkamazdı.

Ön kapı kapandığında Savannah başını ellerinin arasına aldı. Önce ağladığını sandım ama bir dakika sonra kendi kendine mırıldanarak odadan çıktı. Beklemeden camın üzerinden aşağıdaki küçük çiçek tarhına atladım. Savannah'yla yüzleşmek ve ona ağzının payını vermek istiyordum ama Anita'nın beklediğini ve Tom onu görürse sorular soracağını biliyordum. Köşeye park etmişti ve geç kalmayacağıma söz vermiştim.

Omzumun üzerinden Tom'un arabasını ararken, konut sokağına doğru koştum ve Anita'yı beklerken buldum.

"Sür," dedim yolcu koltuğuna atlarken, Anita'yı irkiltilip harekete geçirdim. Deri koltuğa gömüldüm, gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyordu.

"Ne oldu? Brighton'ın çıkışındaki ana yola girdiğimizde Anita yüzü bembeyaz kesilmiş bir halde sordu ama hıçkırıklarımdan ona cevap veremedim.

Son birkaç dakikadaki olaylar gerçek miydi? Az önce kocamın hayatıma son verme niyetini itiraf ettiğine mi tanık olmuştum? İim buz gibiydi, kanım iliklerime kadar donmuştu. Yarın gidecektim. Bugün yeterli zaman yoktu. Tom işten gelmeden önce eve gidip toparlanmam, nereye gideceğimi ya da rotamı planlamam mümkün olmayacaktı - tabii oraya dönerse. Anita'ya ayak diremesini söyledim. O gelmeden önce eve gitmeliydim.

Pislik herif. Tom Beswick kim olduğunu sanıyordu? O anda ağzımdan kaçırmaya çok yaklaştım. Onu uzaklaştırmak için Chloe'yle yaptığım anlaşma hakkında onu aydınlatacaktım. Hepsi Chloe'nin korkunç evliliğinden kaçabilmesi içindi çünkü gitmesine izin vermeyeceğini iddia ediyordu. Haklı olduğu ortaya çıktı. Bırakmazdı, en azından canlı olarak.

Dilimi ısırarak zorunda kaldım, yüzündeki kendini beğenmiş sırıtışı silme dürtüsü ağır bastı, ona bunca zamandır onu oyaladığımı söyledim. Tom gibi adamlarla daha önce de karşılaşmıştım, asla kaybetmeyeceklerini düşünenlerle. Chloe hakkında konuşurken, az önce benim hakkımda konuşurken, üstün olduğuna inandığı çok açıktı. Kendisi için inşa ettiği bir kaidenin üzerinde yüksekte duruyordu ve ben onun yıkılışını izlemekten zevk alacaktım.

Chloe'den birkaç dakika sonra Tom'un ortaya çıkması beni korkutmuştu. Çok yakındı ve düşününce Tom'u kapıdan geri çevirmeliydim. Ya karısını fark etseydi? İkimize de zarar verir miydi?

Chloe'yi uyarma şansım olmamıştı ve şimdi tehdidin gerçek olduğunu biliyordum, ona zarar vermesinin yanına kâr kalmasına izin veremezdim, özellikle de beni bir tür motivasyon olarak kullanıyorsa. İkisiyle de bağlarımı koparacaktım.

Duş alıp Tom'un dokunduğu her yeri fırçalarken aklıma Chloe'nin bütün o süre boyunca terasta olabileceği geldi. Ya Tom'un söylediklerini görmüş ya da duymuşsa? Tom'un yorumuna o kadar sinirlenmişim ki, Chloe'nin hâlâ orada olup olmadığını kontrol etmeyi unutmuştum.

Kendimi bir havluya sararak avlu kapısına koştım, yere su damlıyordu, kapıyı zorlayarak açtım ama teras boştu. Akrilik tırnaklarımı avucuma bastırdım, ette yarım ay hilalleri kaldı, Tom'la ya da Harry'yle -herhangi biriyle- tanıştığım güne lanet ettim.

Ricardo'yla olan randevumu hallettikten sonra Brighton'dan kalkan bir trene atlayıp Londra'nın göz kamaştırıcı ışıklarına doğru yola çıkacaktım. Geçen hafta kartımı verdiğim galeri sahibi Lewis, Chloe'den hemen sonra aramış ve beni akşam yemeğine davet etmişti. Katılacağı birkaç etkinlik olduğunu ve beni kolunda görmek istediğini söylemişti. Şartları yemekte konuşabilirdik, ama eğer çok kısa bir süre değilse, Covent Garden'daki galeriye kapanmadan önce gelmemi istiyordu, böylece bana etrafı gezdirebilecekti. Bir hostes mi yoksa bir eskort mu istediğinden emin değildim ama her iki durumda da fark etmezdi. Parası vardı ve fena da görünmüyordu, kolay para olacaktı.

Bu gece benim için yeni bir yön olacaktı ve bunu iki elimle kavramaya niyetliydim. Brighton ve Crawley ile işim bitmişti. Hayatıma devam etme zamanıydı. Lewis'in beni hangi insanlarla tanıştıracacağını kim bilebilirdi ki? Galeri ya da sosyal çevresi güçlü ve yüksek gelirli kişilerle dolu olabilirdi, hatta belki de hukuk bürosu sahibi biriyle. Aceleciliği hiç bırakmadım, bu içime işlemişti. Ancak, geçmişini temizleyip yeniden inşa etmenin zamanı gelmişti. Middeon eskide kalmıştı, ben daha büyük olacaktım.

Ofisi atlayıp doğruca eve gittim ve Bella'ya mesaj atarak oradan giriş yapacağımı bildirdim. Clearwater'ın sahada olması nedeniyle işler karmakarışıktı, herkes çok gergindi ve Harry ofisinden neredeyse hiç çıkmıyordu, Middeon'u neden sattığına dair fısıltılar ortalıkta dolaşırken dikkat çekmemeye çalışıyor olmalıydı.

Savannah beni kızdırmıştı, fahişeliğiyle ilgili üstü kapalı bir yorum yüzünden kendini kaybetmişti. Belki daha uygun bir terminoloji kullanabilirdim ama yalan söylemiyordum. Seks için vücudunu satıyordu; bunu istediğiniz kadar ballandırabilirsiniz ama gerçek gerçektir. Akli başına gelecekti. Chloe aramızdan çıkar çıkmaz, sürünerek geri dönecekti. Teklif ettiğim şeyle nasıl gelmesin. Artık erkeklerin sapkın cinsel kaprislerinin merhametinde olmayan yeni bir hayat. Onu bundan kurtarıyordum, ama çok başına buyruktu, zamanla bunu ezebileceğimden emindim.

Arabayı garaj yoluna çektim ve Chloe'nin adını söyleyerek içeri girdim ama ev sessizdi. Ev temizdi, ondan yapmasını istediğim işler itina ile yerine getirilmişti ama karım ortalıkta görünmüyordu. Kaşlarımı çatarak telefonumdan yerini buldum: en son iki saat önce köyde görülmüştü. Hangi cehennemdeydi? Sonra gönderdiği selfie'yi hatırladım, Anita ile öğle yemeği. O ikisi muhtemelen hâlâ brasserie'de dedikodu yapıyorlardı, birkaç şişe şarap içmişlerdi. Yine de eve geldiğimde Chloe'nin yanımda olmaması beni rahatsız ediyordu. İyi bir eş orada olurdu.

ceket, bir fincan çay ya da bir kadeh şarap hazırdı. Fazla bir şey istemiyordum. Savannah'yı eğitmek için hemen ie koyulacaktım ama onun inatçılığı yüzünden bunun daha uzun süreceğinden korkuyordum.

Bilgisayarıma girdim ve e-postalarımı kontrol ettim, indirmelerini beklerken Chloe'yi aradım. Doğrudan sesli mesaja düştü. Ona ihtiyacım olursa diye lanet telefonu her zaman açık tutması gerektiğini biliyordu. Karımın açıkça hatırlatmaya ihtiyacı vardı.

Gelen kutum yenilendiğinde, acil ilgilenilmesi gereken bir şey yoktu, bu yüzden Chloe'yi bulmak için anahtarlarımı kaptım, ancak kapıya ulaşmadan önce diğer taraftan vuruldu.

"Chloe?" diye seslendi aşabın ötesinden, sarı saçları elmas şeklindeki pencerenin önünden geçiyordu.

Anita'yı bekleyerek kapıyı açtım, Chloe'nin annesi Shirley'i kapının eşiğinde görünce gözlerim büyüdü.

"Ah, Tom, merhaba, Chloe'yi görmeyi umuyordum," dedi dudaklarında gergin bir gülümsemeyle.

Onu uzun zamandır görmemiştim, belki de bir yıldan fazladır. Chloe gönderdiği mektuba cevap vermediği için mi gelmişti? O aptal kadın benden hiç hoşlanmamış ve evlenmemizi engellemeye çalışmıştı. Shirley bunun çok erken olduğunu, Chloe'nin beni daha yeni tanıdığını söylemişti, ama ben onu bir çırpıda götürmüş ve fırtınalı bir düğünün romantik olduğuna ikna etmeyi başarmıştım. Her şeyin ayarlandığı muhteşem Seyşeller'de onu zor durumda bıraktım, annesinin çekincelerine rağmen kabul etti.

"Chloe burada değil maalesef, arkadaşı Anita'yla spa gününe gitmiş, haftalardır vp duruyor. Kapıdan ıktım ve arkamdan kapattım. Onu içeri davet etmeye hiç niyetim yoktu. "zgnm Shirley, seni içeri davet ederdim ama acilen ie dönmem gerekiyor, denetçilerle ilgili bir kriz var. Ona en sevimli gülümsememi takdim ettim ama Shirley kollarını kavuşturup kaşlarını çatarak bana baktı. Cazibemin ie yaramayacağı bir kadındı.

"İkinizin arasında her şey yolunda mı? Shirley işimize burnunu sokmaktan kendini alamayarak sordu.

"Tabii ki öyle, her şey yolunda," diye cevap verdim, kızgınlığımı gizlemeye çalışarak. Yoluma devam ettim, arabamın kilidini açtım ve içine girdim. 'Yolculuk boşa gittiği için özür dilerim. Geç saate kadar dönmeyecek ama seni aramasını söylerim. Motoru çalıştırdım, yüksek sesle devir yaptım.

"Ona yarın döneceğimi söyle," diye bağırdı gürültünün zerine.

"Olur," dedim, araba yolundan geri geri çıkarken dikiz aynamda kayboluşunu izledim.

Chloe annesine ne söylemişti de habersiz gelmişti? Direksiyonu kavradım, boynumdaki damarlar zonkluyordu. İşler kontrolden çıkıyordu ve bu hiç hoşuma gitmiyordu. Chloe olması gereken yerde değildi ve Shirley kızıyla aramızdaki her şeyin güllük gülistanlık olduğuna inanmıyormuş gibi şüpheli görünüyordu. Chloe ona ne tür yalanlar söylüyordu? Shirley'nin numarasını Chloe'nin telefonuna yanlış bir rakamla girmenin aralarındaki iletişimi kesmek için yeterli olacağına inandım. Chloe'nin farklı bir telefon numarası vardı ve Shirley'de bu numara yoktu. Ortaya çıkmasını beklemiyordum. Chloe gelmesini istemediyse tabii?

Dizginleri sıkmam gerekiyordu, Chloe'ye kimin sorumlu olduğunu ve ondan ne beklendiğini hatırlatmam gerekiyordu. Ayağımı gaz pedalına hafifçe bastırdım ve köy yoluna doğru hızla ilerledim.

Bara dokunmak yapış yapıştı ve burnumu kırıstırıp bardağımı barmene doğru iterek bir cin tonik daha istedim. Bu dördüncü olacaktı ama dönüş yolunda üzerime çöken ezici umutsuzluk hissini uyuşturmaya yaramıştı.

Anita köyde arabadan inmeme izin vermek istememişti. Sonunda sakinleştiğimde ona olanları, Tom'un nasıl beklenmedik bir anda ortaya çıktığını ve beni neredeyse Savannah'nın evinde yakaladığını anlattım. Terastan tanık olduklarımı anlattım ama Tom'un söylediklerini atladım. Hâlâ sindirememiştim ve paniğe kapılıp beni eve götürmeyi reddedeceğini biliyordum. Bunu kendi kafamda çözmem gerekiyordu ama ona Polaroid'lere aldırmadan kesin olarak gideceğimi söyledim ve o da rahatladı.

Geldiğimde Rose and Crown neredeyse boştu. Ancak şimdi işlerini bitiren işçilerle dolup taşıyordu. Kimse bana ikinci kez bakmadı, tek başıma oturmuş, barı destekliyor ve cam gibi gözlerle duvarı süsleyen içki dizisine bakıyordum.

Tom evde miydi yoksa ofise mi dönmüştü hiçbir fikrim yoktu. Telefonumu açmaya cesaret edememişim. Hâlâ Savannah'nın dairesinde olanların etkisindeydim. Saklandığım yerde bulunma olasılığımın ve Tom'un sanki onun için hiçbir şey ifade etmiyormuşum gibi benden kurtulmaktan bahsetmesini dinlemek zorunda kalmanın adrenalini. Beynim kızarmıştı, işlemeye başlayamadığım aşırı bilgi ve duygu yükü altındaydım. Anita eve gittiğimi düşünerek arabasını sürdüğünde, ben de bara girmiş ve

İlk içkimi birkaç dakika içinde içtim ve hemen ardından Tom'un cüzdanından bu sabah aldığım parayla bir tane daha sipariş ettim.

Her şeyi engellemek için yapabileceğim tek şey buydu. Düşünmek ya da hissetmek istemiyordum ve cin beni mutlu bir şekilde kayıtsız kılıyordu. Eve geç geldiğimde Tom'un öfkesi umurumda bile değildi.

"Chloe? Ben yanımda belirdi. "Sen olduğunu sanıyordum?"

"Merhaba!" dedim, biraz fazla heyecanla, neredeyse tabureden düşüyordum.

Ben'in eli beni sabitlemek için uzandı, üst kolumu yakaladı, nasırlı eli tenimde sertçe duruyordu. 'Dikkatli ol. Nasıl oluyor da burada oturmuş tek başına içiyorsun?

"Berbat bir gün geçirdim," dedim, "ama cin iyi geldi. Kadehimi kaldırdım ve büyük bir yudum aldım.

"Tamam. Ben'in gözleri dans ediyor, eğlencesini gizleyemiyordu.

Sipariş vermesine gerek kalmadan barmen ona bir bira uzattı ve o da yanımdaki tabureye oturdu.

"İkisi için de," dedi ve yirmi poundluk bir banknotu barın öbür ucuna iterek benim içkimi de işaret etti.

"Teşekkür ederim. Bugünlük işiniz bitti mi?" diye mırıldandım.

'Evet, zor bir işti, ağaç köklerini toprakla temizlemek zorunda kaldım ve makine çalışmayı durdurdu. Yeni bir parçaya ihtiyaç var.

Başımı salladım, hafif bulanık olmasına rağmen Ben'in yakışıklı yüzüne odaklanmaya çalıştım.

"Bana korkunç gününü anlat.

"Kocam bir eskortla yatıyor ve beni öldürmeye çalışacağını öğrendim," diye kıkırdadım, kelimeler ağızımda mantıksız geliyordu.

Ben birasını yudumlarken öksürdü ve sonunda kahkahalarım katıldı. "Kulağa pek de iyi gelmiyor.

Şaka yaptığımı düşündüğünü biliyordum ama umurumda değildi, ona bakmak hoşuma gidiyordu. Hatta harika kokuyordu, ter ve sedir ağacının baş döndürücü bir karışımı. Ben gözlerimin onun yakasına doğru kayışını izlerken dudaklarımı yaladım, belli ki sarhoşluğumdan gıdıklanmıştım.

'Parti bozan olmak istemem ama belki de bunu son içkiniz yapsanız iyi olur. Eve bu halde dönersen kocan seni öldürebilir. Ben birasını yudumladım, köpüklü bıyığı inatçı dudağının üstünde kaldı. Başparmağımla silme isteğime karşı koydum.

"Belki," diye kıkırdadım ve bardağımın geri kalanını iki lokmada bitirdim.

Tabureden inmeye çalıştım, ayakkabım basamağa takıldı ve neredeyse Ben'in kucağına düşecektim ama tam zamanında kendimi toparladım.

'Sana kahve getirmemi ister misin? Biraz ayılmana yardım edeyim mi?'

"Seninkinde mi? Elimi kalçama koyarak sordum. Flört etme konusunda berbattım, ayrıca üzerimde spor kıyafetleri vardı ve neredeyse hiç makyaj yapmamıştım, kalan makyajım da muhtemelen ağlamaktan lekelenmişti.

"Şey, sanırım yapabiliriz. Eğer eminseniz? Ben, kendinden emin görünmese de, "Olabilir" dedi. Yabancı bir adamın evine geri dönme konusunda temkinli olması gereken kişi ben değil miydim? Ben yabancı olmasa da onu biraz tanıyordum.

Fikrimi değiştirmeden önce 'Gidelim,' dedim.

Sadece yüz metre uzunluğundaki köyün ana caddesi boyunca sürünerek karımı aradım. Onu bulamayınca bir yan sokağa, çift sarı çizginin üzerine park ettim ve Anita'yla buluştuğunu bildiğim The Brook Brasserie'ye doğru ilerledim. Pencereden bakınca masaların çoğunun dolu olduğunu gördüm ama Chloe'nin sarışın saçlarını hiçbir yerde göremedim. Belki de Anita'nın evine geri dönmüşlerdi? Chloe önce bana sorardı, değil mi?

Konumuna tekrar baktım ama güncellenmemişti. Telefonu kapalı olmalıydı. Bahçıvan Ben'le birlikte miydi? Anita onu koruyor muydu? Çenemi ritmik bir şekilde kilitleyip açarken şakaklarım zonkluyor, sinirim artıyordu. Neredeydi?

Numarasını çevirdim ama arama tahmin ettiğim gibi doğrudan telesekretere düştü.

Chloe. Neredesin? Ara beni. Hemen,' diye bağırdım. Başı büyük beladaydı. Telefonunu kapatmaya nasıl cüret ederdi?

Rose and Crown'un bira bahçesinden yüksek sesli bir tezahürat geldi, dışarıdaki tüm masalar doluydu ve müşteriler muhteşem güneş ışığında iş sonrası içkilerinin tadını çıkardılar.

Sağıma soluma bakarak, alnımda terler birikerek yolun karşısına doğru ilerledim. Eğer içerideyse, Tanrı yardımcısı olsun. Gerekirse o aptal kaltağı saçlarından sürükleyerek dışarı çıkarırdım.

Kapıyı çekerek açtım ve barı inceledim. Barın içi neredeyse boştu. Kasketli yaşlı bir adam, yanında uyuyan bir collie, elinde yarı sarhoş bir bira bardağı, gazeteleri inceliyordu.

Barın arkasındaki kadına, "Burada minyon, sarışın bir kadın gördün mü?" diye sordum.

"Hayır, tatlım, ama vardiyadan yeni geldim. Sana içecek bir şeyler getireyim mi? Gülümsedi, ruj dişlerini lekelemişti.

"Hayır, teşekkürler," diye cevap verdim, dudak büküşümü gizlemeye çalışarak. Buraya en son girdiğimde tetanos aşısı olmam gerektiğini düşünmüştüm ama bu geri kalmış köydeki tek içkili yer burasıydı.

Gitmek için döndüğümde, kirli yelek giymiş iri yarı bir adamla karşılaştım ve bar boş olmasına rağmen beni neredeyse omuzlayarak yolumdan çekti.

"Dikkat et," diye homurdandım ve gitmek için döndüm.

"Acele et, Wall Street bekliyor. Güldü, boş bira bardağını barın üzerine koydu ve bana sırtını döndü.

İnce çizgili takım elbisemi ve kravatımı kastediyordu. Kirli kargo pantolonum, çöl botlarım ve lekeli yeleğimle ona ters ters baktım. Şüphesiz bir inşaatçıydı, belli ki yüksek mevkilerdekileri kıskanıyordu. Takım elbisemi mahvetmeye değmezdi.

İçki içmek için bahane edilen bu rutubetli yere bir daha asla girmemeye yemin ederek bardan hışımla çıktım.

Chloe'nin buralarda bir yerde olması gerektiğine karar vererek dükkânlar arasında bir aşağı bir yukarı dolaşırken içimde öfke birikti ama sonunda arabaya döndüğümde ön camıma yapıştırılmış bir park cezası buldum.

"Bunun hesabını vereceksin," diye mırıldandım, yırttım ve arka koltuğa fırlattım.

Ben beni bara bakan küçük, teraslı evine yönlendirdi. Ön kapı salona açıldı ve beni televizyonun önündeki kanepeye yönlendirdi. Oldukça düzenliydi, sehpanın üzerinde birkaç bisiklet dergisi ve boş bir gevrek paketi vardı.

"Kahveni nasıl alırsın?" diye sordu, gevrek paketi alıp cebine koyarken yanakları kızarmıştı.

"Süt, bir şeker lütfen," diye cevap verdim, doğruca yatak odasına gitmediğimiz için biraz hayal kırıklığına uğramıştım. Cin beni cesurlaştırmış ve Ben'e olan çekiciliğimi on kat artırmıştı. Muhteşemdi, kumlu saçları alnından geriye doğru taranmış, tepesine konfeti gibi minik talaşlar serpilmişti. Burnunda ve yanaklarında güneş altında geçirdiği saatlerden kalma çiller vardı ve kısa bir süre bronzluğunun nerede bittiğini hayal ettim. "Aslında, banyonuzu kullanabilir miyim?" diye sordum, mesanem tükettiğim tüm cinlerin altında zorlanıyordu.

Çaydanlık kaynarken kapıdan, 'Tabii, merdivenlerin başında,' diye seslendi.

Lavabonun üstündeki dolap seyrekli - duş jeli, tıraş köpüğü ve havaya sıkma isteğime karşı koyamadığım küçük bir kolonya şişesi. Sifonu çektim ve ellerimi yıkadıktan sonra tırabzanlara tutunarak dik merdivenden aşağı sendeleyerek indim.

Ben hâlâ mutfaktaydı ve ben de ona katıldım, o kahveyi bitirirken ben de karşıdaki tezgâha yaslandım.

"Akşamınızı kısa kestiysem özür dilerim.

"Sadece bir kez uğrarım, hafta içi kuralı bu," diye kıkırdadı ve bana doğru döndü.

Kirli mavi tişörtüne, omuzlarındaki kırıksıklıklara baktım. Benim için çok gençti, ayrıca evliydim, ama bunların ikisi de aniden önemsiz göründü.

"Bugün tüm kurallar pencereden dışarı çıktı," diye düşündüm, aramızdaki boşluğu bir adımla kapattım ve dudaklarımı onunkilere bastırdım.

Ben bir an dondu kaldı, elleri beni uzaklaştırmak için kollarıma uzandı ama parmaklarım ensesini buldu ve onu kendime doğru çekerek vücudunu kendime doğru yönlendirdim.

Öpüşü yumuşaktı, sanki camdan yapılmışım, kırılgan ve kolay kırılabilirmişim gibi. Onu içime çekmek, tüketmek istiyordum. Ellerim sırtında gezindi, tişörtünün altından kayarak çıplak tenine ulaştı.

'Dur,' dedi, beni kendisinden uzaklaştırarak.

"Ne? Sorun bende mi?"

"Ziyan olmuşsun," dedi nazikçe, dudaklarında yarı biçimlendirilmiş bir gülümsemeye. "Değilim," diye öfkeyle itiraz ettim.

'Öylesin ve öyle olmasaydın beni öpmezdin. Sen evlisin.'

"Kendisiyle seks yapması için başka bir kadına para ödeyen bir adama," diye karşılık verdim, Ben'in reddine sinirlenmişim.

İçini çekti ve başını salladı. "Eğer bunu yapıyorsa tam bir sık kafalı ve onu kapı dışarı etmeniz gerekiyor.

Bu öneriye güldüm. Ben'in Tom'un nasıl bir adam olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Tüm güç ondaydı, tüm kartlar onun elindeydi.

"O gün polisi arayan siz miydiniz?" diye sordum.

"Seni zorla arabaya bindirmesi hoşuma gitmedi. Ben utangaç görünüyordum ama ona ne kadar minnettar olduğumu söylemek istedim. Polis gelmemiş olsaydı Tom karnıma yumruk atmaktan fazlasını yapabilirdi.

Umutsuzdu ve Ben haklıydı, sarhoştum ve ayıldığımda ona yaklaştığıma pişman olacaktım. Reddedilmenin aşağılanması yeterli olacaktı, ayrıca onu Tom'la benim patlamakta olan evliliğimize sürükleyemezdim.

"Berbat durumdayım. Gözlerim beklenmedik yaşlarla dolup taşıyordu.

"Kesinlikle ateşlisin. Ortamı yumuşatmaya çalışarak güldü. 'Ayıkken, evet, kesinlikle evet, ama bugün değil. Fikrimi değiştirmeden iç şu lanet kahveyi. Fincanı elime tutuşturdu. 'Her şey y o l u n a g i r e c e k , sen

Biliyorum,' dedi ben bir yudum alıp elimin tersiyle gözyaşlarımı silerken.
Keşke ona inanabilseydim.

Lewis'in Covent Garden'daki galerisi muhteşemdi. Badanalı duvarlara sahip çağdaş bir mekân olan bu mekânın sessiz renklere sahip bir sürü sıkıcı tabloya ev sahipliği yapmasını bekliyordum. Ancak hoş bir sürprizle karşılaştım. Bir kuyumcu ile bir kadın butiği arasında yer alan Lewis, parlak rengiyle dikkat çeken turkuaz mavisi bir binaya sahipti. Vitrinde orman temalı çeşitli tuvaler sergileniyordu. Ortadaki sarı ve turuncuya boyanmış bir kaplan başı beni kendine çekti.

Herhangi bir ortamda nadiren gergin hissederdim ama kapıyı iterek açtığımda göğsümde kelekler uçuştı, tepemdeki zilin gürültüsü beni sıçrattı. Arka tarafta Lewis'in hayran oldukları dışavurumcu bir eser hakkında hararetle konuştuğu bir çift vardı. Sanki varlığını hissetmiş gibi omzunun üzerinden bakarak gülümsedi ve konuşmasına devam etti.

Ay ışığında çağılayan karanlık bir orman beni büyüleyene kadar duvarları süsleyen modern sanat eserlerine bakarak bir süre mekanda dolaştım.

"Görüyorum ki en sevdiğimi bulmuşsun.

Lewis'in arkamdan yaklaştığını fark etmeden başladım. Çok güzel kokuyordu, tıraş losyonu kıyıya vuran dalgaları andırıyordu.

"Çok karanlık, değil mi, bayıldım.

'Ben de. Satılmazsa, satın alacağım.' "Ne kadar?

"Üç bin.

Yanaklarımdan hava üfledim, kaşlarım neredeyse saç çizgime ulaşıyordu. "Vay be.

"Evet, her kuruşuna değer. Tuvali işaret etti. 'Bu adam bir zamanlar evsizmiş, ailesi tarafından kovulmuş çünkü babası gibi tıp okumayı reddetmiş. İnanılmaz bir yetenek.

Lewis'in tuhaflığını sevecen buldum. Lacivert chino pantolon ve beyaz keten gömlek giymiş, boynuna da pastel pembe bir fular sarmıştı. Kadınsı bir görünüm olsa da bunu başarmıştı. Klasik anlamda yakışıklı olmasa da, delici mavi gözleri ve sık sık parmaklarını geçirdiği kıvrıkcık kahverengi saçları vardı.

"Doğru. Lewis ellerini çırttı. 'Dükkânı kapatalım ve bir şeyler yemeye gidelim. Açlıktan ölüyorum.

Kapıyı kilitledi ve birkaç kapı aşağıya, sahiplerini tanıdığı bir tapas restoranına yürüdük ve hemen arka taraftaki bir masaya oturduk.

"Söylemeliyim ki Bayan Savannah, büyüleyici görünüyorsunuz.

'Teşekkür ederim,' diye cevap verdim, insanların topluluk içinde takındıkları maskeleri herkesten daha iyi bilmeme rağmen tavırlarını takdir ediyordum.

Bir dakika sonra garson kız geldiğinde, Lewis bir şişe Cabernet ve seçmemiz için birkaç yemek sipariş etti ve yemeklerimiz gelene kadar havadan sudan konuştuk. Bana galeriyi nasıl satın aldığını ve iki yıldır başarıyla işlettiğini anlattı, ardından eskortluğa nasıl başladığını ve müşterilere eşlik ettiğim bazı yerleri sordu.

Birlikte davetlere katılacak birini isteyen yüksek mevkide bir müşterim olmayalı uzun zaman olmuştu ve benim uygunluğumu araştırdığını hissediyordum.

Yemeğimiz geldi ve Lewis yalnız kalana kadar bekledi, peçetesini kucağına koydu ve tortilladan biraz aldı. Ben de onu takip ederek kalamar seçtim ve küçük parçalar halinde kestim. Çok lezzetliydi.

"Pekâlâ, işe koyulalım mı?" "Elbette,"

diye cevap verdim.

'Etkinliklere, fonksiyonlara katılacak, ara sıra galerideki sergilere ev sahipliği yapmasına yardımcı olacak birini arıyorum. Kısacası bir eşe ihtiyacım var.

Gülümsememi bastırarak kadehimi dudaklarıma götürdüm. "Ve sen bir tane bulmayı başaramadın mı?

"İlgimi çeken bir şey değil, hayır," dedi komplocu bir tavırla. "Anlaşıldı.

Açık konuşayım. Göz kamaştırıcısın Savannah, güzel konuşuyorsun ve gördüğüm kadarıyla iyi bir sofra adabın var. En sıkıcı uzmanları bile eğlendirebileceğinden eminim.

"Bu konuda bol miktarda deneyimim var. İltifat karşısında parlayarak gülümsedim.

'Başlangıç için bin dolarlık bir etkinlik size nasıl uyar? Masraflar ödenmiş olarak tabii ki.

"Peki buna..." Çenemi kaldırdım ve Lewis'in boşluğu doldurmasını bekledim.

"Seks mi? Hayır, sevgilim, seks için para ödemem. Peçetesiyle ağzını sildi. "İki taraf da istekliyse çok daha zevkli buluyorum.

"Yani benimle seks yapmak istemiyor musun?" diye sordum, biraz şaşıracak.

"Öyle demedim," diye göz kırptı, "parasını ödemediğimi söyledim.

"Anlıyorum. Yönümü değiştirdiğim için eğlenerek koltuğumda rahatladım. Lewis sadece onun kolunda olmamla ilgileniyordu ve bunun için bana cömertçe ödeme yapacaktı. "Bu etkinlikler ne kadar düzenli olacak?

'Haftalık, bazen daha fazla. Otel masraflarını ve kıyafetleri ben karşılayacağım - kıyafet konusunda oldukça seçiciyimdir, bu yüzden alışverişe gitmemiz gerekecek - kusursuz görünmediğinden değil,' dedi Lewis, Brighton'dan ayrılmadan önce giydiğim zümrüt yeşili elbiseyi göstererek. 'Ne dersin - önümüzdeki hafta bir deneme yapabiliriz. Bir müzayedeye davet edildim; teklif vereceğimden şüpheliyim ama yüzümü göstermek ve biraz çevre edinmek iyi olur.

Yanaklarımı acıtacak kadar sert bir şekilde gülümseyerek, 'Seni içeri alacağım,' dedim.

Chloe berbat bir halde içeri girdiğinde bir saattir evdeydim. Gözleri şişmişti, kirpiklerinin altında siyah rimel duruyordu ve yürüyüşünden içki içtiği belliydi.

"Nerelerdeydin?"

"Anita ile," dedi, yüzüme bile bakmadan. Özür dilemedi, yemeğe başlamak için acele etmedi, günümün nasıl geçtiğini sormadı. Yerini unutmuştu.

Kolunun üst kısmını kavradım ve parmaklarımı tendonlara geçirdim. "Gerçekten mi? Bunca zaman?"

"Ah, canımı yakıyorsun. Kendini kurtarmaya çalıştı ama ben daha sıkı tuttum ve onu itmeden önce burnumu saçlarına gömdüm.

"Kolonya kokuyorsun. *Onunla* birlikte miydin? Kırmızı sisin indiğini hissederek bağırdım.

"Hayır!"

"Yukarı çık, seni iğrenç küçük fahişe. Git ve onu üzerinden yıka. İtiraz etmeden merdivenleri tırmanmaya başladı. Ben de arkasından gittim.

"Belki de şu Polaroid'lerden birkaçını kapısına postalamalıyım, yoksa senin mallarını çoktan gördü mü? Tükürdüm, saçını çektim ve başını geriye atmasını izledim, parmak eklemleri korkulukta bembeyazdı, dengesini korumaya çalışıyordu.

Sessizce tırmandı, yemi yutmadı. Dayanamadığım tek şey görmezden gelinmekti.

Banyo kapısını iterek açtım ve onu içeri ittim. Kapıyı açarak duşa doğru ilerledi.

"Hayır, senin banyoya ihtiyacın var. Sırtarak lavabonun altındaki dolaba uzandım ve bir şişe çamaşır suyu çıkardım.

Fişi takıp her iki musluğu da çalıştırdığımda gözleri büyüdü, küvetin dibinde su birikmeye başladı. Emniyet kapağını açıp çeyrek şişenin içindekileri akan suyun içine dökerken yüzündeki ifadeden zevk aldım - ne yazık ki dolu değildi. Burnumu kırıştırdım, suyun gücü burnumdaki tüyleri yaktı.

"Oraya girmeyeceğim," dedi kollarını kavuşturarak, ancak titrek sesi duruşuyla uyuşmuyordu.

'Oh öylesin, aşkım. Cezalandırılman gerekiyor.'

"Ne için? Chloe ağladı, gözlerinden yaşlar süzülüyordu. "Ben hiçbir şey yapmadım.

'Hiçbir şey yapmadın mı? Telefonunu kapatmaya, aramalarımı cevap vermemeye ne dersin? Geç geldin, sarhoştun ve ucuz bir fahişe gibi kokuyordun.'

"Sen her şeyi bilirsin, değil mi?" diye tısladı, sesinde zehir vardı.

Elimi geri çektim ve yüzüne bir tokat attım. Yanağını tuttu, gözleri dışarı fırlamıştı.

Avuç içim onun da hissettiğini bildiğim lezzetli bir acıyla sızladı.

"Şimdi elbiselerini çıkar.

Su hâlâ akıyordu - tahminimce ılıktı. Soğuk musluğu çevirdim.

Kapalı.

"Ne kadar uzun sürerse, banyo o kadar sıcak olur.

Hemen likralı üstünü ve tozluklarını, spor sütyenini ve Altında şort var. Seksiliğin tam tersi. Savannah'nın tam tersi. Chloe'nin ondan haberi var mıydı? Ne olursa olsun umurumda olmadığını fark ettim.

Önümde çıplak bir şekilde duruyordu.

"Arkanı dön. Çıplak teninde herhangi bir aldatma izi olup olmadığını görmek istedim. Bahçıvan başını çevirmişti, çiçekli ağacı budamak için geldiğinde ona yaltaklanmasından belliydi. Ona sahip olamazdı. Artık onu istemesem bile kimse alamazdı.

Chloe yavaşça dönmeyi bitirdiğinde, yanakları kıpkırmızı olmuş bir halde bana baktı.

Ona bir aşağı bir yukarı baktım. 'İğrençsin. Hiçbir erkek seninle sevişmek istemez. Sıcak musluğu kapattım ve kapı aralığına doğru eğildim. 'Gir içeri

Lanet olası banyo,' diye talimat verdim ve itaatkâr bir şekilde kendini küvete bırakmasını izledim. Havaya sinen çamaşır suyu boğazımı tırmalıyordu. "Şimdi ben sana çıkmayı söyleyene kadar orada kal.

Onu bıraktım ve köri evinin menüsünü bulmak için aşağı indim. Chloe bir süre daha günahlarından arınacaktı.

Banyo çok sıcaktı ve alışana kadar ilk birkaç dakika cildimin yandığını hissettim. Neyse ki çamaşır suyu ciddi bir hasara yol açmayacak kadar seyreltilmişti ama kokusu midemi bulandırdı. Çok fazla cin içmiştim ve yemek yemiyordum, suya girdim ve ayakta durmayı düşündüm, böylece sadece ayaklarım ve ayak bileklerim banyoda olacaktı ama o herhangi bir hareketi dinliyor olacaktı. Suyun şırıltısını duyarsa, benim tepki vermemden daha hızlı bir şekilde merdivenlerden yukarı çıkardı.

Gözlerim öfke dolu yaşlarla yandı. Neden bu kadar zayıftım? Neden bir çanta toplayıp gitmedim?

Çünkü korkuyorsun. Ne yapacağından korkuyorsun.

Tom gitmeme izin vermedi. Savannah'yla tanıştığından beri değişmişti, her zaman acımasızdı ama son zamanlarda şiddete meyilli olmuştu, sanki artık kendini kontrol edemiyordu. Belki de sonunda onun gerçek yüzünü görüyordum. Tom üzerimdeki hâkimiyetini kaybettiğini düşünseydi buna izin vermezdi ve şimdi beni öldürmek istediğini biliyordum, onu uçurumun kenarına itecek bir şey yapmaktan korkuyordum.

Yarın o kapıdan çıkıp işe gider gitmez gidecektim. Ben'deyken Anita'yı aramalı ve beni almasını söylemeliydim. Eve gelmem aptalcaydı. Yüzeyin altına inme, her şeyi ondan önce bitirme dürtüsüne direndim. Ama kazanmasına izin verecek değildim; benden her şeyimi almıştı, hayatımı da almasına izin veremezdim. Düşüncelerim geleceğe, kendimi tekrar toparlamanın, yeniden inşa etmenin ne kadar zor olacağına kaydı. Nereye gidersem gideyim saklanmak zorunda kalacağımı biliyordum. O

aramaya geldi. Tom beni aramaktan asla vazgeçmeyecekti, buna söz vermişti. En başta ona aşık olduğum için kendimi bir kez daha azarladım ama onun benim için tüm erkekleri lekelemesine izin veremezdim.

Ben nazik biriydi ve benim pisliğimin içine sürüklenmişti. Beni reddetmesine şaşmamalı. Banyoda tıraş losyonunu sıkarak aptallık etmişim, Tom'un kokusunu alacağını bilmeliydim. Hiçbir şeyi kaçırmazdı.

Bir süre sonra su ılıklaştı ve ben titredim, midem alt kattan gelen tikka masala kokusuyla guruldadı. Acıkmıştım ama bir şey yiyebileceğimi sanmıyordum.

Tom'un beni geçen seferki gibi bütün gece burada bırakmaması için dua ettim. Bu çok saçmaydı, içeride kilitli bile değildim, banyo kapısı ardına kadar açık bırakılmıştı, ama kendimi kıpırdamaya zorlayamıyordum. Ayağımı banyodan çıkarırsam, bu onu uçuruma sürükleyebilirdi. Eşler her gün kocaları tarafından öldürülüyordu, acı gerçek buydu ve ben başka bir istatistik olmak istemiyordum.

Sonunda ayak sesleri merdivenleri tırmanıp Tom kapıda belirdiğinde irkildim, mavi gözleri soğuk ve boştu.

"Dışarı çık ve kırmızıyı giy.

* * *

"Annen dün uğradı," dedi Tom kahvaltıda, ona özenle hazırladığım yulaf lapasından bir yudum alırken. Tencereyi karıştırırken beni bir şahin gibi izlemeseydi içine tükürebilirdim.

"Öyle mi? Ses tonum tamamen yanılttı, fazla umutlu, fazla umutsuzdu ve Tom benim kargaşamdan zevk alarak alay etti.

"Evet, *Anita'yla* dışarıdaydınız," dedi parmaklarıyla işaret ederek, "sizi rahatsız etmek istemedim. Bana haber vermek için aramış mıydı? Bundan şüpheliydim.

Başımı eğdim, keşke telefonumu kapatmasaydım diye hayıflandım.

Kalbim yerinden fırlayacak gibiydi. Annem beni görmeye gelmişti; mektubumu almış olmalıydı. Geri dönecek miydi? Soramayacağımı biliyordum, Tom'un ne kadar çaresiz olduğumu görmesini istemiyordum. Yine de kaçmama yardım edebilirdi.

"Gidip giyinsen iyi olur, birazdan çıkacağız," dedi Tom, tabağını lavaboya koyarken. Bulaşık makinesine koyma zahmetine bile katlanamamıştı.

"Biz mi? diye sordum, göğsüm birden gerildi.

'Evet, sana söylemedim mi? Yolda seni anneme bırakacağım.
Günü seninle geçirmek için can atıyor.'

Cuma günü uyandığımda Lewis'le olan görüşmemden hâlâ memnundum. Garipti, seks masadan kalkar kalkmaz rahatlamış ve onun arkadaşlığından keyif almıştım. Tapas restoranından bir kokteyl bara geçtik ve orada bana eğlendireceğim karakterlerden bahsetti, her türlü geçmişten geliyorlardı ama ortak bir noktaları vardı: para.

Hatta işler yolunda giderse Londra'ya taşınmamı önerecek kadar ileri gitti ki bunu hemen reddettim. Ev fiyatları çok pahalıydı, ama ondan kiralayabileceğimi söylemişti, hem de büyük bir sübvansiyonla. Sanki piyangoyu kazanmış gibiydim. Lewis benim altın biletimdi. Sadece onun için çalışmak, eğer gelir yeterli olursa, Crawley'den taşınabileceğim ve Brighton'da kiraya ihtiyacım kalmayacağı anlamına geliyordu.

Ona kartımı vermek uzun zamandır verdiğim en iyi karardı. Son bir Middeon yemeğini daha atlattıktan sonra özgür olacaktım. Yine de büyük bir patlamayla gitmeye niyetliydim elbette. Harry ve Jim çekiliş sırrını açıkladığında hak ettiklerini bulacaklardı ama Tom'un dün söyledikleri damarlarımı dondurmuştu. Kaybedecek zaman yoktu, Chloe'nin izini sürmenin bir yolunu bulmalıydım. Onun ne planladığını bilmeliydi ki kendini koruyabilsin. Ona kocasından olabildiğince uzağa kaçmasını söyleyecektim.

Tom, Chloe'nin kahve içmek için buluşmak istediği Copthorne'da ya da yakınında oturuyor olmalıydı, belki de başlamak için en iyi yer orasıydı. Belki de

Yerel halk tam olarak nerede yaşadıklarını bilirdi. Çok uzak değildi, belki on beş dakika kadar sürerdi. Emekli dedektif Ralph'ı aramayı düşünmüştüm ama doğru bağlantılara sahip olmasına rağmen ondan bir adres bulmasını istersem beni geri çevireceğini biliyordum. Bu yüzden onu bulmak bana kalmıştı.

Tom'un haberi olmadan onu nasıl uyaracaktım? Ya onu bulduğumda evdeyse? Üzerime bir şeyler giydim, Chloe'yi bulma kararlılığı beni teşvik etti. Gerçeği öğrenmesi gerekiyordu.

E-postayı aldığım anda anlamalıydım. Toplantı iptali gelen kutuma düşer düşmez, Harry golf öğleden sonramızı erteledi. Görünüşe göre bir şey çıkmıştı. Ofisin kapısı çalınana ve Bella Clearwater ekibiyle buluşma çağrısını iletene kadar ne olduğunu anlamamıştım.

Etrafı üç rakam kırıcıyla çevrili ve kaydedilen gelir ve kârlar arasında keşfedilen bir tutarsızlığı açıklamak zorunda kaldıkları bir sorgudan başka bir şey değildi. Para kaybolmuştu ve bunun hesabının verilmesini istiyorlardı. Ayrıca eğlence bütçesindeki fahiş harcamaları da açıklamam gerekiyordu. Elimden gelenin en iyisini yaptım, müşteri yemeklerini ve başarısız projeyi sıraladım, ancak rakamların tutmadığını iddia ettiler. Belki de düşündüğüm kadar titiz davranmamıştım.

'Korkarım bu rakamlar son derece düzensiz. Eğer bu durum açıklığa kavuşturulmazsa, bulgularımızı Mali Otoriteye bildirmek zorunda kalacağız. Kayıp paranın hesabı verilmeden vicdanen bir satışı denetlememiz mümkün değil.

Konuşarak bu işten sıyrılmaya çalıştım ama cazibemle yaptığım saldırı reddedildi, ben de sonunda aptalı oynadım. Canının istediği zaman şirketin parasını cebe indirdiği anlaşılan Harry'yi ihbar edecek değildim.

Toplantımız sona erdi ve neredeyse geldikleri kadar çok soruyla ayrıldılar. Potansiyel olarak işaretleneceğimizi biliyorduk.

hileli bir davranıştı ve benim bunu durduracak gücüm yoktu.

Harry belli ki cevaplaması gereken çok fazla soru olacağından endişe ettiği için ofise gelmemişti. Dolandırıcılıktan ihbar edilir miydik? Hiçbir şey bu kadar hızlı olmamıştı ama potansiyel bir satış söz konusu olduğunda batan bir gemiydik. Hiçbir alıcı defterlerimiz tutmazken Harry'nin beklediği fiyatı ödemezdi ve Clearwater da tehlikeli görüldüğümüz sürece bize dokunmazdı. Yarın Harry'yi görecektim - yemeğin devam edeceğini varsayarak - ve istifamı sunacaktım. Eğer pervasız kararları için günah keçisi olacağımı düşünüyorsa, bir kez daha düşünebilirdi. Bir acil durum planım vardı, ailemin yatırım yapmamı istediği parayla ilgili bir plan. Mecbur kalmadıkça kullanmak istemiyordum ama orada olduğunu bilmek güzeldi.

Clearwater sıkı dudaklar ve sert el sıkışmalarıyla ayrıldıktan sonra, masamı toplama dürtüsüne direnmeye çalışarak ofiste dolaşım. Savannah'ya mesaj attım ama cevap alamadım. Chloe annemin emin ellerindeydi, onu alışverişe götürüyordu, yani Shirley kulübeye tekrar gelirse kızını orada bulamayacaktı.

Bella'ya saat iki gibi son dakika toplantısı için dışarı çıkacağımı söyledim ve Brighton'a gitmek üzere arabaya atladım. Savannah o boş laf yüzünden bana hâlâ kızgın olamazdı, değil mi? Oraya vardığımda on dakika boyunca kapısını çaldım ama cevap alamadım. Berbat bir güne dönüşen günün hayal kırıklığı taşmak üzereydi ve eve dönmek için ayrılırken kırmızı ışıktaki neredeyse fiziksel bir tartışmaya giriyordum.

Evlerin arasındaki boşlukların uzadığı ve yeşil alanların çiçek açtığı Copthorne'a doğru ilerlerken, sakinleştirici bir parça bulma umuduyla radyoyu açtım. Hayatımdaki hiçbir kadın bunu kolaylaştırmadı. Hepsi tam bir baş belasıydı. Anneme Chloe'yi eve erken bırakmasını söylemeyi düşündüm ama birkaç saat daha onun için yeterli bir ceza olacaktı.

Son Middeon yemeği için yeni bir elbise almayı önermişim. Chloe artık bir tırmık kadar zayıftı ve beni zayıf omuzlarından sarkan bir kıyafetle göstermesine izin veremezdim. Annemin alışverişi ne kadar sevdiğini bildiğimden, Chloe'yi bütün gün sürükleyerek 'mükemmel' elbiseyi arayacaktı. Onu a ğ ı r b a ş l ı gösterecek ve fahişeliğini gizleyecek bir şey. Dün o bahçıvanla fahişelik mi yapıyordu? Koktuğu tıraş losyonunu başka nasıl açıklayabilirdi ki? Artık onun için

Gitmek için. Hızla kontrol edilemez hale geliyordu ve aptal kaltak bana bir çocuk bile veremedi.

Chloe'den kurtulmak için öngörebildiğim tek sorun, bahçıvanla yatıyor olmasıydı, bu da bana bir neden veriyordu.

"Pembeyi denemek ister misin? Gwen perdenin arkasından mırıldandı.

Gözlerimi kapattım ve avuç içlerimi kontrplak soyunma odasının duvarına bastırarak kendimi toprakladım. Pembe canavar, Gwyneth Paltrow'un Oscar'ını alırken giydiği ve gözyaşlarına boğulduğu elbiseye benziyordu. Onun üzerinde muhteşem duruyordu ama uçuk pembe benim rengim değildi. Yine de tartışacak enerjim yoktu. Bu denediğim sekizinci elbiseydi - hepsi de tahriş olmuş cildimi karıncalandırmıştı.

Tom'un beni içine oturttuğu çamaşır suyu beni yakmamıştı ama cildimi kırmızı, çiğ, kuru ve yer yer pul pul bırakmıştı. Gwen kollarımın halini görünce biraz egzama kremi önermiş, Tom'un dün gece omuzlarımda bıraktığı soluk yeşil parmak izi şeklindeki çentikleri görmezden gelmeyi tercih etmişti. Hiç olmadığı kadar sertti. Ondan uzaklaşır uzaklaşmaz, bir daha asla kırmızı renk giymeyecektim.

'İşte bu, çok narin. Spagetti askıları sanki üzerinde süzülüyormuş gibi gösteriyor. Kabinden çıktığımda Gwen ellerini zaferle birbirine vurdu. Alışveriş yapmaktan daha çok sevdiği bir şey yoktu ve bizi Guildford'a götürürken sürekli konuşmuştu. Charles'ın emekli olduktan sonra hiçbir şey yapmaya hevesli olmamasından yakınıırken sesi jilet gibi keskindi. Doğurganlık randevumuzda İspanyol engizisyonuna maruz kalmama rağmen onun aşırı eleştirel bakışından kurtulmuştum.

Yansıyıp baktım. Dürüst olmak gerekirse, elbise üzerimde daha iyi duruyordu ve koyu renklerde olduğu gibi gözlerimin altındaki halkaları belirginleştirmiyordu.

'Sanırım yüz bakımı için vaktimiz var, belki bir vücut peelingi de tavsiye edilebilir - o elbisenin içinde parlamak istiyorsun, değil mi Chloe?

Bütün günü çocukmuşum gibi konuşularak geçirmiştım ama şikâyet etmedim. Buna katlanmak ve kaçışımı bir gün daha ertelemek zorunda kaldığım için içime dolan acıyı yutmak daha kolaydı. Başka bir Middeon yemeği planlandığından haberim bile yoktu ama Tom'un bana bir elbise alması, etkinlikten önce benden kurtulmak için bir planı olmadığı anlamına geliyordu. En azından Cumartesi gecesine kadar bir ertelemem vardı.

* * *

"Cildin biraz hassas mı tatlım?" dedi terapist kollarımı yeşil çay kokulu kese ile ovarken, irkildiğimi fark etti.

"Çok fazla güneş var. Dişlerimi sıkarak gülümsedim, ovalaması tenime peynir rendesi gibi geldi. Tom için söylediğim yüzlerce yalana bir yenisi daha eklenmişti.

Kalktığımda telefonumu almıştı, ahize gizemli bir şekilde çantamdan kaybolmuştu. İçini karıştırdığına şüphe yoktu ama içinde suçlayıcı bir şey bırakacak kadar aptal değildim. Anita nasıl olduğumu sormak için mesaj attıktan sonra ona geri mesaj bile atmamıştım. Tom muhtemelen bunu benim için yapmıştı. Benim adıma ilk kez yanıt vermiyordu, birlikte mutlu olduğumuzu gösteren bir tablo çiziyordu.

Sonunda, acı veren kese uygulamasına geçildi ve o kadar yoğun bir nemlendirici vücut yağıyla kaplandım ki sanki fazladan bir katman giyiyormuşum gibi hissettim. Güzellik uzmanı pullu cildim için elindeki en yoğun kremi getirmiş olmalıydı. Bununla birlikte, radyasyon kırmızısı parlaltımı yumuşak bir gün batımına kadar sakinleştirdi.

Gwen beni bekliyordu, makyajsızdı ve salonda bir bardak soğuk chardonnay yudumlarken ışıltı ışıltı. "Tırnakların için mükemmel bir pembe tonu buldum. Manikür masasının önünden geçiyordum ve işte oradaydı. Gabby birazdan size hızlı bir manikür yapmak için gelecek.

"Gwen, yoruldum, beni yordun," diye güldüm, ses tonuma sakarin katmaya çalışarak, "artık geri dönemez miyiz?

"Tanrım, bugünün gençliği, hiç dayanıklılık yok. Eğer Tom'u o bebeği yapmaya ikna edeceksen, en iyi şekilde görüldüğünden emin olmalıyız.

Boğazımda yükselen asidi yuttum. Dün geceyi ve işini bitirdiğinde, sanki on sekiz otuz yaş arası bir tatilde atılmış bir prezervatifmişim gibi, sırtını bana dönerek nasıl yuvarlandığını hatırladım. Oturmamı istediği bir pozisyon yoktu; bacaklarımı yatak başlığına doğru kaldırmamıştı. Tabii ki istememişti, çocuk sahibi olmak gibi bir şey söz konusu olamazdı. Artık beni anne yapmayı planlamıyordu. O kadar uzun süre buralarda olmamı planlamıyordu.

Yerel dükkanların hiçbirinde kimse Chloe ve Tom'u tarif ettiğimi tanımadı - belli ki köyde pek arkadaş edinmemişlerdi. Muhtemelen Chloe'nin tasmaı olmadan dışarı çıkmasına izin verilmediğı için. Tanrı korusun, Tom'un onaylamadığı bir arkadaş edinebilirdi. Şansımın yaver gitmeyeceğini düşündüm ve bara doğru ilerlerken bardaki bayan bana bir şey verdi.

"Uzun boylu mu, takım elbise giyiyor mu? Devam etmeden önce bir an düşündü. "Koyu saçlı, biraz huysuz mu?"

Bir kahkahayı bastırarak başımı salladım. Mükemmel bir tanımlamaydı.

"Dün Tom ismini duydum, o olmalı. Karısını ararken neredeyse bir kavgaya karışıyordu. Aslında bu saatlerdeydi. Arkasındaki saate baktı, saatin tepesinden başının üstündeki tavan lambasına doğru ip gibi bir örümcek ağı uzanıyordu.

"Nerede yaşadıklarına dair bir fikrin var mı?"

"Sanırım Chapel Lane'de yaşıyorlar, oradaki kulübelerden birinde. Müdavimlerimden biri bir süre önce onlar için bazı işler yaptı. Genelde kendi hallerinde yaşarlar. Ne demek istediğimi anlıyorsanız, bütünleşmeyin. Kadın başını geriye attı ve güldü. Zıplayan omuzlarına rağmen saçları sabitti, kullandığı saç spreyinin miktarından şüphelenmiştim.

Yaptığı yorum beni şaşırtmadı: Bar, bir Soho barına çok yakışacak olan Tom Beswick gibiler için fazla samimi ve yeterince şık değildi

Daha iyi. Audi'ye geri bindim, kontak anahtarını çevirir çevirmez benzin ışığı uğursuzca yanıp sönmeye başladı. Eve dönerken depoyu doldurmam gerekecekti.

Navigasyonu Chapel Lane'e ayarladım, oraya vardığımda bir dere boyunca uzanan pitoresk bir yol vardı. Pastoral bir yerdi, eğer kontrolcü bir evlilikten kaçmaya çalışan bir kadın değilseniz aile kurmak için güzel bir yerdi. Tom, Chloe'yi ıssız bir yere kapatmıştı.

Barmen kadın bana Beswick'lerin bir kulübede yaşadığını söylediğinde, sazdan çatısı ve küçük karanlık pencereleri olan küçük bir ev hayal etmiştim, ancak yol boyunca uzanan dört tanesi nispeten moderndi. Gri arduvaz ve kanatlı pencereler ile arnavut kaldırımlı araba yolları.

Üçüncüsü hariç her birinin arabası vardı. Tom'un Range Rover'ının olmaması ve diğer arabalardan hiçbirini tanımamam, doğru arabayı bulduğuma inanmamı sağladı. Chloe'nin araba kullanmadığını söylediğini duyduğuma dair belirsiz bir anım vardı.

Geri döndüm ve araba yolunun girişinin karşısına park ettim, aklım başıma gelmeden önce eski bir makbuzun üzerine Chloe'ye bir not karaladım. Ne yapacaktım ki? Tom'un bulması için kapıdan içeri postalayacaktım. Torpido gözüne tıktırdım ve takozlarımla kaldırım taşlarını aşarak ön kapıya doğru ilerledim. Zili çaldım ve bekledim ama kimse cevap vermedi. Merakım beni ele geçirdi. Tom'un ne tür bir evi vardı?

Pencerelerden baktığımda tertemiz bir ön oda, bej kareli bir kanepenin üzerinde dolgun minderler ve antika görünümlü bir sehpanın üzerinde duran büyük bir televizyon gördüm. Temiz çizgiler ve krom kaplamalar bekliyordum ve ev gibi görüldüğünü görünce şaşırdım. Chloe'nin kadınsı dokunuşu barizdi.

Yan tarafta uzun bir kapı vardı ve izleyen biri olup olmadığını görmek için omzumun üzerinden hızlıca baktıktan sonra mandalı açtım. Arka bahçe özenle düzenlenmişti ve verandada ördek yumurtası mavisine boyanmış dört kişilik bir bistro seti vardı. Arka girişi saksılar süslüyordu ve ben de kısmen camlı arka kapıdan içeri baktım. Çiftlik evi mutfağıydı, kır evi havasına uygun olarak yine tertemizdi, sanki orada kimse yaşamıyormuş gibiydi.

Telefonum öttü ve cebimden çıkardım, Tom'dan gelen mesajı görünce nabzım hızlandı.

Evimde ne halt ediyorsun?

Boğazımda bir yumru şişti ve adımlarımı geri geri kapıya doğru attım, iterek geçtim ve aceleyle arabama geri döndüm.

Orada kal, bir dakika içinde evde olacağım.

İkinci mesaj midemi bulandırdı.

Kameralı kapı zilini neden fark etmedim? Hareket sensörleri vardı, değil mi? Zili bile çalmamıştım.

Arabamı geri çektim, artık garaj yolunu kapatmıyordu, motoru çalıştırarak durakladım. Gitmenin bir anlamı yoktu, Tom burada olduğumu biliyordu. İşten erken mi dönüyordu yoksa Chloe de onunla mıydı? Ayaklarımın üzerinde düşünmeli, kapısına neden geldiğime dair bir neden bulmalıyım. Ön camdan dışarı baktım, Tom'un Range Rover'ı şeride girip yavaşça yaklaşırken parmaklarımı direksiyona vurdum.

"Neden buradasın?" diye bağırdım, Savannah'nın arabasıyla aynı hizaya gelip camımı indirdikten sonra.

"Harry'den bir telefon aldım. Savannah'nın gözleri irileşmiş, her zamanki porselen teni pembe pembe parlıyordu.

Kaşlarım çatıldı. "Sana söyledi, değil mi, beni nasıl asıp kuruttuğunu? Acı bir şekilde söyledim.

"Düşünüyordum da, hadi gidelim. Cumartesi günü, yemek tüm hızıyla devam ederken gidelim.

Kaşlarım çatıldı. Savannah, Harry'nin beni de kendisiyle birlikte dibe çekeceğinden mi endişeleniyordu?

"Bilmiyorum, bunu düşünmem gerek.

'Evin tek sahibi sizsiniz, değil mi? Onun altından satabilirsin. Her şey avukatlar aracılığıyla yapılabilir, bizim burada olmamıza gerek yok.

Mantıklı ama hayat sigortası ne olacaktı? Evde çok fazla sermaye yoktu. Başka bir yer bulduğumda, satış ve yasal masraflar elde ettiğim kârı yutacaktı.

Cevap vermek üzereyken telefonum çaldı. Gösterge panelindeki ekrana dokundum, annemin tiz sesi hoparlörleri dolduruyordu.

'Merhaba hayatım, dönüş yolunda olduğumuzu haber vermek için aradım. Yaklaşık on dakika uzaklıkta. Evde misin? Sevecen ol ve çaydanlığı koy, olur mu, kavruluyorum.'

"Birazdan görüşürüz," diye cevap verdim ve aramayı sonlandırdım. 'Gitmen gerek, Chloe bir dakika içinde dönecek. Yarın görüşürüz.

"Ne hakkında-

"Fikrimi değiştirirsem sana mesaj atarım, ama şimdilik gitmiyorum," dedim kararlı bir şekilde, Savannah'nın ziyaretinden yararlanmaya fırsat bulamadığım için sinirlenmişim. Onu içeri götürüp biraz oyalayabilirdim ama Chloe her zaman yoluma çıkmayı başarıyordu. En azından Savannah artık bana kızgın değildi. Aslında yeniden başlamak için o da benim kadar istekli görünüyordu.

Sözünde durdu, on dakika sonra annem Chloe'yi de yanına alarak çantalarla geldi.

'Bir elbise ve ayakkabı aldık. Karınız muhteşem görünecek,' diye mırıldanarak yanımdan geçip koridora çıktı.

"Çay mutfakta," dedim, Chloe arkamdan gelirken dudaklarını değdirmesi için yanağımı uzattım. Annem için gerekli bir gösteri.

Neyse ki fazla kalmadı. Gerçi kaldığı süre boyunca hiç durmadan konuştu, başım çatlayana kadar alışveriş gezisi ve spa uygulamaları hakkında gevezelik etti. Sonunda gittiğinde rahat bir nefes aldım. "Git ve giy o zaman. Çıplak vücudunu ovuşturana Chloe'ye elimle işaret ettim. Ayaklar.

O nazıkçe çantalarını alıp üst kata çıktı, ben de bilgisayarı açmak için ofise yöneldim. Clearwater'la olan toplantımla ilgili herhangi bir e-posta gelmiş miydi?

"Ne düşünüyorsun? Chloe döndüğünde, ben yeni e-postaları okurken, pembe saten yere kadar uzanan elbisesinin içinde yavaşça dönerken sesine biraz coşku katmaya çalıştığını ama başaramadığını söyledi.

"Çok güzel," dedim, artık ona karşı hiçbir çekim hissetmememe rağmen sert bir şekilde. "Yemeğe başlayabilirsin.

Sırtı dönüktü, bakışları kitap rafına kilitlenmişti. "Chloe? Dedim, içimden kızgınlık akıyordu. "Beni duydun mu?" "Üzgünüm, evet. Ben başlayayım.

Daha önce görmediğime inanamıyordum. Bunca zamandır kasanın şifresi tam orada, kitap koleksiyonunun arasında duruyordu. Daha da kötüsü onu raftan çekmiş, içinde bir kâğıt parçası bulup bulamayacağımı görmek için göz gezdirmiştım. Ama şıfre bir kâğıtta değildi, şıfre ellerimdeydi, kitabın başlığındaydı - Stephen King'in *11/22/63*'ü, Tom'un okuduğunu gördüğüm tek kurgu kitabı. Seyşeller'deki düğünümüzün ertesi günü kumsalda uzanırken, o hafta kitabı yalayıp yutmuştu.

Kodu denemek için can atıyordum, içimden haklı olduğumu biliyordum. Ama bu gece kasaya ulaşma şansım yoktu, bu yüzden onun yerine dikkatlice elbiseden çıkıp astım ve akşam yemeğini pişirmek için aşağı inmeden önce kıyafetlerimi giydim. En azından ben yemek yaparsam Tom'un beni zehirleyemeyeceğini biliyordum. Tedbirli olmak için onun yaptığı hiçbir şeyi yemez ya da içmezdim. Birkaç gündür bu kadar hasta olmamın nedeni o olabilirdi.

Dün gece beni banyoda boğmaya çalışmasını bekliyordum. Gerçi çamaşır suyunu polise nasıl açıklayacaktı? Tom aptal değildi, hayat sigortamdan hak talep etmek istiyorsa bunu bir kaza gibi gösterecekti ve içimde her hareketimi bir şahin gibi izleyeceğine dair bir his vardı. Tetikte olmalıydım ve kaçmak için bir sonraki fırsatı kullanmalıydım. Gecenin bir yarısı kaçma ihtimalim vardı ama Tom'un uykusu çok hafıftı ve oldukça uzakta olduğumuz için kapı zili kamerasını her zaman açık tutardı, böylece biri kapımıza yaklaşırsa zil çalardı. Yapabilirdim

Onu da uyandırmadan yatak odasının penceresinden zor çıktım. En azından ertesi gün için kapana kısılmıştım.

Ben ocakta mantarlı risottoyu karıştırırken Tom, 'Doğurganlık kliniğinden bir mektup aldık,' dedi.

Zarfı yırtıp açtığını duyduğumda sırtım kaskatı kesildi.

"Gerçekten mi?" diye cevap verdim, sesim ipek gibi hafıftı. Yüz hatlarımdaki korkuyu göreceğini bildiğim için arkamı dönmeye cesaret edemedim.

Tom boğazını temizledi ve kâğıt hışırtılarını duydum, bileğiyle sayfayı çevirdiğini hayal ettim, sonra okurken sessizlik oldu.

"Saçmalık," diye bağırdı bir dakika sonra, bir gümbürtü beni zıplattı.

Başımı çevirdim, kalbim ağzımda, tahta kaşık elimde damlıyordu. Tom öfkeyle masa takımlarını yere süpürmüştü. Gönderdiği güllerle süslü muhteşem krem sürahim parçalara ayrılmış ve fayansların üzerinde bir su birikintisi halinde duruyordu. Bir eli kalçasında, mektubu uzatmış, tekrar okuyarak odada volta atıyordu.

"Ne oldu? Cevabından korkmama rağmen sordum. Sonografi uzmanı Laura itiraf etmiş ve iç taramamın gerçek sonuçlarını kaydetmiş olmalıydı. Ona yalan söylediğimi öğrenmişti. Laura'nın bana acıdığından, durumumu anladığından emindim. Yüzümden kan çekilirken kaşık titreyen elimde sallandı ve beni bir an için sersemletti.

"Lanet olası embesiller," dedi ve bir sandalyeye tekme atarak mutfığa doğru savurdu.

Sonunda bana baktı, yüzü gök gürültüsü gibiydi.

"Sen," diye işaret etti, vahşi bir hayvan gibi dişlerini göstererek. 'O yer için hiç araştırma yaptın mı? Belli ki neden bahsettiklerini bilmiyorlar. Mektubu masanın üzerine fırlattı ve kendi kendine mırıldanarak mutfaktan hışımla çıktı.

Mektubu elime aldım ve olabildiğince hızlı bir şekilde taradım.

Bayan Beswick'in kan testi sonuçları hormon seviyelerinin ve yumurtalık fonksiyonlarının normal olduğunu göstermiştir. Bununla birlikte, Bayan Beswick'in iç taramasının sonuçları yetersizdi ve ek testler için tekrar gelmesini öneriyoruz.

Yanaklarımdan hava üfledim, Laura'ya sessiz bir dua gönderdim ve okumaya devam ettim.

Bay Tom Beswick'in sonuçları meninin mililitresinde sadece 9 milyon sperm olduğunu göstermektedir, oysa ortalama mililitrede yaklaşık 75 milyon spermdir. Bu nedenle, Bay Beswick'in doğal yollarla gebe kalmasına katkıda bulunabilecek düşük bir sperm sayısına sahip olduğu sonucuna varabiliriz.

Göğsümde bir kahkaha kabardı, boğazıma doğru ilerledi, ama onu tutmak için dudaklarımı birbirine kenetledim. Bu kadar öfkelenmesine şaşmamalı. Sorunun *kendisinde* olduğunu hiç düşünmemişti, sorun bende olmalıydı, tabii ki RIA'm nedeniyle kısmen öyleydi. Ama belki de zaten gebe kalamazdık. Zavallı Tom, kırılgan erkek egosunda ne büyük bir yara, hem de yazılı olarak.

Risottoyu karıştırırken kendi kendime kıkırdadım. Belki yanımda götürürdüm ya da ona bir veda hediyesi olarak çerçeveletirdim.

Hızla atan kalbimi sakinleştirmeye çalışarak, burnumdan hava alıp ağzımdan vererek uzaklaştım. Harry konusunu açmaya beni iten şeyin ne olduğunu bilmiyordum, boşa kürek çekiyordum, ama Tom bunu kabul etmiş görünüyordu ve ben de detaylandırmak zorunda kalmadığım ve yalanım ortaya çıkmadığı için mutluydum.

Middeon yemeğinden önce Chloe'ye bir mesaj iletebilmemin hiçbir yolu yoktu, bu yüzden kaçmayı önermiştim. En azından Chloe güvende olacaktı, ama Tom planında katı görünüyordu. Parayı bırakıp gidemezdi; açgözlülük onu pençelerine almıştı. Denemiştim ama artık daha fazlasını yapamazdım. Yarın Chloe'yle konuşacak, onu ne planladığı konusunda uyaracak, sonra da vicdanım rahat bir şekilde kendimi bu lanet durumdan kurtaracaktım.

Eve geldiğimde, kapımın önüne bir buket çiçek bırakılmıştı, güzel zambaklardan oluşan bir spre. İçindeki selofan zarfı yırttım ve Lewis'ten geldiğini gördüm. Akşam yemeğimiz sırasında bazı elbise örnekleri göndermek için adresimi istemişti ve ben de vermemek için hiçbir neden görememiştim.

Gemide olmanızı dört gözle bekliyorum. L

Sırıttım, Lewis fırtınalı bir denizde tutunacağım bir cankurtaran salıydı. Bir kez olsun, fiziğim yerine cazibem onun benim değerimi anlamasına yetmişti. Bu ferahlatıcıydı ve alışık olduğum bir şey değildi. Erkekler

Bana bir nesneymişim gibi davrandılar ve bu da onlara izin vermemi sağladı. Yarından sonra, artık bu olmayacaktı.

Dairenin etrafına baktım, nadiren zaman geçirdiğim ama artık sevgi duymadığım bir yerdi. Artık onu daha büyük şeyler için bir basamak olarak görüyordum. Üç ay içinde Lewis için kendimi o kadar vazgeçilmez hale getirecektim ki beni Londra'ya taşıyacak ve şehirde yeni bir hayata başlayacaktım. Diplomamı aldıktan sonra giriş seviyesinde bir rol için başvurabileceğim yerel hukuk uygulamalarında fırsatların önünü açarak, Lewis'in ona eşlik etmemi istediği etkinliklere hayalimdeki işi sığdırabilirdim. Dünya benim istirdiyem olacaktı.

Tom'dan aldığım solmuş çiçekleri çöpe atıp sahip olduğum tek vazoya çiçekleri yerleştirirken, Harry'den bir mesaj geldi, yarının uygun olduğunu ve saat altıda Glenthorne Malikânesi'nde olmamı söylüyordu. Daha önce yaptığı gibi benim için bir araba gönderme teklifi yoktu. Belki de parası bitmişti. Önemli değil, arabayı orada bırakıp gidecektim, birkaç kadeh şampanya içeceğimi biliyordum. Çekilişi kazanan kişiye hizmet etmemi sağlayacak herhangi bir şey.

Sadece bir kez daha... yani, her zaman ilkini bekleyen Harry de dahil olmak üzere iki kez.

Gardırobumu karıştırdım, hepsini daha önce giydiğim elbiseleri parmakladım. Kraliyet mavisi, sırtı açık, yüksek yakalı, muhteşem saten bir elbisem vardı, en sevdiklerimden biriydi. Dumanlı bir göz ve nude bir dudakla giyerdim, saçlarım teni ortaya çıkaracak şekilde toplanmıştı. Elbiseyi vücuduma yaslayıp etrafımda döndüm, kumaş neredeyse havada süzülüyordu.

Yarın akşam muhteşem bir etkinlik olacaktı. Vermem gereken tek karar, Harry'nin beni de çekilişe dahil ettiği eşlere, barda sarhoş olurken kaç kocularını becermek için para aldığımı ne zaman söyleyeceğimdi. Sırrı açığa çıkarmak ve Middeon imparatorluğunun çöküşünü izlemek için sabırsızlanıyordum.

Cumartesi sabahı, Tom uyanmadan önce yataktan sıvıştım. Berbat bir gece uykusu çekmiştim, bu kadar yakın bir yerde rahat edemiyordum. Bütün akşam keyfi yerindeydi, bardak bardak viski içmiş ve sonunda koltukta uyuyakalmıştı. Klinikten gelen mektubun ortaya çıkardıklarından sonra erkekliğini geri kazanmak, erkeksi yeteneğini göstermek için trajik bir şekilde seks yapmak isteyeceğinden korkmuştum. Neyse ki viski etkisini göstermiş ve mışıl mışıl horlamaya başlamıştı.

Ofisinde kasayı açmaya çalışırken yakalanma riskini almak istemediğim için olabildiğince sessiz bir şekilde yatağıma gitmiştim. Tom birkaç saat sonra geldi ve beni bir yastıkla boğacağından korkarak kaskatı yattım. Sonunda onun tekrar sızdığından emin olduğumda uykuya dalmıştım. Birkaç saat sonra kalktığımda, odanın küflü viski kokusundan kurtulduğuma sevindim ve aceleyle aşağıya, Tom'un ofisine indim. Bir fincan çay bekleyebilirdi, kocamın uyumasından faydalanmalıydım.

Kendimi sabitleyerek, 'Kâbus'un ürkütücü çerçeveli baskısını kaldırdım ve Stephen King'in kitabının başlığını oluşturan sayı dizisini taklit ederek rakamlara bastım. On bir, sonra yirmi iki ve ardından altmış üç. Son üç bastığımda küçük bir patlama sesi duyuldu ve kapı hızla açıldı. Sevincimi gizleyemeyerek nefes nefese kaldım ve kasanın önünde yere serdiğim kâğıt yığınının uzandım.

Boynumu bükerek yukarıdaki döşeme tahtalarının gıcirtısını, Tom'un uyandığına dair herhangi bir işaret olup olmadığını dinledim ama tek duyabildiğim dışarıdaki ağaçlarda kuşların sabah şarkılarıydı. Evrak üstüne evrak karıştırdım, emeklilik beyannamelerinin arasında doğum belgemi ve pasaportumu bulunca bir ciyaklamayı bastırdım. Devam ettim. Bir sonraki bulgum evlilik cüzdanımızdı ve son olarak da Polaroidleri içeren beyaz bir A5 zarf. Onları karıştırdım, Tom'un çektiği pornografik resimler karşısında dişlerimi sıktım. Onları zarfa geri koyarken vücudum bir anda tüy gibi hafifledi. Onlar olmadan Tom'un bana şantaj yapmasına imkân yoktu.

Yukarıdan bir gıcirtı geldi ve zarfı yanıyormuş gibi yere düşürdüm. Yatak odasının kapısı açıldığında vınladı ve ağır ayak sesleri banyoya doğru ilerledi. Nefesimi tuttum ve Tom'un çişinin kaseye vuruş sesini dinledikten sonra aceleyle tüm belgeleri bir araya toplayıp kasaya geri ittim. Onları şimdi çıkarmak mantıklı değildi. Onları bir yere saklarsam ve Tom onları bulursa, her şey boşa gitmiş olacaktı. Kod elimdeydi, şimdi zamanımı beklemeli ve gitmeden önce her şeyi geri almalıydım.

Avuçlarım ter içinde kapıyı kapattım, kasanın bip sesiyle kilitlendiğini bildirmesi üzerine irkildim, tam o sırada tuvaletin sifonunu ve Tom'un merdivenlerden inen adımlarını duydum. Nefret ettiğim korkunç baskıyı yeniden yerleştirip düz olup olmadığını kontrol ettikten sonra hızla odadan çıktım.

"Kahve? Koridorda onunla karşılaştığımda söyledim.

"Ofiste ne yapıyordun? Tom'un yüzünde yastık çizgileri vardı, saçları bütün gece pozisyonunu değiştirmemiş gibi bir tarafa doğru dikilmişti. Bana ulaştığında kokusunu alabiliyordum, gözeneklerinden alkol sızıyordu.

"Sadece ortalığı topluyordum.

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz yüzündeki ifadeden bunun saçma bir bahane olduğunu anladım ama elimde başka bir şey yoktu.

"Daha çok gözetleme gibi. Oradan uzak dur,' diye tersledi ve beni iterek mutfığa girdi.

Onu içeri kadar takip ettim ve doğruca parasetamolün bulunduğu çekmeceye yöneldi, blister paketten birkaç tane çıkardı.

'Size çay ya da kahve yapayım mı? Belki bir kızartma? Sesimin tizleştiğini duyarak parmak uçlarımda durdum. Acınacak haldeydim.

"Kahve ve pastırmalı sandviç," diye homurdandı, bir bardağa su doldurdu ve tabletleri yuttu. Ses tonunda hiç sıcaklık yoktu ve bana attığı bakış küçümseyen bir bakıştı.

Dudağımı ısırdım ve onun kahvesini yapmak ve pastırmayı kızartmakla meşgul oldum. Özgür olmaya ve evliliğimden kurtulmaya o kadar yakındım ki heyecanımı zor zapt ediyordum. Fotoğraflar olmadan Tom'un üzerimde hiçbir etkisi olmayacağını bilmek beni günü ve akşamı atlatmamı sağlayacak şeydi. Middeon'daki korkunç akşam yemeği gözümde büyüyordu ama en azından Anita'yı görebilecektim.

Tom telefonumu bana geri vermişti ve dün ondan hafif tonda ama kontrol eden bir mesaj telaşı vardı. Tom benim adıma yanıt vermiş, her şeyin yolunda olduğunu ve beni yemekte göreceğini belirtmişti. Buna karşılık bir mesaj daha göndererek beni görmeyi dört gözle beklediğini ve eğer zamanım olursa Pazar günü düzenleyeceği kermes için bir şeyler hazırlayabileceğimi söyledi.

Bu, kaçmayı başaramadığımı bildiği anlamına geliyordu ve eminim birçok sorusu vardı ama konuşmalarımızın izlendiğini bildiği için minnettardım. Telefonumu Tom'un görebileceği şekilde masanın üzerine bırakarak cevap verdim. Yapmak istediğim son şey onu herhangi bir şekilde kızdırmak, elini zorlamaktı, özellikle de şimdi bildiklerimi bilerek. Hayatta kalmak istiyorsam akıllı davranmalı, onun iyi tarafında kalmalı ve güvenli oynamalıydım.

Chloe sinir bozucuydu, ayağımın altına girdiği için tekmelemek istediğim bir köpek yavrusu gibiydi. Middeon'da neler olup bittiğini onunla paylaşmamıştım. O pis kaltağın artık hayatım hakkında hiçbir şey bilmeye hakkı yoktu. Yakında iki ayağı bir pabuca girecek ve bahçıvanla kaçma hayalleri suya düşecekti. Etrafta dolanıyor, bir zamanlar olduğu gibi bir eş gibi davranmaya çalışıyordu ama benim pek sabrım yoktu - aslında aynı odada bile zar zor bulunabiliyordum.

Düşüncelerim Harry'nin ihanetinin yanı sıra onunki tarafından da tüketilmişti. Bunu bana nasıl yapabilmişti? Onlara verecek hiçbir cevabım yokken beni Clearwater'la uğraşmak zorunda bıraktı. Dün öğleden sonra telefonuna birden fazla mesaj bırakmıştım, öfkem daha da artmıştı. En azından bu gece müzikle yüzleşmek zorunda kalacaktı. Belki Savannah'nın önerisi doğru bir hareket tarzı olabilirdi ama şimdi kaçacak değildim. Harry'ye aklımdan geçenleri söylemeden ve o frijit kaltakla evli olduğum için ödülümü almadan önce olmazdı. Bunu hak etmiştim. Sabır bir erdemdi ama ne yazık ki bende yoktu.

Kahvaltımı yapar yapmaz duşa girdim, dün gece içtiğim viskinin sersemliği hâlâ üzerimdeydi. Üç çeşit yemek düşüncesi midemi bulandırır da Savannah'yı görmek için buna değecekti. Birlikte bu kadar erken ayrılmamız fikrine katılmıyor olabilirdim ama eve gelmesi, geçen gün yersiz konuştuğum için beni affettiği anlamına geliyordu. Chloe geçmişte kaldıktan sonra hâlâ birlikte bir hayat kurmamızı istiyordu.

Karımın alt katta bulaşık makinesini doldurduğunu duyabiliyordum. Tabakların şingirtısı dişlerimi sıkıyordu. Çok iyi olabilirdi, aradığım kişi olabilirdi ama onu çok kolay kırmıştım. Belki de biraz ruhu olan bir kadına ihtiyacım vardı, belki de başından beri bir Savannah aramalıyım.

Chloe'yi ilk kez onunla konuşmadan iki hafta önce görmüştüm. Onu kitapçının önünden geçerken pencereden görmüştüm. İki gün üst üste, kaşları çatık, bir kitabın arkasını okuyor, sonra onu yerine koyup raftan başka bir kitap seçiyor ve dikkatimi çekiyordu. Middeon'un Güney Londra'daki müşterilerinden biri için finans eğitimi veriyordum ve öğle yemeği saatimde dışarı çıkıp keşif yapmayı seviyordum. O zamanlar Chloe'nin uzun sarı saçları vardı, at kuyruğu şeklinde düzgünce toplanmıştı ve kalem etek, bluz ve alçak topuklu ayakkabı giyyordu. Ağırbaşlı, klas, bana çekici gelen kadın tipinde görünüyordu.

Daha sonra kitapçıya geri dönüp sarı saçlı bayanı sorduğumda, dükkan sahibi tam olarak kimden bahsettiğimi anladı. Bana düzenli olarak geldiğini ve bir editör olduğunu, haftada yaklaşık beş kitap satın aldığını söyledi.

Ertesi gün tekrar gittim ve onu uzaktan gözlemledim, ne satın aldığını izledim, kendini nasıl idare ettiğini merak ettim. Chloe sessizdi, hatta çekingendi, alışveriş yaparken diğer müşterilerin yoluna çıkarsa özür diliyordu. Telefonuna baktığı için dışarıdaki kaldırımında biri ona çarptığında bile, göz teması kurmadan ilk özür dileyen o oldu. Özellikle karşı cinse karşı içine kapandığını fark ettim ve işte o zaman onun mükemmel olduğunu anladım. Nazik ve itaatkâr, onu iyi bir eşe dönüştürebilirdim.

Hamile kalsaydı işe yarayabilirdi ama öyle olmadı. Ayrıca değişmişti, artık her isteğimi yerine getirmeye hevesli değildi, bir zamanlar olduğu gibi kusursuz bir koca memnun edicisi değildi. Şimdi boynumdaki bir zincirdi.

Bu gece, yemekten eve döndüğümüzde *kaza geçirecekti*, biraz çakırkeyif olacaktı ve topuklu ayakkabılarla merdivenlerden düşmesi işi bitirecekti. Kafasını yeterince sert vurursa karo zemin felakete yol açabilirdi - ve vurmasa bile, planın ilerlemesine yardımcı olabilirdim.

Saçlarımı zarif bir kabarıklıkla düzenledim, önden ve enseden birkaç tutam salık bıraktım. Öğleden sonra şımartıcı bir öğleden sonra olmuştu; peeling, ardından tıraş, parlatma ve nemlendirme. Makyajıma zaman ayırmıştım, dumanlı gözümü elbisemle uyumlu hale getirmiştım, gri tonlarında ve biraz da mavi. Middeon'daki son akşam yemeğinde mükemmel görünmek istiyordum, özellikle de Harry ve konuklarına bazı gerçekleri anlatmayı planladığım zaman.

Midem görmezden gelmeye çalıştığım sinirlerle gerilmişti. Bunu hak etmişlerdi. Lewis'le yeni bir maceraya atılmadan önce Harry için bunca zamandır sakladığım sırdan kurtulacaktım. Harry başlangıçta, onu haftada iki kez gördüğümde bana çok şey anlatmıştı. Bir gün sponsorum olabileceği umuduyla onun gözünü kamaştırmak için çaba sarf etmişim ama bu hiçbir zaman gerçekleşmemişti.

Tom'un çekilişi kazandığı gece bana Tom'a satılan şeyin finans müdürlüğüne terfi olduğunu söylemişti ama bu gerçek değildi. Harry, önceki finans müdürü Harry'nin şirket parasını yeniden dağıtmasına pek de yardımcı olmadığı için hesapları dengeleyecek birine ihtiyacı olduğunu biliyordu. Yeni atanan her kimse, Harry'nin harcamaları ortadan kaldırmasına yardım etmeyecekse, gözden çıkarılabilir olmalıydı.

Sadece akşam yemekleri binlerce dolara mal oluyordu ve Harry beni görmek için haftada bin dolardan fazla harcıyordu ve bildiğim kadarıyla başka eskortlar da olabilirdi. Her şey masraflara yüklenmişti. Kokaini modası geçecekmiş gibi burnuna sokuyor ve ağırlığınca pahalı kırmızı şarap içiyordu. Yarısı

o kadar etkisindeydi ki performansını sergileyemedi, bu da işimi kolaylaştırdı.

Daha yaygın hale geldiğinde ve ihtiyaçlarını karşılayacak biri yerine bir refakatçi için bir servet ödediğini fark ettiğinde, rezervasyonları haftada bire, sonra ayda birkaça düştü. Yine de onu yanımda tuttum - Middeon yemekleri bir gecelik iş için kazançlıydı ve Harry'nin golf oynadığı yüksek mevkilerde arkadaşları vardı. Onu sürekli tanıştırmak için ikna etmeye çalışıyordum.

Sonsuza dek sürmeyeceğini biliyordum. Harry alt çizginin altına saklanamayacaktı ve Tom'un kartı işaretlenmişti. Ona söylemenin pek bir anlamı yok gibiydi, ne yararı olacaktı ki? Harry'nin sırrını verirsem bir değil iki müşteri kaybedecektim, gerçi bu gecedan sonra ikisi de çoktan gitmiş olacaktı.

Dudaklarımı en sevdiğim Charlotte Tilbury ile boyadım ve yüksek topuklu ayakkabılarımı giydim. Çantama birkaç parça eşya koydum, makyaj malzemelerimi, bebek mendillerimi, kağıt mendillerimi, deodorantımı, bir takım iç çamaşırımı ve parfümümü odamda bırakabileceğim bir taşıma çantasına koydum. Harry, Glenthorne Malikânesi'nin banyolu yatak odalarından birinde çalışmamı istemişti, böylece Harry ile çekiliş talihlisi arasında makyajımı tazeleyebilecektim.

Genelde yanıma aldığım hafta sonu çantamın askısı kopmuş, dikişi gevşemişti ve tamir etmeye fırsatım olmamıştı. Bu sorun değildi, tüm misafirlerden önce orada olacağım için kimse beni süslü püslü görmeyecek, yerel bir marketten aldığım ucuz bir çantayla gizemi bozmayacaktım.

Saat beş buçukta daireden çıktım ve Glenthorne Malikânesi'ne gitmek üzere arabama bindim. Karnım zil çalıyordu ve sinirlerimi yatıştırmak için ilk kadeh şampanyayı dört gözle bekliyordum. Bu gece unutulmaz bir gece olacaktı.

Tom, taksimiz gelmeden önce sitem dolu bakışlarını üzerimde gezdirerek beni baştan aşağı süzdü. Gwen haklıydı, renk konusundaki çekincelerime rağmen elbise çok güzeldi ve Tom küpelerimi değiştirmem dışında bir kusur bulamadı. Sarkan küpelerden nefret eder, küçük küpeleri tercih ederdi. Uygun olduğuma karar verdiğinde, taksi dışarıda durana kadar bekledik.

Şoförümüz sohbet etmeye çalıştı ama Tom hiç havasında değildi, sanki onu boğuyormuş gibi yakasını çekiştiriyordu. Öyle bir şansı yoktu. Sarmal bir yay gibi gerilmiş gibiydi ve yanlış bir şey söyleme ihtimalime karşı sessiz kaldım.

Oraya vardığımızda Anita ve Jim içeri girmek üzereydi, biz de girişte onlara katıldık.

Anita elimi sıktı, yüzüne bir gülümseme yayıldı. 'Seni görmek çok güzel, çok endişelendim,' dedi.

"Hayır, hayır, ben iyiyim, sonra konuşuruz," diye fısıldadım kulağına, ona sarılıp merhaba derken. "Bugün bilezik takmadın mı?" diye sordum, Anita'nın ellerinde ya da bileklerinde hiçbir takı olmadığını fark ederek.

"Değişiklik olsun diye abartısız olacağım," dedi göz kırparak. Tom arkamızda durmuş Jim'in elini sıkıyordu.

"Nasılsınız, efendim? Jim sordu.

Tom, "Dürüst olmak gerekirse pek iyi değil, Clearwater'la birlikte boktan bir durum," diye yanıtladı.

Jim onu kederli bir şekilde sırtından alkışladı ve bizi takip etti.

Savannah ve Harry koridorda durmuş, malikânenin lordu ve leydisi gibi konukları karşılıyorlardı. Onlar yaklaşırken Anita gözle görülür bir şekilde sinirlendi ve Jim'in arkamda kaskatı kesildiğini hissettim. Anita için bir kadeh şampanya ile çekiliş biletini isteksizce aldı ve yoluna devam etmeden önce sıkıca gülümsedi. Onları karşılamak Tom ve bana kalmıştı. Savannah tatlı tatlı gülümsedi ama bakışlarında beni tedirgin eden bir şey vardı.

Harry, "Savannah'yı geçen haftaki yemekten hatırlıyor musun Chloe?" deyince yüzüm kızardı.

"Elbette," diye içtenlikle cevap verdim.

Harry sonra yüksek sesle, "*Seni* tanıştırmama gerek yok, değil mi Tom?" dedi. Tom'un avucuna bir bilet sıkıştırırken göz kırptı.

Bana uzatılan şampanyadan bir yudum alarak utancımı içime attım ve oradan uzaklaştım.

Barda Tom bir viski ısmarladı, Jim için bir tabure çekti ve sanki ticari sırlarını paylaşıyorlarmış gibi birbirlerinden birkaç santim uzakta sohbete daldılar.

Anita elini salladı. "Onları kendi hallerine bırak. Duvara yaslanıp kimsenin duyamayacağı bir yere gelene kadar beni dirseğimden tutup götürdü. "Bir sürü mesaj gönderdim. Tom'un seni tekrar hapse attığından korktuğum kadar açık bir tonda olan bir mesaj aldığımda paniğe kapıldım.

'Yine telefonumu aldı ve annesine bana baktırdı. Kaçamadım ama yarın gidiyorum. Polaroidleri, pasaportumu, her şeyi buldum.

Harika! Dinle, annenden bir mektup aldım ama Tom oradadır diye vermek istemedim. Burada, çantamda.'

Midem takla attı ve ayak parmaklarımda üzerinde zıpladım.

Anita zarfı özenle aldı ve ben de onu çantama yerleştirdim. Endişelenmeme gerek yoktu, Tom ve Jim derin bir sohbete dalmışlardı, birincisi çılgınca el kol hareketleri yapıyordu.

Anita'ya Tom'un Savannah'larda söyledikleriyle ilgili gerçeği anlatma planım, annemin sözlerini okumak için yanıp tutuştuğumdan bir an için unutuldu.

"Bizi yemeğe oturtmadan önce bir lavaboya gidelim, olur mu? Anita kalabalığa doğru ilerledi, geçerken tanıdığı herkesi selamladı. Başımı eğdim ve önüme çıkan Savannah'ya tosladım. Anita hâlâ kalabalığın içinde ilerliyordu ve benim ona yakalandığımı fark etmemişti.

Savannah kulağıma, 'Seninle konuşmam gerek,' diye fısıldadı.

"Şimdi olmaz," diye tersledim, ses tonumdaki zehre şaşırmıştım. Tom'un hayatımı sona erdirmeyi planladığını bildiği halde hâlâ parası için beni mincıklıyordu - ondan nefret ediyordum. Neyse ki Harry'nin onu biriyle tanıştırmak için yolumdan çekerken gösterdiği kabalık sayesinde kurtuldum ve Anita'yı koridorda yakalamayı başardım.

Banyonun kapısını açık tuttu ve ikimiz de içeri girdik. Biraz mahremiyetimiz olsun diye kilidi çevirdim ve çantamda zarfı aradım.

Sevgili Chloe,

Mektubun yüreğimi parçaladı, baban yıkılacak. Gelip seni alacağım. İhtiyacın olduğunda burada her zaman bir yatağın olacak. Tanrı aşkına ara beni, numaran çalışmıyor.

Çantayı hazırla, Perşembe günü orada olacağım, eğer o zamana kadar senden haber alamazsam.

Anne x

Gelmişti, Tom yalan söylemiyordu. Duygu seliyle dizlerimin bağı çözüldü, kendimi lavabonun üzerinde sabitledim. "Perşembe günü benim için geldi - Tanrım," diye inledim.

'Çok üzgünüm sevgilim, keşke o mektubu sana daha önce ulaştırsaydım. Sende numarası var mı, şimdi onu benim telefonumdan arayabiliriz.

"Hayır yok - artık sabit hatları yok ve Tom annemin numarasını yeni telefonuma yanlış girmiş, büyük ihtimalle de bilerek. Çok aptalım, mektubuna koymasını sağlamalıydım ya da en azından benimkini koymalıydım. Alnımı şapırdattım, nemlenen gözlerimin altındaki rimel lekelenmeye başlamıştı.

Anita elini koluma koydu, nazikçe yatıştırdı. "Sorun değil, kapılarının önüne gelebilirsin, annen hoş karşılanacağını söyledi.

Yapacağım. Tom evden çıkar çıkmaz ben de giderim, özellikle de artık ne yapmayı planladığını bildiğim için.

Anita kaşlarını çattı, dudaklarının çizgileri gerildi. "Ne yapmayı planlıyor?" diye sordu yavaşça, sanki cevaptan korkuyormuş gibi.

"Beni öldürmek istiyor.

Jim kulaklarına inanamadı, Harry'nin harcamaları için günah keçisi olarak kullanıldığımdan önceden haberi olmadığını söyledi. Harry'nin kendini beğenmiş karşılamasından ve Savannah hakkındaki yorumundan önce bile öfkeden kuduruyordum. Koridorda burnunun ucuna bir tane indirmemek için kendimi zor tuttum. İş arkadaşlarımdan önünde patlamak bir seçenek değildi ve beni sakinleştirmek için bir duble viskiye ihtiyacım vardı. Yemek biter bitmez ve salona geçer geçmez Harry Poulter'ı bir kenara çekip terfimi kışına sokacaktım.

Bayanlar ortadan kaybolmuştu ve ben de etrafta onları arıyordum.

"Burunlarını pudralayacaklar, değil mi? Jim ikinci duble içkisini içiyor, benimle içki içiyordu. Bu gece için endişeli miydi yoksa tüm bu olayın sıkıcılığını hafifletmeye mi çalışıyordu? Anlayamadım.

"Hey, arkadaşlar. Graham Spectre Jim'in omzunun üzerinden belirdi, elini attığı her yere giriyordu. Graham'ın daimi bir bekâr olduğu iddia ediliyordu ama onunla yatacak kadar çaresiz bir kadın olduğunu düşünemiyordum. Bir trolü andırıyordu. "Söyle bakalım, muhtemel satış nasıl gidiyor?" diye alay etti.

"Siktir git Graham," diye tersledim, boş bardağımı yere çarpıp taburemden zıpladım.

"Akşam yemeği hazır, bayanlar ve baylar. Harry'nin gürleyen sesi kapıdan geldi ve kalabalığı dışarı çıkardım, Chloe'yi beklemeye zahmet etmedim, nasıl olsa balo salonuna giden yolu biliyordu.

Neyse ki Graham masanın diğerk ucundaydı ama bu durum otururken ona ters ters bakmamı engellemedi. Garson kırmızı şarap getirdi ve ben de kadehimi uzatıp Chloe'nin Anita ve Victoria'nın arasına sıkışmasını izledim. Mutlu görünmüyordu ama hiç mutlu görünmezdi ve o yaklaşırken gözlerimi kısıtım.

'Otur, geç kaldın,' diye tersledim.

"Banyodaydık, seslendiklerini duymadık," dedi, bir F1 pilotu gibi koltuğuna gömülerek.

Masanın ortasında hüküm süren Harry ve Savannah'ya kaşlarımı çatarak baktım. Kızarmış görünüyordu, sanki elindeki şampanya kadehi birçok kadehten biriydi. Ya öyleydi ya da Harry ona doymuştu. Ellerimi masanın altında yumruk haline getirdim. Harry'ye son kez bu kadar yakın olacaktı, bunu garanti edebilirim. Ona bir daha asla elini süremeyecekti.

Savannah bakışlarımı hissetmiş gibi başını kaldırıp bana pasif bir şekilde gülümsedi. Göz kırptım, Chloe'nin yanımdaki şarap kadehini sıkıca tutmasından zevk alıyordum. I beklenen bir açılış konuşma itibaren Harry, ama o oldu derin solundaki Anton ile sohbet ediyordu. Garsonlar onun yerine başlangıç - yaban havucu çorbası, en sevmediğim.

"On," diye tısladım Chloe'ye, kızgınlığımı ondan çıkarıyordum.

Başını eğdi ve hemen çorbayı ağzına attı.

"Bu çok güzel," dedi bir kadın sağımda. Koyu kıvrıcık saçları vardı ve ince dudaklarının çizgilerini aşırı boyamıştı, bir palyaçoğu andırıyordu.

"Öyle mi? Kaşğımı bej rengi sıvının içinde gezdirerek alay ettim. "Ben Jill, Marcus'un karısıyım. Tanıştğımızı sanmıyorum.

"Tom," diye boğazımı temizledim, "bu da eşim Chloe. Zoraki bir sırtışla sandalyemde arkama yaslandım ki eşlerim merhaba diyebilsinler.

Jill başlangıç yemeğİ boyunca ve ana yemeğın büyük bir kısmında konuşmaya devam etti. Marcus'un yardımıyla Steyning'de yas danışmanı olarak kendi muayenehanesini nasıl açtğıyla övünüyor, "Kayıp yaşadınız mı?" sorusunu mümkün olan en kısa sürede sohbete dahil ediyordu. Tanrı takımının bir üyesinin yanında oturmak gibiydi.

Zar zor yemek yiyor, aşğılayıcı yorumlarımı kendime saklamak için dişlerimi sıkıyordum. Chloe araya girmeye çalıştı, beni kolayca okuyabiliyordu ama kadın devam etti. Aynı anda hem biftek tabağını temizleyip hem de konuşmayı başarmasına şaşırmışım. Dizim masanın altında titriyordu. Sadece bu gösterinin bitmesini istiyordum.

"Ben tuvalete gidiyorum," dedim, ayağa kalkıp peçetemi sandalyemin üzerine attım.

Alnımdaki damarlar zonkluyordu ve çişimi yaptıktan sonra bileklerimi soğuk suyun altına tuttum. Harry'yle yüzleşmem için sadece tatlı kalmıştı, bu beklenti midemde bir kaya gibiydi. Bu gece bittiğinde Harry ve Chloe'yle işim bitecekti, ikisi de boynumda kurşun ağırlıkları olacaktı.

Harry'nin Anton'la şakalaşmasına katılmış görünmeye çalışarak lastik gibi bifeği çiğnedim. Yemek masasında sıkılmış görünmekten daha kötü bir şey olamazdı, ama üç çeşit yemeğin bitmesi için sabrım tükeniyordu. Chloe'yle konuşmalı, onu benimle konuşturmalı ve daha da önemlisi dinlemeliydim. Onun sorunu neydi? Paramın peşinde olduğumu, Tom'u çalmak için ödeme yaptığımı mı düşünüyordu? Artık onu asla alamayacaktım, bu kesindi.

Göz teması kurmak bir seçenek değildi, tabağından başını kaldırmıyordu ve ne zaman başımı kaldırıp baksam, yanındaki kadın kulağını çiğnerken Tom beni şahin gibi izliyordu. Onun da bu akşamdan en az benim kadar keyif aldığını söyleyebilirim.

Harry para zarfımı yeşil blazer ceketinin iç cebine sıkıştırmıştı ve geldiğimde oral seks yaptıktan sonra bile rahat durmadı.

"Çekiliş kazananından sonra. Kural kuraldır Savannah,' diye azarlamıştı fermuarını kapatırken. Bu gece kimin olacağını merak ediyordum.

"Middeon'u satıyor musun? Aşağı inip misafirlerini beklemek üzere yatak odasından çıkmadan önce sormuştum.

'Evet, her şey yeni. Emekli olma vakti geldi.'

Kapıyı kapatırken homurdandım. Ben yeni bir maceraya atılıyordum, o ise kaçıyor ve Tom'u kendi pisliğini toplaması için bırakıyordu.

Taşıma çantasını yatağın üzerine boşalttıktan sonra diş fırçamı ve rujumu aradım. En azından duş almam gerekmiyordu. Harry'nin acelesi vardı, bu da bana uyuyordu. Suyu yüzümün etrafında döndürdüm.

nude ruju sürmeden önce iki kez duruladım. Bir kez daha mükemmel olmaya geri döndüm.

"Suyu uzat Savannah," dedi Harry, beni şimdiki zamana geri döndürerek.

Ona sürahiyi uzattım ve Tom'un kalkıp odadan çıktığını gördüm, Chloe'nin gözleri onu takip ediyordu. Dikkatini çekmeyi başarak çıkışa doğru yöneldim, tuvalet kelimesini ağzıma alıp gitmemiz gerektiğini işaret ettim, ama başını sallayıp şarabını içti ve bir daha bana bakmayı reddetti. Ayağımı masanın altına vurdum, lanet kadın kendini tutamıyordu.

Tatlı olarak kremalı çikolatalı brownie vardı ama onu görmek bile midemi bulandırdı. Çok fazla şampanya içmişim ve tatlı bir şeyle eğlenemezdim. Bunun yerine küçük bir oyun oynadım, gözlerim odanın içinde gezinerek Anita'yı bulmaya çalışıyordu. Görevlerim bittiğinde yüzleşeceğim ilk eş o olacaktı. Jim'in karısına aylardır onunla yattığımı söylediğimde yaşayacağı yıkımı görmek için sabırsızlanıyordum.

Sıradaki kim olacak? Marcus olabilir mi? O cinsel taciz iddiası doğru olmalıydı, adam çekilişi kazandığında sapkın biriydi. Ayakkabımla sinek ezmek gibi bir şey olurdu. Karısının nasıl tepki vereceğinden emin değildim, muhtemelen Marcus'un ne kadar kötü bir çocukluk geçirdiğini ve bu yüzden kadın düşmanı olduğunu anlatırdı. Seçtiklerimi incelerken kendi kendime kıkırdadım. Hepsi kendilerini çok üstün görüyordu ama hayatları benim yıkmak üzere olduğum bir iskambil destesi gibiydi.

Tom döndü, otururken elindeki tatlıyı itti. Ben benimkinin yarısını yemiştim. "On mu?" diye sordu, başımı salladım ve peçeteyle ağzımı sildim.

"Ben görmedim, o yüzden sayılmaz, tekrar yap.

Tabağını bana doğru itti ama hareket etmedim.

"Yap şunu," diye fısıldadı dişlerini sıkarak.

"Hayır," diye cevap verdim, hiç vakit kaybetmeden.

Jill sanki Tom istemiş gibi hafta sonu planları hakkında yorum yapmaya başlayınca öfkelenerek bana ters ters baktı.

Masanın altında, bileğime tekme attığı için irkildim ve brownie ve kremadan geriye kalanlar kucağıma düştüğünde ovmak için uzandım.

Ellerini havada sallayarak, 'Ah, sevgilim, çok özür dilerim, ne kadar soytarıyım,' dedi.

Pembe saten elbisem kahverengi ve beyaz girdaplardan oluşan bir karmaşaydı, krem rengi etek ucundan ayakkabımın içine damlıyordu.

"Seni piç," diye fısıldadım, yüzüm kıpkırmızı olmuştu. Ayağa kalkarak tabağı yere bıraktım ve tamamen aşağılanmış bir halde odadan dışarı fırladım.

Yaklaşan ayak seslerini duyduğumda Anita olduğunu umdum ama arkamı döndüğümde Savannah karşımda duruyordu.

'Dur yardım edeyim' dedi, bileğimden tutup beni banyoya çekti, ben sessizce hıçkıra hıçkıra ağlarken ortalığı düzeltmek için havluları ıslattı.

yansımam. Ayaklarımın dibinde çömelmiş, bana bakıyordu. "Onu terk etmek zorundasın.

"Yapacağım.

'Hayır, şimdi. Beklemeyin. Güvende değilsin. Mavimsi gözleri fincan tabağı gibiydi, bana yalvarıyordu.

"Biliyorum. Her şeyi duydum. Hıçkırıklarımın ortasında itiraf boğazımda düğümlendi. "Aman Tanrım," dedi Savannah başını eğerek. Olmakta haklıydı.

utanıyordu, o da onun suç ortağıydı. "Onu meşgul edeceğim.

"Eminim öyle yapacaksın," diye tersledim ve bana bakıp iç geçirdi.

'Tamam, bunu hak ettim. Şimdi git, ona üst katta kıyafetlerini giydiğini söyleyeceğim.

elbiselerimden biri ya da başka bir şey.'

Aval aval ona baktım, ne saçma bir fikirdi. Savannah'nın kıvrımlarına uyan her şey üzerimde asılı kalacaktı, buna bir saniye bile inanmazdı. Orijinal plana sadık kalmak daha iyiydi. 'Yarın gidiyorum. O sabah kruvasan ya da rosto için et almaya süpermarkete gidecek, ben de koşacağım.

"O zamana kadar çok geç olabilir! Savannah ayağa kalktı ve neredeyse burun buruna geldik, yine de ona bakmak için boynumu bükme zorunda kaldım. "Peki, tamam. Sen bilirsin,' dedi sonunda ve havluyu lavaboya attı. "Denemediğimi söyleyemezsin.

Harry'nin gürleyen sesi müdürler için misafir odasında yemek sonrası içkileri, hanımlar için de kütüphanede kokteylleri anons ederken onun kapıyı açıp dışarı süzülüşünü izledim.

Gözyaşlarıma engel olmaya çalışırken bunu sandalyelerin parke zemine sürtünmesi izledi. Elbiseme baktığımda, kasıklarımınla aynı hizadaki kahverengi lekeyi gizlemek mümkün değildi. Başka kıyafetim yoktu, devam etmekten, Tom'un herkese sakar olduğumu ilan etmesinden, beni hiçbir yere götüremeyeceğini duyurmasından ve hatta benimle dalga geçerken güzel yemek dersleri almam gerektiğini söylemesinden başka ne yapabilirdim ki? Benim aşağılanmamdan zevk alması midemi bulandırdı.

Tasarım elbisenin fermuarını açtım ve içinden çıktım. İç kısmı siyah kalın bir astara sahipti, dikişler kusursuz bir şekilde düzgün ve minimaldi, bu yüzden ters çevirdim, fermuarı tekrar kapattım ve tekrar içine girdim. Yandaki fermuar ve kalçamdaki küçük bir etiket dışında iyi görünüyordu, bundan kurtulabilirdim ve brownie lekesinden daha iyiydi. Uzaktan bakıldığında kimse ters giydiğimi fark etmezdi bile.

Başımı dik tutarak banyodan çıktım, sürdüğüm makyajın ağladığının kanıtlarını gizlemekte işe yaradığına sevindim.

mendille yüzümü kuruladım.

Tom çok kızacaktı ama artık umurumda değildi. Planım o akşamı ve onu takip eden geceyi tek parça halinde atlatmaktı. Uysal olmak ve Tom'un her talimatını, hayatta kalmak için her hevesini yerine getirmek, ama artık bunu yapamazdım. Sınırıma ulaşmıştım ve eğer beni öldürecekse, savaşıarak öleceğimi bilmeliydi.

Jim'in kazanan bilete baktığındaki yüzü bir tabloydu. Hiç bu kadar dehşete düşmüş bir adam görmemiştim. Seçilen numara açıklandıktan sonra odada bir sessizlik oldu ve herkes koçanlarını kontrol etti. Jim isteksizce biletini sallayıp yüzünü buruşturmadan birkaç saniye önce Savannah geri döndü. Jim, Harry'nin elini tereddütle sıkmak için salonun kenarına yöneldiğinde ödülüyle ilgilenmediği daha açık olamazdı.

Savannah gülümseyerek Jim'den uzaklaşmadan önce onu yanağından öptü. Onu.

Tebrikler, Jim.' Harry başladı a yuvarlak . Alkışlar önce boğazını temizleyerek. "Evet, bayanlar ve baylar, bunun son Middeon gezimiz olacağını açıklamak bana acı veriyor. Bildiğiniz gibi Clearwater şirketi satışa hazırlıyor.

Odadan bir homurtu yükseldi, ama Harry onu elinin tersiyle itti.

"Umarım yakında yeni bir sahibiniz olur, çünkü benim için emeklilik vakti geldi,

Ancak bu vesileyle Middeon'u bugünkü başarısına ulaştıran sürekli çalışkanlığınız ve gayretiniz için hepinize teşekkür etmek istiyorum.

Harry'nin bakışları benimkilerle kesişince başımı sallayarak alay ettim. Kadeh kaldırmak için viskisini kaldırdı ve herkes ona katıldı. Odada etrafıma bakındım, bilmiş bakışları ve fısıldaşmaları izledim.

Harry'nin anonsu biter bitmez ve sohbet başlar başlamaz ona doğru ilerledim, koluna yapıştım ve sözünü kestim

Anton'la d n oynadıkları golf hakkında konuşuyorlardı. Yani meşgul değildi, sadece benden kaçıyordu. Sessizce  fkelen dim.

"Konuşmamız gerek, Harry.

'Evet, evet, önce bir içki içmeme izin ver, Tom oğlum. Yemekten hemen sonra iş yapmak bana hazımsızlık veriyor. Kolunu tuttuğum yerden çekerek Anton'a döndü.

"Al bakalım," dedi Jim, arkamda belirip çekiliş biletini elime tutuşturarak. Kaşlarımı kaldırarak ona baktım. "Hiç havamda değilim," diye devam etti ve bir viski alıp bir dikişte içmeden önce.

Kazanan bilet ko anına baktım. İki seçeneğim vardı: Bara gidip biraz daha viski içebilir ve Harry'ye iki topu da verme şansını yakalayana kadar içimdeki suları akıtabilirdim ya da gidip üst katta Savannah'yla biraz vakit ge irebilirdim.

Hemen kararımı verdim ve salondan çıktım, köşede Anita'ya bir göz attım. Kapıyı mı dinliyordu?

"Jim çekiliş kazandı mı?" diye sordu, ağız seğirerek.

"Evet, bu gece paranın içinde, Anita," dedim, havadan sudan konuşmaya pek hevesli olmadan yanından geçip giderken.

Anita'yla birlikte değilse Chloe neredeydi? Harry yemeğın bittiğini ilan ettikten sonra balo salonunu terk eden eşler arasında onu göremedim. Muhtemelen tuvalette elbisesi için ağılıyordu. Hak etmişti. Bana hayır demeye nasıl cüret eder. Ne kadar çabuk halledilirse o kadar iyiydi. Sürekli patavatsızlıklarına tahammülüm yoktu ama bunu sonra düşünecektim.  nce Savannah'ya sürpriz yapacaktım. M kemm el bir eğlence kaynağı, berbat bir gecenin en önemli olayı olacaktı.

Yatağın kenarına tünedim ve kapı çalındığında yüzüme bir gülümseme yerleştirdim.

"İçeri gel," diye mırıldandım, Tom Jim yerine kapının arkasından bakarken tiksintimi gizlemeye çalışıyordum.

"Sürpriz," dedi küçük bir el sallayışla, kendine bir viski doldurmak için doğruca sürahiye doğru yürüdü.

"Burada ne işin var?" Gülümsüyormuş gibi yapıp bacak bacak üstüne attım.

"Jim'in havasında olmadığı ortaya çıktı. Şanslı günümde olmalıyım. Gözlerine ulaşmamasına rağmen sırttı. Viskisini bir dikişte yutup bir tane daha doldururken alnındaki çizgiler derinleşti. Bir şeye sinirlendiği belliydi. Bu Harry olmalıydı. "İçki?" diye teklif etti, boş bardağını doldurmadan önce bana uzattı.

Başımı salladım; viski ve şampanya iyi bir karışım değildi. Biraz Hollanda cesaretine sahip olmak ile aklımı başımda tutmak arasında büyük bir fark vardı.

Jim'i tekrar görmek için sabırsızlanmıyordum, son seferinde fiziksel müdahalede bulunduktan sonra, ama Tom da pek iyi değildi. Jim'in doğruyu söylediğini tahmin ediyordum; beni bir daha görmek istemiyordu ve kesinlikle karısının yakınında olmamı istemiyordu. Ama daha sonra bundan kaçınamayacaktı.

Tom'la yalnız kalmaktan hoşlanmıyordum ama rol yapmaya devam etmek zorundaydım.

"Fikrini değiştirdiğini ve beni kurtarmaya geldiğini düşünüyordum. Elimi uzattım, Fransız manikürümü kontrol ediyordum.

umursamaz görün.

'Yakında, ama bu gece değil. Her neyse, kurtarılmaya kesinlikle ihtiyacın yok,' diye kıs kıs güldü.

'Patron sensin,' diye cevap verdim. Bununla ne kadar ileri gidecektim? Tom bavullarını toplayıp motoru çalıştırarak geldiğinde ne olacaktı? Ne zaman itiraf edecektim?

Bunca zamandır onu oyaladığımı bilseydi. Çok sinirlenirdi ve burada yalnızdık. Kendini kaybedip beni odanın her yerine yapıştırmayacağını garanti edemiyorduk. Bunu ondan beklemezdim. Para için karısını öldürmeyi planlıyorsa, ona ihanet ettiğimi öğrendiğinde ne yapacağını kim bilebilirdi?

"Peki bu ikinci el bilet bana ne kazandıracak? Tom'un gözleri parladı, yüzünde gerçek bir gülümseme belirdi. Bardağını yere bıraktı ve akşam yemeği ceketini çıkarıp sandalyenin koluna bıraktı.

"O bilet mi?" dedim baştan çıkarıcı bir şekilde, bacaklarımı açıp dirseklerimin üzerine yaslanarak. "Nasıl istersen.

Anita martini bardağını o kadar sıkı tutuyordu ki kırılacağından endişelendim. Onu yatıştırmak için söyleyebileceğim hiçbir şey yoktu. Bana Jim'in çekilişi kazandığını söylemişti; bunu salonun dışında söylemiş ve Tom'a da onaylatmıştı. Kocamın yaptıklarından sonra balo salonuna geri dönmek istememiştim. Yemek zaten bitmişti ve bana kalırsa Tom diğer yöneticilerle birlikte ölene kadar içebilirdi.

Kütüphanenin dışında oyalanıyor, bara giden kadın kalabalığının geçip gitmesini bekliyordum. Birkaç dakika sonra Anita geldi ve kokteyllerimiz için sıraya girdik.

"Senin bildiğini biliyor mu? Sessiz bir köşe bulduğumuzda sordum.

'Hayır. Hala bir şey söylemedim. O farklıydı, daha iyiydi. Ben de öyle düşünmüştüm.

bitmişti.' Öfke yüzünün yumuşak hatlarını değiştirmişti. Çizgiler derinleşti ve daha sert, daha köşeli göründü.

"Bir içki daha alalım," dedim, Anita'nınki çoktan boşalmıştı ve taziye için söyleyecek bir şey bulamadım. Bunu daha iyi hale getirmek için ne söyleyebilirdim ki? Jim yukarıda ödülünü alıyordu, kocasının orada olduğunu bilen Anita'nın ne kadar kötü hissettiğini hayal bile edemiyordum.

Bara döndük, etrafımızdaki eşler derin bir sohbete dalmış, bir şeyler hakkında dedikodu yapıyordu.

"Elbisene ne oldu?

"Tom elindeki tatlıyı kucağıma düşürdü," diye açıkladım ve Anita'nın ağzının seğirmesini, bakışlarının benden kapıya doğru kaymasını izledim.

"Chloe, merhaba, yemekte fazla konuşma fırsatı bulamadığımız için üzgünüm," dedi Jill, arkamızda belirip dirsek atarak sohbete dahil oldu. Yanında iki kadın vardı: Biri Sara'ydı, diğerinin adını tamamen unutmuştum.

'Sorun değil. Tom'un seni eğlendirdiğini gördüm,' dedim sıkıca.

"Oldukça konuşkan biri.

Onun yorumuna güldüm. Tom tek kelime bile edememişti.

Anita, "İzin verir misiniz, tuvalete gidiyorum," dedi.

Peşinden gittim ama Jill yolumu kesti, dikkatini adını unuttuğum bayana çevirdi.

"Yarınki kermese ne getireceksin, Hannah?" "Benim imzam olan kahve ve ceviz tabii ki," diye kıkırdadı. "Peki ya sen Chloe?"

Anita'nın kütüphaneden çıkışını izlerken yarım ağızla, "Umm, yine limon çiseliyor belki," diye cevap verdim.

"Limonlu çiselemeye bayılırım," diye mırıldandı Sara. 'Hangi kombinasyonu kullanıyorsunuz? Hepsi bir arada yöntemini seviyorum, çok kolay ve her seferinde mükemmel sonuçlar veriyor.

İlgileniyormuş gibi görünmeye çalışarak kibarca gülümsedim. Aklımdaki en son şey, katılamayacağım bir kermes için pasta yapmaktı.

Sonuncusunda yoktun, değil mi? Anita senin pastanı getirdi, değil mi? Sana söyleyeyim, çok başarılıydı, tek bir kırıntı bile kalmamıştı,' dedi Jill. "Yarın gelip kendin görmelisin.

"Tabii, saat kaç? Aperol spritz'imın kalanını boşaltırken sordum. "St John's kilisesinde saat on birde. Oh gel, Chloe, çok iyi bir amaç Bu sayede etrafta erkekler olmadan kahve içip sohbet edebiliyoruz. Seni son akşam yemeğinden beri görmedik.

Sigorta parası için beni öldürmeden önce kontrolcü kocamdan kaçmak zorunda kalacak olmama rağmen başımı salladım. Bu kadınlar arkadaş olmakla ilgilenmiyorlardı. Jill gibi biri tanıdık koleksiyoncusuydu ve etrafta patronluk taslayacak sığ, bencil köleler arıyordu. Kendini Middeon kovanının kraliçe arısı ilan ettiğini hissediyordum. Anita'yı bulduğum için şanslıydım - ya da daha doğrusu o beni bulmuştu, hiçbir ortak nokta olmayan bu kadın grubunun arasında.

"Pekâlâ, kim bir tane daha ister? Sara boş bardağıma bakarak söyledi.

"Kesinlikle," diye cevap verdim, konuşmadan kaçmak için çaresizce diğerlerine sırtımı döndüm ve barmene işaret etmeye çalıştım.

"Bir sır öğrenmek ister misin? Yan yana durduğumuzda Sara kolumu dürttü, elbisesinin firfırları tenime sürtünüyordu.

"Ne?

"Yemek pişirmekten nefret ediyorum," diye kıkırdadı yine, sesi yaramaz bir kız öğrenci gibiydi.

Gülmekten kendimi alamadım, Anita'nın dönüp dönmediğini görmek için omzumun üzerinden baktım ama kaçma ihtiyacını hissetmişim. Her şey yolunda değilmiş gibi davranmaya çalışmak berbat bir şeydi. Yıllarımı bunu yaparak geçirmişim, her şeyi biliyordum.

"Ne istersem mi? Tek bir kaşımı kaldırdım. Keşke ona yapmak istediğim onca şeyi bilseydi. Savannah sapkın zihnimin içini görebilseydi belki de teklif etmezdi. Şimdiye kadar uysal davranmıştım ama o benimle yalnız kaldığında farklı bir yönümü görecekti.

Savannah'nın yavaşça ve baştan çıkarıcı bir şekilde elbisesini çıkarmasını, askılarını omuzlarından indirip çıplak göğsünden aşağı kaydırmasını izlerken kemerimi çözerek, "Her zamanki gibi başlayalım," dedim. Gözlerim kalçalarının kıvrımlarını incelerken dudaklarımı yaladım, beline kadar çekilmiş tanga çıplak tenini fazlasıyla gösteriyordu. Tüysüz bir vulvadan tahrik olmanın sapkınlık olduğunu düşünen Chloe'nin aksine, ağda yapıyordu ve her zaman pürüzsüz ve tüysüzdü. Sanki bir tür pedofiliymişim gibi.

Yüzümü oraya gömdüğümü ve onun zevkle inlediğini duyduğumu hayal ettiğimde sikim sertleşti.

Savannah, ahşapta girdaplar olan antika bir meşe çerçevesi olan yatağın önünde dizlerinin üzerine çöktü. Kendisinininki gibi dört direkli değildi.

"Hiç kravat getirmedim.

"İşte," dedim, kemerimi ilmeklerinden çıkarıp her iki bileğinin etrafına sardım. Tahta ile şilte arasındaki boşluktan yararlanarak onu sol karyola direğine sabitlemeyi başardım. İşe yarayacaktı.

Pantolonumu ayak bileklerime kadar indirip prezervatif takmadan önce, boyutlarına rağmen dik olan göğüslerinin dolgunluğuna baktım.

"İyice aç," dedim, beni ağzına alırken yüzünü nazikçe okşadım ve bir saniyeliğine tüm endişelerim ılık ıslaklıkla birlikte eriyip gitti. "Seni bu yatağın üzerine yatıracağım ve çığlık atana kadar sikeceğim," diye mırıldandım ve dilini ucunun etrafında döndürürken ağzının köşeleri yukarı doğru döndü, neredeyse beni uçurumun kenarına itiyordu.

Birkaç dakika sonra tatmin olmuş bir şekilde homurdanarak boşaldım. Savannah dudaklarını yalayarak bana sırıttı. Eğer zevk alıyormuş gibi davranıyorsa, çok iyi bir oyuncuydu. Bir kadın numara yaptığında bunu her zaman anlayabilirdim. Chloe artık deneme zahmetine bile girmiyordu.

Aceleden çıkarmayı ihmal ettiğim gömleğimin düğmelerini açtım, ter arkasını ıslatmış, mavi tonu derinleştirmişti.

'Orada kal, kılını bile kıpırdatma. Ben duş alacağım, sonra sıra sana gelecek' dedim ve gömleğimi çıkarıp blazer ceketimle birlikte sandalyenin üzerine bıraktım.

"Tom," Savannah ellerini kemerden kurtarmaya çalışırken sesi biraz mızımız çıkmıştı. Kolları iki yana bükülmüş halde dizlerinin üzerinde rahat olmadığı belliydi ama bir bakış onu susturdu.

'Çabuk olacağım. Lütfen kal, çok güzel görünüyorsun,' dedim ve saçlarından yayılan hindistan cevizi kokusuyla başının tepesini öptüm. Soğuk bir duş beni canlandırmak için mükemmel olacaktı, ikinci raunda hazırdım.

Duşu açtım ve misafirler için seyahat boy duş jelini açtım, kendi kendime mırıldandım. Harry ve Chloe artık aklımdan en uzak şeylerdi. İkisi de daha sonrası için bir sorundu. Şimdilik Savannah ile gecenin bu lezzetli diliminin tadını çıkarmak istiyordum. Onu gördüğüm andan itibaren gözümü kamaştıran ve büyük olasılıkla beni kendisine aşık eden fahişe.

Dizlerim kaba halı yüzünden ağrıyordu ve omzum klipsinden dökülen saçlar yüzünden kaşınıyordu. Ona ulaşamıyordum ve kemeri de çözemiyordum. Siyah, sert deri bileklerimi bağlamıştı, Tom beni serbest bırakmak için geri gelene kadar sıkışıp kalmıştım. Banyonun kapısını kapatmıştı ama duşun sesini duyabiliyordum. Dizlerimin üzerine çöktüm, mücadele etmenin bir anlamı yoktu. Karırlarla sosyalleşirken ve onlara sırlarımı anlatırken bileklerimin etrafında çirkin halkalar olması isteyeceğim son şeydi.

Öncelikle, bunları yapmadan önce ödememi almam gerekiyordu. Eşyalarımı topladım ve paramla birlikte arabaya koydum, böylece birkaç bomba attıktan sonra hızlı bir kaçış yapabilirdim. Birkaç kadeh şampanya içmiştim ama hâlâ araba kullanabileceğimi biliyordum. Sadece önümüzdeki yirmi dakikayı atlatmam ve Tom'un işini olabildiğince çabuk bitirmem gerekiyordu. Ne yapmayı planladığını bile bile bana dokunacağı düşüncesi tüylerimi diken diken etti ve kapıdan girer girmez neredeyse her şeyi ağzımdan kaçıracaktım. Ama zaten dengesiz görünüyordu ve onu uçurumun kenarına itmeyecektim, özellikle de yalnızken.

Pozisyonumu değiştirmeye ve bacaklarımı önüme doğru uzatmaya çalıştım, baldırıma kramp girmeye başladığını hissedebiliyordum ve dirseğimle ovmaya çalışıyordum. Kaslarıma konsantre olduğum için arkamdan gelen ayak seslerini ya da başımın üzerinden geçen mavi taşıma çantasının hışırtısını duymadım. Mavi taşıma çantam. Yenileme setimi içinde getirdiğim, şimdi yüzüme öyle bir gerilmişti ki nefes alamıyordum.

Karyola direğini çekiştirerek kendimi kurtarmaya çalıştım, açık ağzımı pençeleylebilmek için başımı ellerime doğru eğdim ama boynum biri tarafından sıkıca tutularak geri çekildi. Bir ileri bir geri çırpınan bacaklarım her yöne savruldu, etrafta debeleniyor, topuklarım halıyı kazıyor, tutunmaya çalışıyordum. O olmadan çaresizdim, çığlık atamıyor ya da ellerimi serbest bırakamıyordum, ne kadar sarsılsam da saldırganımla savaşmak imkansızdı. Kim olduğuna dair hiçbir ipucu vermese de sıkı sıkıya tutundular, eforla homurdanıyorlardı. Chloe olmadığına emin miydim?

Başım dönüyor, olmayan nefesi almak için soluk soluğa kalırken gözlerim doluyordu. Torbayı içime çekerken ağzıma plastik bir tat girdi, uzuvlarım her saniye zayıflıyordu. Ciğerlerim görünmez bir güç tarafından ezilerek göğsümün içinde eziliyordu. Daha fazla dayanamayana kadar acı dayanılmazdı. Zaman yavaşladı ve akıp gitti. Karanlık torbanın içine akıyor, onu sıvı gibi dolduruyor gibiydi. Suyun altında sürüklenmek gibiydi, kulaklarımda kalp atışlarımla sesi gittikçe zayıflıyordu.

Kulağıma tıslayan 'Orospu' kelimesini duymadan bir saniye önce duyma yetimi kaybetmişim. Kemerin izin verdiği ölçüde geriye doğru yığıldım, vücudum gevşedi ve sanki biri kibriti üflemiş gibi ışıklar söndü.

Sara'yı yanlış tanımışım, meğer o tam bir asiymiş, içkilerimizi beklerken Jill'in yönettiği anaerkillikle dalga geçtiğini açıkça belli etti.

"Bazen buna uymak daha kolaydır, dışarıdan bakmaktansa içeriden bakmak daha iyidir, ne demek istediğimi anlıyorsanız.

"Her şey biraz..." Sözlerimin yarım kalmasına izin verdim.

"Sahte mi? Öyle, her şey imajla ilgili. Sara gözlerini devirdi.

"Siz ikiniz çok geç kalıyorsunuz! Jill arkamda belirdi ama Sara hızla yanıma geldi ve ona bir espresso martini uzattı.

"Al bakalım, Jill.

Victoria'nın elbisesini gördün mü? Dikiş yerlerinden patlıyor! Onu sürekli pilatese davet ediyorum ama hep bir bahanesi var.

Victoria'nın adına öfkelenerek dişlerimi sıktım. Kadınların güçlenmesi ve kız kardeşlik için çok fazla.

"Bence harika görünüyor," dedim biraz fazla yüksek sesle ve Sara'nın sırtışını yakaladım.

Hannah, "Elbette Jill'in söylediği bu değil," diye söze girdi.

"Hayır, kesinlikle öyle. Acaba üç numaralı çocuğu mu yapacak diye merak ediyorum. Jill kendi yarattığı çukurdan çıkmaya çalıştı.

"Elbisene ne oldu? Hannah kaşlarını çatarak yan tarafımdan çıkan etikete baktı. "Daha önce pembe giymiyor muydun?"

Boynumda bir kızarıklık belirdi. 'Tom tatlımı kazayla kucağıma düşürdü. Düzeltilemeyecek kadar dağınıktı, ben de ters yüz ettim.

"Zekice," dedi Sara, kadehini benimkiyle tokuşturarak.

"Oldukça," diye onayladı Hannah, ama kırıışmış burnu hiç de aynı fikirde olmadığını gösteriyordu.

"Lavaboya gideceğim," dedim, Anita'yı bulma umuduyla kapıya doğru yönelmişim bile. Kendimi yeterince utangaç hissetmiyormuşum gibi, Jill ve Hannah'nın benimle alay edeceklerini biliyordum. Bir leşin üzerindeki akbabalar gibiydiler, onu parçalıyorlardı. Sara aralarındaki tek insan gibi görünüyordu.

Çıkarken Victoria'nın yanından geçtim ve omzuna dokundum.

"Harika görünüyorsun, elbisene bayıldım," dedim. Yalan söylemiyordum, siyah kokteyl elbisesi rahattı ama sahip olmayı ancak hayal edebileceğim kıvrımları vurguluyordu.

"Teşekkür ederim. Şu sıralar çok kötü IBS'im var, çok şiştim," diye fısıldadı karnını okşayarak.

Bir şeyler söylediğime sevinerek, Jill'in şirret yorumuna iltifatımla karşılık verdiğimi hissederek kapıdan hızla çıktım.

Tuvalete ulaştığımda tanımadığım bir kadın çıkıyordu. 'Ben olsam zahmet etmezdim, biri kendini oraya kilitlemiş. Ben gidiyorum. başka bir tuvalet bulmak için.' Başını sallayarak uzaklaştı.

Kapıyı iterek açtım. Lavabonun yanındaki alan boştu ama ağır bordo tuvaletin kapısı kapalıydı.

"Anita?" diye seslendim.

Bir saniye sonra kilit tıklandı ve Anita dışarı çıktı. Solgun ve titrek görünüyordu.

"Panik atak geçiriyordum," dedi, gözleri yaşlarla bulanıklaşmıştı. "Gidip Jim'i getireyim mi? diye sordum ama başını salladı. "Şimdi geçer.

Lavabonun başında durduk ve Anita'nın elini uzatarak parmaklarını bir pastanın üzerindeki mumlar gibi tek tek üflemesini izledim. Saldırıyla mücadele etmek için öğrendiği bir numara olmalıydı.

"Kayışını koparmışsın. Arkasına geçtim, tekrar bağlamaya çalışıyordum. üzerinde.

"Çantamda bir çengelli iğne var," dedi altınları karıştırırken Debriyaj. Bana bir seyahat dikiş seti uzattı ve ben de iğneyi aldım, kayışı sabitledim ve görünmemesini sağladım.

"Tanrım, biz neye benziyoruz - bir akşamda iki gardırop arızası," dedim, havayı yumuşatmaya çalışarak.

Anita alaycı bir tavırla, "Ama sizinki elbisenin değil, kocanızın bir arızasıydı," diye cevap verdi. Bir pudra kâğıdı çıkardı ve düz süngeriyile yüzünü kurulayarak parlak cildini matlaştırıcı pudrayla kapladı.

"Mükemmel görünüyorsun," dedim omuzlarını okşayarak ve elime dokunarak bana zayıfça gülümsedi.

Teşekkür ederim, Chloe. Oraya geri dönelim, olur mu? Bir içki daha alabilirim. Boş bardağı lavabonun yanındaıdı, dudak boyası kenarını lekeliyordu.

"Sizi uyarıyorum, bu gece kurt sürüsü gibiler.

Banyodan çıkarken, "O sürtükler için havamda değilim," diye iç geçirdi.

"Yakında her şey bitecek.

Banyodan çıktığımda üzerimde sadece bir havlu vardı ve Savannah'yı diz çökmüş vaziyette bulmayı bekliyordum ama beni bekleyen şeye hazırlıklı değildim. Sahne bir korku filminden fırlamış gibiydi. Dizlerimin üzerine çökerek çığılgımı bastırmak için elimi ağzıma kapattım. Savannah yerde hareketsiz yatıyordu, bağlı elleri morarmış, başı geriye doğru sallanıyordu. Ağzı açık kalmış, maviye çalan dudaklarının kenarından salyalar akıyordu.

"Aman Tanrım hayır," diye bağırdım elime doğru sürünerek ona doğru ilerlerken havlumu kaybettim. Panik göğsümde durdurulamaz bir tsunami gibi yükseliyordu ama gözlerimi onun cansız bedeninden ayıramıyordum.

Parmaklarımı çıplak boynuna bastırıp nabzını yokladım ama hiçbir şey kaydedilmedi.

Sadece beş dakikalığına gitmiştim. Savannah nöbet mi geçirmişti? Kendi diliyle mi boğulmuştu? Saçları darmadağınktı, toka birkaç tutamda asılı kalırken vahşi kızıl dalgalarının geri kalanı sırtından aşağı sarkıyordu. Takma kirpiklerinden biri yanağına doğru kaymıştı. Kendini bu kadar sert mi sarsmıştı?

Kendimi ayağa kaldırarak geriye doğru sendeledim, çıplak ve savunmasız bir halde odanın içinde olanları açıklayabilecek bir şey, herhangi bir şey arıyordum, gözlerime inanamıyordum ya da gittiğim dakikalarda dünyanın nasıl değiştiğini kavrayamıyordum. Aceleyle giysilerimi aldım, üzerime geçirdim ama sonsuza dek peşimi bırakmayacağını bildiğim manzaraya aval aval bakmaktan kendimi alamadım. Savannah ölmüştü, oysa birkaç dakika önce hayattaydı. Bunu geri alamazdım, onu kurtaramazdım.

Bana çok yabancı olan gözyaşlarımı silerek ayaklarımı ayakkabılarımın içine soktum, telefonumu aldım ve alarmı çaldırmak niyetiyle odadan dışarı fırladım ama merdivenlerin başına geldiğimde durakladım. Savannah'yla birlikte olduğumu birine söylersem bir numaralı şüpheli ben olurum. Geri dönmeli miydim? Belki de onu giydirip yatağa yatırmalıyım? Cesediyle birlikte bulunma riskini göze alamazdım - ya benim yaptığımı düşünürlerse?

Saçının teline bile zarar vermezdim. Onu seviyordum, birlikte kaçıyorduk. Sonra gerçekler yüzüme çarptı. Bir daha asla onunla olamayacaktım.

Kendini topla! Aklım başıma geldi ve burnumdan sızan sümüşü sildim. *Kendini kontrol et. Onunla arana olabildiğince mesafe koy.*

Kaçmanın bir anlamı yoktu, bunu sadece suçlular yapardı, ama kendi fikirleri varmış gibi görünen bacaklarımı kontrol edemiyordum. Merdivenlerden hızla indim ve kütüphanede karımı aradım. Kalabalığın arasında bara doğru ilerliyordu, Anita'yı takip ediyordu. Kolundan yakalayarak peşlerinden gittim.

"Gitmemiz gerekiyor. Şimdi. Olay yaratmak istemediğim için sesimi alçak tuttum. Sessizce sızıışmamız gerekiyordu.

Chloe kaşlarını çattı. "Saat daha dokuz buçuk," dedi ama gözlerimde ona boyun eğdiren bir şey gördü - çaresizlik ya da korku belki. Anita'ya kısa bir süre sarıldı, ben ön kapıya ve geniş çakıllı araba yoluna doğru ilerlemeye başlamıştım bile. O anda bu kez arabamız ya da şoförümüz olmadığını, bir taksiyle geldiğimizi hatırladım.

"Siktir! Taksi çağırmak için telefonuma dokunmaya başlamıştım bile.

"Ne oldu? Chloe yanımdaydı ve ben büyük metal kapılara doğru ilerlerken bana ayak uydurmaya çalışıyordu.

"Yürümeye devam et.

"Tom, beni korkutuyorsun, ne oldu?" "Kapa çeneni, düşünmem gerek.

Yola çıktıktan on dakika sonra, zifiri karanlık taşra yolunda yolumuzu bulmaya çalışırken, virajdan gelen farlar bizi kör etti. Tom taksiyi durdurdu, içine bindi ve adını ve gideceği yeri teyit etti. Sesi kısılmış radyonun kısık sesini dinleyerek eve döndük. Tom pencereden dışarı bakıyor, elleriyle pantolonunun kumaşını ovuşturuyor, sanki göremediğim bir şeyi silmeye çalışıyordu.

Harry'yle ya da Savannah'yla tartışmış mıydı? Jim'le bir şey mi olmuştu? Sorular beynimde dönüp duruyordu ama onları dile getirmeye cesaret edemiyordum.

Eve vardığımızda Tom şoförün parasını ödedi ve aceleyle içeri girip doğruca salona ve viski sürahisine yöneldi. Kapının girişinde durmuş, büyük bir bardağı devirip hemen bir tane daha doldurmasını izliyordum. Elleri daha önce hiç görmediğim bir şekilde titriyordu ve şimdi lambamızın loş ışığında yüzünün kül rengi olduğunu gördüm.

"Tom, ne oldu? Anlat bana?" diye ısrar ettim. Kocamdan başka neden korkmam gerektiği hakkında hiçbir fikrim olmamasına rağmen, endişe büyüyen sarmaşıklar gibi göğsüme tırmandı.

"Eğer soran olursa bütün gece seninleydim. Yukarı çıktık, boş bir oda bulduk, seks yaptık."

"Anita'yla birlikteydim," diye araya girdim, kafam karışmıştı.

"Allah kahretsin," diye bağırarak Tom elindeki bardağı duvara fırlattı, bardak yerde paramparça olurken sıvalar da döküldü.

Nefesim boğazımda düğümlendi, korku her zerreme yapıştı. Tüylerim diken diken oldu ve geri çekildim, mutfağa sığındım ve üst kata çıkıp kendimi banyoya kilitleyip kilitlememeyi düşündüm. O ne yapmıştı? Delirmiş, aklını mı kaçırmıştı? Panik halindeki düşüncelerimi onun sesi böldü.

'Gitmemiz gerek, çantanı hazırla. Gatwick'ten kalkan bir uçağa yetişebiliriz,' diye seslendi.

"Nereye?

"Herhangi bir yer. Sesi telaşlı geliyordu.

Gitmek istemiyordum, onunla değil. Başka bir ülkede olsaydık ondan nasıl kaçacaktım?

Telefonu çalmaya başladı, imparatorluk marşı her zamankinden daha uğursuz geliyordu.

Kasanın kilidinin açılma sesini duymadan önce 'Siktir,' diye bağırdığını duydum. Tanrıya şükür her şeyi olduğu yerde bırakmıştım.

Telefon çalmaya devam etti, durdu ve sonra tekrar başladı. Birisi ona ulaşmak için çaresizdi. Midem kasıldı, alkol şişiyordu. Yükselme tehdidinde bulunsan da onu aşağı ittim. Bir şeyler çok yanlıştı.

Mutfaktan çıktım ve Tom'un istediği şeyi yaparak merdivenleri tırmandım. Öyle ya da böyle gidecektim ve bu bana, o açıkça bu kadar dengesizken aramıza mesafe koyma şansı verdi. Atacağı bir sonraki şeyin beni hedef almasını istemiyordum.

Gardıroptan yatağın üzerindeki giysilerle dolu çantaya yaptığım üçüncü yolculuğun yarısında elbiseme takıldım ve yırtarak fermuarını kopardım. Üzerime bir kot pantolon ve tişört geçirerek kıyafetlerimi ve banyo malzemelerimi toplamaya devam ettim, bir yandan da alt kattaki Tom'u dinliyordum. Tıngırdayan sesi alt kattan yükseldi; telefonda biriyle konuşuyordu ama kiminle? Savannah mı?

"Tanrı aşkına sakinleşemiyorum Lenny," diye bağırdığını duydum. Lenny ailesinin avukatıydı. Onu neden arıyordu ki?

Yatağın kenarına oturdum ve gecenin bitmesi için dua ettim. Tom bana yumruk attığında ya da beni banyoya kilitlediğinde hiç bu kadar korkmamıştım. Bu farklı hissettirdi. O korkmuştu.

Yatak odasına girerken yere attığım el çantamdan telefonumun sesi geldi. Aceleyle onu aldım. Acil servis bir telefon uzağımdaydı ve alt katta başka bir şeyin kırıldığını duyarsam tereddüt etmezdim.

Bip sesi Anita'dan gelen bir WhatsApp'tı ve açmak için ekrana dokundum.

Tom seni neden gönderdi? Polis geldi.

Duvarlar yaklaşıyordu. Lenny pek yardımcı olmamıştı. Tavsiyesi kaçmamam, polisi aramam ve sorgulanmak üzere hazır bulunmamdı.

"Anlamıyor musun, DNA'm her yerde olacak," diye tersledim, kaçma paniğimle gözden kaçırdığım bir şeydi bu. Sonunda kendimi kaybettim ve telefonu kapattım. Lenny bana bu işi çözebileceğimizi ve ülkeyi terk etmenin beni kanun önünde suçlu duruma düşüreceğini söyledi ama başka ne seçeneğim vardı ki?

Şimdiye kadar Savannah keşfedilmiş olmalıydı, herkesin beni yakalamaya çalışmasının nedeni bu olmalıydı. Glenthorne Malikânesi kargaşa içinde olacaktı ama herkesin bir mazereti olacaktı. Ben hariç herkesin çünkü Savannah ölmeden birkaç dakika önce ve öldükten sonra yanındaydım. Ben duştayken biri odaya girip ona saldırmadıysa bir tür kalp krizi ya da anevrizma geçirmiş olmalıydı. Adli tabibin ölümüne ne karar verdiğini öğrenmek için burada mı kalacaktım? Eğer öyle yaparsam ve cinayet olduğu ortaya çıkarsa, küreksiz boka batmış olurdum.

Chloe polise yalan söylemek zorunda kalacaktı ama ya Anita'yla konuştuklarında, o da olayların farklı bir versiyonunu anlatacaktı.

Yine de herkesin bir mazereti olamazdı - Savannah saldırıya uğradıysa bunu biri yapmış olmalıydı. Olay yerini terk ederek kendimi zaten suçlu göstermişim ama bu anlık bir karardı ve panik her türlü mantıklı düşüncenin önüne geçerek bir anlık dürtüyle hareket etmişim.

Telefonum durmadan çalıyordu. nce Harry, sonra Jim, ardından da tanımadığım numaralar. Onu bulmuş olmalılar. Telefonumun patlamasının tek açıklaması buydu.

"Siktir! Ellerimi saçlarımın arasına sokarak etherin içine doğru bağırdım.

Odada volta attım, adrenalın vücudumda yükseliyordu. Döneli yarım saatten fazla olmuştu - Savannah'yı bulduğumdan beri neredeyse bir saat geçmişti. Polis çoktan buraya doğru yola çıkmış mıydı? Sürahiye elime aldım, doğrudan ondan içtim ve viskinin yüzümün kenarından aşağı akmasına izin verdim. Her şeyin geçip gitmesini istiyordum ve bunu yapabilmemin tek yolu kaçmaktı.

Merdivenleri hızla çıkarken, yatak odasındaki Chloe'yi ürküttüm. Pencereye dayanana kadar benden uzaklaştı.

"İşin bitti mi? Gözlerindeki dehşeti görmezden gelerek gardırobun kendi tarafımı açtım ve elime geçenleri neredeyse doldurduğu çantaya doldurdum.

"Evet," diye kekeledi, gözleri küre gibiydi.

Gatwick'e gidecektim, en hızlı yol buydu ve arabamı orada bırakabilirdim. Bunun için geri dönmem pek olası değildi. Havaalanında bilet alabilirdik, bir sonraki uçak nereye gidiyorsa oraya giderdi.

Diş fırçamı, tıraş kremimi ve tıraş bıçağımı almak için banyoya koştum.

"Tom," diye seslendi Chloe çekingen bir sesle. Yatak odasına varmadan önce

Dünyalar Savaşı'ndan bir sahne gibi koridorun tavanında yanıp sönen mavi ışıkları görüyorum. Devriye arabası garaj yolunun karşısına park etmiş, kaçışımı engelliyordu. Chloe pencereden, araçtan inen ve ön kapıya doğru ilerleyen iki adama baktı. Saniyeler içinde odayı geçtim.

'Bütün gece benimleydin. Bana bunu tekrarlatma,' dedim ve kapıyı açmaya gitmeden önce uluyana kadar üst kolunu çimdikledim.

"Bay Beswick?

"Evet? Sesimi sabit tutarak çenemi öne doğru çıkardım.

"Polis," dedi uzun boylu olanı, sanki belli değilmiş gibi. "İçeri girebilir miyiz?" Geri çekildim, gülümsemeye zorladım ve iki iri yarı adamın evime girmesine izin verdim. "Burada başka kimse var mı?

"Karım Chloe, üst katta.

"Onu bizim için aşağı çağırabilir misiniz lütfen, efendim?

İstediklerini yaptım, ikinci memurun doğrudan mutfak masasının üzerine koyduğum pasaportlara ve evde sakladığım tüm paraya baktığını yakaladım. *Hay sikeyim!*

"Seyahate mi çıkıyorsun?

'Hayır, sadece organize ediyorum,' diye yalan söyledim.

Chloe, hazırladığımız lanet çantayı taşıyarak merdivenlerden indi.

Birinci subay bana kaşlarını kaldırdı ama ben cevap vermedim.

"Korkarım Glenthorne Malikanesi'nde bir olay oldu. Sanırım bu akşam ikiniz de oradaydınız?"

"Bu doğru.

"Genç bir kadın saldırıya uğradı," not defterine baktı, "bir Orlagh Kerry.

"Orlagh Kerry diye birini tanımıyorum," dedim kaşlarım birbirine

çarparak. "Onun Savannah adını kullandığını düşünüyoruz.

Chloe nefesini tuttu ve yere düşen çantayı bıraktı, ağzı açık kalmıştı.

Mükemmel zamanlama, aptal sürtük.

"Bay Beswick, bize istasyona kadar eşlik etmenizi istiyoruz.

Tom götürülmeden önce başka bir araba geldi. Polis beni almaya gelmişti ve ayrı araçlarla götürülecektik. Memur, Glenthorne Malikânesi'nde herkesin ifadesinin alındığını ve daha yeni ayrılmalarına izin verildiğini söyledi. Orası potansiyel bir suç mahalli olarak kordon altına alınmış, Savannah bir ambulansla götürülmüştü. Görünüşe göre, o fark edilmeden önce erkenden ayrılmaya karar veren tek iki konuk bizdik.

Tom meslektaşları tarafından Savannah'yla birlikte olan son kişi olarak rapor edilmişti ve benim hareketlerimin bir programını istiyorlardı: kimlerle birlikte olmuştum, evin neresine gitmiştim ve Tom'u akşamın hangi noktalarında görmüştüm. Kocamın eve döndüğümde bana söylediği veda sözleri, kolumda oluşan morlukla birlikte kafamda zonkluyordu. Savannah'ya zarar vermiş miydi?

"Jim'in çekilişi kazandığını sanıyordum? Yüksek sesle düşünerek mırıldandım. Önüme bir fincan kahve konulmuş bir görüşme odasına teslim edilmiştim.

"Çekiliş mi?" diye sordu nazik gözlü bir memur, eli not defterinin üzerindeydi.

"Savannah'yla bir akşam - ödül o," diye yüzümü buruşturdum. "Savannah'nın bir fahişe olduğunu mu söylemek istiyorsun?

"Bir eskort - bana banyoda kendisi söyledi, bu gece değil - son akşam yemeğinde. Saçmalıyordum, kelimeler hiçbir filtre olmadan ağzımdan dökülüyordu.

"Onu ne kadar iyi tanıyordunuz?

"Pek sayılmaz, o gece tanıştık, yaklaşık bir ay önce," diye cevap verdim, kocamın onunla ilişkisi olduğunu söylememeye karar verdim. Kendileri öğrenebilirlerdi.

"Jim'in Savannah'yla balo salonundan ayrıldığına tanık oldun mu?" Başımı salladım.

"Savannah'yla birlikte giden kimseyi görmedim," diye itiraf ettim, gecenin aşamalarını bir araya getirmeye çalışıyordum.

Tom'un benden istediği gibi yalan söylemedim. Savannah'ya bunu borçluydum ama karakoldan vicdanım rahat bir şekilde ayrılmak istiyordum.

Arabasinda bana hitaben yazılmış bir not bulunmuştu, Tom'un bana zarar verme niyetine dair bir uyarı olduğunu söylediler.

"Sizin için bir anlamı var mı, Bayan Beswick?

Plastik bir torbaya konmuş notu okurken başımı salladım.

"Peki sana zarar verdi mi?

Kolumu ovuşturdum, çimdik izi görünüyordu.

Onaylamama gerek yoktu. Anlaşıldığı üzere, Anita bunu benim için yapmıştı. Onlara Tom'un gaddarlığını, otoriter doğasını anlatmıştı. Görünüşe göre ben daha tek kelime etmeden herkes Tom'un karakterini polis için resmetmişti.

Masanın üzerindeki kahve halkalarına baktım. Bu odada benden önce kaç kişi bulunmuş, hikâyelerini anlatmış, masumiyetlerini savunmuşlardı?

Bir yorgunluk dalgası vurdu ve bir esnemeyi bastırdım. "Eve gidebilir miyim? diye sordum.

"Elbette. Sanırım şimdilik ihtiyacımız olan her şeye sahibiz'.

Sabahın erken saatlerinde beni eve bıraktılar ama uyumak gibi bir seçeneğim yoktu. Döndüğümde Anita'nın gönderdiği mesaja verdiğim yanıt açılmamıştı. Evde miydi, uyuyor muydu? Olanlardan sonra insan nasıl uyuyabilirdi ki?

Telesekreterde Lenny'den acele bir mesaj vardı, Tom'la birlikte olmak için karakola doğru yola çıktığını bildiriyordu. Birkaç saat içinde çıkabilirdi ama ben koşamayacak kadar bitkin ve kafam karışık. Sırtım uyuşana kadar mutfak masasında oturdum, dakikalar geçtikçe saate baktım ve haberleri anlamlandırmaya çalıştım.

Savannah hastanedeydi. Polisin bana söylediği tek şey buydu. Bu bir kaza mıydı yoksa Tom onu yaralamış mıydı? Midem bulanıyordu ama yine de raftan bir şişe şarap almayı başardım. Beni uyarmaya çalışmıştı ama ben

Onu dinlememiştim, başından savmıştım, Tom'un benden kurtulma ve hayat sigortasını alma planının içinde olduğundan emindim.

* * *

Pazar sabahı saat on birde telefon geldi. Beni uyandıran ev telefonuydu, şafak sökerken kanepeye kıvrıldıktan birkaç saat sonra, yorgunluktan gözlerim yanarken tiz bir sesle çaldı.

Chloe, ben Lenny. Tom'u cinayete teşebbüsle suçluyorlar.' Sesi bitkin ve sönük geliyordu.

"Eve ne zaman geliyor? Lenny'nin az önce söylediklerini anlamaya çalışarak sordum.

"Kefalet muhtemelen reddedilecek, polis eve vardıklarında yanında bulunan pasaportu ve çantası nedeniyle kaçma riski olduğunu iddia ediyor.

Kelimeler kafamın üzerinde uçuşuyor gibiydi ve ne diyeceğimi bilemiyordum. "Elimden geleni yapacağım Chloe, ama durum pek iyi görünmüyor. Ayrıca bir de biraz medya fırtınası yaklaşıyor. Bir süreliğine uzaklaşmak iyi bir fikir olabilir.

Gülümsedim. Adını bildiğim ama hiç tanışmadığım bu yabancı bana duymak istediğim şeyi vermişti.

"Tamam, anneme gideceğim.

EPİLOG - ÜÇ AY SONRA

CHLOE

Otoyoldan çıktıktan sonra Anita arabayı üstü açık bir şekilde sürdü, Hint yazından kalma esinti nihayet omuzlarıma kadar uzanan saçlarımı dalgalandırıyordu. Ekim ayının başlangıcı mevsim normallerinin dışında sıcaktı ve sonbahar gecelerinin içeri çekilmesine pek hazır olmadığım için memnundum.

Milton Keynes'teki HMP Woodhill yaklaşık iki buçuk saat uzaklıktaydı ve birkaç ders almış olmama rağmen ehliyet sınavına girmeme daha aylar vardı. Anita arabayı sürmeyi teklif etti ve eve gelmeden önce öğle yemeği için durmamız konusunda ısrar etti. Bir kız gezisi önerdi, böylece neler yaptığımı konuşabilecektik.

Tom'un hapsedilmesinden sonra ailemin yanına geri dönmüştüm, başlangıçta kulübeyle arama biraz mesafe koymak için çaresizdim. Annem beni bir terapistle gitmeye zorlayana kadar bir ay boyunca saklandım ve terapist hayatımı yeniden toparlamam için bir plan yapmama yardımcı oldu. Sonunda Copthorne'a dönecek ve eşyalarımı toplayacak kadar cesur hissettim ama Tom olmadan bile yazlık boğucu geliyordu. Rehinci dükkânında ailemin yirmi birinci yaş günüm için bana aldığı elmas set halkalar hâlâ duruyordu ve onları geri almak kontrolü yeniden kazanmanın ilk adımındı.

"Duruşma için hâlâ bir tarih belirlemediklerine inanamıyorum," dedi Anita, kavşağa doğru yavaşlayarak.

Biliyorum. Lenny, Tom'un avukatının olumlu bir sonuçtan umutlu olmadığını söyledi. Çok fazla DNA var ve gecenin bir kısmında başka yerde olduğuna dair bir mazereti olmadığı için hapı yuttu sayılır.

"Ama Savannah hâlâ o olduğundan emin değil mi?"

'Hayır, hiç görmedi ama başka kim olabilirdi ki? Adamın kemeriyle bağlanmıştı! Tanrıya şükür zamanında fark edildi ve ambulans çağrıldı. Hastanede yatmasına rağmen birinci sınıf onur derecesi aldı. Gelecek hafta mezuniyet törenine gideceğim.

"Umalım da Tom belgeleri imzalasın," dedi Anita bir süre durakladıktan sonra, Savannah konusu hâlâ hassas bir konuydu. Jim'le evlilik danışmanlığının yardımıyla onun sadakatsizliğini geride bırakmayı başarmışlardı ve Jim erken emekliliğe ayrıldığından beri bir gemi seyahatine çıkmayı dört gözle bekliyordu.

Middeon, Savannah'nın saldırısını çevreleyen medya fırtınası nedeniyle Harry'nin umduğundan daha düşük bir fiyata satılmıştı. Israrcı bir gazeteci şirket fonlarının kötüye kullanıldığına dair bir hikâye yazmıştı ve Harry hâlâ dolandırıcılıktan soruşturuluyordu. Pek de planladığı gibi bir emeklilik değildi. Yöneticilerin çoğu, medyanın ilgi odağı olmak ve Middeon'daki çürümüş kültürü ve bunun bu kadar uzun süre devam etmesine nasıl izin verildiğini anlatan manşetlerin bir parçası olmak istemedikleri için yollarına devam etmişti. Eşler kulübü de dağılmıştı, Anita sadece Sara ve Victoria ile görüşmeye devam ediyordu, ancak onları görmemiştım. Zamanımı eski arkadaşlarımla geçiriyordum, onlar da sağ olsunlar beni tekrar aralarına kabul etmişlerdi. Yeni hayatıma devam ediyor, geçmişini geride bırakıyordum ama hâlâ kesmem gereken son bir bağ vardı.

* * *

Bunaltıcı ziyaret odasında otururken, mide bulantısı kaçma isteği uyandırırken, Tom'un içeri girdiğini görmedim. Önümde yığılıp kaldığında neredeyse sandalyemden sıçrayacaktım. Berbat görünüyordu, zayıflamıştı, çenesinde bir haftalık uzama vardı ve saçları taranmamıştı. Acınacak bir manzaraydı ama kocama sempati besleyemiyordum, burada olması kendi suçuydu.

"Neden aramadın ya da mektuplarıma cevap vermedin? Savannah'nın saldırıya uğradığı geceden beri onu görmediğim için böyle selamlamıştım.

Burun deliklerimden hava üfleyerek içimdeki sükunet mabedini bulmaya çalıştım. Bu ziyaretten korkuyordum, Tom'a bu kadar yakın olmak beni tedirgin ediyordu. Hem annem hem de Anita destek için gelmeyi teklif etmişlerdi ama bu benim yalnız yapmak istediğim bir şeydi.

"Bu kâğıtları imzalamanız gerekiyor," dedim ve küçük bir desteyi ona doğru ittim.

"Nedir onlar?"

'Eğer evi satmama izin vermezseniz, banka e ve el koyacak. Üç aydır ipoteği ödemiyorum ve sizden talepler geliyor. 'Evi satmayacağım. Bir iş bul, i p o t e ğ i öde,' dedi Tom.

Soğukkanlılıkla.

"Orada yaşamıyorum, taşındım. İmzalamazsan hisseleri kaybedeceksin. Eğer satarsak, sermayeyi bölüşürüz ve seninkini ailene veririm, senin için saklarlar. Annesi, cinayete teşebbüs suçlaması karşısında bile oğlunun yanında durarak tipik bir İngiliz metaneti sergilemişti.

"Siktir git. Yüzüme güldü.

Dizim masanın altında titriyordu ve odanın köşesindeki nöbetçiye baktım. Tom'un kendini kaybedip masanın öbür tarafına uzanması ve saniyeler içinde üzerime atlaması ihtimali her zaman vardı.

"Orada boşanma evrakları da var. Yığına dokundum.

Tom sandalyesinde arkasına yaslandı, kollarını göğsünde kavuşturarak alay etti. "Hangi gerekçeyle?" diye kıs kıs güldü. "Ayrılamazsın, sana söyledim.

Bu.'

'Savannah'yı öldürmeye çalıştın,' diye tısladım.

"Ona zarar vermedim, onu sevdim. Beni yaralamak için acınası bir girişim.

"Seni sevmiyordu," diye tükürdüm, içimdeki zehrin dışarı aktığını hissederek. "Ona para ödedim, Tom. Seni önemsiyormuş gibi davranması için ona para verdim. Beni bırakmanı istedim, beni öldürmeye çalışacağının farkında değildim.

Tom'un gözleri parladı, önce her şeyi bildiğimi fark edince korktu ve arkasından bu kadar küstahça bir şey yapabileceğime inanamadı. Dudaklarım kıpırdadı, bir gülümsemeyi gizlemeye çalışıyordum, sonunda üstünlüğü ele geçirmeyi başarmıştım.

'Eğer buradan çıkarsan, yeniden başlamak için biraz paran olması iyi olurdu, değil mi? Duruşman için henüz bir tarih bile belirlenmedi. Ben sadece kendi payımı istiyorum.'

"Kaltak," diye tısladı, "sen yaptın, değil mi? Sendin!"

'Evrakları imzala, Tom.'

Başını ellerinin arasına aldı ve sessizce ağladı. Özgürlüğünün elinden alınmasıyla iyi başa çıkamadığı belliydi ama bunu kendisi istemişti ve ben hiç pişmanlık duymadım.

Beş dakika boyunca sessizlik içinde oturduk, etrafımızdaki konuşmalar gürültülüydü. Sonunda Tom bir gardiyana işaret etti, o da yanlarına geldi. "Bunu imzalamak için bir kalem alabilir miyim?"

Güvenlik görevlisi uzaklaştı, birkaç dakika sonra elinde bir kalemle geri geldi ve Tom kalemi geri almadan önce yanımda getirdiğim belgeleri imzalarken masanın yanında durdu.

Tom onları masaya geri itmeden önce okuma zahmetine bile girmedi.

"Annemle babamı gördün mü? Tom burnunu çekerek koluyla burnunu kapattı.

'Birkaç kez evi toplamama yardım ettiler. Kasayı buldum.' Gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı fırladı ve beni delip geçti. "Onlar gittikten sonra küçük bir şenlik ateşi yaktım. Alnındaki damar zonklarken ağzımın köşesi yukarı doğru kıvrıldı. O Polaroidler artık külden başka bir şey değildi. "Güle güle Tom. Cevap vermesini beklemeden ayağa kalktım ve bir görevlinin ziyaretçileri dışarı çıkarmak için beklediği çıkışa doğru yürüdüm. Arkama bakma zevkini ona tattırmadım.

* * *

"Bitti mi? Anita arabasının kaputuna yaslanmış, güneşin tadını çıkarıyordu.

"Bitti," diye cevap verdim, ona doğru yürürken ayağım takıldı ve kâğıtları asfalta düşürdüm. "Tam bir aptalım," dedim alnımı tokatlayarak.

Anita bana yardım etmek için eğildi. "İşte," dedi ve çantasından mavi bir poşet çıkarıp içindeki kâğıtları cebine koydu.

İçimi çektim, sanki dünyanın yükü sonunda omuzlarımdan kalkmış gibi hissediyordum. Ev satıldığında, kendi evimi satın almak için depozitom olacaktı. Copthorne ile ailem arasında, bağımsızlığımı yeniden kazanabileceğim bir yer. Temmuz başındaki o bulutlu Pazar günü kapılarına dayandığımdan beri onlara çok bağımlı olmuştum ama onlar ve terapistim sayesinde kendime gelmeye başlamıştım.

Hâlâ koşuyordum ama iştahım geri gelmişti ve yarım kilo almıştım. Eski arkadaşlarımla yeniden bağlantı kurmak yardımcı oldu ve Anita'nın desteğiyle, çok özlediğim yayıncılık dünyasında tekrar iş aramaya başlamaya neredeyse hazırdım.

"Tamam, hadi gidip yiyecek bir yer bulalım. Anita ellerini çırpı ve arabanın kapısını açtı.

"Yemekten bahsetmişken, bu akşam yemeğe ne zaman gelmeliyiz? Ben sordum.

'Yedi iyi. Jim ve ben Ben'le tanışmak için sabırsızlanıyoruz'.

GEMMA ROGERS'DAN DAHA FAZLASI

Umarız *The Good Wife*'i okumaktan keyif almışsınızdır. Eğer beğendiyseniz, **lütfen yorum bırakın**. Bir kopyasını hediye etmek isterseniz, bu kitap ciltli, ciltli, büyük baskı ve sesli olarak satın alınabilir.

GEMMA ROGERS'ın bir başka cesur gerilim romanı olan *Ev Arkadaşı'nı* aşağıdaki resme tıklayarak satın alabilirsiniz. Ya da özel bir alıntı için okumaya devam edin...



nsz

Kulüp gürültülü ve bunaltıcı. Tavandan damlayan yoğuğma, dökülen alkolle karığarak dans pistinde yağlı bir tabaka bırakıyor. Hoparlörlerden gelen bas sesler tüm vücudumda yankılanıyor ve organlarımın ritme uyarak zonklamasına neden oluyor. El ve ayak parmaklarım nabız gbi atıyor, müzikle aynı anda sallanırken küçük şoklar titriyor. Kollarımı havaya kaldırarak gözlerimi kapatıyorum, müzik sistemime doluyor, hareket ederken saçlarımın omuzlarımı okęamasının keyfini çıkartıyorum.

Göğüs dekoltemde ter birikiyor, giydiğim bluz çok dar ve ondan kurtulmayı arzuluyorum. Uzakta, dans pistinin karşıısında arkadaşıımı ve iş arkadaşıımı görüyorum. Ria dilini Jayden'ın boğazına sokmuğ, ama önemli değil. Her şey yolunda. Işıklar gözlerimi kr ediyor, flaşlar ve lazerler tıka basa dolu pistten yansıyor. dans pisti. Belimde bir el var ve sonra kayboluyor. Yapışkan vücutlar küçük alanda birbirine çarpıyor.

Ağrıyan ayaklarımı, daha önce ne kadar yorgun olduğumu, yatağımı özlediğimi unuttum. Saat gece yarısını çoktan geçti ama parti daha yeni başlıyor. Gece daha yeni başlıyor ve DJ yeni bir melodi ile kalabalığı coşturuyor. Dönmeleri daha enerjik, daha abartılı hale geliyor. Hepsini seviyorum. Her birini. Bu işte birlikteyiz. Tanıdığım ve henüz tanışmadığım insanlar. Hepsi bu coşkunun b i r parçası.

Kalbim hızla çarpıyor, boncuk boncuk terler alnıma yapışıyor, saçlarım keçeleşiyor. Ağzım kurudu, canım su istiyor ama duramıyorum. Vücuduma yayılan garip karıncalanma ve sıcaklığa rağmen hareket etmeye, atmosferi özümsemeye devam etmek zorundayım. DJ'in çaldığı her parça beni dans pistine yapııştırıyor, sonunda pes ediyorum, nefes nefese ve sersemlemiş bir halde, destek için pürüzsüz bir sütuna yaslanıyorum. Yüzeyi avuçlarıma yapışıyor. Her his güçleniyor ve vücudumla hiç bu kadar bütünleşmemiştim.

Siyah saçlı bir yabancı benimle konuşmaya çalışıyor ama eğilip sıcak nefesini ensemden hissetmeme rağmen söylediği tek kelimeyi bile anlayamıyorum. Müziğin sesi çok yüksek ve kafam dans pistinden uzaklaşıp temiz havaya hasret kalmama rağmen durmayan zonklayıcı bir ritimle doluyor.

Ağzım kumla doluyken yutkunmaya çalışıyorum ve titremeye başlıyorum. Doğru olmayan bir şeyler var. Dengem bozuldu ve beyaz ışıık çizgileri görüşümü istila etti. Tökezleyerek tuvaletlere doğru ilerliyorum, arkadaşlarımı arıyorum ama kulüpçü kalabalığının arasında hiçbir yerde görünmüyorlar. Yıllık şirket içi ödöl sonrası partisini kutlamakla meşguller.

Genellikle bir kuyruk oluyor ve bir kız beklerken koluna vurduğumda homurdanıyor, uzamsal farkındalığım kayboluyor.

Arkadaşı kıkırdarken 'Dikkat et,' diye tersliyor.

'Yüzü kapalı!'

Sallanıyorum, geçen her dakikada dizlerim zayıflıyor. Serin fayansları tenimde hissetmeyi arzuluyorum. İçimin yandığını hissetmek beni kamburlaştırıyor.

"Hasta mı olacak?"

"Önce onu bırakın, yoksa her yere kusacak.

Sıranın önüne ulaştık ve kız beni öne itti. Yüksek perdeden kıkırdamalar arasında dizlerimin üzerine çöküyorum. Boş kabine sürünerek giriyorum ve kapıyı kilitleme zahmetine bile girmeden arkamdan iterek kapatıyorum. Dışarıdaki kahkahalar benimle alay ediyordu.

Kusuyorum ama hiçbir şey çıkmıyor ve alnımı kâseye dayıyorum, porselenin sıcaklığı beni rahatlatıyor. Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama kötü olduğunu biliyorum. O kadar içmedim ama yardıma ihtiyacım var. Konuşmak için ağzımı açıyorum, lavabodaki kızlara seslenmek için, ama dilim çok büyük ve kelimeleri oluşturamıyorum.

Gözlerim dönüyor, nefesim kesiliyor. Zaman yavaşlıyor. Göğsüm bir mendenenin içinde, ağrılar koluma vuruyor, ama bacaklarımı içeri çekmeye çalışmama rağmen hareket ettiremiyorum. Büyük bir çabayla koltuğu kavrayarak kendimi dik tutuyorum, destek için duvara yaslanıyorum. Bacaklarım kumdan yapılmış ve efordan ter damlıyor. Bir an için gözlerimi kapatıyorum. Yardım çağırımalıyım ama yürüyebileceğimden emin değilim.

Ağırlığımı duvardan uzaklaştırarak yalpalıyorum, dizlerim altımda kalıyor. Düşüş ağır çekimde gerçekleşiyor gibi görünüyor, ancak beynimi devreye sokacak ve kollarımı destekleyecek zamanım yok. Sıkışık alanda önce dizim çanağa çarpıyor ve vücudum öne doğru çöküyor, alnım bir gümbürtüyle porselen rezervuara değiyor. Atılmış sigara izmaritleri ve tuvalet kağıtları arasında yere yığılıyorum, görüşüm kayboluyor ve her şey kararıyor.

Umarız bu özel alıntıyı beğenmişsinizdir. *Ev Arkadaşı'nı* aşağıdaki resme tıklayarak satın alabilirsiniz:



TEŞEKKÜRLER

Öncelikle, tüm Boldwood Ekibine sarsılmaz destekleri için teşekkür etmek istiyorum. Bu yolculukta sizinle birlikte olduğum için kendimi çok şanslı sayıyorum. Caroline Ridding, en iyi editör olduğun ve bu hikayeleri kafamdan sayfaya dökmeme yardımcı olduğun için teşekkürler.

Jade Craddock, her zamanki gibi harikasın, her şeyin daha iyi akması için harika bir iş çıkarıyorsun ve önerilerin her zaman yerinde. Metin editörüm olduğun için kendimi çok şanslı hissediyorum.

İlk okuyucum olan ve bunun yazdığım en sevdiğim ikinci kitap olduğunu söyleyen sevgili anneme. Hevesiniz beni dizüstü bilgisayarın başında kalmaya itiyor, daha fazla bölüm talebi zihnimin ön saflarında yer alıyor.

Beni her zaman destekleyen harika aileme, yemek ve temizlik yapan ve ofiste saatler geçirmeme izin veren, her zaman adım atan kocam Dean'e ve iki muhteşem kızım Bethany ve Lucy'ye teşekkürler. Sizi kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok seviyorum. İkiniz de yeterince büyüdüğünüzde kitaplarımdan birini alıp okuyacağınız günü iple çekiyorum.

Son olarak, okurlarıma kocaman bir teşekkür. Kitapları ön sipariş edenlere ve yazdığım her şeyi okuyanlara. Siz olmadan bunların hiçbirini yapamazdım ve mesajlarınız ve sosyal medya paylaşımlarınız, sahtekârlık sendromuyla mücadele ettiğim günlerde gerçekten bir fark yaratıyor. Yorum yazanlara ve puan verenlere, durmadan teşvik edenlere, her birinize minnettarım.

YAZAR HAKKINDA

Gemma Rogers, geçmişinde yaşadığı travmatik bir olaydan esinlenerek cesur gerilim romanları yazmaya başladı. İlk romanı Stalker, 2019'da yayımlandı ve yazarlık kariyerinin başlangıcı oldu. Gemma, kocası ve iki kızıyla birlikte Batı Sussex'te yaşamaktadır.

[Haberler, yarışmalar ve gelecek kitaplarla ilgili güncellemeler için Gemma Roger'ın posta listesine kaydolun:](#)



Gemma'yı sosyal medyada takip edin:



AYRICA GEMMA ROGERS TARAFINDAN

Stalker Sır

Öğretmen

Hata

Bebek Bakıcısı

Kan Davası

Komşu Ev

Arkadaşı

The Good Wife

THE

Murder

LİSTE

CİNAYET LİSTESİ TÜYLER ÜRPERTEN
KURGULARA VE SÜRÜKLEYİCİ SAYFALARA
ADANMIŞ BİR BÜLTENDİR!

ÖZEL FIRSATLAR, YAZAR İÇERİKLERİ VE
YARIŞMALAR İÇİN LİSTEMİZDE
OLDUĞUNUZDAN EMİN OLMAK İÇİN
KAYDOLUN.

BİZE KAYIT OLUN
HABER BÜLTENİ



[BIT.LY/THEMURDERLISTNEWS](https://bit.ly/themurderlistnews)

Boldwood

Daha fazlasını www.boldwoodbooks.com adresinde bulabilirsiniz.



Bizi takip edin
BoldwoodBooks
@TheBoldBookClub

Haftalık fırsatlar
bültenimize
kaydolun





İlk olarak 2024 yılında Boldwood Books Ltd. tarafından Büyük

Britanya'da yayımlanmıştır. Telif Hakkı © Gemma Rogers, 2024

Kapak Tasarımı: Judge By My Covers

Kapak İllüstrasyonu: iStock

Gemma Rogers'ın bu eserin yazarı olarak tanımlanmasına ilişkin manevi hakkı, 1988 Telif Hakkı, Tasarımlar ve Patentler Yasası uyarınca ileri sürülmüştür.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bu kitap bir kurgu eseridir ve tarihi gerçekler dışında, yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Hem açıklayıcı hem de alıntılanan telif hakkı materyallerine atıfta bulunarak gerekli izinleri almak için her türlü çaba gösterilmiştir. Bu konudaki eksiklikler için özür dileriz ve aşağıdakileri yapmaktan memnuniyet duyarız
gelecekteki herhangi bir baskıda uygun teşekkürleri yapmak.

Bu kitap için CIP katalog kaydı British Library'den temin edilebilir. Ciltsiz

ISBN 978-1-80549-493-5

Büyük Baskı ISBN 978-1-80549-489-8

Ciltli ISBN 978-1-80549-488-1

Ebook ISBN 978-1-80549-486-7

Kindle ISBN 978-1-80549-487-4

Audio CD ISBN 978-1-80549-494-2

MP3 CD ISBN 978-1-80549-491-1

Dijital ses indirme ISBN 978-1-80549-485-0

Boldwood Books Ltd
23 Bowerdean Street
Londra SW6 3TN
www.boldwoodbooks.com